ISSN 1725-261X

Euroopan unionin virallinen lehti

L 379

49. vuosikerta

28. joulukuuta 2006

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I *Säädökset, jotka on julkaistava*

★ **Neuvoston asetus (EY) N:o 1997/2006, annettu 19 päivänä joulukuuta 2006, maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa annetun asetuksen (ETY) N:o 2092/91 muuttamisesta** [1] 1

★ **Komission asetus (EY) N:o 1998/2006, annettu 15 päivänä joulukuuta 2006, perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen** 5

★ **Komission asetus (EY) N:o 1999/2006, annettu 20 päivänä joulukuuta 2006, väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen satuloiden tuonnissa** 11

★ **Komission asetus (EY) N:o 2000/2006, annettu 20 päivänä joulukuuta 2006, asetuksen (EY) N:o 1870/2005 muuttamisesta Bulgarian ja Romanian Euroopan unioniin liittymisen vuoksi** 37

★ **Komission asetus (EY) N:o 2001/2006, annettu 21 päivänä joulukuuta 2006, tietyistä munien kaupan pitämisen vaatimuksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1907/90 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 2295/2003 muuttamisesta Bulgarian ja Romanian Euroopan unioniin liittymisen vuoksi** 39

★ **Komission asetus (EY) N:o 2002/2006, annettu 21 päivänä joulukuuta 2006, yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädetyn tilatukijärjestelmän täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 795/2004 muuttamisesta** 47

★ **Komission asetus (EY) N:o 2003/2006, annettu 21 päivänä joulukuuta 2006, kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteiseen markkinajärjestelyyn liittyvien menojen rahoittamista Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) koskevat yksityiskohtaiset säännöt** 49

[1] ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

(jatkuu kääntöpuolella)

Hinta: 26 EUR

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

Sisältö (jatkuu)

★ **Komission asetus (EY) N:o 2004/2006, annettu 22 päivänä joulukuuta 2006, viljan interventiokeskuksista annetun asetuksen (ETY) N:o 2273/93 muuttamisesta ja mainitun asetuksen mukauttamisesta Bulgarian ja Romanian liittymisen vuoksi** 54

★ **Komission asetus (EY) N:o 2005/2006, annettu 22 päivänä joulukuuta 2006, väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Malesiasta ja Taiwanista peräisin olevien polyesterikatkokuitujen tuonnissa** 65

★ **Komission asetus (EY) N:o 2006/2006 annettu 22 päivänä joulukuuta 2006, asetuksen (EY) N:o 950/2006 muuttamisesta Kroatiasta peräisin olevien sokerialan tuotteiden vuotuisen tariffikiintiön sisällyttämiseksi siihen** 95

★ **Komission asetus (EY) N:o 2007/2006, annettu 22 päivänä joulukuuta 2006, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002 täytäntöönpanosta siltä osin kuin kyse on tiettyjen sellaisten luokkaan 3 kuuluvasta aineksesta johdettujen välituotteitten tuonnista ja kauttakuljetuksesta, jotka on tarkoitettu tekniseen käyttöön lääkinnällisissä laitteissa, in vitro-analyyseissä ja laboratorioreagensseissa, ja kyseisen asetuksen muuttamisesta** [1] 98

★ **Komission asetus (EY) N:o 2008/2006, annettu 22 päivänä joulukuuta 2006, Kroatiasta, Bosnia ja Hertsegovinasta, entisestä Jugoslavian tasavallasta Makedoniasta, Serbiasta, Montenegrosta ja Kosovosta peräisin olevien "baby beef" -tuotteiden tariffikiintiöiden soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä vuodeksi 2007** 105

Komission asetus (EY) N:o 2009/2006, annettu 27 päivänä joulukuuta 2006, maidon ja maitotuotteiden vientitukien vahvistamisesta 117

Komission asetus (EY) N:o 2010/2006, annettu 27 päivänä joulukuuta 2006, yhteisön yksinomaan tuontitodistusten perusteella avaamien kiintiöiden mukaisesti maito- ja maitotuotealan tiettyjen tuotteiden vuoden 2007 ensimmäisen vuosipuoliskon aikana käytettävissä olevasta määrästä 121

II *Säädökset, joita ei tarvitse julkaista*

Neuvosto

2006/1008/EY:

★ **Neuvoston päätös, tehty 21 päivänä joulukuuta 2006, tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta** 123

Komissio

2006/1009/EY:

★ **Komission päätös, tehty 22 päivänä joulukuuta 2006, dimetenamidin sisällyttämättä jättämisestä neuvoston direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I ja tätä ainetta sisältäville kasvinsuojeluaineille annettujen lupien peruuttamisesta** *(tiedoksiannettu numerolla K(2006) 6895)* [1] 125

FI

[1] ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

(Jatkuu kansilehden kolmannella sivulla)

Sisältö (jatkuu)

2006/1010/EY:

★ **Komission päätös, tehty 22 päivänä joulukuuta 2006, fosalonin sisällyttämättä jättämisestä neuvoston direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I ja kyseistä ainetta sisältäville kasvinsuojeluaineille annettujen lupien peruuttamisesta** *(tiedoksiannettu numerolla K(2006) 6897)* ([1]) 127

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osastoa soveltamalla annetut säädökset

★ **Neuvoston yhteinen kanta 2006/1011/YUTP, hyväksytty 21 päivänä joulukuuta 2006, erityistoimenpiteiden toteuttamisesta terrorismin torjumiseksi hyväksytyn yhteisen kannan 2001/931/YUTP täytäntöönpanosta** 129

Oikaisuja

★ **Oikaistaan komission asetus (EY) N:o 2073/2005, annettu 15 päivänä marraskuuta 2005, elintarvikkeiden mikrobiologisista vaatimuksista (EUVL L 338, 22.12.2005)** 131

FI

([1]) ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1997/2006,

annettu 19 päivänä joulukuuta 2006,

maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa annetun asetuksen (ETY) N:o 2092/91 muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon [1],

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Luonnonmukaisia elintarvikkeita ja luonnonmukaista maataloutta koskevan eurooppalaisen toimintasuunnitelman täytäntöönpanoa on tarpeen edistää konkreettisin toimenpitein, joilla yksinkertaistetaan nykytilannetta ja varmistetaan yleinen johdonmukaisuus.

(2) Yhteisöön tuotavat luonnonmukaiset tuotteet olisi voitava saattaa yhteisön markkinoille varustettuina luonnonmukaiseen tuotantotapaan viittaavin merkinnöin, jos ne on tuotettu soveltamalla yhteisön lainsäädännön mukaisia tai sitä vastaavia tuotantosääntöjä ja tarkastusjärjestelyjä.

(3) Kolmannet maat, joiden tuotantostandardit ja tarkastusjärjestelyt vastaavat yhteisössä sovellettavia standardeja ja tarkastusjärjestelyjä, olisi hyväksyttävä ja niiden luettelo olisi julkaistava. Tarkastuslaitokset tai tarkastusviranomaiset, joilla on toimivalta tehdä tarkastuksia maissa, jotka eivät kuulu hyväksyttyjen kolmansien maiden luetteloon, olisi myös hyväksyttävä ja luetteloitava. Kolmansien maiden tuottajille, jotka tuottavat tuotteita suoraan yhteisön sääntöjä noudattaen, olisi annettava mahdollisuus saattaa toimintansa komission tätä tarkoitusta varten hyväksymien tarkastuslaitosten ja tarkastusviranomaisten valvontaan.

(4) Maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa 24 päivänä kesäkuuta 1991 annetussa neuvostan asetuksessa (ETY) N:o 2092/91 [2] säädetään jäsenvaltioiden mahdollisuudesta myöntää tietyin edellytyksin maahantuojille lupa saattaa yksittäisiä tuotteita yhteisön markkinoille 31 päivään joulukuuta 2006 saakka. Kyseistä artiklaa olisi muutettava nykyisen tuontijärjestelmän korvaamiseksi uudella tuontijärjestelmällä, jota sovelletaan kyseisen päivämäärän jälkeen.

(5) Jotta kansainvälinen kauppa ei häiriintyisi, on tarpeen soveltaa edelleen jäsenvaltioiden mahdollisuutta myöntää maahantuojille tapauskohtaisesti lupia saattaa tuotteita yhteisön markkinoille, kunnes uuden tuontijärjestelmän toiminnan kannalta tarvittavat toimenpiteet on toteutettu, erityisesti niiden tarkastuslaitosten ja tarkastusviranomaisten hyväksymisen osalta, joilla on toimivalta tehdä tarkastuksia maissa, jotka eivät kuulu hyväksyttyjen kolmansien maiden luetteloon.

(6) Asetus (ETY) N:o 2092/91 olisi muutettava vastaavasti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (ETY) N:o 2092/91 seuraavasti:

1) Korvataan 10 artiklan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) ovat kuuluneet 9 artiklassa tarkoitetun tarkastusjärjestelmän soveltamisalaan tai on tuotu maahan 11 artiklan mukaisesti;

kun kyseessä ovat 11 artiklan 6 kohdan mukaisesti tuodut tuotteet, tarkastusjärjestelmä on pantava täytäntöön 9 artiklassa ja erityisesti sen 4 kohdassa säädettyjä vaatimuksia vastaavien vaatimusten mukaisesti;”

[1] Lausunto annettu 28. syyskuuta 2006 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

[2] EYVL L 198, 22.7.1991, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 780/2006 (EUVL L 137, 25.5.2006, s. 9).

2) Korvataan 11 artikla seuraavasti:

"11 artikla

1. Kolmannesta maasta tuotu tuote voidaan saattaa yhteisön markkinoille luonnonmukaiseen tuotantotapaan viittaavin merkinnöin varustettuna tuotteena edellyttäen, että:

a) tuote on tämän asetuksen 5 ja 6 artiklan säännösten mukainen;

b) kaikki toimijat, mukaan lukien viejät, ovat saattaneet toimintansa 2 kohdan mukaisesti hyväksytyn tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen valvontaan; ja

c) asianomaiset toimijat pystyvät milloin tahansa esittämään maahantuojille tai kansallisille viranomaisille asiakirjatodisteet, joiden avulla viimeisimmän toimen toteuttanut toimija ja tämän valvonnassa oleva tuotetyyppi tai -valikoima voidaan tunnistaa ja joiden avulla voidaan varmistaa, noudattaako toimija a ja b kohtaa, sekä luvan voimassaoloaika.

2. Komissio hyväksyy 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut tarkastuslaitokset ja tarkastusviranomaiset, mukaan lukien 9 artiklassa tarkoitetut tarkastuslaitokset ja tarkastusviranomaiset, jotka ovat toimivaltaisia toteuttamaan valvontatoimia ja antamaan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetut asiakirjatodisteet toimijoille kolmansissa maissa, ja laatii luettelon näistä tarkastuslaitoksista ja tarkastusviranomaisista.

Tarkastuslaitosten on täytettävä eurooppalaisessa standardissa EN 45011 tai ISO Guide 65 (Tuotteita sertifioivat elimet. Yleiset vaatimukset) esitetyt vaatimukset, sellaisina kuin niiden viimeisin versio on *Euroopan unionin virallisen lehden C-sarjassa* julkaistuna. Akkreditointilaitokset suorittavat säännöllisesti paikalla tarkastuslaitosten toiminnan arvioinnin, valvonnan ja monivuotisen uudelleenarvioinnin.

Hyväksymishakemuksia käsitellessään komissio pyytää tarkastuslaitokselta tai tarkastusviranomaiselta kaikki tarvittavat tiedot. Komissio voi antaa kolmannen maan tuotantosääntöjen ja tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen toteuttamien tarkastustoimien tarkastamisen paikalla asiantuntijoiden tehtäväksi.

Hyväksytyn tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen on toimitettava akkreditointilaitoksen tai tarvittaessa toimivaltaisen viranomaisen antamat arviointikertomukset, jotka koskevat tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen toiminnan säännöllisesti paikalla suoritettua arviointia, valvontaa ja monivuotista uudelleenarviointia.

Arviointikertomusten perusteella komissio varmistaa jäsenvaltioiden avustamana hyväksyttyjen tarkastuslaitosten ja tarkastusviranomaisten asianmukaisen valvonnan, tarkastelemalla säännöllisesti uudelleen niille annettua hyväksyntää. Valvonnan luonne ratkaistaan sen perusteella, minkälainen tämän asetuksen säännösten tai sen nojalla annettujen säännösten vastaisen toiminnan tai niiden rikkomisen arvioitu riski on.

3. Kolmannesta maasta tuotu tuote voidaan saattaa yhteisön markkinoille luonnonmukaiseen tuotantotapaan viittaavin merkinnöin varustettuna tuotteena myös, jos:

a) kyseinen tuote on tuotettu luonnonmukaista tuotantoa yhteisössä koskevia, 5 ja 6 artiklassa säädettyjä tuotantosääntöjä vastaavien tuotantostandardien mukaisesti;

b) toimijoihin on sovellettu 8 ja 9 artiklassa tarkoitettuja tarkastustoimenpiteitä vastaavia tarkastustoimenpiteitä, ja niitä on sovellettu pysyvästi ja tehokkaasti;

c) toimijat kaikissa tuotannon, valmistuksen ja jakelun vaiheissa kolmannessa maassa ovat saattaneet toimintansa 4 kohdan mukaisesti hyväksytyn valvontajärjestelmän tai 5 kohdan mukaisesti hyväksytyn tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen valvontaan; ja

d) tuotteeseen liittyy 4 kohdan mukaisesti hyväksytyn kolmannen maan toimivaltaisten viranomaisten, tarkastuslaitosten tai tarkastusviranomaisten taikka 5 kohdan mukaisesti hyväksytyn tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen myöntämä tarkastussertifikaatti, jossa vahvistetaan, että tuote täyttää tämän kohdan mukaiset ehdot. Sertifikaatin alkuperäiskappaleen on oltava tuotteen mukana ensimmäiselle vastaanottajalle asti; sen jälkeen maahantuojan on pidettävä todistus tarkastuslaitoksen ja tapauksen mukaan tarkastusviranomaisen saatavilla vähintään kahden vuoden ajan.

4. Komissio voi hyväksyä 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen kolmannet maat, joiden tuotantojärjestelmä on 5 ja 6 artiklassa säädettyjä sääntöjä vastaavien sääntöjen mukainen ja joiden tarkastusjärjestelyt vastaavat 8 ja 9 artiklassa säädettyjä tarkastusjärjestelyjä, ja voi laatia tällaisten maiden luettelon. Vastaavuutta arvioitaessa on otettava huomioon *Codex Alimentarius* -ohjeet CAC/GL 32.

Hyväksymishakemusta käsitellessään komissio pyytää kolmannelta maalta kaikki tarvittavat tiedot. Komissio voi antaa kolmannen maan tuotantosääntöjen ja tarkastusjärjestelyjen tarkastamisen paikalla asiantuntijoiden tehtäväksi.

Hyväksyttyjen kolmansien maiden on esitettävä joka vuosi viimeistään 31 päivänä maaliskuuta komissiolle suppea vuosittainen kertomus tarkastusjärjestelyjen täytäntöönpanosta ja valvonnasta.

Näissä vuosikertomuksissa olevien tietojen perusteella komissio varmistaa jäsenvaltioiden avustamana hyväksyttyjen kolmansien maiden asianmukaisen valvonnan, tarkastelemalla säännöllisesti uudelleen niille annettua hyväksyntää. Valvonnan luonne ratkaistaan sen perusteella, minkälainen tämän asetuksen säännösten tai sen nojalla annettujen säännösten vastaisen toiminnan tai niiden rikkomisen arvioitu riski on.

5. Kun kyseessä ovat tuotteet, joita ei ole tuotu maahan 1 kohdan mukaisesti eikä tuotu 4 kohdan mukaisesti hyväksytystä kolmannesta maasta, komissio voi hyväksyä 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tarkastuslaitokset ja tarkastusviranomaiset, mukaan lukien 9 artiklassa tarkoitetut tarkastuslaitokset ja tarkastusviranomaiset, joilla on 3 kohdan soveltamistarkoituksessa toimivalta tehdä tarkastuksia ja myöntää sertifikaatteja kolmansissa maissa, ja voi laatia näistä tarkastuslaitoksista ja tarkastusviranomaisista luettelon. Vastaavuutta arvioitaessa on otettava huomioon *Codex Alimentarius* -ohjeet CAC/GL 32.

Komissio käsittelee kaikki tarkastuslaitosten tai tarkastusviranomaisten kolmannessa maassa esittämät hyväksymispyynnöt.

Hyväksymishakemusta käsitellessään komissio pyytää tarkastuslaitokselta tai tarkastusviranomaiselta kaikki tarvittavat tiedot. Akkreditointilaitos tai tarvittaessa toimivaltainen viranomainen suorittaa säännöllisesti paikalla tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen toiminnan arvioinnin, valvonnan tai monivuotisen uudelleenarvioinnin. Komissio voi antaa kolmannen maan tuotantosääntöjen sekä tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen toteuttamien valvontatoimien tarkastamisen paikalla asiantuntijoiden tehtäväksi.

Hyväksytyn tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen on toimitettava akkreditointilaitoksen tai tarvittaessa toimivaltaisen viranomaisen antamat arviointikertomukset, jotka koskevat sen toiminnan säännöllisesti paikalla suoritettua arviointia, valvontaa ja monivuotista uudelleenarviointia.

Arviointikertomusten perusteella komissio varmistaa jäsenvaltioiden avustamana hyväksyttyjen tarkastuslaitosten ja tarkastusviranomaisten asianmukaisen valvonnan, tarkastelemalla säännöllisesti uudelleen niille annettua hyväksyntää. Valvonnan luonne ratkaistaan sen perusteella, minkälainen tämän asetuksen säännösten vastaisen toiminnan tai niiden rikkomisen arvioitu riski on.

6. Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi antaa asianomaisessa jäsenvaltiossa toimivalle maahantuojalle, joka on antanut ilmoituksen toiminnastaan 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti, luvan saattaa markkinoille 4 kohdassa tarkoitettuun luetteloon kuulumattomista maista tuotavia tuotteita 1 päivästä tammikuuta 2007 alkaen 12 kuukauden ajan ensimmäisen 5 kohdan mukaisesti hyväksyttyjen tarkastuslaitosten ja tarkastusviranomaisten luettelon julkaisemisesta, jos tuoja esittää riittävät todisteet siitä, että 3 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut ehdot täyttyvät. Jos ehdot eivät enää täyty, lupa perutaan välittömästi. Lupien voimassaolon on päätyttävä viimeistään 24 kuukauden kuluttua ensimmäisen 5 kohdan mukaisesti hyväksyttyjen tarkastuslaitosten ja tarkastusviranomaisten luettelon julkaisemisesta. Tuodulla tuotteella on oltava sellaisen viranomaisen tai laitoksen myöntämä tarkastussertifikaatti, jonka luvan antaneen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt myöntämään tarkastussertifikaatteja. Sertifikaatin alkuperäiskappaleen on oltava tuotteen mukana ensimmäiselle vastaanottajalle asti; sen jälkeen maahantuojan on pidettävä todistus tarkastuslaitoksen ja tapauksen mukaan tarkastusviranomaisen saatavilla vähintään kahden vuoden ajan.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava toisille jäsenvaltioille ja komissiolle kustakin tämän kohdan mukaisesti myönnetystä luvasta ja sisällytettävä tähän ilmoitukseen tiedot kyseessä olevista tuotantostandardeista ja tarkastusjärjestelyistä.

Jäljempänä 14 artiklassa perustettu komitea tutkii tämän kohdan mukaisesti myönnetyn luvan jäsenvaltion pyynnöstä tai komission aloitteesta. Jos tutkinnassa havaitaan, että tämän artiklan 3 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut ehdot eivät täyty, komissio vaatii luvan myöntänyttä jäsenvaltiota perumaan sen.

Kaikki luvat, jotka jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on myöntänyt ennen 31 päivää joulukuuta 2006 maahantuojalle tämän kohdan mukaisesti kolmannesta maasta tuotujen tuotteiden markkinoille saattamista varten, ovat voimassa 31 päivään joulukuuta 2007.

7. Komissio antaa 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt erityisesti seuraavien seikkojen osalta:

a) perusteet ja menettelyt hyväksynnän myöntämiseksi kolmansille maille sekä tarkastuslaitoksille ja tarkastusviranomaisille, mukaan luettuna hyväksyttyjen kolmansien maiden sekä tarkastuslaitosten ja tarkastusviranomaisten luettelojen julkaiseminen; ja

b) tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut asiakirjatodisteet ja tämän artiklan 3 kohdan d alakohdassa ja 6 kohdassa tarkoitettu sertifikaatti, ottaen huomioon sähköisen sertifikaatin edut, mukaan lukien parempi suoja väärentämistä vastaan."

3) Poistetaan 16 artiklan 3 kohdan toinen alakohta.

4) Muutetaan liitteessä III oleva C kohta seuraavasti:

a) Korvataan ensimmäisen kohdan toinen luetelmakohta seuraavasti:

"— ensimmäisellä vastaanottajalla 11 artiklan 3 kohdan d alakohdassa ja 11 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolle lähetys toimitetaan ja joka ottaa sen vastaan jatkojalostusta tai yhteisön markkinoille saattamista varten."

b) Korvataan 5 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"Tarkastuslaitoksen tai -viranomaisen on tarkastettava C jakson 2 kohdassa tarkoitettu varastoista ja varoista pidetty kirjanpito, 11 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tai 11 artiklan 6 kohdassa tarkoitetut tarkastussertifikaatit ja 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut asiakirjatodisteet."

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen päivän jälkeen, jona se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2007.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä joulukuuta 2006.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. KORKEAOJA

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1998/2006,

annettu 15 päivänä joulukuuta 2006,

perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan soveltamisesta tiettyihin valtion monialaisen tuen muotoihin 7 päivänä toukokuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 994/98 ([1]) ja erityisesti sen 2 artiklan,

on julkaissut tämän asetuksen luonnoksen ([2]),

on kuullut neuvoa-antavaa valtiontukikomiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komissiolle annetaan asetuksessa (EY) N:o 994/98 valtuudet vahvistaa asetuksella kynnys, jonka alle jäävien tukitoimenpiteiden ei katsota täyttävän kaikkia perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaisia perusteita, ja joihin ei tällöin sovelleta perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdassa määrättyä ilmoitusmenettelyä.

(2) Komissio on soveltanut perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklaa ja selkeyttänyt erityisesti lukuisissa päätöksissä perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tuen käsitettä. Komissio on myös esittänyt alun perin vähämerkityksistä tukea koskevassa tiedonannossaan ([3]) ja myöhemmin EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen 12 päivänä tammikuuta 2001 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 69/2001 ([4]) vähämerkityksiseen tukeen sovellettavaa enimmäismäärää koskevat periaatteensa, joissa määritetään, milloin 87 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta. Kun otetaan huomioon asetuksen (EY) N:o 69/2001 soveltamisesta saadut kokemukset sekä inflaation ja bruttokansantuotteen kehitys yhteisössä vuoden 2006 loppuun asti ja todennäköinen kehitys tämän asetuksen voimassaoloaikana, on syytä muuttaa eräitä asetuksessa vahvistettuja edellytyksiä ja korvata asetus.

(3) Kun otetaan huomioon maatalouden alkutuotannon, kalastuksen ja vesiviljelyn aloilla sovellettavat erityiset säännöt ja riski, että kyseisillä aloilla tässä asetuksessa säädettyjä pienemmätkin tukimäärät saattavat täyttää perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan perusteet, tätä asetusta ei pitäisi soveltaa kyseisiin aloihin. Kun otetaan huomioon liikenteen alan kehitys ja erityisesti monien liikennetoiminnan muotojen rakennemuutokset alan vapauttamisen seurauksena, liikenteen alaa ei ole enää syytä sulkea vähämerkityksistä tukea koskevan asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle. Tätä asetusta olisi tämän vuoksi sovellettava koko liikenteen alaan. Vähämerkityksisen tuen yleistä enimmäismäärää olisi kuitenkin mukautettava, jotta otetaan huomioon maanteiden tavara- ja matkustajaliikenteen alalla toimivien yritysten keskimäärin pieni koko. Samasta syystä ja alan ylikapasiteetin sekä ruuhkia ja tavaraliikennettä koskevien liikennepolitiikan tavoitteiden vuoksi asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle olisi jätettävä tuki maanteiden tavarakuljetuksiin tarkoitettuja ajoneuvoja varten yrityksille, jotka suorittavat maanteiden tavarakuljetuksia toisten lukuun. Tämä ei aseta kyseenalaiseksi muissa yhteisön välineissä kuin tässä asetuksessa esitettyä komission myönteistä suhtautumista puhtaille ja ympäristöystävällisille ajoneuvoille myönnettävään valtiontukeen. Kivihiiliteollisuuden valtiontuesta 23 päivänä heinäkuuta 2002 annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 1407/2002 ([5]) viitaten tätä asetusta ei pitäisi soveltaa kivihiilialaan.

(4) Koska maataloustuotteiden ja muiden kuin maataloustuotteiden jalostuksessa ja markkinoille saattamisessa on yhtäläisyyksiä, tätä asetusta olisi sovellettava maataloustuotteiden jalostukseen ja markkinoille saattamiseen, jos tietyt edellytykset täyttyvät. Jalostukseksi tai markkinoille saattamiseksi ei tässä yhteydessä olisi katsottava maatilatoimintaa, joka on tarpeen tuotteen valmistamiseksi ensimyyntiä varten – esimerkiksi viljan korjuuta, leikkuuta ja puintia tai munien pakkaamista – eikä ensimyyntiä jälleenmyyjille tai jatkojalostajille. Tämän asetuksen voimaantulosta alkaen maataloustuotteiden jalostamisessa tai markkinoille saattamisessa toimiville yrityksille myönnettyyn tukeen ei enää ole syytä soveltaa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen maatalous- ja kalastusalalla 6 päivänä lokakuuta 2004 annettua komission asetusta (EY) N:o 1860/2004 ([6]). Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 1860/2004 olisi muutettava.

([1]) EYVL L 142, 14.5.1998, s. 1.
([2]) EUVL C 137, 10.6.2006, s. 4.
([3]) EYVL C 68, 6.3.1996, s. 9.
([4]) EYVL L 10, 13.1.2001, s. 30.
([5]) EYVL L 205, 2.8.2002, s. 1.
([6]) EUVL L 325, 28.10.2004, s. 4.

(5) Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on todennut, että silloin kun yhteisö on päättänyt tiettyä maatalouden alaa koskevan yhteisen markkinajärjestelyn käyttöönotosta, jäsenvaltioiden on pidätyttävä kaikista sellaisista toimenpiteistä, jotka saattaisivat vaarantaa tämän järjestelyn tai jolla siitä poikettaisiin. Tämän vuoksi tätä asetusta ei pitäisi soveltaa tukeen, jonka määrä vahvistetaan ostettujen tai markkinoille saatettujen tuotteiden hinnan tai määrän mukaan. Sitä ei myöskään pitäisi soveltaa vähämerkityksiseen tukeen, johon liittyy velvoite jakaa tuki alkutuottajien kanssa.

(6) Tätä asetusta ei pitäisi soveltaa vähämerkityksiseen vientitukeen tai vähämerkityksiseen tukeen, jolla suositaan kotimaisia tuotteita tuontituotteiden kustannuksella. Erityisesti sitä ei pitäisi soveltaa tukeen, jolla rahoitetaan jakeluverkon perustamista ja toimintaa muissa maissa. Vientitukea ei yleensä ole tuki messujen osallistumiskustannuksiin tai sellaisista selvityksistä tai konsulttipalveluista aiheutuviin kustannuksiin, joita tarvitaan uuden tai olemassa olevan tuotteen tuomiseksi uusille markkinoille.

(7) Tätä asetusta ei pitäisi soveltaa valtiontuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi annetuissa yhteisön suuntaviivoissa ([1]) tarkoitettuihin vaikeuksissa oleviin yrityksiin, sillä niille myönnetyn tuen bruttoavustusekvivalenttia on vaikea määritellä.

(8) Komission kokemuksen perusteella voidaan todeta, että tuki, joka ei ylitä 200 000 euron enimmäismäärää kolmen vuoden jakson aikana, ei vaikuta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan eikä vääristä tai uhkaa vääristää kilpailua, joten se ei kuulu perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan. Maanteiden tavarakuljetusten alalla toimivien yritysten osalta tämä enimmäismäärä olisi vahvistettava 100 000 euroksi.

(9) Tarkastelussa otetaan huomioon verovuodet, joita yritys käyttää verotarkoituksiin kyseisessä jäsenvaltiossa. Kolmen vuoden jaksolla tilannetta olisi tarkasteltava jatkuvasti siten, että kuluvana verovuonna sekä kahtena edeltävänä verovuonna myönnetyn vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä määritetään aina uuden vähämerkityksisen tuen myöntämisen yhteydessä. Jäsenvaltion myöntämä tuki olisi otettava huomioon myös silloin kun se on rahoitettu kokonaan tai osittain yhteisöltä peräisin olevista varoista. Tukitoimenpidettä, joka ylittää vähämerkityksiseen tukeen sovellettavan enimmäismäärän, ei pitäisi voida jakaa useisiin pieniin osiin, jotta kyseisiin osiin voitaisiin soveltaa tätä asetusta.

(10) perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tukea koskevien periaatteiden mukaisesti vähämerkityksinen tuki olisi katsottava myönnetyksi sillä hetkellä, kun yritykselle myönnetään laillinen oikeus tukeen asiaan sovellettavan kansallisen lainsäädännön nojalla.

(11) Jotta vältetään yhteisön eri rahoitusvälineissä sovellettavien tuen enimmäisintensiteettien kiertäminen, samoihin tukikelpoisiin kustannuksiin ei voida antaa vähämerkityksistä tukea valtiontuen lisäksi, mikäli tällainen tuen kasautuminen johtaisi tuki-intensiteettiin, joka ylittää ryhmäpoikkeusasetuksessa tai komission tekemässä päätöksessä kunkin tapauksen erityisten olosuhteiden mukaan vahvistetun tuki-intensiteetin.

(12) Selvyyden, tasapuolisen kohtelun ja vähämerkityksiselle tuelle asetetun enimmäismäärän asianmukaisen soveltamisen kannalta kaikkien jäsenvaltioiden olisi sovellettava samaa laskentamenetelmää. Laskemisen helpottamiseksi ja nykyisen vähämerkityksistä tukea koskevan säännön soveltamiskäytännön mukaisesti tukimäärät, jotka eivät ole raha-avustuksia, olisi muunnettava bruttoavustusekvivalentiksi. Muiden kuin avustuksina myönnettävien läpinäkyvien tukien tai useissa erissä maksettavien tukien avustusekvivalentin laskeminen edellyttää tuen myöntämishetkellä voimassa olevan markkinakoron käyttämistä. Valtiontukisääntöjen yhdenmukaisen, avoimen ja yksinkertaisen soveltamisen vuoksi tässä asetuksessa tarkoitettuna markkinakorkona olisi käytettävä viitekorkoja, jotka komissio vahvistaa säännöllisesti objektiivisten kriteerien mukaisesti ja jotka julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* tai Internetissä. Pohjakorkoon saattaa kuitenkin olla tarpeen lisätä ylimääräisiä peruspisteitä annettujen takauksien tai tuensaajaan liittyvän riskin mukaan.

(13) Selvyyden, tasapuolisen kohtelun ja tehokkaan seurannan kannalta tätä asetusta olisi sovellettava vain läpinäkyvään vähämerkityksiseen tukeen. Läpinäkyvää on tuki, jonka osalta on mahdollista laskea etukäteen tarkka bruttoavustusekvivalentti tarvitsematta tehdä riskinarviointia. Tällainen tarkka laskelma voidaan tehdä esimerkiksi avustusten, korkotukien ja rajattujen verovapautusten osalta. Pääomapanoksista koostuvaa tukea ei pitäisi katsoa läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi, ellei valtion panoksen

([1]) EUVL C 244, 1.10.2004, s. 2.

kokonaismäärä ole pienempi kuin vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä. Valtiontuesta pieniin ja keskisuuriin yrityksiin tehtävien riskipääomasijoitusten edistämiseksi annetuissa yhteisön suuntaviivoissa [1] tarkoitetuista riskipääomasijoituksista koostuvaa tukea ei pitäisi katsoa läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi, ellei kyseisessä riskipääomaohjelmassa anneta pääomaa kullekin kohteena olevalle yrityksille enintään vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä. Lainoista koostuvaa tukea pidetään läpinäkyvänä vähämerkityksisenä tukena ainoastaan, kun bruttoavustusekvivalentti on laskettu tuen myöntämishetkellä voimassa olevan markkinakoron perusteella.

(14) Tässä asetuksessa ei suljeta pois mahdollisuutta katsoa jonkin muun kuin tässä asetuksessa vahvistetun syyn perusteella, että jäsenvaltion toteuttama toimenpide ei ole perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, esimerkiksi pääomapanosten tapauksessa, jos toimenpiteestä on päätetty markkinataloussijoittajan periaatetta noudattaen.

(15) On tarpeen huolehtia takausjärjestelyjen oikeusvarmuudesta, jos ne todennäköisesti eivät vaikuta kauppaan eivätkä vääristä kilpailua ja jos niistä on saatavilla riittävästi tietoa, jotta mahdolliset vaikutukset voidaan arvioida luotettavasti. Tässä asetuksessa olisi muutettava yleinen vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä 200 000 euroa takauskohtaiseksi enimmäismääräksi, joka perustuu sen yksittäisen lainan taattuun määrään, jolle takaus on annettu. Tämä enimmäismäärä on syytä laskea menetelmällä, jolla arvioidaan elinkelpoisille yrityksille annettavien lainojen takausjärjestelyihin sisältyvä valtiontuki. Kyseistä menetelmää ja tietoja, joita käytetään arvioitaessa takauskohtaista enimmäismäärää, ei pitäisi soveltaa valtiontuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi annetuissa yhteisön suuntaviivoissa tarkoitettuihin vaikeuksissa oleviin yrityksiin. Tätä erityistä enimmäismäärää ei pitäisi soveltaa takausjärjestelyjen ulkopuolella myönnettyyn tapauskohtaiseen yksittäiseen tukeen, vaikeuksissa oleville yrityksille myönnettyyn tukeen tai sellaisten tointen takauksiin, jotka eivät ole lainaa, kuten omaan pääomaan kohdistuvien liiketoimien takauksiin. Takauksia koskevan enimmäismäärän määrittelyn olisi perustuttava siihen, että kun otetaan huomioon yhteisön takausjärjestelyjen huonointa skenaariota vastaava 13 prosentin katto (maksukyvyttömyyden nettomäärä), voidaan katsoa, että 1 500 000 euron suuruisen takauksen bruttoavustusekvivalentti on sama kuin vähämerkityksisen tuen yleinen enimmäismäärä. Maantiekuljetusten alalla toimivien yritysten osalta määrä olisi vähennettävä 750 000 euroon. Näitä erityisiä enimmäismääriä olisi sovellettava ainoastaan takauksiin, jotka kattavat enintään 80 prosenttia perustana olevasta lainasta. Jäsenvaltio voi myös käyttää komission hyväksymää menetelmää sen jälkeen, kun menetelmästä on ilmoitettu komissiolle valtiontukialaa koskevan komission asetuksen, kuten perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta kansalliseen alueelliseen investointitukeen 24 päivänä lokakuuta 2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1628/2006 [2] nojalla, arvioidakseen takaukseen sisältyvän bruttoavustusekvivalentin, jos hyväksytty menetelmä koskee nimenomaisesti sellaista takauksen ja perustana olevan toimen tyyppiä, johon tätä asetusta sovelletaan.

(16) Komissio voi jäsenvaltion ilmoituksen yhteydessä tarkastella, muodostaako tukitoimenpide, joka ei ole avustus, laina, takaus, pääomapanos tai riskipääomatoimenpide, bruttoavustusekvivalentin, joka ei ylitä vähämerkityksisen tuen enimmäismäärää ja joka näin ollen voi kuulua tämän asetuksen soveltamisalaan.

(17) Komission velvollisuutena on varmistaa, että valtiontukisääntöjä noudatetaan ja että erityisesti vähämerkityksistä tukea koskevan säännön mukaisesti myönnetty tuki täyttää sille asetetut edellytykset. Perustamissopimuksen 10 artiklan yhteistyöperiaatteen mukaisesti jäsenvaltioiden olisi edistettävä tämän tehtävän suorittamista ottamalla käyttöön tarvittava järjestelmä sen varmistamiseksi, ettei vähämerkityksistä tukea koskevan säännön perusteella yhdelle yritykselle myönnetyn tuen kokonaismäärä ylitä 200 000 euron enimmäismäärää kolmen vuoden ajanjaksolla. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden olisi vähämerkityksistä tukea myöntäessään ilmoitettava yrityksille tuen vähämerkityksisestä luonteesta viittaamalla tähän asetukseen. Lisäksi jäsenvaltion olisi ennen kyseisen tuen myöntämistä saatava yritykseltä ilmoitus kuluvan verovuoden ja kahden sitä edeltävän verovuoden aikana myönnetystä muusta vähämerkityksisestä tuesta ja tarkistettava huolellisesti, etteivät vähämerkityksiselle tuelle asetetut enimmäismäärät ylity uuden vähämerkityksisen tuen myötä. Vaihtoehtoisesti enimmäismäärän noudattaminen pitäisi olla mahdollista varmistaa keskusrekisterin avulla, tai kun kyseessä ovat Euroopan investointirahaston takausjärjestelyt, Euroopan investointirahasto voi laatia itselleen luettelon tuensaajista ja edellyttää jäsenvaltioita ilmoittamaan tuensaajille, että on kyse vähämerkityksisestä tuesta.

(18) Asetuksen (EY) N:o 69/2001 voimassaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 2006. Näin ollen tätä asetusta olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2007 alkaen. Koska asetusta (EY) N:o 69/2001 ei ole sovellettu liikenteen alaan, joka ei ole kuulunut vähämerkityksisen tuen piiriin, ja koska maataloustuotteiden jalostuksen ja markkinoille saattamisen alalla sovellettava vähämerkityksisen tuen määrä on hyvin rajallinen, tätä asetusta olisi sovellettava tukeen, joka on myönnetty ennen sen voimaantuloa liikenteen alalla sekä maataloustuotteiden jalostuksen ja markkinoille saattamisen alalla toimiviin yrityksiin, jos tietyt edellytykset täyttyvät. Tämän asetuksen ei pitäisi vaikuttaa asetuksen (EY) N:o 69/2001 mukaisesti myönnettyihin yksittäisiin tukiin kyseisen asetuksen voimassaoloaikana.

[1] EUVL C 194, 18.8.2006, s. 2.

[2] EUVL L 302, 1.11.2006, s. 29.

(19) Kun otetaan huomioon, kuinka usein valtiontukipolitiikkaa on yleensä tarpeen tarkistaa, komission kokemuksen mukaan tämän asetuksen soveltamisaikaa olisi asianmukaista rajoittaa. Jos tämän asetuksen voimassaolo päättyy eikä sitä jatketa, jäsenvaltioilla olisi oltava tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluneita vähämerkityksisiä tukia koskeva kuuden kuukauden siirtymäkausi,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan yrityksille myönnettävään tukeen kaikilla aloilla, lukuun ottamatta seuraavia:

a) neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 ([1]) soveltamisalaan kuuluville kalastus- ja vesiviljelyalalla toimiville yrityksille myönnetty tuki,

b) perustamissopimuksen liitteessä I lueteltujen maataloustuotteiden alkutuotannon alalla toimiville yrityksille myönnetty tuki,

c) perustamissopimuksen liitteessä I lueteltujen maataloustuotteiden jalostuksen ja markkinoille saattamisen alalla toimiville yrityksille myönnetty tuki seuraavissa tapauksissa:

(i) kun tuen määrä on vahvistettu alkutuottajilta ostettujen tai kyseisten yritysten markkinoille saattamien tuotteiden hinnan tai määrän mukaan,

(ii) kun tuen ehtona on, että sen pitää siirtyä osittain tai kokonaan alkutuottajille,

d) kolmansiin maihin tai jäsenvaltioihin suuntautuvaan vientiin myönnetty tuki eli tuki, joka liittyy välittömästi vientimääriin, jakeluverkon perustamiseen ja toimintaan tai muihin vientitoimintaan liittyviin juokseviin kustannuksiin,

e) tuki, jolla suositaan kotimaisia tuotteita tuontituotteiden kustannuksella,

f) asetuksessa (EY) N:o 1407/2002 määritellyille kivihiilialalla toimiville yrityksille myönnetty tuki.

g) tuki maanteiden tavarakuljetuksiin tarkoitettuja ajoneuvoja varten yrityksille, jotka suorittavat maanteiden tavarakuljetuksia toisten lukuun,

h) vaikeuksissa oleville yrityksille myönnetty tuki.

2. Tässä asetuksessa tarkoitetaan

a) ’maataloustuotteella’ EY:n perustamissopimuksen liitteessä I lueteltuja tuotteita, lukuun ottamatta kalastustuotteita,

b) ’maataloustuotteen jalostamisella’ maataloustuotteen käsittelyä niin, että myös käsittelyn tuloksena saatava tuote on maataloustuote lukuun ottamatta maatilatoimintaa, joka on tarpeen tuotteen valmistamiseksi ensimyyntiä varten,

c) ’maataloustuotteen markkinoille saattamisella’ tavaran pitämistä tai esille panemista myyntiä varten, myytäväksi tarjoamista, toimittamista tai muulla tavoin markkinoille saattamista lukuun ottamatta ensimyyntiä jälleenmyyjille tai jatkojalostajille ensituottajan toimesta tai tuotteen valmistamista tällaista ensimyyntiä varten; alkutuottajan suorittama tuotteen myynti loppukäyttäjälle katsotaan markkinoille saattamiseksi, jos se tapahtuu erillisissä, kyseiseen tarkoitukseen varatuissa tiloissa.

2 artikla

Vähämerkityksinen tuki

1. Tukitoimenpiteiden ei katsota täyttävän kaikkia perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan perusteita eikä niihin näin ollen sovelleta perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaista ilmoitusvelvollisuutta, jos ne täyttävät tämän artiklan 2–5 kohdassa vahvistetut edellytykset.

2. Yhdelle yritykselle myönnettävän vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä ei saa olla yli 200 000 euroa minkään kolmen verovuoden jakson aikana. Yhdelle maantiekuljetusten alalla toimivalle yritykselle myönnettävän vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä ei saa olla yli 100 000 euroa minkään kolmen verovuoden jakson aikana. Tätä enimmäismäärää sovelletaan riippumatta vähämerkityksisen tuen muodosta ja tarkoituksesta sekä siitä, rahoitetaanko jäsenvaltion myöntämä tuki kokonaan tai osittain yhteisön varoista. Tarkastelujakso määräytyy yrityksen kyseisessä jäsenvaltiossa soveltamien verovuosien perusteella.

Kun tukitoimenpiteeseen kuuluvien tukien yhteismäärä ylittää tämän enimmäismäärän, tätä asetusta ei voida soveltaa tukeen edes sen osuuden osalta, joka ei ylitä enimmäismäärää. Tällaisessa tapauksessa tähän asetukseen ei voida vedota kyseisen tukitoimenpiteen myöntämishetkellä eikä myöhemmin.

([1]) EYVL L 17, 21.1.2000, s. 22.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu enimmäismäärä ilmaistaan käteisavustuksena. Kaikkien käytettävien lukujen on oltava bruttomääriä, toisin sanoen ne on ilmoitettava ennen veroja tai muita maksuja. Jos tukea myönnetään muussa muodossa kuin avustuksena, tuen määrä on tuen bruttoavustusekvivalentti.

Useassa erässä maksettava tuki diskontataan myöntämisajankohdan mukaiseen arvoon. Diskonttauksessa sekä laskettaessa bruttoavustusekvivalenttia on käytettävä korkona avustuksen myöntämisajankohtana sovellettua viitekorkoa.

4. Tätä asetusta sovelletaan ainoastaan tukeen, jonka osalta on mahdollista laskea etukäteen tarkka bruttoavustusekvivalentti tarvitsematta tehdä riskinarviointia ("läpinäkyvä tuki"). Erityisesti on huomattava seuraavat seikat:

a) lainoista koostuvaa tukea pidetään läpinäkyvänä vähämerkityksisenä tukena ainoastaan, kun bruttoavustusekvivalentti on laskettu tuen myöntämishetkellä voimassa olevan markkinakoron perusteella,

b) pääomapanoksista koostuva tuki voidaan katsoa läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi ainoastaan, jos julkisyhteisön panoksen kokonaismäärä on enintään vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä,

c) riskipääomasijoituksista koostuva tuki voidaan katsoa läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi ainoastaan, jos kyseisessä riskipääomajärjestelyssä annetaan pääomaa kullekin kohteena olevalle yritykselle enintään vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä,

d) takausjärjestelyjen osana annetut yksittäiset tuet yrityksille, jotka eivät ole vaikeuksissa olevia yrityksiä, katsotaan läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi, kun järjestelyyn kuuluvan lainan taattu osuus ei ole yli 1 500 000 euroa yritystä kohti. Takausjärjestelyjen osana annetut yksittäiset tuet maanteiden tavarakuljetusten alalla toimiville yrityksille, jotka eivät ole vaikeuksissa olevia yrityksiä, katsotaan läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi, kun järjestelyyn kuuluvan lainan taattu osuus ei ole yli 750 000 euroa yritystä kohti. Jos järjestelyyn kuuluvan lainan taattu osuus muodostaa vain tietyn osuuden enimmäismäärästä, takauksen bruttoavustusekvivalentin katsotaan olevan vastaava osuus 2 artiklan 2 kohdassa säädetystä sovellettavasta enimmäismäärästä. Takaus voi olla enintään 80 prosenttia lainasta. Takausjärjestelyt katsotaan läpinäkyviksi, jos i) ennen järjestelyn täytäntöönpanoa takausten bruttoavustusekvivalentin laskemiseen käytetty menetelmä on hyväksytty sen jälkeen, kun komissiolle on ilmoitettu menetelmästä muun valtiontukialaa koskevan komission asetuksen nojalla ja ii) hyväksytty menetelmä koskee nimenomaisesti sellaista takauksen ja perustana olevan toimen tyyppiä, johon tätä asetusta sovelletaan.

5. Samoihin tukikelpoisiin kustannuksiin ei voida antaa vähämerkityksistä tukea valtiontuen lisäksi, mikäli tällainen tuen kasautuminen johtaisi tuki-intensiteettiin, joka ylittää ryhmäpoikkeusasetuksessa tai komission tekemässä päätöksessä kunkin tapauksen erityisten olosuhteiden mukaan vahvistetun tuki-intensiteetin.

3 artikla

Seuranta

1. Jos jäsenvaltio aikoo myöntää yritykselle vähämerkityksistä tukea, sen on ilmoitettava yritykselle kirjallisesti aiotusta tuen määrästä (bruttoavustusekvivalentteina ilmaistuna) ja siitä, että tuki on luonteeltaan vähämerkityksistä. Sen on viitattava suoraan tähän asetukseen, mainittava sen nimi ja tiedot julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Jos vähämerkityksistä tukea myönnetään eri yrityksille osana tukiohjelmaa ja yrityksille myönnetään ohjelmassa erisuuruisia yksittäisiä tukia, kyseinen jäsenvaltio täyttää edellä mainitun velvollisuuden ilmoittamalla yrityksille kiinteän määrän, joka vastaa ohjelmassa myönnettävää tuen enimmäismäärää. Tällaisessa tapauksessa kiinteää määrää käytetään määritettäessä, noudatetaanko 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua enimmäismäärää. Jäsenvaltion on myös saatava ennen tuen myöntämistä kyseiseltä yritykseltä kirjallisessa tai sähköisessä muodossa ilmoitus muista vähämerkityksisistä tuista, jotka on saatu kahden edeltävän verovuoden ja kuluvan verovuoden aikana.

Jäsenvaltio voi myöntää uutta vähämerkityksistä tukea vasta tarkistettuaan, että tämä ei nosta yrityksen saaman vähämerkityksisen tuen kokonaismäärää kuluvan verovuoden ja kahden edellisen verovuoden muodostaman jakson aikana 2 artiklan 2 kohdassa säädettyä enimmäismäärää suuremmaksi.

2. Jos jäsenvaltio on perustanut vähämerkityksisen tuen keskusrekisterin, jossa on täydelliset tiedot kaikesta jäsenvaltion viranomaisten myöntämästä vähämerkityksisestä tuesta, 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa ei enää sovelleta siitä alkaen, kun rekisteri kattaa kolme verovuotta.

Kun jäsenvaltio antaa tukea sellaisten takausjärjestelyjen osana, jotka on rahoitettu Euroopan unionin talousarviosta Euroopan investointirahaston kautta, tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan soveltaminen saattaa keskeytyä.

Tällöin sovelletaan seuraavaa seurantajärjestelmää:

a) Euroopan investointirahasto laatii vuosittain niiden tietojen pohjalta, jotka rahoituksen välittäjien on toimitettava Euroopan investointirahastolle, luettelon tuensaajista ja kunkin tuensaajan saamista bruttoavustusekvivalenteista. Euroopan investointirahasto toimittaa tiedot kyseiselle jäsenvaltiolle ja komissiolle, ja

b) kyseiset jäsenvaltiot toimittavat nämä tiedot lopullisille tuensaajille kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun tiedot on saatu Euroopan investointirahastolta, ja

c) kyseiset jäsenvaltiot saavat kultakin tuensaajalta ilmoituksen, jonka mukaan tuensaajan saama vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä ei ylitä 2 artiklan 2 kohdassa säädettyä enimmäismäärää. Jäsenvaltion on varmistettava, että jos enimmäismäärä ylittyy yhden tai useamman tuensaajan osalta, tästä enimmäismäärän ylittävästä tuesta joko ilmoitetaan komissiolle viipymättä tai peritään takaisin tuensaajalta.

3. Jäsenvaltioiden on tallennettava ja koottava yhteen kaikki tämän asetuksen soveltamista koskevat tiedot. Näihin tallenteisiin on sisällyttävä kaikki tarvittavat tiedot sen osoittamiseksi, että tämän asetuksen vaatimuksia on noudatettu. Yksittäistä vähämerkityksistä tukea koskevat asiakirjat on säilytettävä kymmenen vuoden ajan tuen myöntämispäivästä. Vähämerkityksisen tuen ohjelmaa koskevat asiakirjat on säilytettävä kymmenen vuoden ajan siitä päivästä, jolloin viimeinen yksittäinen tuki myönnetään ohjelmasta. Jäsenvaltion on toimitettava komissiolle sen kirjallisesta pyynnöstä 20 työpäivän kuluessa tai pyynnössä mahdollisesti vahvistetun pidemmän ajan kuluessa kaikki tiedot, joita komissio pitää tarpeellisina sen arvioimiseksi, onko tämän asetuksen edellytyksiä noudatettu, erityisesti yksittäisen yrityksen saaman vähämerkityksisen tuen kokonaismäärän osalta.

4 artikla

Muutos

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 1860/2004 2 artikla seuraavasti:

a) poistetaan 1 kohdassa sanat ”jalostuksessa ja markkinoille saattamisessa”,

b) poistetaan 3 kohta.

5 artikla

Siirtymätoimenpiteet

1. Tätä asetusta sovelletaan ennen sen voimaantuloa liikenteen alalla toimiville yrityksille ja maataloustuotteiden jalostuksen ja markkinoille saattamisen alalla toimiville yrityksille myönnettyyn tukeen, jos tuki täyttää kaikki 1 ja 2 artiklassa säädetyt edellytykset. Komissio tarkastelee tukia, jotka eivät täytä kyseisiä edellytyksiä, asiaa koskevien kehysten, suuntaviivojen ja tiedonantojen mukaisesti.

2. Asetuksen (EY) N:o 69/2001 edellytykset täyttävien yksittäisten vähämerkityksisten tukien, jotka on myönnetty 2 päivän helmikuuta 2001 ja 30 päivän kesäkuuta 2007 välisenä aikana, ei katsota täyttävän kaikkia perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan perusteita, joten ne vapautetaan perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta.

3. Vähämerkityksistä tukea, joka täyttää tämän asetuksen edellytykset, voidaan panna täytäntöön vielä kuuden kuukauden ajan asetuksen voimassaoloajan päätyttyä.

6 artikla

Voimaantulo ja voimassaoloaika

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2007 31 päivään joulukuuta 2013.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä joulukuuta 2006.

Komission puolesta

Neelie KROES

Komission jäsen

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1999/2006,

annettu 20 päivänä joulukuuta 2006,

väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen satuloiden tuonnissa

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ([1]), jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 7 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

A. MENETTELY

1. Menettelyn aloittaminen

(1) Komissio vastaanotti 22 päivänä helmikuuta 2006 perusasetuksen 5 artiklaan perustuvan valituksen, joka koski Kiinan kansantasavallasta, jäljempänä 'Kiinasta' peräisin olevia tiettyjä satuloita ja jonka oli tehnyt European Saddle Manufacturers Association, jäljempänä 'valituksen tekijä', suurinta osaa eli tässä tapauksessa 99:ää prosenttia tiettyjen satuloiden kokonaistuotannosta yhteisössä edustavien tuottajien puolesta.

(2) Valituksessa esitetty näyttö tuotteen polkumyynnistä ja siitä aiheutuneesta merkittävästä vahingosta katsottiin riittäväksi perusteeksi menettelyn aloittamiselle.

(3) Menettely aloitettiin 7 päivänä huhtikuuta 2006, jolloin sitä koskeva ilmoitus julkaistiin *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ([2]).

2. Menettelyn osapuolet

(4) Komissio ilmoitti virallisesti menettelyn aloittamisesta Kiinassa oleville vientiä harjoittaville tuottajille sekä niille tuojille, kauppiaille, käyttäjille, tavarantoimittajille ja järjestöille, joita asian tiedettiin koskevan, Kiinan edustajille sekä valituksen tehneille ja muille yhteisön tuottajille, joita asian tiedettiin koskevan. Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa.

(5) Jotta vientiä harjoittavat tuottajat pystyivät halutessaan esittämään markkinatalouskohtelua tai yksilöllistä kohtelua koskevan pyynnön, komissio lähetti siihen tarvittavat lomakkeet niille vientiä harjoittaville kiinalaisille tuottajille, joita asian tiedettiin koskevan. Kolme vientiä harjoittavien tuottajien ryhmää ja yksi yksittäinen vientiä harjoittava tuottaja pyysivät perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan nojalla markkinatalouskohtelua tai vaihtoehtoisesti yksilöllistä kohtelua siinä tapauksessa, että ne eivät tutkimuksen mukaan täyttäisi markkinatalouskohtelun saamisen edellytyksiä. Kolme näistä vientiä harjoittavista tuottajista muodostui kahdesta tai useammasta etuyhteydessä olevasta yrityksestä, jotka olivat mukana satuloiden tuotannossa ja/tai myynnissä.

(6) Kun otetaan huomioon ilmeisen suuri vientiä harjoittavien tuottajien määrä Kiinassa sekä tuojien ja tuottajien määrä yhteisössä, komissio ilmoitti menettelyn käynnistämistä koskevassa ilmoituksessa, että tutkimuksessa voidaan käyttää perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti otantaa polkumyynnin ja siitä aiheutuneen vahingon määrittämiseksi.

([1]) EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2117/2005 (EUVL L 340, 23.12.2005, s. 17).
([2]) EUVL C 84, 7.4.2006, s. 4.

(7) Jotta komissio voisi päättää otannan tarpeellisuudesta ja tarvittaessa valita otoksen, kaikkia kiinalaisia vientiä harjoittavia tuottajia, yhteisön tuojia ja yhteisön tuottajia pyydettiin ilmoittautumaan komissiolle ja toimittamaan menettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen mukaisesti perustiedot tarkasteltavana olevaan tuotteeseen liittyvästä liiketoiminnastaan tutkimusajanjakson ajalta (1 päivästä tammikuuta 2005 31 päivään joulukuuta 2005).

(8) Koska vientiä harjoittavista tuottajista tutkimuksessa teki yhteistyötä vain kolme yritysryhmää ja yksi yksittäinen yritys, päätettiin että niiden osalta ei tarvita otantaa.

(9) Yhteisön tuottajista valittiin perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti otos, joka perustui yhteisössä suurimpaan mahdolliseen edustavaan satuloiden tuotantomäärään, jota voitiin kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa. Yhteisön tuottajilta saatujen tietojen perusteella komissio valitsi yhteensä viisi yritystä kahdesta eri jäsenvaltiosta. Tuotantomäärän osalta todetaan, että otokseen kuuluneet viisi yritystä edustivat 86:ta prosenttia yhteisön kokonaistuotannosta. Asianomaisia osapuolia kuultiin perusasetuksen 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti, eivätkä ne vastustaneet asiaa. Muita yhteisön tuottajia pyydettiin lisäksi toimittamaan tiettyjä yleisiä tietoja vahinkoa koskevaa tarkastelua varten. Tuojista valittiin perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti otos, joka perustui yhteisössä suurimpaan mahdolliseen edustavaan tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantomäärään, jota voitiin kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa. Eri tuojilta saatujen tietojen perusteella ja ottaen huomioon toimitettujen tietojen vaihteleva laatu otokseen valittiin yhdessä jäsenvaltiossa toimivat kaksi tuojaa. Otokseen valittujen kahden tuojan osuus tarkasteltavana olevan tuotteen yhteisöön tuonnista oli 21 prosenttia. Koska käyttäjiltä saatiin vain vähän vastauksia, päätettiin, ettei otanta ollut tarpeen käyttäjien osalta.

(10) Kyselylomakkeet lähetettiin kaikille osapuolille, joita asian tiedettiin koskevan, sekä kaikille muille yrityksille, jotka olivat ilmoittautuneet menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa. Vastauksia saatiin neljältä vientiä harjoittavalta tuottajalta Kiinasta ja yhdeltä tuottajalta vertailumaasta Brasiliasta. Kyselyvastaukset saatiin myös viideltä otokseen valitulta yhteisön tuottajalta. Vaikka neljä tuojaa vastasi otantalomakkeeseen, ainoastaan kaksi toimi yhteistyössä ja toimitti täydellisen vastauksen kyselylomakkeeseen. Lisäksi neljä satuloiden käyttäjää toimitti täydellisen vastauksen kyselylomakkeeseen. Yksi vastauslomake saatiin myös raaka-aineen toimittajalta.

(11) Komissio hankki ja tarkasti kaikki polkumyynnin, siitä aiheutuneen vahingon ja yhteisön edun alustavan määrittämisen kannalta tarpeellisina pitämänsä tiedot ja teki tarkastuskäyntejä seuraavien yritysten toimitiloihin:

a) *Yhteisön tuottajat*:

— Selle Royal SpA, Pozzoleone, Italia

— Selle Italia srl, Rossano Veneto, Italia

— Bassano Selle srl, Riese Pio X, Italia

— Selle SMP SAS, Casalserugo, Italia

— pph ABI sp.j., Nasielsk, Puola.

b) *Kiinassa toimivat vientiä harjoittavat tuottajat*

— Cionlli Group

— Cionlli Bicycle (Taicang) Co., Ltd

— Shunde Hongli Bicycle Parts Co., Ltd, Shunde

— Safe Strong Bicycle Parts Shenzhen Co., Ltd, Shenzhen

— Cionlli Bicycle (Tianjin) Co., Ltd, Tianjin.

— Giching Group

— Giching Bicycle Parts (Shenzhen) Co., Ltd, Shenzhen

— Velo Cycle (Kunshan) Co., Ltd, Kunshan.

— Justek Group

— Jiangyin Justek Vehicle Co., Ltd, Jiangyin

— Jiangyin Justek Communication Equipment Co., Ltd, Jiangyin

— Tianjin Justek Vehicle Co., Ltd, Tianjin

— Viscount Vehicle (Shenzhen) Co., Ltd, Shenzhen.

c) *Kiinassa ja Taiwanissa toimivat etuyhteydessä olevat yritykset*

— Cionlli Bicycle (Tianjin) Co., Ltd, Tianjin

— Cionlli Industrial Co., Ltd.

d) *Yhteisössä toimiva etuyhteydetön tuoja*

— Buechel GmbH, Fulda, Saksa.

(12) Niille vientiä harjoittaville tuottajille, joille ei myönnetty markkinatalouskohtelua, oli määritettävä normaaliarvo vertailumaata (tässä tapauksessa Brasiliaa) koskevien tietojen perusteella, mistä syystä tehtiin tarkastuskäynti seuraavan yrityksen toimitiloihin:

e) *Brasiliassa toimiva tuottaja*

— Royal Ciclo Indústria de Componentes Ltda, Rio do Sul.

3. **Tutkimusajanjakso**

(13) Polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2005 välisen ajan, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Vahingon määrittämisen kannalta merkittävien kehityssuuntausten tarkastelu kattoi 1 päivän tammikuuta 2002 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisen ajan, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

B. **TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE**

1. **Tarkasteltavana oleva tuote**

(14) Tarkasteltavana oleva tuote on Kiinan kansantasavallasta peräisin olevat polkupyörien (myös kolmipyöräisten tavarankuljetuspolkupyörien), myös moottoroitujen ja sivuvaunuilla varustettujen, sekä kuntoilulaitteiden satulat ja istuimet ja niiden oleelliset osat (alustat, pehmusteet tai päälliset), jäljempänä 'tarkasteltavana oleva tuote' tai 'satula'. Tarkasteltavana oleva tuote luokitellaan yleensä CN-koodeihin ex 8714 95 00, ex 8714 99 90 ja ex 9506 91 10.

(15) Satula muodostuu yleensä kolmesta osasta: alusta tai tuki, jolle satula on rakennettu, on yleensä tuotettu ruiskuvaluprosessilla, pehmuste, joka kiinnitetään alustaan satulan mukavuuden lisäämiseksi, voidaan valmistaa erityyppisestä synteettisestä vaahtomuovista tai muusta materiaalista, sekä päällinen, joka on tehty pehmusteen ja alustan reunat peittävästä synteettisestä materiaalista tai nahasta, ja vaikuttaa siihen, miltä satula tuntuu ja näyttää. Edellä mainittujen kolmen osan lisäksi satulassa on yleensä metallinen kiinnitysmekanismi, kuten haarukkakiinnitys tai kiinnityspuristin ja siinä voi olla myös jousi tai elastomeerinen iskua vaimentava mekanismi.

(16) Tarkasteltavana olevaa tuotetta käytetään polkupyörissä ja vastaavissa ajoneuvoissa samoin kuin paikallaan pysyvissä laitteissa kuten kuntoilulaitteissa. Tutkimuksessa kävi ilmi, että muodosta, materiaalista ja tuotantoprosessista riippumatta tarkasteltavana olevilla erityyppisillä tuotteilla oli kaikilla samat fyysiset ja tekniset ominaisuudet ja niitä käytettiin periaatteessa samaan tarkoitukseen. Sen vuoksi niitä pidetään tässä menettelyssä yhtenä tuotteena.

2. **Samankaltainen tuote**

(17) Tutkimus osoitti, että yhteisön tuotannonalan yhteisössä tuottamien ja myymien satuloiden, Kiinan kotimarkkinoilla tuotettavien ja myytävien satuloiden, Kiinasta yhteisöön tuotavien satuloiden sekä Brasiliassa tuotettavien ja myytävien satuloiden fyysiset ja tekniset perusominaisuudet ovat samat ja tuotteilla on sama käyttötarkoitus.

(18) Tämän vuoksi niitä olisi alustavasti pidettävä perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuina samankaltaisina tuotteina.

C. **POLKUMYYNTI**

1. **Markkinatalouskohtelu**

(19) Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdan mukaan Kiinasta peräisin olevaa tuontia koskevissa polkumyyntitutkimuksissa normaaliarvo on määritettävä kyseisen artiklan 1–6 kohdan mukaisesti niiden tuottajien osalta, joiden todetaan täyttävän perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa vahvistetut vaatimukset.

(20) Markkinatalouskohtelun edellytykset ovat lyhyesti seuraavat:

1) Liiketoimintaa koskevat päätökset tehdään markkinasignaalien perusteella ilman valtion merkittävää puuttumista, ja suurimpien tuotantopanosten kustannukset heijastavat markkina-arvoa.

2) Yrityksillä on yksi ainoa selkeä kirjanpito, joka tarkastetaan riippumattomasti kansainvälisten tilinpäätösstandardien mukaisesti ja jota sovelletaan kaikkiin tarkoituksiin.

3) Aiemmasta keskusjohtoisesta talousjärjestelmästä juontuvia merkittäviä vääristymiä ei ole.

4) Vakauden ja oikeusvarmuuden takaa konkurssi- ja omaisuuslainsäädäntö.

5) Valuuttojen muuntaminen tapahtuu markkinahintaan.

(21) Kaksi vientiä harjoittavien tuottajien ryhmää ja yksi yksittäinen vientiä harjoittava tuottaja pyysi perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdan nojalla markkinatalouskohtelua ja palautti asianomaisen hakemuslomakkeen annetussa määräajassa. Komissio hankki ja tarkasti kyseisten yritysten toimitiloihin tehtyjen tarkastuskäyntien yhteydessä kaikki ne markkinatalouskohtelua koskevissa pyynnöissä esitetyt tiedot, joita se piti tarpeellisina. Tutkimuksessa kävi ilmi, että markkinatalouskohtelu voitiin myöntää vain kahdelle vientiä harjoittavien tuottajien ryhmälle, mutta yhden yritysryhmän sekä yksittäisen yrityksen pyyntö oli hylättävä.

(22) Yksittäisen vientiä harjoittavan tuottajan osalta tutkimus osoitti, että yritys ei täyttänyt edellä mainituista vaatimuksista ensimmäistä ja kolmatta. Yritys ei voinut osoittaa, että sen liiketoimintaa koskevat päätökset tehtiin markkinasignaalien perusteella ilman valtion merkittävää puuttumista asiaan, etenkin kun myyntimääriä kotimaan markkinoilla ja vientimarkkinoilla rajoitetaan yrityksen yhtiöjärjestyksessä, jota ei voida muuttaa ilman valtion suostumusta. Yritys ei voinut myöskään osoittaa, että sen toimintaan ei kohdistunut aiemmasta keskusjohtoisesta talousjärjestelmästä peräisin olevia vääristymiä, etenkään kun ei saatu kirjallisia todisteita maankäyttöoikeuksien hankkimisesta.

(23) Lisäksi yksi vientiä harjoittavien tuottajien ryhmä jätti ilmoittamatta suhteestaan merkittävän asiakkaaseen kotimaanmarkkinoilla sekä markkinatalouskohtelua koskevassa lomakkeessa että vastauksessaan polkumyyntiä koskevaan lomakkeeseen. Suhde havaittiin vasta, kun kyseisten vientiä harjoittavien tuottajien tiloissa tehtiin ristiintarkastuksia. Komission vakiintuneena käytäntönä on, että päättäessään markkinatalouskohtelun tai yksilöllisen kohtelun myöntämisestä, se pitää etuyhteydessä olevia yritysten ryhmiä yhtenä kokonaisuutena. Sen vuoksi markkinatalouskohtelun/yksilöllisen kohtelun myöntäminen tälle viejälle olisi edellyttänyt sitä, että siihen etuyhteydessä oleva yritys olisi tehnyt tutkimuksessa yhteistyötä, jotta olisi voitu vahvistaa sen toiminta tarkasteltavana olevan tuotteen osalta, markkinatalouskohtelukriteerien täyttyminen sekä suhteen vaikutus yritysten väliseen liiketoimintaan. Näin ei voitu toimia, koska etuyhteydessä oleva yritys ei tehnyt yhteistyötä tutkimuksessa. Komissio ei sen vuoksi voinut päättää markkinatalouskohtelun/yksilöllisen kohtelun myöntämisestä tälle yritysten ryhmälle. Tämä seikka vaikutti erittäin merkittävään osaan viejien kotimarkkinoiden myynnistä. Lisäksi tämä tarkoituksellinen ilmoittamatta jättäminen aiheutti epäilyksiä muiden komissiolle toimitettujen tietojen ja asiakirjojen luotettavuudesta. Kun otetaan huomioon tietojen ilmoittamatta jättäminen ja sen merkitys sekä markkinatalouskohtelun että polkumyynnin määrittämiselle, joka olisi perustunut tämän viejäryhmän toimittamiin tietoihin, todettiin, että ryhmä oli antanut vääriä ja harhaanjohtavia tietoja perusasetuksen 18 artiklassa tarkoitetulla tavalla. Yritykselle ilmoitettiin, millä perusteella sen toimittamat tiedot aiottiin jättää huomiotta, ja sille annettiin mahdollisuus antaa asiasta lisäselvitys perusasetuksen 18 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Yrityksen toimittamat selitykset eivät kuitenkaan olleet tyydyttäviä eivätkä ne vakuuttaneet komissiota siitä, että yritys ei ollut toimittanut harhaanjohtavaa tietoa, eivätkä hälventäneet epäilyksiä yrityksen toimittamien muiden tietojen luotettavuudesta. Tämän vientiä harjoittavien tuottajien ryhmän ei siis katsottu toimivan yhteistyössä tutkimuksessa ja sen pyyntö markkinatalouskohtelun ja yksilöllisen kohtelun myöntämiseen hylättiin.

(24) Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää huomautuksia edellä esitetyistä päätelmistä.

(25) Edellä esitetyn perusteella markkinatalouskohtelu myönnettiin kahdelle vientiä harjoittavien tuottajien ryhmälle:

— Cionlli Bicycle (Taicang) Co. Ltd, ja siihen etuyhteydessä olevat yritykset

— Giching Bicycle parts (Shenzhen) Co. Ltd ja siihen etuyhteydessä olevat yritykset.

2. **Yksilöllinen kohtelu**

(26) Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaan vahvistetaan tarvittaessa koko maata koskeva tulli kyseisen artiklan soveltamisalaan kuuluville maille, lukuun ottamatta tapauksia, joissa yritykset voivat osoittaa, että ne täyttävät kaikki perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdassa vahvistetut edellytykset.

(27) Vientiä harjoittava tuottaja, jolle markkinatalouskohtelua ei voitu myöntää, pyysi myös yksilöllistä kohtelua siinä tapauksessa, että sille ei myönnettäisi markkinatalouskohtelua. Myös yrityksen yksilöllistä kohtelua koskeva pyyntö kuitenkin hylättiin, koska yritys ei täytä 9 artiklan 5 kohdan b alakohdan vaatimuksia eli sitä, että vientihinnoista ja -määristä päätetään vapaasti.

3. **Normaaliarvo**

a) *Normaaliarvon määrittäminen niille vientiä harjoittaville tuottajille, joille myönnettiin markkinatalouskohtelu*

(28) Normaaliarvon määrittämiseksi komissio tutki ensin, oliko kunkin vientiä harjoittavan tuottajan satuloiden kokonaismyynti kotimarkkinoilla ollut edustavaa verrattuna tuottajan yhteisöön suuntautuneeseen kokonaisvientiin. Perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti kotimarkkinamyynnin katsottiin olevan edustavaa, kun vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä oli vähintään 5 prosenttia sen yhteisöön suuntautuneen viennin kokonaismäärästä.

(29) Niiden kahden yritysten ryhmän joukossa, joille myönnettiin markkinatalouskohtelu, oli viisi yritystä, jotka tuottivat satuloita vientiin, ja niistä kolmella oli myös kotimarkkinamyyntiä. Yhdellä yrityksellä oli kotimarkkinamyyntiä muttei vientiä.

(30) Tämän jälkeen komissio yksilöi niiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta, joiden kokonaismyynti kotimarkkinoilla oli edustavaa, ne satulatyypit, joita myytiin kotimarkkinoilla ja jotka olivat samanlaisia kuin yhteisöön viedyt lajit tai suoraan niihin verrattavissa.

(31) Kunkin tällaisen tuotelajin osalta määritettiin, oliko kotimarkkinamyynti riittävän edustavaa perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Tuotelajin kotimarkkinamyynnin katsottiin olevan riittävän edustavaa, kun sen kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä oli tutkimusajanjakson aikana vähintään 5 prosenttia verrattavissa olevan tuotelajin yhteisöön suuntautuvan viennin kokonaismäärästä.

(32) Lisäksi komissio tutki kunkin yrityksen osalta, voitiinko kunkin sellaisen tuotelajin, jota myytiin kotimarkkinoilla edustavia määriä, kotimarkkinamyynnin katsoa tapahtuneen perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisessa tavanomaisessa kaupankäynnissä. Tätä varten määritettiin, kuinka suuri osuus kyseisen tuotelajin myynnistä riippumattomille asiakkaille kotimarkkinoilla oli kannattavaa.

(33) Kun vähintään tuotantokustannuksia vastaavilla nettomyyntihinnoilla tapahtuneen myynnin osuus oli yli 80 prosenttia tietyn satulalajin kokonaismyynnistä ja kun kyseisen tuotelajin painotettu keskimääräinen myyntihinta oli vähintään tuotantokustannusten tasoinen, normaaliarvon perustana käytettiin tosiasiallista kotimarkkinahintaa. Tämä hinta laskettiin määrittämällä kyseisen tuotelajin kaiken kotimarkkinamyynnin hintojen painotettu keskiarvo tutkimusajanjaksona riippumatta siitä, oliko myynti ollut kannattavaa.

(34) Jos tietyn satulalajin kannattavan myynnin osuus oli enintään 80 prosenttia lajin kokonaismyynnistä tai jos kyseisen lajin painotettu keskimääräinen myyntihinta oli tuotantokustannuksia alempi, normaaliarvon perustana käytettiin tosiasiallista kotimarkkinahintaa, joka laskettiin määrittämällä ainoastaan tuon tuotelajin kannattavan myynnin painotettu keskiarvo edellyttäen, että kyseisen myynnin osuus lajin kokonaismyynnistä oli vähintään 10 prosenttia.

(35) Tapauksissa, joissa jonkin satulalajin kannattavan myynnin osuus oli alle kymmenen prosenttia sen kokonaismyynnistä, kotimarkkinahinnan ei katsottu soveltuvan normaaliarvon määrittämisen perustaksi liian vähäisen myynnin vuoksi.

(36) Kun vientiä harjoittavan tuottajan myymän tietyn tuotelajin kotimarkkinahintoja ei voitu käyttää, käytettiin laskennallista normaaliarvoa.

(37) Normaaliarvo määritettiin laskennallisesti perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti lisäämällä kohtuullinen määrä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä kohtuullinen voittomarginaali kunkin viejän viemien tuotelajien valmistuskustannuksiin, joita tarvittaessa oikaistiin. Kaikissa tapauksissa myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan mukaisin menetelmin. Tätä varten komissio selvitti, olivatko tiedot kullekin vientiä harjoittavalle tuottajalle kotimarkkinoilla aiheutuneista myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksista sekä saadusta voitosta luotettavia.

(38) Tietoja todellisista kotimarkkinoiden myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksista pidettiin luotettavina, kun asianomaisen yrityksen kokonaismyyntimäärää kotimarkkinoilla voitiin pitää edustavana yhteisöön suuntautuneen viennin määrään verrattuna. Kotimarkkinoiden voittomarginaali määritettiin niiden tuotelajien kotimarkkinamyynnin perusteella, joita myyntiin tavanomaisessa kaupankäynnissä. Tässä määrittelyssä käytettiin edellä selostettua menetelmää.

(39) Kotimarkkinamyynniltään edustavien kolmen yrityksen osalta todettiin, että useimpia vientimarkkinoille myytyjä tarkasteltavana olevan tuotteen lajeja myytiin kotimarkkinoilla tavanomaisessa kaupankäynnissä. Niiden tuotelajien osalta, jotka eivät täyttäneet edellä mainittuja edellytyksiä, normaaliarvo määritettiin edellä selostetulla menetelmällä kunkin yrityksen myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten sekä voittojen perusteella.

(40) Kahdelle yritykselle, joilla ei ollut edustavaa kotimarkkinamyyntiä, myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten ja voittojen määrä määritettiin kotimarkkinamyyntiä harjoittavien neljän yrityksen keskimääräisten myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten ja voittojen perusteella.

b) *Normaaliarvon määrittäminen niille vientiä harjoittaville tuottajille, joille ei myönnetty markkinatalouskohtelua*

i) Vertailumaa

(41) Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaan normaaliarvo niille vientiä harjoittaville tuottajille, joille ei myönnetä markkinatalouskohtelua, on määritettävä vertailumaan hintojen tai vastaavan laskennallisen arvon perusteella.

(42) Komissio totesi menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa aikovansa käyttää vertailumaana Brasiliaa määrittäessään normaaliarvoa ja pyysi asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksia asiasta.

(43) Yksikään niistä vientiä harjoittavista kiinalaisista tuottajista, joille ei myönnetty markkinatalouskohtelua, ei vastustanut tätä ehdotusta.

(44) Yksi tuoja ja vientiä harjoittava tuottaja, joille myönnettiin markkinatalouskohtelu, väittivät kuitenkin, että Brasilia ei ole sopivin vertailumaa vaan että sellaiseksi olisi valittava Taiwan tai Meksiko.

(45) Taiwanin osalta todettiin, että vaikka polkupyörän osia valmistava teollisuus oli kehittynyt siellä, suurin osa tuotannosta oli siirretty Kiinaan. Satulanvalmistajat, joiden pääkonttori sijaitsee Taiwanissa, ovat enimmäkseen samoja yrityksiä kuin ne, jotka harjoittavat vientiä Kiinasta yhteisöön väitetysti polkumyyntihinnoin tai ovat niihin etuyhteydessä. Tavanomainen työnjako näiden ryhmien sisällä merkitsee sitä, että vain harvoja erityismalleja, joissa on korkeammat voittomarginaalit, tuotetaan edelleen Taiwanissa, kun taas keskihintaisten ja halvimpien mallien tuotanto on suurimmaksi osaksi siirretty Kiinaan kustannussyistä. Sen vuoksi ei ole todennäköistä, että Taiwanissa valmistettujen satulamallien hinnat tai kustannukset olisivat paras korvike, jota voitaisiin käyttää perustana Kiinassa valmistettujen satuloiden normaaliarvon määrittämiseksi.

(46) Meksikon markkinoita pidetään kilpailulle avoimina, ja niiden koko on noin kahdeksasosa Brasilian markkinoista. Komissio otti yhteyttä kahteen tiedossa olevaan tuottajaan Meksikossa, mutta ne eivät tarjoutuneet tekemään yhteistyötä.

(47) Tutkimuksessa kävi ilmi, että Brasiliassa on tarkasteltavana olevan tuotteen kilpaillut markkinat ja ainakin kolme erikokoista kotimaista tuottajaa. Tuonti kolmansista maista on noin 15 prosenttia kotimaan kulutuksesta (8–9 miljoonaa satulaa vuodessa). Yksi vientiä harjoittava tuottaja väitti, että kilpailun aste Brasilian markkinoilla oli kyseenalaista tuottajien vähäisen määrän vuoksi. Tutkimuksessa ei kuitenkaan havaittu mitään näyttöä siitä, että kumpikaan brasilialaisista tuottajista olisi ollut hallitsevassa asemassa tai että hintojenmuodostus perustuisi muuhun kuin kilpailuun. Ei myöskään ollut mitään syitä uskoa, että raaka-aineiden saanti, kustannukset ja muut tuotantoedellytykset Taiwanissa tai Meksikossa vastaisivat Brasiliaa paremmin Kiinan edellytyksiä. Brasilian markkinoiden arvioitiin näin ollen olevan riittävän edustavat normaaliarvon määrittämiseksi.

(48) Komissio otti yhteyttä kaikkiin kolmeen tiedossa olleeseen vientiä harjoittavaan brasilialaiseen tuottajaan, ja yksi yritys suostui yhteistyöhön. Kyseiselle tuottajalle lähetettiin kyselylomake, ja sen toimittamat tiedot tarkastettiin tarkastuskäynnillä. Yhteistyöhön osallistuva tuottaja on etuyhteydessä yhteen yhteisön tuottajaan, mutta ei ole syytä uskoa, että tämä vaikuttaisi tietojen luotettavuuteen, joka lisäksi varmennettiin yrityksen tiloihin tehdyllä tarkastuksella.

(49) Edellä esitetyn perusteella pääteltiin alustavasti, että Brasilia on perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan mukaisesti sopivin ja tarkoituksenmukaisin vertailumaa.

ii) Normaaliarvo

(50) Normaaliarvo määritettiin niille tuottajille, joille ei myönnetty markkinatalouskohtelua, perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaisesti vertailumaan tuottajalta saatujen todennettujen tietojen pohjalta eli Brasilian kotimarkkinoilla vastaavista tuotelajeista maksettujen tai maksettavien hintojen arvon perusteella edellä esitetyn menetelmän mukaisesti.

(51) Normaaliarvo määritettiin kaikkien Brasilian kotimarkkinoilla vastaavista tuotelajeista maksettujen tai maksettavien hintojen perusteella, sillä myynnin todettiin tapahtuneen tavanomaisessa kaupankäynnissä.

4. **Vientihinnat**

(52) Kaikki vientiä harjoittavat tuottajat harjoittivat vientimyyntiä yhteisöön joko suoraan riippumattomille asiakkaille yhteisössä taikka Hongkongissa, Brittiläisillä Neitsytsaarilla ja Taiwanissa sijaitsevien etuyhteydessä olevien tai etuyhteydettömien kauppayhtiöiden välityksellä.

(53) Jos tarkasteltavana olevaa tuotetta vietiin suoraan riippumattomille asiakkaille yhteisössä, vientihinta perustui tarkasteltavana olevasta tuotteesta maksettuihin tai maksettaviin hintoihin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti.

(54) Jos myynti oli tapahtunut yhteisön ulkopuolella sijaitsevan etuyhteydessä olevan kauppiaan kautta, vientihinta määritettiin sen hinnan perusteella, jolla tuotteet jälleenmyytiin ensimmäisen kerran riippumattomille ostajille yhteisössä.

5. **Vertailu**

(55) Normaaliarvoa ja vientihintoja verrattiin noudettuna lähettäjältä -tasolla. Jotta normaaliarvon ja vientihinnan vertailu olisi tasapuolinen, otettiin hintoihin ja niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat erot asianmukaisesti huomioon tekemällä oikaisuja perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Oikaisuja tehtiin kuljetus-, vakuutus-, käsittely-, liitännäis-, pakkaus- ja luottokustannusten sekä pankkimaksujen perusteella, jos ne todettiin kohtuullisiksi ja paikkansa pitäviksi ja jos niistä esitettiin todennettu näyttö.

(56) Taiwanissa sijaitsevien etuyhteydessä olevien yritysten kautta kanavoituun myyntiin tehtiin oikaisuja perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisesti, jos näiden yritysten tehtävät olivat samantyyppisiä kuin palkkioperusteisesti työskentelevän edustajan tehtävät. Kun otetaan huomioon, että etuyhteydessä olevan yrityksen antamia tietoja myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksista ei voitu pitää luotettavina, oikaisu perustui etuyhteydettömältä kauppiaalta saatuihin tietoihin myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksista sekä voitoista.

6. **Polkumyyntimarginaalit**

a) *Yhteistyössä toimineet vientiä harjoittavat tuottajat, joille myönnettiin markkinatalouskohtelu*

(57) Niiden yritysten tapauksessa, joille oli myönnetty markkinatalouskohtelu, kunkin yhteisöön viedyn tarkasteltavana olevan tuotteen lajin painotettua keskimääräistä normaaliarvoa verrattiin vastaavan tuotelajin painotettuun keskimääräiseen vientihintaan, kuten perusasetuksen 2 artiklan 11 ja 12 kohdassa säädetään.

(58) Komission vakiintuneena käytäntönä on polkumyyntimarginaalia määrittäessä ollut pitää etuyhteydessä olevia tai samaan ryhmään kuuluvia vientiä harjoittavia tuottajia yhtenä yksikkönä, jolle määritetään yksi ainoa polkumyyntimarginaali. Tämä johtuu etenkin siitä, että yksilölliset polkumyyntimarginaalit voisivat rohkaista yrityksiä kiertämään polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä ja siten tehdä niistä tehottomia, koska keskenään etuyhteydessä olevilla vientiä harjoittavilla tuottajilla olisi mahdollisuus ohjata yhteisöön suuntautuva vientinsä sen yrityksen kautta, jonka yksilöllinen polkumyyntimarginaali on alhaisin.

(59) Tämän käytännön mukaisesti samaan ryhmittymään kuuluvia, keskenään etuyhteydessä olevia vientiä harjoittavia tuottajia kohdeltiin yhtenä ja samana yksikkönä, jolle vahvistettiin yksi ja sama polkumyyntimarginaali, joka määritettiin vastaaviin ryhmittymiin kuuluvien yhteistyössä toimineiden tuottajien polkumyyntimarginaalien painotetun keskiarvon perusteella.

(60) Väliaikaiset painotetut keskimääräiset polkumyyntimarginaalit ovat näin ollen prosentteina cif yhteisön rajalla tullaamattomana -hinnasta ilmaistuna seuraavat:

Yritys	Väliaikainen polkumyyntimarginaali
Cionlli Bicycle (Taicang) Co. Ltd, Shunde Hongli Bicycle Parts Co. Ltd ja Safe Strong Bicycle Parts Shenzhen Co. Ltd	7,5 %
Giching Bicycle parts (Shenzhen) Co. Ltd ja Velo Cycle Kunshan Co. Ltd	0 %

b) *Kaikki muut vientiä harjoittavat tuottajat*

(61) Kaikkiin muihin Kiinassa toimiviin viejiin sovellettavan, koko maata koskevan polkumyyntimarginaalin laskemiseksi komissio määritti ensin yhteistyössä toimimisen asteen. Yhteistyöhön osallistuneen kolmen vientiä harjoittavan tuottajan kyselylomakkeessa ilmoittamaa viennin kokonaismäärää verrattiin Kiinasta polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin kokonaismäärään, joka laskettiin 71 kappaleessa esitetyllä tavalla. Prosenttiosuudeksi todettiin 23. Tällä perusteella katsottiin, että yhteistyön taso oli alhainen.

(62) Sen vuoksi katsottiin asianmukaiseksi määrittää koko maata koskeva polkumyyntimarginaali seuraavien tekijöiden painotetun keskiarvon perusteella:

— sen yhteistyöhön osallistuneen viejän polkumyyntimarginaalit, jolle ei myönnetty markkinatalouskohtelua eikä yksilöllistä kohtelua,

— saman viejän edustaville tuotelajeille määritetyt korkeimmat polkumyyntimarginaalit, koska ei ollut merkkejä siitä, että vientiä harjoittavat tuottajat, jotka eivät osallistuneet yhteistyöhön, olisivat harjoittaneet polkumyyntiä alhaisemmalla tasolla.

(63) Edellä esitetyn perusteella koko maata koskevaksi väliaikaiseksi polkumyyntimarginaaliksi vahvistettiin 30,9 prosenttia cif-hinnasta yhteisön rajalla tullaamattomana.

D. **VAHINKO**

1. **Yhteisön tuotanto**

(64) Tiedetään, että tarkasteltavana olevaa tuotetta valmistaa yhteisössä yhdeksän tuottajaa, joiden puolesta valitus tehtiin. Ne sijaitsevat Italiassa, Puolassa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Portugalissa, ja niiden osuus yhteisön tuotannosta tutkimusajanjaksolla on 99 prosenttia.

(65) Tutkimuksen aloittamisvaiheessa tiedossa oli vain yksi yhteisön tuottaja, joka ei ollut valituksen tekijä. Kun otetaan huomioon yhdeksän valituksen tehneen tuottajan sekä tuottajan, joka ei osallistunut valitukseen, tuotantomäärä yhteisössä, samankaltaisen tuotteen kokonaistuotanto oli 16 165 936 kappaletta tutkimusajanjaksolla.

2. **Yhteisön tuotannonala**

(66) Seuraavat yhteisön tuottajat tukivat valitusta:

— Selle Royal SpA, Pozzoleone, Italia, ja siihen etuyhteydessä oleva yritys:

— Brooks England Ltd, West Midlands, Yhdistynyt kuningaskunta

— Selle Italia srl, Rossano Veneto, Italia ja siihen etuyhteydessä oleva yritys:

— Bassano Selle srl, Riese Pio X, Italia

— Selle SMP SAS, Casalserugo, Italia

— pph ABI sp.j., Nasielsk, Puola

— Iberoselle Fabrica de Selins Lda., Agueda, Portugali

— Selle Montegrappa snc, Ramon di Loria, Italia

— Selle San Marco SpA, Rossano, Italia.

(67) Koska kyseisten yhdeksän valituksen tehneen yhteistyössä toimineen yhteisön tuottajan (sekä otokseen valittujen että muiden) osuus oli 99 prosenttia tarkasteltavana olevan samankaltaisen tuotteen tuotannosta yhteisössä, ne muodostavat perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa ja 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun yhteisön tuotannonalan. Tutkimuksessa otokseen valittujen yhteisön tuottajien, jäljempänä 'otokseen valitut tuottajat', osuus satuloiden kokonaistuotannosta yhteisössä oli 86 prosenttia tutkimusajanjaksolla. Muita yhteisön tuottajia pyydettiin lisäksi toimittamaan tiettyä yleisiä tietoja vahinkoa koskevaa tarkastelua varten.

3. **Yhteisön kulutus**

(68) Yhteisön kulutus määritettiin seuraavien tietojen perusteella: viiden otokseen valitun yhteisön tuottajan, neljän otokseen kuulumattoman yhteisön tuottajan ja yhteisön tuottajan, joka ei osallistunut valitukseen, yhteisön markkinoilla myymät määrät sekä Kiinasta ja muista kolmansista maista peräisin olevan tuonnin määrä (CN-koodit, Eurostatin tietojen mukaisesti). Kuten 14 kappaleessa todetaan, tarkasteltavana oleva tuote luokitellaan yleensä CN-koodeihin 8714 95 00, ex 8714 99 90 ja ex 9506 91 10. Kahta viimeksi mainittua CN-koodia (ex 8714 99 90 ja ex 9506 91 10) koskeviin Eurostatin tietoihin sisältyy myös muita polkupyörien ja kuntoilulaitteiden osia. Koska näistä kahdesta laajemmasta luokasta ei voitu erottaa pelkästään satuloihin liittyviä tietoja, tuontitilastot päätettiin laatia ainoastaan yhden CN-koodin (8714 95 00) perusteella. Tämän vuoksi yhteisön kulutuksen perustana käytetty tuontimäärä saattaa olla hieman todellista pienempi.

(69) Näiden tietojen perusteella todettiin, että kulutus lisääntyi 17 prosenttia 20 701 027 kappaleesta (vuonna 2002) 24 179 012 kappaleeseen (vuonna 2005).

Taulukko 1

	2002	2003	2004	2005 (tutkimusajanjakso)
Yhteisön kulutus (kpl)	20 701 027	21 688 470	23 357 359	24 179 012
Indeksi	*100*	*105*	*113*	*117*

4. **Kiinasta peräisin olevien satuloiden tuonti**

a) *Polkumyyntimarginaali, tuontimäärä ja markkinaosuus*

(70) Kuten edellä on todettu, tässä tutkimuksessa kävi ilmi, että Kiinan keskimääräiset polkumyyntimarginaalit olivat perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua vähimmäistasoa suuremmat eikä Kiinasta tulevan tuonnin määrä ollut perusasetuksen 5 artiklan 7 kohdan mukaisesti vähäpätöistä.

(71) Tuontimäärät laskettiin Eurostatin tietojen perusteella. Kuten 68 kappaleessa todettiin, annetut tuontimäärät saattavat olla hieman todellista alhaisemmat. Eurostatin tilastoissa ilmoitetaan lisäksi polkupyörien satuloiden tuontimäärät 100 kg:n määrinä eikä kappalemäärinä. Kiinasta tuotujen satuloiden keskimääräiseksi painoksi päätettiin 500 g satulaa kohti, koska yksi vientiä harjoittava tuottaja ja yksi etuyhteydetön tuoja ilmoittivat tämän painon.

(72) Tuonti Kiinasta yli nelinkertaistui tarkastelujakson aikana. Tuonti lisääntyi 1 416 814 kappaleesta (2002) 6 276 749 kappaleeseen (tutkimusajanjaksolla). Vastaavasti markkinaosuus kasvoi 7 prosentista vuonna 2002 26 prosenttiin tutkimusajanjaksolla. Tarkastelussa on otettava huomioon, että kulutus kasvoi vain 17 prosenttia, mikä on suhteellisesti vähemmän kuin Kiinasta peräisin olevan tuonnin lisääntyminen.

(73) Yksi etuyhteydetön tuoja väitti, että tuontitilastoja on yliarvioitu, koska valituksessa käytetty satuloiden keskimääräinen paino oli 400 grammaa. Yritys väitti, että Kiinasta tuotujen satuloiden keskimääräinen paino olisi 600–800 grammaa. Sama yritys vahvisti kuitenkin sen tiloihin tehdyn tarkastuksen aikana, että Kiinasta tuotujen satuloiden keskimääräinen paino on 500 grammaa eli juuri se, mitä komissio käytti muuntaessaan Eurostatin 100 kg:n määrinä annetut tiedot kappalekohtaisiksi tiedoiksi. Lisäksi tuoja väitti, että Kiinaa koskevat tuontitilastot ovat ylisuuria, koska ne sisältävät myös satuloiden suojana käytettyjen päällisten tuonnin. Kuten 71 kappaleessa todettiin, tuontitilastot perustuvat vain yhteen CN-koodiin (8714 95 00), johon ei normaalisti luokitella päällisiä, joten tuojan väite on perusteeton.

Taulukko 2

	2002	2003	2004	2005 (tutkimusajanjakso)
Tuonti (kpl)	1 416 814	2 048 240	4 351 842	6 276 749
Indeksi	*100*	*145*	*307*	*443*
Markkinaosuus	7 %	9 %	19 %	26 %

b) *Hinnat*

(74) Kiinasta tuotujen satuloiden keskimääräiset painotetut hinnat laskivat jatkuvasti joka vuosi koko tarkastelujakson ajan kaikkiaan 21 prosenttia 1,4 euron kappalehinnasta 1,1 euron kappalehintaan vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana.

Taulukko 3

	2002	2003	2004	2005 (tutkimusajanjakso)
Painotettu keskimääräinen cif-hinta yhteisön rajalla (euroa/kpl)	1,4	1,3	1,1	1,1
Indeksi	*100*	*91*	*75*	*79*

c) *Hinnan alittavuus*

(75) Hinnan alittavuuden määrittämistä varten komissio tarkasteli tutkimusajanjakson ajalta olevia tietoja. Yhteisön tuotannonalan myyntihinnat olivat riippumattomilta asiakkailta veloitettuja hintoja oikaistuina tarvittaessa noudettuna lähettäjältä -tasolle eli ilman yhteisössä syntyneitä rahtikustannuksia ja alennusten ja hyvitysten vähentämisen jälkeen. Eri satulalajien (määritetty alustan, pehmusteen, päällisen, haarukkakiinnityksen ja painon mukaan) hintoja verrattiin viejien veloittamiin myyntihintoihin, joista vähennettiin alennukset ja joita oikaistiin tarvittaessa cif-hinta yhteisön rajalla -tasolle, jolloin tehtiin tuojalle yhteisöön tuonnista aiheutuneita tulliselvityskustannuksia (1,2 %) ja tuonnin jälkeisiä kustannuksia koskevat asianmukaiset oikaisut.

(76) Hinnan alittavuuden painotettujen keskimääräisten marginaalien laskennassa otettiin huomioon yhteistyössä toimineiden viejien vientihinnat. Yhteistyöhön osallistuneiden tuottajien alittavuuden marginaalien painotettu keskiarvo oli 67,3 prosenttia tutkimusajanjaksolla. Kun otetaan huomioon satuloiden koko tuonti (siis sekä yhteistyöhön osallistuneiden että osallistumattomien kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien tuonti), Eurostatin tietoihin perustuvassa keskimääräisten alittavuuden marginaalien laskemisessa saatiin samankaltainen keskimääräinen alittavuuden marginaali (70,1 %) tutkimusajanjaksolla.

5. **Yhteisön tuotannonalan tilanne**

(77) Tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutusta yhteisön tuotannonalaan arvioitiin perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti kaikki taloudelliset tekijät, jotka vaikuttavat yhteisön tuotannonalan tilanteeseen tarkastelujaksona.

(78) Tämä analyysi suoritettiin otantaan kuuluneiden yritysten osalta. Jotta yhteisön tuotannonalan tilanteesta saataisiin mahdollisimman täydellinen kuva, jäljempänä esitetään kuitenkin myös koko yhteisön tuotannonalaa koskevia tietoja niiden tilannetta kuvaavien osoittimien osalta, joista tällaisia tietoja oli saatavilla. Niinpä tuotannonalan toimintaa ja tuloksia mitattiin otokseen kuuluneita yrityksiä koskevien tietojen perusteella, kun kyse oli seuraavista tekijöistä: hinnat, palkat, investoinnit, voitot, sijoitetun pääoman tuotto, kassavirta ja pääoman saanti. Markkinaosuuden, myyntimäärän ja tuotannon kaltaiset vahinkoa kuvaavat tekijät on määritetty koko yhteisön tuotannonalan osalta.

a) *Tuotanto*

(79) Yhteisön tuotannonalan tuotantomäärässä näkyi selvä negatiivinen suuntaus tarkastelujaksolla. Vuonna 2002 yhteisön tuotannonala tuotantomäärä oli 19 546 740 satulaa, mutta tutkimusajanjaksolla se oli vain 16 165 936 satulaa, mikä on lähes 3,5 miljoonaa kappaletta tai 17 prosenttia vähemmän kuin vuonna 2002. Koska satuloita tuotetaan yleensä vain asiakkailta saadun tilauksen perusteella, tuotantomäärän negatiivinen kehitys voidaan yhdistää suoraan yhteisön tuotannonalan tuottamien satuloiden kysynnän vähenemiseen.

Taulukko 4

	2002	2003	2004	2005 (tutkimusajanjakso)
Tuotanto (kpl)	19 546 740	19 022 491	17 698 103	16 165 936
Indeksi	*100*	*97*	*91*	*83*

b) *Tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste*

(80) Tuotantokapasiteetti määritettiin yhteisön tuotannonalan omistamien tuotantoyksiköiden nimellisen kapasiteetin perusteella ottaen huomioon keskeytykset tuotannossa sekä se, että tietyissä tapauksissa osa kapasiteetista käytettiin muiden tuotteiden, esimerkiksi pyörätuolien kahvojen, valmistukseen samoilla tuotantolinjoilla.

(81) Satuloiden tuotantokapasiteetti lisääntyi 5 prosenttia tarkastelujaksolla 29 492 120 kappaleesta (vuonna 2002) 30 921 920 kappaleeseen (tutkimusajanjaksolla). Tuotantokapasiteetin hienoinen kasvu on tulosta vuonna 2004 ja tutkimusajanjaksolla tehdyistä investoinneista kilpapyörissä käytettävien uusien tuotelajien tuottamiseksi. Kapasiteetin käyttöasteessa näkyvät tuotannon ja kysynnän lasku. Se laski jatkuvasti tarkastelujaksolla, ja tutkimusajanjaksolla käyttöaste oli vain 45 prosenttia.

Taulukko 5

	2002	2003	2004	2005 (tutkimusajanjakso)
Tuotannon kapasiteetti (kpl)	29 492 120	29 215 880	29 354 000	30 921 920
Indeksi	*100*	*99*	*100*	*105*
Kapasiteetin käyttöaste	60 %	59 %	53 %	45 %

c) *Varastot*

(82) Vuoden lopun varastoista voidaan todeta, että suurin osa tuotannosta perustuu tilauksiin. Vaikka varastot pienenivät 35 prosenttia tarkastelujakson aikana, varastoja ei tässä tapauksessa pidetä olennaisena vahingon osoittimena.

Taulukko 6

	2002	2003	2004	2005 (tutkimusajanjakso)
Varastot (kpl)	1 365 040	1 192 612	1 000 376	884 829
Indeksi	*100*	*87*	*73*	*65*

d) *Investoinnit*

(83) Samankaltaisen tuotteen tuotantoon tehdyt investoinnit laskivat vuosien 2002 ja 2003 välisenä aikana 3 808 057 eurosta 1 664 147 euroon. Yhteisön tuottajat kasvattivat investointejaan vuonna 2004 ja käyttivät edeltävään vuoteen verrattuna lähes kaksinkertaisen summan (3 381 996 euroa). Tutkimusajanjaksolla investoinnit olivat 3 638 962 euroa, mikä on 4 prosenttia vähemmän kuin tarkastelujakson alussa vuonna 2002. Tutkimuksen aikana todettiin, että investoinnit rakennuksiin, tehtaisiin ja koneisiin tehtiin lähinnä tuotantokapasiteetin ylläpitämiseksi ja ainoastaan vuonna 2004 ja tutkimusajanjaksolla vähemmässä määrin uusien tuotelajien kehittämiseksi. Kun otetaan huomioon aiemmin mainittu alhainen kapasiteetin käyttöaste, investointeja ei missään tapauksessa tehty koko tuotantomäärän lisäämiseksi.

(84) Tutkimuksessa tuli esiin, että yhteisön tuotannonalaa pidetään maailman huippuna tuotteiden suunnittelun ja satuloiden innovaation alalla. Yhteisön tuottajat suunnittelivat ja markkinoivat yli tuhat uutta satulalajia vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välillä. T&K:n osuus on noin 8–10 prosenttia yhteisön tuotannonalan liikevaihdosta. Säilyttääkseen asemansa yhteisön tuotannonalan on pidettävä investoinnit tietyllä tasolla, vaikka kapasiteetin käyttöaste olisikin alhainen.

Taulukko 7

	2002	2003	2004	2005 (tutkimusajanjakso)
Investoinnit (euroa)	3 808 057	1 664 147	3 381 996	3 638 962
Indeksi	*100*	*44*	*89*	*96*

e) *Myyntimäärät ja markkinaosuus*

(85) Satuloille on kaksi pääasiallista myyntikanavaa: OEM-markkinat (Original Equipment Manufacturer) ja jälkimarkkinat. Ensimmäisessä tapauksessa satuloita myydään uusiin polkupyöriin ja toisessa tapauksessa niillä korvataan käytettyjä polkupyörien satuloita. OEM-myynnin osuus oli noin 60 prosenttia ja jälkimyynnin osuus noin 40 prosenttia koko markkinoista. Renkaiden tavoin satulat ovat polkupyörän niitä osia, jotka vaihdetaan useimmin.

(86) Koko yhteisön tuotannonalan myyntimäärä laski 20 prosenttia tarkastelujakson 15 109 569 kappaleesta 12 139 162 kappaleeseen tutkimusajanjaksolla, eli yhteisön tuotannonalan myynti tutkimusajanjaksolla oli lähes 3 miljoonaa satulaa vähemmän kuin vuonna 2002. Vuonna 2003 laskua oli vain vähäinen 1 prosentti vuoteen 2002 verrattuna, mutta myyntimäärän lasku oli merkittävämpi vuonna 2004 ja tutkimusajanjaksolla.

(87) Arvon kannalta tarkasteltuna koko tarkastelujaksolla yhteisön tuotannonalan satuloiden myynti kasvoi voin 1 prosentin. Myynnin arvo yhteisön markkinoilla kasvoi 5 prosenttia 54 460 180 eurosta (vuonna 2002) 56 978 530 euroon (vuonna 2003) ja vielä 58 052 609 euroon (vuonna 2004). Yhteisön tuotannonalan myyntiarvo laski kuitenkin tutkimusajanjaksolla lähes 3 miljoonaa euroa verrattuna edelliseen vuoteen. Myynnin arvo ei kehittynyt samansuuntaisesti kuin myynnin määrä, mitä selittää keskimääräisten hintojen kohoaminen (ks. jäljempänä).

(88) Myyntimäärien laskua vastaavasti myös yhteisön markkinaosuus laski merkittävästi 81 prosentista (2002) 58 prosenttiin tutkimusajanjaksolla. Toisin sanoen yhteisön tuotannonala menetti markkinaosuudestaan 23 prosenttiyksikköä koko tarkastelujakson aikana Kiinasta peräsin olevan tuonnin lisääntymisen vuoksi.

Taulukko 8

	2002	2003	2004	2005 (tutkimusajanjakso)
Myynnin arvo (euroa)	54 460 180	56 978 530	58 052 609	55 228 738
Indeksi	*100*	*105*	*107*	*101*
Myynti yhteisössä (kpl)	15 109 569	15 024 427	13 803 151	12 139 162
Indeksi	*100*	*99*	*91*	*80*
Markkina-osuus	*81 %*	*77 %*	*67 %*	*58 %*

f) *Hinnat*

(89) Yhteisön tuotannonalan keskimääräinen yksikkömyyntihinta kohosi 25 prosenttia tarkastelujaksolla. Hintojen nousua voidaan selittää toisaalta raaka-aineen kohonneilla kustannuksilla, jotka vaikuttivat koko tuotannonalaan, ja toisaalta siirtymisellä matalan teknologian tuotetyypeistä korkean teknologian tuotetyyppeihin, joihin käytetään kalliimpia raaka-aineita ja joiden tuotanto vaati enemmän työvoimaa.

(90) Satuloiden valmistukseen käytettävät tärkeimmät raaka-aineet ovat muovikuoret, päällysteet, polyuretaani, kiskot ja puristimet. Näiden raaka-aineiden hinta liittyy välillisesti öljyn ja metallin hintakehitykseen. Raaka-aine on satuloiden tuotannon merkittävin kustannustekijä, jonka osuus on noin puolet kaikista tuotantokustannuksista ja jolla on suora vaikutus myyntihintojen kehitykseen.

(91) Raaka-aineen keskimääräiset hinnat pysyivät vakaina vuosien 2002 ja 2003 välillä mutta kohosivat vuodesta 2003 lähtien ja myös tutkimusajanjaksolla, mikä näkyi yhteisön tuotannonalan korkeampina myyntihintoina.

(92) Yksi etuyhteydetön tuoja väitti, että yhteisön tuotannonalan hintojennousu johtui muutoksesta kuluttajien kysynnässä. Yritys väitti, että edullisten polkupyörien ja vastaavasti edullisten satuloiden kysyntä on laskenut, kun taas kalliimpien ja korkealaatuisempien satuloiden kysyntä on kasvanut. Tämä väite on ristiriidassa sen kanssa, että halpatuonti Kiinasta lisääntyi suhteellisesti huomattavasti enemmän kuin satuloiden kokonaiskulutus yhteisössä (ks. 72 kappale).

Taulukko 9

	2002	2003	2004	2005 (tutkimusajanjakso)
Painotettu keskihinta (euroa/kpl)	3,6	3,8	4,2	4,5
Indeksi	*100*	*106*	*117*	*125*

g) *Kannattavuus ja kassavirta*

(93) Tarkastelujaksolla yhteisön tuotannonalan painotettu keskimääräinen kannattavuus prosentteina nettoliikevaihdosta heikkeni vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välillä rajusti 3,8 prosentista vain 0,4 prosenttiin. Tuottavuus kasvoi 5 prosenttiin vuonna 2003, mutta se putosi 3,1 prosenttiin vuonna 2004 ja päätyi lopulta 0,4 prosenttiin tutkimusajanjaksolla. Pieni voittomarginaali on seurausta siitä, että yhteisön tuotannonala ei pystynyt siirtämään raaka-aineen yleistä hinnannousua riittävästi asiakkaiden maksettavaksi.

Taulukko 10

	2002	2003	2004	2005 (tutkimusajanjakso)
Voittomarginaali ennen veroja	3,8 %	5,0 %	3,1 %	0,4 %

Yhteisön tuotannonalan kassavirta tutkimusajanjaksolla oli 3 990 473 euroa, mikä on noin 1,1 miljoonaa euroa eli 22 prosenttia vähemmän kuin vuonna 2002. Yhteisön tuotannonalan edelleen merkittävää maksuvalmiutta selittää se, että kyseessä on pääomavaltainen teollisuuden ala, joka vaatii suuria poistoja. Yleisesti ottaen yhteisön tuotannonalan maksuvalmius kehittyi samansuuntaisesti kuin kannattavuus.

Taulukko 11

	2002	2003	2004	2005 (tutkimusajanjakso)
Kassavirta (euroa)	5 084 871	6 655 555	6 574 821	3 990 473
Indeksi	*100*	*131*	*129*	*78*

h) *Sidotun pääoman tuotto*

(94) Sidotun pääoman tuotto laskettiin ilmaisemalla samankaltaisen tuotteen nettovoitto prosenttiosuutena samankaltaisen tuotteen tuotannossa käytetyn omaisuuden nettokirjanpitoarvosta. Indikaattori seurasi samaa suuntausta kuin kannattavuus ja laski vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välillä 12 prosentista vain 1 prosenttiin.

Taulukko 12

	2002	2003	2004	2005 (tutkimusajanjakso)
Sidotun pääoman tuotto	12 %	16 %	10 %	1 %

i) *Pääoman saanti*

(95) Yhteisön tuotannonala ei väittänyt tai tuonut esiin, että sillä olisi ollut ongelmia pääoman saamisessa toimintaansa, ja sen vuoksi pääteltiin, että yhteisön tuotannonala kokonaisuudessaan kykeni hankkimaan pääomaa toimintaansa koko tarkastelujakson ajan.

j) *Työllisyys ja palkat*

(96) Yhteisön tuotannonalan työntekijämäärä pysyi vakaana koko tarkastelujakson ajan. Vuosina 2003 ja 2004 tapahtuneen hienoisen nousun jälkeen yhteisön tuotannonala työllisti 418 henkeä kokoaikaisesti tutkimusajanjaksolla eli lähes saman määrän kuin vuonna 2002. On kuitenkin huomattava, että yhteisön tuottajat ovat ulkoistaneet merkittävän osan tuotantoaan muille yhteisössä sijaitseville pienille ja keskisuurille yrityksille (pk-yrityksille) ja joissakin tapauksissa lähes koko tuotantoprosessinsa muille pk-yrityksille. Tämän vuoksi satuloiden tuotannossa kokoaikaisesti työskentelevien henkilöiden kokonaismäärä on paljon suurempi kuin yhteisön tuotannonalan suoraan työllistämien työntekijöiden määrä. Arvioiden mukaan samankaltaisen tuotteen tuotannossa työskentelevien kokonaismäärä on ainakin kolminkertainen eli noin 1 200 henkeä tutkimusajanjaksolla. Keskimääräinen vuosipalkka kehittyi samansuuntaisesti kuin työvoimakustannukset eli se kohosi 5 prosenttia tarkastelujaksolla 7 784 339 eurosta (vuonna 2002) 8 190 911 euroon (tutkimusajanjaksolla), mikä on alempi kuin yhteisön inflaatioaste samalla kaudella.

Taulukko 13

	2002	2003	2004	2005 (tutkimusajanjakso)
Työntekijät	421	434	456	418
Indeksi	*100*	*103*	*108*	*99*
Työvoimakustannukset (euroa/vuosi)	11 427 812	12 136 974	12 319 136	12 121 976
Indeksi	*100*	*106*	*108*	*106*
Palkat (euroa/vuosi)	7 784 339	8 136 410	8 428 090	8 190 911
Indeksi	*100*	*105*	*108*	*105*

k) *Tuottavuus*

(97) Tuottavuus mitattuna tuotoksena (tuotantona) työntekijää kohti vuodessa oli 42 225 kappaletta vuonna 2002 ja laski jatkuvasti vuosien mittaan 33 317 kappaleeseen tutkimusajanjaksolla. Lasku aiheutui tuotantomäärän laskusta.

Taulukko 14

	2002	2003	2004	2005 (tutkimusajanjakso)
Tuottavuus (kpl/työntekijä)	42 225	39 752	34 388	33 317
Indeksi	*100*	*94*	*81*	*79*

l) *Kasvu*

(98) Vaikka yhteisön kulutus kohosi 17 prosenttia vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välillä, yhteisön tuotannonalan myynti kuitenkin pysyi vakaana samalla kaudella. Yhteisön tuotannonalan myynti siis kasvoi paljon kysyntää heikommin tarkastelujakson aikana. Toisaalta Kiinasta tulevan tuonnin markkinaosuus kasvoi 19 prosenttiyksiköllä.

m) *Polkumyyntimarginaalin suuruus ja toipuminen aiemmasta polkumyynnistä*

(99) Tosiasiallisen polkumyyntimarginaalin merkittävyydestä on todettava, että sen vaikutusta yhteisön tuotannonalaan ei voida pitää vähäisenä, kun otetaan huomioon Kiinasta tulevan tuonnin määrä ja hinnat.

(100) Katsottiin, että yhteisön tuotannonala ei ole toipunut aiemman polkumyynnin tai tuetun tuonnin vaikutuksista.

6. **Vahinkoa koskevat päätelmät**

(101) Vahinkoindikaattoreiden analyysi osoitti, että yhteisön tuotannonalan tilanne heikkeni merkittävästi tarkastelujaksolla. Useimmat vahinkoindikaattorit (nettomyynnin määrä, tuotannon määrä, kapasiteetin käyttöaste, kannattavuus, investointien tuotto, investoinnit, kassavirta ja työllisyys) kehittyivät negatiivisesti tarkastelujaksolla.

(102) Joidenkin vahinkoindikaattoreiden kehitys oli kuitenkin vakaata (nettomyynnin arvo ja pääoman saanti) tai jopa positiivista (keskimääräiset myyntihinnat, tuotantokapasiteetti ja loppuvarastot). Myyntihinnan ja nettomyynnin arvon kohoamista tutkimusajanjaksolla ei voida kuitenkaan pitää yhteisön tuotannonalan tilanteen kohenemisena, vaan ne olivat seurausta raaka-aineiden kohonneista hinnoista ja siitä, että yhteisön tuotannonala siirtyi tuottamaan arvokkaampia tuotelajeja. Loppuvarastojen osalta (ks. 82 kappale) tuotannonalan erityispiirteiden vuoksi loppuvarastoja ei voida pitää relevantteina vahinkoa määriteltäessä.

(103) Kun otetaan huomioon voittoon liittyvien indikaattoreiden suurimmaksi osaksi negatiivinen kehitys, tuotannonalan elinkelpoisuuden voidaan katsoa olevan vaakalaudalla, ellei tilanne korjaannu. Yhteisön tuotannonala muodostuu pk-yrityksistä ja toimii pääomavaltaisella alalla, joten on erittäin epätodennäköistä, että se voisi selvitä taloudellisesti pidempää kautta tällä tasolla.

(104) Edellä esitetyn perusteella päätellään, että yhteisön tuotannonalalle on aiheutunut perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa.

E. **SYY-YHTEYS**

1. **Johdanto**

(105) Komissio on perusasetuksen 3 artiklan 6 ja 7 kohdan mukaisesti tutkinut, onko Kiinasta peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen polkumyynnillä tapahtunut tuonti aiheuttanut vahinkoa yhteisön tuotannonalalle siinä määrin, että sitä voidaan pitää merkittävänä. Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin lisäksi muita tiedossa olevia tekijöitä tutkittiin sen varmistamiseksi, ettei näiden yhteisön tuotannonalalle mahdollisesti aiheuttaman vahingon katsota johtuvan polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista.

2. **Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutus**

(106) Tarkastelujakson aikana Kiinasta tulevan tuonnin määrä yli nelinkertaistui eli kasvoi 343 prosenttia, ja sen markkinaosuus kasvoi 19 prosenttiyksikköä. Samaan aikaan kaikkien kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien keskimääräiset hinnat alittivat yhteisön tuotannonalan keskimääräiset hinnat 70,1 prosentilla tutkimusajanjaksolla. Kiinasta peräisin olevan tuonnin määrän merkittävä lisääntyminen hinnoilla, jotka olivat vain murto-osa yhteisön tuotannonalan hinnoista, ja sen markkinaosuuden kasvu tarkastelujaksolla tapahtuivat samaan aikaan yhteisön tuotannonalan taloudellisen tilanteen heikkenemisen kanssa.

(107) Kiinasta peräisin olevan tuonnin yksikköhinnat laskivat jatkuvasti tarkastelujaksolla 21 prosenttia 1,4 eurosta (vuonna 2002) 1,1 euroon (tutkimusajanjaksolla, kun taas yhteisön tuotannonalan hinnat nousivat samalla kaudella 26 prosenttia 3,6 eurosta (vuonna 2002) 4,5 euroon (tutkimusajanjaksolla). Tätä vastakkaista hintakehitystä voidaan vain osittain selittää yhteisössä ja Kiinassa tuotettujen satuloiden erilaisella tuotevalikoimalla. Yhteisön tuottajat ovat lisäksi toimittaneet näyttöä siitä, että useimpien raaka-aineiden saatavuus ja hinnat ovat samanlaisia yhteisössä ja Kiinassa. Lisäksi ne osoittivat, että satuloiden raaka-ainekustannukset yhteisössä kohosivat tarkastelujaksolla. Jotkin kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat myyvät tuotteitaan yhteisöön alle raaka-ainekustannusten, mikä osoittaa selvästi, että hinnat eivät ole alhaiset kiinalaisten tuottajien suhteellisen edun vuoksi vaan harjoitetun polkumyynnin vuoksi.

(108) Kiinasta polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vääristyneen hinnoittelukäytännön vaikutuksesta yhteisön tuotannonalan hintojen korotus estyi eivätkä hinnat kattaneet edes raaka-aineiden kustannusten kohoamista. Tätä vielä vahvisti yhteisön tuotannonalan kannattavuuden merkittävä aleneminen.

(109) Edellä esitetyt perusteella on ilmeistä, että Kiinasta tapahtuva halpatuonti, joka alitti merkittävästi yhteisön tuotannonalan hinnat, vaikutti ratkaisevasti yhteisön tuotannonalan tilanteen heikkenemiseen, ja tämä tulee esiin tuotannon, myyntimäärien ja markkinaosuuden pienenemisenä sekä kannattavuuden rajuna laskuna.

3. **Muiden tekijöiden vaikutukset**

a) *Muutoin kuin polkumyynnillä tapahtunut tuonti Kiinasta*

(110) Yhden vientiä harjoittavan tuottajan polkumyyntimarginaali oli alle vähimmäistason. Sen vuoksi kyseisen yrityksen tuontia ei otettu huomioon edellä esitetyssä vahinkoanalyysissä. Kyseisen vientiä harjoittavan tuottajan tuonnin osuus kaikesta Kiinasta peräisin olevasta tuonnista oli 28–33 prosenttia vuosina 2002 ja 2003, 18–23 prosenttia vuonna 2004 ja 12–17 prosenttia tutkimusajanjaksolla. Yrityksen keskimääräiset hinnat alittivat edelleen merkittävästi yhteisön tuotannonalan hinnat koko tarkastelujakson ajan. Yrityksen keskimääräiset hinnan alittavuuden marginaalit olivat kuitenkin huomattavasti pienemmät kuin niiden yritysten, joiden todettiin harjoittavan polkumyyntiä. Kun otetaan huomioon, että yrityksen tuonti ei ollut merkittävää ja – mikä tärkeämpää – se laski jyrkästi tarkastelujaksolla, voidaan todeta, että tämän vientiä harjoittavan tuottajan muutoin kuin polkumyynnillä tapahtunut tuonti ei poista syy-yhteyttä eli sitä, että polkumyynnillä Kiinasta tapahtunut tuonti aiheutti merkittävää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle.

b) *Muista yhteisön ulkopuolisista maista kuin asianomaisesta maasta peräisin oleva tuonti*

(111) Eurostatin tietojen ja tutkimuksen aikana kerättyjen tietojen mukaan tärkeimmät kolmannet maat, joista satuloita tuodaan, ovat Taiwan, Intia ja Vietnam.

(112) Taiwanista tuotiin 1 145 000 satulaa vuonna 2002, ja tuonti kasvoi tarkastelujaksolla merkittävästi 25 prosentilla niin, että tutkimusajanjaksolla satuloita tuotiin 1 429 200. Taiwanista tuotujen satuloiden markkinaosuus oli 6 prosenttia vuonna 2002, mikä on sama kuin tutkimusajanjaksolla. Tuonti Taiwanista tapahtui yhteisön tuotannonalan hintoja vastaavilla hinnoilla. Taiwanin markkinaosuus ei kasvanut vaan pysyi vakaasti 6 prosentissa tarkastelujaksolla ja hinnat olivat yhteisön tuotannonalan hintojen kanssa samalla tasolla, joten Taiwanista peräisin olevan tuonnin ei katsota vaikuttaneen negatiivisesti yhteisön tuotannonalan tilanteeseen.

(113) Intiasta tuotiin 204 200 satulaa vuonna 2002, ja tuonti kasvoi 30 prosenttia 264 600 satulaan tutkimusajanjaksolla. Intiasta tapahtuneen tuonnin keskimääräiset hinnat pysyivät koko tarkastelujakson ajan alhaisempina kuin Kiinasta tapahtuvan tuonnin hinnat. Keskimääräinen tuontihinta oli 0,63 euroa (vuonna 2002), josta se kohosi 0,91 euroon (vuonna 2003), minkä jälkeen se putosi jyrkästi 0,47 euroon ja oli 0,6 euroa tutkimusajanjaksolla. Tämän tuonnin markkinaosuus oli kuitenkin vain 1 prosentti koko tarkastelujaksolla. Sen vuoksi todetaan, että Intiasta tulevan tuonnin halvoista hinnoista huolimatta tuonnilla ei ollut merkittävää vaikutusta yhteisön tuotannonalan tilanteeseen.

(114) Vietnamista tuotiin Eurostatin tilastojen mukaan erittäin vähän satuloita vuonna 2002 (4 400 kpl), ja määrä nousi 136 000:een tutkimusajanjaksolla. Vietnamista tapahtuneen tuonnin hinnat olivat samaa tasoa kuin Kiinasta tapahtuneen tuonnin. Intian tavoin myös Vietnamista tapahtuneen tuonnin markkinaosuus oli kuitenkin alle 1 prosentti vuonna 2002 ja 2003 ja oli juuri ja juuri 1 prosenttia vuonna 2004 ja tutkimusajanjaksolla. Näin ollen todetaan, että tällä tuonnilla ei ollut merkittävää vaikutusta yhteisön tuotannonalan tilanteeseen.

(115) Alustavasti voidaan siis päätellä, että tuonti muualta kuin Kiinasta ei vaikuttanut yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen merkittävään vahinkoon.

c) *Teollis- ja tekijänoikeuksien rikkominen*

(116) Kuten 84 kappaleessa todettiin, yhteisön tuotannonalan liikevaihdosta 8–10 prosenttia käytetään T&K-investointeihin. Näihin investointeihin sisältyvät uusien satulamallien asentotutkimukset, testaukset ja suunnittelu. Jotkin yhteisön tuottajat väittivät, että tietyt kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat vain kopioivat eurooppalaiset patentoidut tuotteet ja pystyvät näin saamaan kustannusetua verrattuna yhteisön tuottajiin, mikä näkyy Kiinasta tuotujen satuloiden halvoissa hinnoissa. Toisaalta yksi etuyhteydetön tuoja totesi, että tuoteväärennökset eivät ole peräisin pelkästään Kiinasta vaan että niistä on käyty oikeutta myös yhteisön tuottajien keskuudessa. On tunnettua, että väärennökset ovat tärkeä kysymys teollisuuden alalla, ja ne ovat saattaneet pahentaa yhteisön tuotannonalan tilannetta. Teollis- ja tekijänoikeuksien rikkomisesta johtuvat yhteisön tuotannonalan itse aiheuttamat häviöt eivät kuitenkaan ole sellaisia, että ne poistaisivat polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin kasvun ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon välisen syy-yhteyden. On myös huomattava, että vaikka Kiinasta polkumyynnillä tapahtuvalle tuonnille olisikin ollut etua teollis- ja tekijänoikeuksien rikkomisesta, tätä ei voida pitää uutena tekijänä, koska rikkominen liittyy joka tapauksessa polkumyynnillä tapahtuvaan tuontiin.

4. **Syy-yhteyttä koskevat päätelmät**

(117) Kun otetaan huomioon toisaalta Kiinasta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja sen markkinaosuuden kasvu sekä todettu hinnan alittavuus ja toisaalta samaan aikaan tapahtunut yhteisön tuotannonalan tilanteen ilmeinen heikkeneminen, voidaan päätellä, että polkumyynnillä tapahtunut tuonti aiheutti yhteisön tuotannonalalle perusasetuksen 3 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa. Muitakin tekijöitä analysoitiin, mutta niillä ei havaittu olevan merkittävää vaikutusta kärsittyyn vahinkoon.

(118) Edellä esitetyn analyysin perusteella, jossa asianmukaisesti erotettiin kaikkien tiedossa olevien tekijöiden vaikutus yhteisön tuotannonalan tilanteeseen polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vahingollisista vaikutuksista, päätellään alustavasti, että Kiinasta peräisin olevien satuloiden tuonti on aiheuttanut yhteisön tuotannonalalle perusasetuksen 3 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa.

F. **YHTEISÖN ETU**

(119) Perusasetuksen 21 artiklan mukaisesti tutkittiin, olisiko vahingollista polkumyyntiä koskevista päätelmistä huolimatta olemassa pakottavia syitä, joiden perusteella olisi pääteltävä, että toimenpiteiden käyttöönotto ei tässä tapauksessa olisi yhteisön edun mukaista. Tässä yhteydessä on tarkasteltava mahdollisten toimenpiteiden todennäköisiä vaikutuksia kaikkiin tässä menettelyssä osallisina oleviin osapuoliin sekä myös toimenpiteistä luopumisen seurauksia.

1. **Yhteisön tuotannonala**

(120) Yhteisön tuotannonalan vahingollinen tilanne johtui siitä, että sillä oli vaikeuksia kilpailla polkumyynnillä alhaiseen hintaan tapahtuneen tuonnin kanssa.

(121) Toimenpiteiden käyttöönoton myötä yhteisön tuotannonala voi kasvattaa myyntimääräänsä ja markkinaosuuttaan sekä saavuttaa siten parempia mittakaavaetuja ja riittävät voitot, jotta tuotantolaitoksiin ja tutkimukseen tehtävien investointien jatkaminen olisi perusteltua kilpailukyvyn säilyttämiseksi.

(122) Yksi tuoja väitti, että yhdellä yhteisön tuottajalla on hallitseva markkina-asema, mutta näyttöä tämän väitteen tueksi ei kuitenkaan esitetty. Kun otetaan huomioon, että satuloita tuotti tarkastelujaksolla ainakin kymmenen eri kilpailevaa tuottajaa yhteisössä ja että tutkimuksen aikana ei saatu mitään näyttöä väitteen tueksi, väite hylättiin.

(123) Jos toimenpiteitä ei oteta käyttöön, yhteisön tuotannonalan tilanne todennäköisesti heikkenisi entisestään. Se ei kykenisi investoimaan uuteen teknologiaan eikä kilpailemaan tehokkaasti yhteisön ulkopuolisista maista tulevan tuonnin kanssa. Jos toimenpiteitä ei oteta käyttöön, yhteisön tuotannonala ei edelleenkään pääsisi osalliseksi keskitason satuloiden suurista markkinoista eikä pystyisi jakamaan kiinteitä kustannuksiaan. Joidenkin yritysten olisi lopetettava samankaltaisen tuotteen tuotanto ja irtisanottava työntekijänsä, kuten jo tapahtui yhdelle yhteisön tuottajalle vuonna 2005. Tästä syystä päätellään, että polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönotto on yhteisön tuotannonalan edun mukaista.

2. **Etuyhteydettömien tuojien etu**

(124) Ainoastaan kaksi etuyhteydetöntä tuojaa vastasi kyselylomakkeeseen, ja tarkastuskäynti tehtiin yhden toimitiloihin. Kyseisten kahden tuojan tuomat tarkasteltavana olevan tuotteen määrät muodostivat noin 21 prosenttia Kiinasta tulevasta kokonaistuonnista yhteisöön ja 7 prosenttia yhteisön kulutuksesta.

(125) Kun otetaan huomioon, että suurin osa yhteisöön tulevien satuloiden tuonnista kanavoidaan sellaisten tuojien kautta, jotka eivät ole etuyhteydessä vientiä harjoittaviin tuottajiin, näiden etuyhteydettömien tuojien harjoittaman tuonnin katsottiin edustavan kaikkia muita etuyhteydettömiä tuojia.

(126) Molempien tuojien tapauksessa tarkasteltavana olevan tuotteen tuonti Kiinasta edusti 100:aa prosenttia niiden satuloiden kokonaistuonnista. Yhden tuojan tapauksessa satuloiden myyntiarvon osuus oli 8 prosenttia sen koko liikevaihdosta tutkimusajanjaksolla. Kiinasta tuotujen satuloiden myynti oli kannattavaa tutkimusajanjaksolla. Satuloiden myynnin kannattavuus oli kuitenkin 0,7 prosenttiyksikköä alempi kuin yrityksen koko kannattavuus, joka oli 2–6 prosenttia tutkimusajanjaksolla. Toisen tuojan tapauksessa tuotujen satuloiden myyntiarvo tutkimusajanjaksolla edusti vain 1,2:ta prosenttia yrityksen koko liikevaihdosta ja satuloiden myynnin kannattavuus oli arviolta samaa luokkaa yrityksen yleisen kannattavuuden kanssa. Muiden tuojien toimittamien tietojen perusteella voidaan olettaa, että näiden kahden kuvatun tuojan tilanne edustaa useimpia tuojia, jotka tuovat satuloita Kiinasta.

(127) Koska molemmat yritykset toivat satuloita ainoastaan Kiinasta, voidaan päätellä, että toimenpiteiden käyttöönotolla saattaa olla kielteistä vaikutusta niiden taloudelliseen tilanteeseen. Kun kuitenkin otetaan huomioon, että satuloiden myynti edustaa vain vähäistä osaa yritysten koko liikevaihdosta ja voitosta, ei ole odotettavissa, että toimenpiteellä olisi merkittävää taloudellista vaikutusta näiden tuojien tilanteeseen kokonaisuudessaan. Lisäksi nämä yritykset voivat ottaa satuloita tuotavaksi joko yritysten ryhmältä, jonka ei havaittu harjoittavan polkumyyntiä, tai muista kolmansista maista, esimerkiksi Taiwanista.

3. **Käyttäjien etu**

(128) Neljä käyttäjää ja tuotteen jakelijaa vastasi komission lähettämään kyselylomakkeeseen. Nämä yritykset käyttävät polkupyörien kokoamisessa yhteisössä tuotettuja sekä yhteisöön tuotuja satuloita. Nämä neljä yritystä käyttivät tutkimusajanjaksolla yhteensä 1 255 655 satulaa, joista yli puolet (55 %) oli peräisin Kiinasta. Kiinasta tuotujen ja neljän yrityksen käyttämien satuloiden määrä edusti 5,7:ää prosenttia yhteisön tuotannonalan myyntimäärästä ja 2,9:ää prosenttia satuloiden kokonaiskulutuksesta yhteisössä tutkimusajanjaksolla. Polkupyörien kokoajien tapauksessa havaittiin, että satulat ovat vain vähäinen kustannustekijä valmiin polkupyörän kokonaiskustannuksista. Satulan kustannusten osuus on, mallista riippuen, keskimäärin 1–4 prosenttia polkupyörän kokonaiskustannuksista.

(129) Kaksi neljästä käyttäjästä ilmoitti, että polkumyyntitullin käyttöönotolla ei todennäköisesti olisi suurta vaikutusta niiden liiketoimintaan, koska satuloiden hinnan nousu siirrettäisiin mahdollisesti loppukäyttäjien maksettavaksi. Lisäksi ne totesivat, että yhteisön tuotannonalan tuottamien ja myymien satuloiden ja Kiinasta tuotujen satuloiden hinnanero on sellainen, että polkumyyntitullien käyttöönoton jälkeenkin Kiinasta peräisin olevat satulat olisivat edelleen kilpailukykyisiä.

(130) Kaksi muuta käyttäjää eivät toimittaneet ei-luottamuksellista toisintoa kannanotostaan. Näin ollen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti tiedot jätettiin alustavasti ottamatta huomioon.

(131) Yksi vientiä harjoittava tuottaja väitti, että toimenpiteen käyttöönotto satuloiden tuonnissa ei ole yhteisön edun mukaista, koska se vaarantaisi elinkelpoisen eurooppalaisen polkupyörätuotannon entistä pahemmin. Yritys väitti, että valmistajat yhteisössä lopettaisivat kokoamistoiminnan ja ryhtyisivät sen sijaan tuomaan valmiita polkupyöriä Kiinasta, polkupyöriin sovellettavasta polkumyyntitullista huolimatta. On huomattava, että viejillä ei ole asemaa yhteisön edun tutkimisen yhteydessä. Väitteen merkitys kuitenkin tutkittiin. Kun otetaan huomioon, että kaksi neljästä polkupyörän satuloiden käyttäjästä ilmoitti, että toimenpiteiden käyttöönotolla ei olisi merkittävää vaikutusta niiden liiketoimintaan, koska satuloiden kustannukset ovat niin vähäiset polkupyörän kaikista tuotantokustannuksista, väite olisi joka tapauksessa hylättävä.

(132) Kun otetaan huomioon, että neljä yritystä osti merkittävän osan satuloista (45 prosenttia tutkimusajanjaksolla) yhteisössä ja satuloiden merkitys on suhteellisen vähäinen kootun polkupyörän kokonaiskustannuksissa, voidaan todeta, että satuloihin sovellettavien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönotolla ei olisi merkittävää vaikutusta käyttäjien kokonaiskustannuksiin. Jos jotakin vaikutusta kuitenkin olisi, on erittäin todennäköistä, että tuotujen satuloiden käyttäjät pystyvät siirtämään lisäkustannukset hintoihin.

4. **Raaka-aineiden toimittajien ja kuluttajien etu**

(133) Yksi raaka-aineen toimittaja vastasi kyselylomakkeeseen. Yritys myy yhteisön tuottajille satuloiden metalliosia, erityisesti runkoja ja jousia, jotka voidaan tehdä raudasta, teräksestä, titaanista, vanadiumista, mangaanista tai hiiliteräksestä. Yritys kannattaa polkumyyntitullien käyttöönottoa, koska se odottaa yhteisön tuotannonalan tuotantomäärän kasvavan ja näin ollen raaka-aineen kysynnän kasvavan.

(134) Kun otetaan huomioon edellä esitetyt toteamukset ja se, että kuluttajajärjestöt eivät ole toimittaneet muita tietoja tai kannanottoja, päätellään, että ehdotettujen toimenpiteiden vaikutukset kuluttajiin eivät olisi todennäköisesti merkittäviä.

5. **Yhteisön etua koskevat päätelmät**

(135) Edellä olevan perusteella päätellään, ettei yhteisön edun kannalta ole olemassa pakottavia syitä olla ottamatta käyttöön väliaikaisia polkumyyntitulleja.

G. **VÄLIAIKAISET POLKUMYYNNIN VASTAISET TOIMENPITEET**

1. **Vahingon korjaava taso**

(136) Polkumyyntiä, siitä aiheutuvaa vahinkoa, syy-yhteyttä ja yhteisön etua koskevat päätelmät huomioon ottaen olisi otettava käyttöön väliaikaiset toimenpiteet, jotta polkumyynnillä tapahtuva tuonti ei pääsisi aiheuttamaan enempää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle.

(137) Toimenpiteiden tason olisi oltava riittävä poistamaan kyseisestä tuonnista aiheutuva vahinko ylittämättä kuitenkaan todettua polkumyyntimarginaalia. Vahingollisen polkumyynnin vaikutukset poistavan tullin määrää laskettaessa katsottiin, että toimenpiteiden olisi oltava sellaisia, että yhteisön tuotannonala voisi kattaa niillä tuotantokustannuksensa ja saada sellaisen kokonaisvoiton (ennen veroja), jonka kyseisenlainen alan yritys voisi kohtuudella saada myydessään samankaltaista tuotetta yhteisön markkinoilla tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa eli ilman polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta. Tässä laskelmassa käytetty voittomarginaali ennen veroja oli 5 prosenttia liikevaihdosta, joka on määritetty edeltävissä tutkimuksissa vahvistetun kannattavuuden perusteella polkupyörän osien tuottajien osalta, joihin 67 kappaleessa määritellyt yhteisön tuottajat kuuluvat.

(138) Tarvittava hinnankorotus määritettiin vertaamalla hinnan alittavuuden laskemisessa (ks. 75 kappale) määritettyä painotettua keskimääräistä tuontihintaa yhteisön tuotannonalan markkinoillaan myymien tuotteiden vahinkoa aiheuttamattomaan hintaan. Vahinkoa aiheuttamaton hinta saatiin oikaisemalla yhteisön tuotannonalan myyntihintaa tutkimusajanjakson tosiasiallisella tappiolla/voitolla sekä lisäämällä edellä mainittu voittomarginaali. Tästä vertailusta johtuvat mahdolliset erot ilmaistiin tämän jälkeen prosentteina cif-kokonaistuontiarvosta.

(139) Laskettaessa kaikkiin muihin Kiinassa toimiviin viejiin sovellettavaa koko maata koskevaa vahingon korjaavaa tasoa on huomattava, että yhteistyössä toimimisen aste oli alhainen. Sen vuoksi vahinkomarginaali laskettiin painotettuna keskiarvona yhteistyössä toimivalle viejälle lasketusta marginaalista ja saman viejän viemille edustaville lajeille vahvistetuista korkeimmista marginaaleista.

(140) Vahinkomarginaalit olivat merkittävästi korkeammat kuin havaitut polkumyyntimarginaalit.

2. **Väliaikaiset toimenpiteet**

(141) Edellä esitetyn perusteella katsotaan, että olisi otettava käyttöön väliaikainen polkumyyntitulli, joka vastaa tasoltaan todettua polkumyyntimarginaalia, mutta joka ei kuitenkaan perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti ole edellä määriteltyä vahinkomarginaalia korkeampi.

(142) Tässä asetuksessa yrityksille vahvistetut yksilölliset polkumyyntitullit määriteltiin tämän tutkimuksen päätelmien perusteella. Näin ollen ne kuvastavat kyseisten yritysten tilannetta tutkimuksen aikana. Näitä tulleja voidaan siten soveltaa (toisin kuin koko maata koskevia, ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavia tulleja) yksinomaan asianomaisesta maasta peräisin olevien, erikseen mainittujen yritysten eli tarkoin määrättyjen oikeussubjektien tuottamien tuotteiden tuontiin. Jos yrityksen nimeä ja osoitetta ei ole erikseen mainittu tämän asetuksen artiklaosassa (mukaan lukien erikseen mainittuihin yrityksiin etuyhteydessä olevat yritykset), sen tuottamiin tuontituotteisiin ei voida soveltaa näitä tulleja, vaan niihin on sovellettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia.

(143) Kaikki näiden yksilöllisten polkumyyntitullien soveltamiseen liittyvät pyynnöt (esimerkiksi yrityksen nimenmuutoksen tai uusien tuotanto- tai myyntiyksiköiden perustamisen johdosta tehdyt pyynnöt) on toimitettava viipymättä komissiolle ([1]), ja mukaan on liitettävä kaikki asian kannalta oleelliset tiedot, erityisesti tiedot, jotka koskevat esimerkiksi kyseiseen nimenmuutokseen tai kyseisiin tuotanto- tai myyntiyksiköiden muutoksiin mahdollisesti liittyviä yrityksen tuotantotoiminnan sekä kotimarkkinamyynnin ja viennin muutoksia. Komissio muuttaa tarvittaessa tätä asetusta neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan saattamalla yksilöllisten tullien soveltamisalaan kuuluvien yritysten luettelon ajan tasalle. Polkumyyntitullin asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi koko maata koskevaa polkumyyntimarginaalia olisi sovellettava myös niihin tuottajiin, joilla ei ollut vientiä yhteisöön tutkimusajanjaksolla.

([1]) European Commission, Directorate-General for Trade, Direction B, B-1049 Brussels, Belgium.

(144) Edellä sanotun perusteella väliaikaiset tullit ovat seuraavat:

Cionlli Bicycle (Taicang) Co. Ltd, Shunde Hongli Bicycle Parts Co. Ltd ja Safe Strong Bicycle Parts Shenzhen Co. Ltd	7,5 %
Giching Bicycle parts (Shenzhen) Co. Ltd ja Velo Cycle Kunshan Co. Ltd	0 %
Kaikki muut yritykset	30,9 %

3. **Erityiset seurantatoimet**

(145) Tullien väliset suuret erot aiheuttavat toimenpiteiden kiertämisen riskin, ja sen minimoimiseksi katsotaan tässä tapauksessa tarvittavan erityissäännöksiä, joiden avulla voidaan varmistaa polkumyyntitullien asianmukainen soveltaminen. Ainoastaan asianomaisen vientiä harjoittavan tuottajan valmistaman tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin voidaan soveltaa asianomaiselle tuottajalle laskettua polkumyyntimarginaalia. Erityisiä toimenpiteitä ovat muun muassa seuraavat:

(146) Jäsenvaltioiden tulliviranomaisille on esitettävä pätevä kauppalasku, joka täyttää tämän asetuksen liitteessä esitetyt vaatimukset. Tuontitavaroista, joiden mukana ei ole tällaista kauppalaskua, kannetaan kaikkiin muihin yrityksiin sovellettava jäännöspolkumyyntitulli.

(147) On huomattava, että jos niiden yritysten, joihin sovelletaan alhaisempaa yksilöllistä tullia, vientimäärä kasvaa huomattavasti polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönoton jälkeen, viennin kasvun sellaisenaan voidaan katsoa olevan perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu toimenpiteiden käyttöönotosta johtuva kaupan rakenteen muutos. Tällaisessa tilanteessa, jos asiaa koskevat edellytykset täyttyvät, voidaan aloittaa toimenpiteiden kiertämisen vastainen tutkimus. Tutkimuksessa voidaan tutkia muun muassa sitä, onko yksilölliset tullit syytä poistaa ja ottaa niiden sijasta käyttöön koko maata koskeva tulli.

H. **LOPPUSÄÄNNÖKSET**

(148) Moitteettoman hallinnon varmistamiseksi olisi vahvistettava määräaika, jonka kuluessa ne asianomaiset osapuolet, jotka ilmoittautuivat menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa, voivat esittää kantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi. Lisäksi olisi huomattava, että kaikki tätä asetusta varten tehdyt polkumyyntitullien käyttöönottoa koskevat päätelmät ovat väliaikaisia ja niitä voidaan joutua harkitsemaan uudelleen mahdollisista lopullisista tulleista päätettäessä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön väliaikainen polkumyyntitulli, jota sovelletaan tuotaessa Kiinan kansantasavallasta peräisin olevia moottoroimattomien polkupyörien ja muiden pyörien (myös kolmipyöräisten tavarankuljetuspolkupyörien), apumoottorilla varustettujen polkupyörien, myös sivuvaunuineen, sekä kuntoilulaitteiden satuloita ja niiden oleellisia osia (alustoja, pehmusteita tai päällisiä), jotka yleensä luokitellaan CN-koodeihin 8714 95 00, ex 8714 99 90 ja ex 9506 91 10 (TARIC-koodit 8714 99 90 81 ja 9506 91 10 10).

2. Vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava väliaikainen polkumyyntitulli jäljempänä mainittujen yritysten valmistamien tuotteiden osalta on seuraava:

Yritys	Polkumyyntitulli	Taric-lisäkoodi
Cionlli Bicycle (Taicang) Co. Ltd, Shunde Hongli Bicycle Parts Co. Ltd ja Safe Strong Bicycle Parts Shenzhen Co. Ltd	7,5 %	A787
Giching Bicycle parts (Shenzhen) Co. Ltd ja Velo Cycle Kunshan Co. Ltd	0 %	A788
Kaikki muut yritykset	30,9 %	A999

3. Edellä 2 kohdassa mainituille yrityksille määritetyn yksilöllisen polkumyyntitullin soveltaminen edellyttää sellaisen pätevän kauppalaskun esittämistä jäsenvaltioiden tulliviranomaisille, joka täyttää liitteessä esitetyt vaatimukset. Jollei tällaista kauppalaskua esitetä, sovelletaan kaikkiin muihin yrityksiin sovellettavaa polkumyyntitullia.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun tuotteen luovutus vapaaseen liikkeeseen yhteisössä edellyttää väliaikaisen tullin määrää vastaavan vakuuden antamista.

5. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

Asianomaiset osapuolet voivat yhden kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta pyytää, että niille ilmoitetaan niistä olennaisista tosiseikoista ja huomioista, joiden perusteella tämä asetus annettiin, ja ne voivat saman ajan kuluessa esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla komission kuulemiksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 384/96 20 artiklan soveltamista.

Asianomaiset osapuolet voivat asetuksen (EY) N:o 384/96 21 artiklan 4 kohdan mukaisesti esittää huomautuksiaan tämän asetuksen soveltamisesta yhden kuukauden kuluessa sen voimaantulosta.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämän asetuksen 1 artiklaa sovelletaan kuuden kuukauden ajan.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä joulukuuta 2006.

Komission puolesta
Peter MANDELSON
Komission jäsen

LIITE

Tämän asetuksen 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun pätevään kauppalaskuun on liitettävä asianomaisen yrityksen työntekijän allekirjoittama vakuutus seuraavasti:

1) Kauppalaskun kirjoittaneen yrityksen työntekijän nimi ja tehtävänimike.

2) Seuraava ilmoitus: ”Allekirjoittanut vahvistaa, että tässä laskussa tarkoitetut, Euroopan yhteisöön vietäväksi myydyt satulat, [määrä], on valmistanut [yrityksen nimi ja osoite], [Taric-lisäkoodi], Kiinan kansantasavallassa. Vakuutan, että tässä laskussa ilmoitetut tiedot ovat täydelliset ja paikkansapitävät.”

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2000/2006,

annettu 20 päivänä joulukuuta 2006,

asetuksen (EY) N:o 1870/2005 muuttamisesta Bulgarian ja Romanian Euroopan unioniin liittymisen vuoksi

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Bulgarian ja Romanian liittymissopimuksen ja erityisesti sen 4 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon Bulgarian ja Romanian liittymisasiakirjan ja erityisesti sen 41 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Olisi säädettävä siirtymätoimenpiteistä, jotta kolmansista maista tuotavan valkosipulin tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista sekä tuonti- ja alkuperätodistusmenettelyn perustamisesta 16 päivänä marraskuuta 2005 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1870/2005 ([1]) säännöksiä voitaisiin soveltaa Bulgarian ja Romanian tuojiin. Kyseisiin toimenpiteisiin olisi kuuluttava erityisesti viitemäärän sekä perinteisten ja uusien tuojien määrittelyt.

(2) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 1870/2005 olisi muutettava.

(3) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat tuoreiden hedelmien ja vihannesten hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1870/2005 seuraavasti:

1) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) korvataan 5 kohdan ensimmäisen kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) valkosipulia Bulgariaan tai Romaniaan vuosina 2003, 2004 ja 2005 tuoneiden perinteisten tuojien valkosipulin tuonnin enimmäismäärää

i) joko kalenterivuonna 2003, 2004 tai 2005,

ii) tai tuontikaudella 2003/2004, 2004/2005 tai 2005/2006;

d) muiden kuin a, b tai c alakohdassa tarkoitettujen perinteisten tuojien osalta valkosipulin enimmäismäärää, joka on tuotu jollakin päättyneestä ensimmäisestä kolmesta tuontikaudesta, jona asianomaiset tuojat ovat saaneet tuontitodistuksia asetuksen (EY) N:o 565/2002 tai tämän asetuksen mukaisesti.”

b) korvataan toinen kohta seuraavasti:

”Viitemäärän laskemisessa ei oteta huomioon yhteisöstä, sellaisena kuin se on 31 päivänä joulukuuta 2006, tai Bulgariasta ja Romaniasta peräisin olevan valkosipulin tuontia.”

c) lisätään kohta seuraavasti:

”Bulgaria ja Romania valitsevat ja soveltavat jompaakumpaa c alakohdassa tarkoitetuista menetelmistä kaikkiin perinteisiin tuojiin puolueettomin perustein ja siten, että varmistetaan tasapuolinen kohtelu toimijoiden välillä.”

2) Lisätään 3 artiklaan 4 kohta seuraavasti:

”4. Poiketen siitä, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, ainoastaan Bulgariassa ja Romaniassa sovelletaan tuontikausina 2006/2007, 2007/2008 ja 2008/2009 seuraavia määritelmiä:

a) ’perinteisillä tuojilla’ tarkoitetaan tuojia, joko luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä, yksittäisiä toimijoita tai näiden ryhmittymiä, jotka ovat järjestäytyneet kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja jotka voivat osoittaa, että

i) ne ovat tuoneet valkosipulia muista alkuperämaista kuin yhteisön, sellaisena kuin se on 31 päivänä joulukuuta 2006, jäsenvaltioista taikka Bulgariasta ja Romaniasta vähintään kahtena edellisestä kolmesta päättyneestä tuontikaudesta,

ii) ne ovat tuoneet vähintään 50 tonnia asetuksen (EY) N:o 2200/96 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja hedelmiä ja vihanneksia edeltävän kalenterivuoden aikana,

([1]) EUVL L 300, 17.11.2005, s. 19. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 991/2006 (EUVL L 179, 1.7.2006, s. 15).

iii) edellä i ja ii alakohdassa tarkoitettu tuonti on tapahtunut Bulgariassa tai Romaniassa, jossa kyseisen tuojan päätoimipaikka sijaitsee;

b) 'uusilla tuojilla' tarkoitetaan muita kuin a alakohdan mukaisia perinteisiä tuojia, joko kaupan alan toimijoita, luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä, yksittäisiä toimijoita tai näiden ryhmittymiä, jotka ovat järjestäytyneet kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja jotka voivat osoittaa, että

i) ne ovat tuoneet vähintään 50 tonnia asetuksen (EY) N:o 2200/96 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja hedelmiä ja vihanneksia kummankin kahden edellisen kalenterivuoden aikana muista alkuperämaista kuin yhteisön, sellaisena kuin se on 31 päivänä joulukuuta 2006, jäsenvaltioista taikka Bulgariasta ja Romaniasta;

ii) edellä i alakohdassa tarkoitettu tuonti on tapahtunut Bulgariassa tai Romaniassa, jossa kyseisen tuojan päätoimipaikka sijaitsee."

3) Muutetaan liite II seuraavasti:

a) lisätään espanjaksi olevan maininnan edelle maininta seuraavasti:

"— *bulgariaksi*: Мито 9,6 % – Регламент (ЕО) № 1870/2005,"

b) lisätään portugaliksi olevan maininnan jälkeen maininta seuraavasti:

"— *romaniaksi*: Taxa vamală: 9,6 % – Regulamentul (CE) nr. 1870/2005,"

4) Muutetaan liite III seuraavasti:

a) lisätään espanjaksi olevan maininnan edelle maininta seuraavasti:

"— *bulgariaksi*: Лицензия, издадена и валидна само за тримесечие от 1 (месец) до 28/29/30/31 (месец)"

b) lisätään portugaliksi olevan maininnan jälkeen maininta seuraavasti:

"— *romaniaksi*: licență emisă și valabilă numai pentru trimestrul de la 1 [luna] pana la 28/29/30/31[luna]"

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan Bulgarian ja Romanian liittymissopimuksen voimaantulopäivänä ja edellyttäen, että liittymissopimus tulee voimaan.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä joulukuuta 2006.

Komission puolesta

Mariann FISCHER BOEL

Komission jäsen

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2001/2006,

annettu 21 päivänä joulukuuta 2006,

tietyistä munien kaupan pitämisen vaatimuksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1907/90 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 2295/2003 muuttamisesta Bulgarian ja Romanian Euroopan unioniin liittymisen vuoksi

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Bulgarian ja Romanian liittymissopimuksen ja erityisesti sen 4 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon Bulgarian ja Romanian liittymisasiakirjan ja erityisesti sen 56 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komission asetukseen (EY) N:o 2295/2003 ([1]) on tarpeen tehdä eräitä teknisiä muutoksia Bulgarian ja Romanian Euroopan unioniin liittymisen vuoksi.

(2) Asetuksen (EY) N:o 2295/2003 liitteet I, II ja V sisältävät tietyt maininnat yhteisön, sellaisena kuin se on 31 päivänä joulukuuta 2006, kaikilla kielillä. Kyseisissä liitteissä olisi oltava maininnat myös bulgariaksi ja romaniaksi.

(3) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 2295/2003 olisi muutettava,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 2295/2003 seuraavasti:

1) Korvataan 4 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Toimivaltaisen viranomaisen on myönnettävä pakkaamolle yksilöllinen hyväksyntänumero, jonka alkuosa on seuraavanlainen:

BE	Belgia	LU	Luxemburg
BG	Bulgaria	HU	Unkari
CZ	Tšekki	MT	Malta
DK	Tanska	NL	Alankomaat
DE	Saksa	AT	Itävalta
EE	Viro	PL	Puola
GR	Kreikka	PT	Portugali
ES	Espanja	RO	Romania
FR	Ranska	SI	Slovenia
IE	Irlanti	SK	Slovakia
IT	Italia	FI	Suomi
CY	Kypros	SE	Ruotsi
LV	Latvia	UK	Yhdistynyt kuningaskunta”
LT	Liettua		

2) Muutetaan liitteet I, II ja V tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan Bulgarian ja Romanian liittymissopimuksen voimaantulopäivänä ja edellyttäen, että liittymissopimus tulee voimaan.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 21 päivänä joulukuuta 2006.

Komission puolesta

Mariann FISCHER BOEL

Komission jäsen

([1]) EUVL L 340, 24.12.2003, s. 16. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 89/2006 (EUVL L 15, 20.1.2006, s. 30).

LIITE

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 2295/2003 liitteet seuraavasti:

1) Korvataan liite I seuraavasti:

"LIITE I

1. **Vähimmäissäilyvyysaika:**

Kielitunnus	Munissa	Pakkauksissa
BG	срок на годност	срок на годност
ES	Cons. pref.	Consúmase preferentemente antes del
CS	Spotřebujte tai S.	Spotřebujte do
DA	Mindst holdbar til tai M.H.	Mindst holdbar til
DE	Mind. haltbar tai M.H.D.	Mindestens haltbar bis
ET	Parim enne tai PE	Parim enne
EL	Ανάλωση πριν από	Ανάλωση κατά προτίμηση πριν από
EN	Best before tai B.B. ([1])	Best before
FR	à cons. de préf. av. tai DCR ([1])	A consommer de préférence avant le
IT	Entro	da consumarsi preferibilmente entro
LV	Izlietot līdz tai I.L. ([1])	Izlietot līdz
LT	Geriausi iki tai G ([1])	Geriausi iki
HU	Min. meg. tai M.M ([1])	Minőségét megőrzi
MT	L-aħjar jintuża sa	L-aħjar jintuża sa
NL	Tenm. houdb. tot tai THT ([1])	Tenminste houdbaar tot
PL	Najlepiej spożyć przed tai N.S.P. ([1])	Najlepiej spożyć przed
PT	Cons. pref.	A consumir de preferência antes de
RO	d.d.m.	A se consuma, de preferință, înainte de
SK	Minimálna trvanlivosť do tai M.T.D. ([1])	Minimálna trvanlivosť do
SL	Uporabno najmanj do tai U.N.D. ([1])	Uporabno najmanj do
FI	parasta ennen	parasta ennen
SV	Bäst före	Bäst före

([1]) Jos käytetään lyhenteitä, lyhenteen merkityksen on käytävä selvästi ilmi pakkauksesta.

2. **Pakkauspäivä:**

Kielitunnus	Munissa	Pakkauksissa
BG	Дата на опаковане	Дата на опаковане
ES	Emb.	Embalado el:
CS	Baleno tai D. B. ([1])	Datum balení
DA	Pakket	Pakket den:
DE	Verp.	Verpackt am:
ET	Pakendamiskuupäev tai PK	Pakendamiskuupäev:
EL	Συσκευασία	Ημερομηνία συσκευασίας:
EN	Packed tai pkd	Packing date:
FR	Emb. le	Emballé le:
IT	Imb.	Data d'imballaggio:
LV	Iepakots	Iepakots
LT	Supakuota tai PK ([1])	Pakavimo data
HU	Csom.	Csomagolás dátuma
MT	Ippakkjat	Data ta' l-ippakkjar:
NL	Verp.	Verpakt op:
PL	Zapakowano w dniu tai ZWD	Zapakowano w dniu
PT	Emb.	Embalado em:
RO	Amb.	Ambalat la
SK	Balené dňa tai B.D.	Balené dňa
SL	Pakirano tai Pak.	Datum pakiranja
FI	Pakattu	Pakattu:
SV	Förp. Den	Förpackat den:

([1]) Jos käytetään lyhenteitä, lyhenteen merkityksen on käytävä selvästi ilmi pakkauksesta.

3. **Viimeinen suositeltava myyntipäivä:**

Kielitunnus	
BG	Препоръчителна дата за продажба
ES	Vender antes
CS	Prodat do
DA	Sidste salgsdato
DE	Verkauf bis
ET	Viimane soovitav müügikuupäev or VSM
EL	Πώληση
EN	Sell by
FR	à vend. préf. av. tai DVR (1)
IT	racc.
LV	Realizēt līdz
LT	Parduoti iki
HU	Forgalomba hozható: …-ig
MT	Għandu jinbiegħ sa
NL	Uiterste verkoopdatum tai Uit. verk. dat.
PL	Sprzedaż do dnia
PT	Vend. de pref. antes de
RO	A se vinde înainte de
SK	Predávať do
SL	Prodati do
FI	viimeinen myyntipäivä
SV	Sista försäljningsdag

(1) Jos käytetään lyhenteitä, lyhenteen merkityksen on käytävä selvästi ilmi pakkauksesta.

4. **Munintapäivä:**

Kielitunnus	
BG	Дата на снасяне
ES	Puesta
CS	Sneseno
DA	Læggedato
DE	Gelegt am
ET	Munemiskuupäev
EL	Ωοτοκία
EN	Laid
FR	Pondu le
IT	Dep.
LV	Izdēts
LT	Padėta
HU	Tojás rakás napja
MT	Tbiedu
NL	Gelegd op
PL	Zniesione w dniu
PT	Postura
RO	Produs la
SK	Znáška
SL	Zneseno
FI	munintapäivä
SV	Värpta den”

2) Korvataan liite II seuraavasti:

"LIITE II

Asetuksen 13 artiklassa tarkoitetut maininnat munivien kanojen tuotantotavan osoittamiseksi: a) pakkauksissa; b) munissa

Kielitunnus		1	2	3
BG	a)	яйца от кокошки – свободно отглеждане на открито	яйца от кокошки – подово отглеждане	яйца от кокошки – клетъчно отглеждане
	b)	яйца от кокошки – свободно отглеждане на открито	яйца от кокошки – подово отглеждане	яйца от кокошки – клетъчно отглеждане
ES	a)	Huevos de gallinas camperas	Huevos de gallinas criadas en el suelo	Huevos de gallinas criadas en jaula
	b)	Camperas	Suelo	Jaula
CS	a)	Vejce nosnic ve volném výběhu	Vejce nosnic v halách	Vejce nosnic v klecích
	b)	Výběh	Hala	Klec
DA	a)	Frilandsæg	Skrabeæg	Buræg
	b)	Frilandsæg	Skrabeæg	Buræg
DE	a)	Eier aus Freilandhaltung	Eier aus Bodenhaltung	Eier aus Käfighaltung
	b)	Freiland	Boden	Käfig
ET	a)	Vabalt peetavate kanade munad	Õrrekanade munad	Puuris peetavate kanade munad
	b)	Vabapidamine tai V	Õrrelpidamine tai Õ	Puurispidamine tai P
EL	a)	Αυγά ελεύθερης βοσκής	Αυγά αχυρώνα	Αυγά κλωβοστοιχίας
	b)	Ελεύθερης βοσκής	Αχυρώνα	Κλωβοστοιχία
EN	a)	Free range eggs	Barn eggs	Eggs from caged hens
	b)	Free range tai F/range	Barn	Cage
FR	a)	Œufs de poules élevées en plein air	Œufs de poules élevées au sol	Œufs de poules élevées en cage
	b)	Plein air	Sol	Cage
IT	a)	Uova da allevamento all'aperto	Uova da allevamento a terra	Uova da allevamento in gabbie
	b)	Aperto	A terra	Gabbia
LV	a)	Brīvās turēšanas apstākļos dētās olas	Kūtī dētas olas	Sprostos dētas olas
	b)	Brīvībā dēta	Kūtī dēta	Sprostā dēta
LT	a)	Laisvai laikomų vištų kiaušiniai	Ant kraiko laikomų vištų kiaušiniai	Narvuose laikomų vištų kiaušiniai
	b)	Laisvų	Ant kraiko	Narvuose

Kielitunnus		1	2	3
HU	a)	Szabad tartásban termelt tojás	Alternatív tartásban termelt tojás	Ketreces tartásból származó tojás
	b)	Szabad t.	Alternatív	Ketreces
MT	a)	Bajd tat-tiġieg imrobbija barra	Bajd tat-tiġieġ imrobbija ma' l-art.	Bajd tat-tiġieġ imrobbija fil-gaġeġ
	b)	Barra	Ma' l-art	Gaġġa
NL	a)	Eieren van hennen met vrije uitloop	Scharreleieren	Kooieieren
	b)	Vrije uitloop	Scharrel	Kooi
PL	a)	Jaja z chowu na wolnym wybiegu	Jaja z chowu ściółkowego	Jaja z chowu klatkowego
	b)	Wolny wybieg	Ściółka	Klatka
PT	a)	Ovos de galinhas criadas ao ar livre	Ovos de galinhas criadas no solo	Ovos de galinhas criadas em gaiolas
	b)	Ar livre	Solo	Gaiola
RO	a)	Ouă de găini crescute în aer liber	Ouă de găini crescute în hale la sol	Ouă de găini crescute în baterii
	b)	Aer liber	Sol	baterii
SK	a)	Vajcia z chovu na voľnom výbehu	Vajcia z podostieľkového chovu	Vajcia z klietkového chovu
	b)	Voľný výbeh	Podstieľkové	Klietkové
SL	a)	Jajca iz proste reje	Jajca iz hlevske reje	Jajca iz baterijske reje
	b)	Prosta reja	Hlevska reja	Baterijska reja
FI	a)	Ulkokanojen munia	Lattiakanojen munia	Häkkikanojen munia
	b)	Ulkokanan	Lattiakanan	Häkkikanan
SV	a)	Ägg från utehöns	Ägg från frigående höns inomhus	Ägg från burhöns
	b)	Frigående (alt. Frig.) ute	Frigående (alt. Frig.) inne	Burägg"

3) Korvataan liite V seuraavasti:

"LIITE V

Asetuksen 16 artiklan 6 kohdassa tarkoitetut maininnat

— *bulgariaksi:* яйца, предназначени изключително за преработка, съгласно член 16, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 2295/2003.

— *espanjaksi:* huevos destinados exclusivamente a la transformación, de conformidad con lo dispuesto en el apartado 6 del artículo 16 del Reglamento (CE) nº 2295/2003.

— *tšekiksi:* vejce určená výhradně ke zpracování v souladu s čl. 16, odst. 6 Nařízení (ES) č. 2295/2003.

— *tanskaksi:* æg, der udelukkende er bestemt til forarbejdning, jf. artikel 16, stk. 6, i forordning (EF) nr. 2295/2003.

— *saksaksi:* Eier ausschließlich bestimmt zur Verarbeitung gemäß Artikel 16 Absatz 6 der Verordnung (EG) Nr. 2295/2003.

— *viroksi:* eranditult ümbertöötlemisele kuuluvad munad, vastavalt määruse (EÜ) nr 2295/2003 artikli 16 lõikele 6.

— *kreikaksi:* αυγά που προορίζονται αποκλειστικά για την μεταποίησή τους, σύμφωνα με το άρθρο 16, παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2295/2003.

— *englanniksi:* eggs intended exclusively for processing in accordance with Article 16(6) of Regulation (EC) No 2295/2003.

— *ranskaksi:* œufs destinés exclusivement à la transformation, conformément à l'article 16, paragraphe 6, du règlement (CE) nº 2295/2003.

— *italiaksi:* uova destinate esclusivamente alla trasformazione, in conformità dell'articolo 16, paragrafo 6, del regolamento (CE) n. 2295/2003.

— *latviaksi:* olas, kas paredzētas tikai pārstrādei, saskaņā ar regulas (EK) Nr. 2295/2003 16. panta 6. punktu.

— *liettuaksi:* tik perdirbti skirti kiaušiniai, atitinkantys Reglamento (EB) Nr. 2295/2003 16 straipsnio 6 dalies reikalavimus.

— *unkariksi:* A 2295/2003/EK rendelet 16. cikke (6) bekezdésének megfelelően kizárólag feldolgozásra szánt tojás.

— *maltaksi:* bajd destinat esklussivament għall-konverżjoni, f'konformità ma' l-Artikolu 16, Paragrafu 6 tar-Regolament (KE) Nru 2295/2003.

— *hollanniksi:* eieren die uitsluitend bestemd zijn voor verwerking, overeenkomstig artikel 16, lid 6, van Verordening (EG) nr. 2295/2003.

— *puolaksi:* jaja przeznaczone wyłącznie dla przetwórstwa, zgodnie z artykułem 16, paragraf 6 rozporządzenia (WE) nr 2295/2003.

— *portugaliksi:* ovos destinados exclusivamente à transformação, em conformidade com o n.º 6 do artigo 16.º do Regulamento (CE) n.º 2295/2003.

— *romaniaksi:* ouă destinate exclusiv procesării, conform articolului 16 alineatul 6 din Regulamentul (CE) nr. 2295/2003.

— *slovakiksi:* vajcia určené výhradne na spracovanie podľa článku 16, odsek 6 nariadenia (ES) č. 2295/2003.

— *sloveeniksi:* jajca namenjena izključno predelavi, v skladu s 6. odstavkom 16. čelna uredbe (CE) št. 2295/2003.

— *suomeksi:* Yksinomaan jalostettaviksi tarkoitettuja munia asetuksen (EY) N:o 2295/2003 16 artiklan 6 kohdan mukaisesti.

— *ruotsiksi:* Ägg uteslutande avsedda för bearbetning, i enlighet med artikel 16.6 i förordning (EG) nr 2295/2003."

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2002/2006,

annettu 21 päivänä joulukuuta 2006,

yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädetyn tilatukijärjestelmän täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 795/2004 muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta 29 päivänä syyskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 [1] ja erityisesti sen 145 artiklan c alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komission asetuksessa (EY) N:o 795/2004 [2] otetaan käyttöön tilatukijärjestelmän täytäntöönpanoa koskevat säännöt vuodesta 2005.

(2) Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 54 artiklan 3 kohdassa säädetään, että viljelijöiden on poistettava tuotannosta kesannointitukioikeuksiin oikeuttavat hehtaarit, ja 56 artiklan 1 kohdassa, että kesantomaaksi ilmoitettua maata ei yleensä saa käyttää maataloustarkoituksiin.

(3) Asetuksen (EY) N:o 795/2004 32 artiklan 1 kohdassa säädetään, että kesannoitujen alojen on oltava poistettuina tuotannosta viimeistään 15 päivänä tammikuuta alkavan ja aikaisintaan 31 päivänä elokuuta päättyvän kauden ajan.

(4) Komissio on usein tehnyt poikkeuksia näistä säännöistä vastatakseen viljelijöiden rehutarpeisiin alueilla, joilla on esiintynyt luonnonkatastrofeja, erityisesti kuivuutta. Paikallisten luonnonkatastrofien erityisolot edellyttävät oikea-aikaista analysointia ja päätöksentekoa. Kokemusten mukaan paikallisiin tilanteisiin voitaisiin reagoida asianmukaisesti ja oikea-aikaisesti, jos vastuu tällaisesta päätöksenteosta annettaisiin jäsenvaltioille, edellyttäen että asiaa koskevat päätökset ovat perusteltuja poikkeuksellisten olojen vuoksi.

(5) Siksi on aiheellista, että jäsenvaltiot itse yksilöivät ajoissa suuret luonnonkatastrofit, joilla on vakavia vaikutuksia maatalousmaihin tietyllä alueella, ja antavat kaikille tuottajille, joita asia koskee, luvan käyttää kesantomaaksi ilmoitettua maata eläinten ruokintatarkoituksiin, ja ilmoittavat komissiolle tällaisista päätöksistä. Jäsenvaltioiden olisi annettava komissiolle tiedoksi tällaiset kansalliset päätökset ja erityisesti niiden perusteena olevat epäsuotuisat ilmasto-olot.

(6) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 795/2004 olisi muutettava.

(7) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat suorien tukien hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 795/2004 seuraavasti:

Lisätään 32 artiklaan seuraava kohta:

”5. Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 40 artiklan 4 kohdan c alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa jäsenvaltiot voivat antaa kaikille tuottajille, joita asia koskee, luvan käyttää kesannoitua maata eläinten ruokintatarkoituksiin yhtenäishakemuksen voimassaolovuoden ajan. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, ettei kesannoitua aluetta, johon lupaa sovelletaan, käytetä voittoa tuottaviin tarkoituksiin, ja erityisesti, ettei kesannoidulla alueella tuotettua rehua myydä.

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi lupaa koskevat päätökset ja niiden perustelut.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

[1] EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1405/2006 (EUVL L 265, 26.9.2006, s. 1).

[2] EUVL L 141, 30.4.2004, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1291/2006 (EUVL L 236, 31.8.2006, s. 20).

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 21 päivänä joulukuuta 2006.

Komission puolesta

Mariann FISCHER BOEL

Komission jäsen

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2003/2006,

annettu 21 päivänä joulukuuta 2006,

kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteiseen markkinajärjestelyyn liittyvien menojen rahoittamista Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) koskevat yksityiskohtaiset säännöt

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä joulukuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 ([1]) ja erityisesti sen 35 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21 päivänä kesäkuuta 2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005 ([2]) 3 artiklan 2 kohdan f alakohdassa säädetään, että Euroopan maatalouden tukirahaston (maataloustukirahasto) kalastusmarkkinoihin liittyvät menot rahoitetaan keskitetysti.

(2) Asetuksen (EY) N:o 104/2000 35 artiklassa täsmennetään jäsenvaltioille aiheutuvat menolajit.

(3) Näiden menojen rahoituksessa noudatetaan komission ja jäsenvaltioiden välisen suoran ja keskitetyn hallinnoinnin sääntöjä.

(4) Yhteisön varojen moitteettoman hallinnoinnin varmistamiseksi ja yhteisön taloudellisten etujen suojaamiseksi asetus (EY) N:o 1290/2005 sisältää eräitä jäsenvaltioille asetettuja velvollisuuksia, jotka koskevat näiden varojen hallinnointia ja valvontaa sekä tietojen antamista niistä jäsenvaltioiden oikeudellisista ja hallinnollisista säännöksistä, joiden mukaisesti nämä velvollisuudet on täytettävä ja aiheettomasti maksetut määrät perittävä takaisin, jos varojen hallinnoinnissa todetaan sääntöjenvastaisuuksia. Lisäksi asetuksen (EY) N:o 104/2000 35 artiklan nojalla rahoitettuihin menoihin liittyviä yhteisöjen taloudellisia etuja suojataan seuraaviin asetuksiin sisältyvillä mainittujen etujen suojaamista koskevilla säännöksillä: Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002 annettu neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 1605/2002 ([3]), Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1073/1999 ([4]), komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi 11 päivänä marraskuuta 1996 annettu neuvoston asetus (Euratom, EY) N:o 2185/96 ([5]) ja Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18 päivänä joulukuuta 1995 annettu neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 2988/95 ([6]).

(5) Koska jäsenvaltiot itse asettavat aluksi käyttöön varat asetuksen (EY) N:o 104/2000 35 artiklassa tarkoitettujen menojen kattamiseksi ennen kuin komissio korvaa menot kahdesti vuodessa, jäsenvaltioiden olisi rahoitusvirtojen moitteettoman hallinnoinnin turvaamiseksi kerättävä tarvittavat menoja koskevat tiedot ja toimitettava ne komissiolle yhdessä menoilmoituksen kanssa.

(6) Komission olisi maksettava korvaukset jäsenvaltioille kahdesti vuodessa mainittujen ilmoitusten ja siihen liitettyjen tositteiden perusteella.

(7) Jotta komissio voisi käyttää jäsenvaltioilta saamiaan tietoja tehokkaasti, tiedot olisi lähetettävä sähköisessä muodossa.

(8) Jotta vältettäisiin erilaisten vaihtokurssien soveltaminen toisaalta tuottajajärjestöille muussa valuutassa kuin euroina maksettavaan tukeen ja toisaalta menoilmoituksissa, asianomaisten jäsenvaltioiden olisi sovellettava menoilmoituksissaan samaa vaihtokurssia, jota käytetään maksuja tuensaajille suoritettaessa. Sovellettavat valuuttakurssit olisi vahvistettava kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 104/2000 säädetyistä mekanismeista johtuvien tiettyjen määrien laskemisessa sovellettavien valuuttakurssien määräytymisperusteista 11 päivänä syyskuuta 2000 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1925/2000 ([7]) säädettyjen valuuttakurssien määräytymisperusteiden mukaisesti.

([1]) EYVL L 17, 21.1.2000, s. 22. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1759/2006 (EUVL L 335, 1.12.2006, s. 3).
([2]) EUVL L 209, 11.8.2005, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 320/2006 (EUVL L 58, 28.2.2006, s. 42).
([3]) EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.
([4]) EYVL L 136, 31.5.1999, s. 1.
([5]) EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2.
([6]) EYVL L 312, 23.12.1995, s. 1.
([7]) EYVL L 230, 12.9.2000, s. 7.

(9) Jotta ensimmäisen viitekauden aikana maksetuille tuille saataisiin oikeusperusta, tätä asetusta on aiheellista soveltaa taannehtivasti 16 päivästä lokakuuta 2006,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa säädetään neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt siltä osin kuin on kyse jäsenvaltioille aiheutuvien kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteiseen markkinajärjestelyyn liittyvien menojen rahoittamisesta Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto).

2 artikla

Määritelmät

Tätä asetusta sovellettaessa tarkoitetaan ilmaisulla

'menot' asetuksen (EY) N:o 104/2000 35 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja jäsenvaltioille aiheutuvia menoja.

3 artikla

Toimivaltainen viranomainen

Jäsenvaltioiden on nimettävä ja ilmoitettava komissiolle tämän asetuksen täytäntöönpanosta vastaava toimivaltainen viranomaisensa.

4 artikla

Menoilmoitukset

1. Jäsenvaltioiden on laadittava menoilmoitukset liitteessä olevan mallin mukaisesti. Menoilmoituksen on muodostuttava selvityksestä, joka on jaoteltu Euroopan yhteisöjen talousarvion nimikkeistön momenttien mukaan ja menolajeittain yksityiskohtaisen, jäsenvaltioiden saataville asetetun nimikkeistön perusteella. Sen on katettava

a) edeltävän kuuden kuukauden viitejakson aikana aiheutuneet menot;

b) varainhoitovuoden alusta edeltävän kuuden kuukauden viitejakson loppuun mennessä aiheutuneet kokonaismenot.

2. Jäsenvaltioiden on kerättävä kaikki menoilmoituksen kannalta merkitykselliset tiedot.

3. Viitejaksot ovat kuuden kuukauden jaksoja 16 päivästä lokakuuta 15 päivään huhtikuuta ja 16 päivästä huhtikuuta 15 päivään lokakuuta.

4. Menoilmoitukseen voi sisältyä aiempien viitejaksojen osalta ilmoitettuihin määriin tehtyjä oikaisuja.

5. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava menoilmoituksensa ja 2 kohdassa tarkoitetut tiedot komissiolle sähköisessä muodossa viimeistään 10 päivänä toukokuuta ja 10 päivänä marraskuuta.

5 artikla

Kahdesti vuodessa maksettavat korvaukset

1. Komissio antaa menojen rahoittamiseen tarvittavat määrärahat jäsenvaltioiden käyttöön kahdesti vuodessa maksettavina korvauksina, jäljempänä 'kahdesti vuodessa maksettavat korvaukset'.

Kahdesti vuodessa maksettavien korvausten määrä vahvistetaan jäsenvaltioiden 4 artiklan mukaisesti toimittamien menoilmoitusten perusteella.

2. Kahdesti vuodessa maksettavat korvaukset maksetaan jäsenvaltioille 60 päivän kuluessa siitä kun komissio on saanut jäsenvaltion menoilmoituksen. Ilmoituksen katsotaan olevan täydellinen, jos komissio ei ole pyytänyt lisätietoja 30 päivän kuluessa ilmoituksen saamisesta.

3. Jäsenvaltioiden on itse asetettava menojen toteuttamiseksi vaadittavat varat käyttöön, kunnes ne saavat komissiolta kahdesti vuodessa maksettavat korvaukset.

6 artikla

Sovellettavat valuuttakurssit

Jäsenvaltioiden menoilmoituksissaan käyttämän valuuttakurssin on oltava viimeisin Euroopan keskuspankin (EKP) ennen määräytymisperustetta vahvistama kurssi kuten asetuksessa (EY) N:o 1925/2000 säädetään.

7 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 16 päivästä lokakuuta 2006.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 21 päivänä joulukuuta 2006.

Komission puolesta
Joe BORG
Komission jäsen

LIITE 1

MENOILMOITUS

Euroopan yhteisöjen talousarvion nimikkeistön momenttien mukaisesti ja menolajeittain eritellyt tiedot

Komissiolle sähköpostitse toimitettavan menoilmoituksen sisältö

Ilmoituksen alkutunniste

Ilmoituksen alkutunnisteessa on mainittava seuraavat tiedot:

— Viestin luonteen osoittava tunniste ja tiedot toimittava jäsenvaltio (Huom sitä käytetään erityisesti sen varmistamiseksi, että ilmoituksen lähettävä käyttäjä on oikeutettu tekemään ilmoituksen asianomaisen jäsenvaltion puolesta). Komissio ilmoittaa käytettävän tunnisteen.

— Ajanjakso, jonka ilmoitus kattaa.

— Ilmoituksen kieli.

Ilmoituksen perusosa

Ilmoituksen perusosassa on mainittava maataloustukirahaston nimikkeistön kunkin alamomentin alakohdan osalta seuraavat tiedot:

— Alamomentin alakohdan tunniste (esim. *110201002610033*).

— Alamomentin alakohdan sanamuoto ilmoituksen alkutunnisteessa valitulla kielellä.

— Kyseisen ajanjakson (N) osalta ilmoitettu määrä ja varainhoitovuoden alusta lähtien ilmoitettu kumuloitunut määrä. Kaikki määrät on ilmoitettava euroina.

Loppuosa

Kaikkien alamomenttien alakohtien luettelon jälkeen seuraavat tiedot:

— Kyseisen ajanjakson (N) osalta ilmoitettu kokonaismäärä ja varainhoitovuoden alusta lähtien ilmoitettu kumuloitunut kokonaismäärä.

— Vapaamuotoisten kommenttien kenttä.

Viestin syntaksi

<I>[IDENTIFICATION]
<C>001<V>[PERIOD]
<C>011<V>[LANGUAGE]
<C>002<V>[SUBITEM]
<C>012<V>[DESCRIPTION]
<C>003<V>[AMOUNT]/[AMOUNT CUMUL]
<…>
<…>
<C>002<V>[SUBITEM]
<C>012<V>[DESCRIPTION]
<C>003<V>[AMOUNT]/[AMOUNT CUMUL]
<C>004<V>[AMOUNT TOT]/[AMOUNT CUMUL TOT]
<C>006<V>[COMMENT]

Kenttiä koskevat tiedot

Nimi	Muoto	Kuvaus
Ilmoituksen alkutunnistetietojen esiintyminen = 1		
[IDENTIFICATION] *		Kalastus- ja meriasioiden pääosaston antama tunnistuskoodi
[PERIOD] *	Päivämäärä (VVVVKK)	Menokausi
[LANGUAGE] *	(2 merkkiä)	Kielen ISO-koodi
Ilmoituksen perusosa: tietojen esiintyminen = 1–n		
[SUBITEM] *	Lukumäärä (15)	Alamomentin alakohta
[DESCRIPTION] *	Vapaamuotoinen teksti (600 merkkiä)	Alamomentin alakohdan sanamuoto
[AMOUNT] *	Lukumäärä (15,2)	Ilmoitettu määrä
[AMOUNT CUMUL] *	Lukumäärä (15,2)	Kumuloitunut määrä
Loppuosa: tietojen esiintyminen = 1		
[AMOUNT TOT] *	Lukumäärä (15,2)	Ilmoitettu kokonaismäärä
[AMOUNT CUMUL TOT] *	Lukumäärä (15,2)	Kumuloitunut kokonaismäärä
[COMMENT]	Vapaamuotoinen teksti (80 merkkiä)	Vapaat kommentit

*Asteriskilla * merkityt kentät ovat pakollisia.*

Esimerkki

<I>FISHCYP
<C>001<V>200605
<C>011<V>EN
<C>002<V>110201002610025
<C>012<V>Private storage – aid…
<C>003<V>10000,00/10000,00
<C>002<V>110201002610033
<C>012<V>Compensation payments – operational programmes…
<C>003<V>32417,34/32417,34
<…>
<…>
<…>
<C>002<V>110201002610041
<C>012<V>Compensation payments – tuna…
<C>003<V>10000,00/10000,00
<C>004<V>478378,38/478378,38
<C>006<V>No Comment

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2004/2006,

annettu 22 päivänä joulukuuta 2006,

viljan interventiokeskuksista annetun asetuksen (ETY) N:o 2273/93 muuttamisesta ja mainitun asetuksen mukauttamisesta Bulgarian ja Romanian liittymisen vuoksi

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Bulgarian ja Romanian liittymissopimuksen ja erityisesti sen 4 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon Bulgarian ja Romanian liittymisasiakirjan ja erityisesti sen 56 artiklan,

ottaa huomioon viljan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä syyskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1784/2003 [1] ja erityisesti sen 6 artiklan a alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Eräät jäsenvaltiot ovat esittäneet pyynnön muuttaa joitakin komission asetuksen (ETY) 2273/93 [2] liitteessä lueteltuja interventiokeskuksia koskevia tietoja niiden sijainnin parantamiseksi tai jotta ne vastaisivat paremmin vaadittuja edellytyksiä. Näihin pyyntöihin olisi suostuttava.

(2) Bulgarian ja Romanian liittymisen vuoksi on tarpeen määritellä interventiokeskukset näiden uusien jäsenvaltioiden osalta ja lisätä ne asetuksessa (ETY) N:o 2273/93 vahvistettuun luetteloon.

(3) Sen vuoksi asetusta (ETY) N:o 2273/93 olisi muutettava.

(4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (ETY) N:o 2273/93 liite tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä.*

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2007. Liitteen 1, 2 ja 6 kohtaa sovelletaan kuitenkin edellyttäen, että Bulgarian ja Romanian liittymissopimus tulee voimaan, ja tällöin liittymissopimuksen voimaantulopäivästä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä joulukuuta 2006.

Komission puolesta
Mariann FISCHER BOEL
Komission jäsen

---

[1] EUVL L 270, 21.10.2003, s. 78. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1154/2005 (EUVL L 187, 19.7.2005, s. 11).

[2] EYVL L 207, 18.8.1993, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1805/2004 (EUVL L 318, 19.10.2004, s. 9).

LIITE

Muutetaan asetuksen (ETY) N:o 2273/93 liite seuraavasti:

1) Korvataan otsikko, taulukkoa edeltävät selittävät huomautukset ja sarakkeiden ylätunnisteet seuraavasti:

"AHEKC — ANEXO — PŘÍLOHA — BILAG — ANHANG — LISA — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — PIELIKUMS — PRIEDAS — MELLÉKLET — BIJLAGE — ZAŁĄCZNIK — ANEXO — ANEXĂ PRÍLOHA — PRILOGA — LIITE — BILAGA

1. Знакът + означава, че определеното място се счита за интервенционен център за въпросния вид зърно.

2. Знакът – означава, че определеното място не трябва да се счита за интервенционен център за въпросния вид зърно.

1. El signo + significa que el lugar indicado se considera centro de intervención para el cereal en cuestión.

2. El signo – significa que el lugar indicado no ha de considerarse centro de intervención para el cereal en cuestión.

1. Označení + znamená, že uvedené místo je považováno za intervenční centrum pro příslušnou obilovinu.

2. Označení – znamená, že uvedené místo není považováno za intervenční centrum pro příslušnou obilovinu.

1. Tegnet + angiver, at det anførte sted betragtes som interventionscenter for den pågældende kornsort.

2. Tegnet – angiver, at det anførte sted ikke betragtes som interventionscenter for den pågældende kornsort.

1. Das Zeichen + bedeutet, dass der angegebene Ort als Interventionsort für die betreffende Getreideart gilt.

2. Das Zeichen – bedeutet, dass der angegebene Ort nicht als Interventionsort für die betreffende Getreideart gilt.

1. Märge + näitab, et tähistatud piirkonda käsitletakse nimetatud teravilja sekkumiskeskusena.

2. Märge – näitab, et tähistatud piirkonda ei käsitleta nimetatud teravilja sekkumiskeskusena.

1. Το σημείο + καθορίζει ότι ο αναγραφόμενος τόπος θεωρείται ως κέντρο παρεμβάσεως για τα εν λόγω σιτηρά.

2. Το σημείο – καθορίζει ότι ο αναγραφόμενος τόπος δεν θεωρείται ως κέντρο παρεμβάσεως για τα εν λόγω σιτηρά.

1. The sign + indicates that the location shown is treated as an intervention centre for the cereal in question.

2. The sign – indicates that the location shown is not to be treated as an intervention centre for the cereal in question.

1. Le signe + précise que le lieu indiqué est considéré comme centre d'intervention pour la céréale en cause.

2. Le signe – précise que le lieu indiqué n'est pas à considérer comme centre d'intervention pour la céréale en cause.

1. Il segno + significa che il luogo indicato è considerato centro d'intervento per il cereale in causa.

2. Il segno – significa che il luogo indicato non è da considerarsi centro di intervento per il cereale in causa.

1. Zīme + norāda uz to, ka šī vieta uzskatāma par intervences centru minētajiem graudaugiem.

2. Zīme – norāda uz to, ka šī vieta nav uzskatāma par intervences centru minētajiem graudaugiem.

1. Ženklas + nurodo, kad tam tikri produktai yra sandėliuojami intervencinėje agentūroje.

2. Ženklas – nurodo, kad tam tikri produktai nėra sandėliuojami intervencinėje agentūroje.

1. A + jel azt jelzi, hogy a feltüntetett hely a kérdéses gabonaféle szempontjából intervenciós központnak minősül.

2. A – jel azt jelzi, hogy a feltüntetett hely a kérdéses gabonaféle szempontjából nem minősül intervenciós központnak.

1. Het teken + geeft aan, dat deze plaats interventiecentrum is voor de betrokken graansoort.

2. Het teken – geeft aan, dat deze plaats geen interventiecentrum is voor de betrokken graansoort.

1. Znak + oznacza, że wskazane miejsce traktuje się jako centrum interwencji w odniesieniu do danego zboża.

2. Znak – oznacza, że wskazanego miejsca nie należy traktować jako centrum interwencji w odniesieniu do danego zboża.

1. O sinal + significa que a localidade indicada é considerada centro de intervenção para o cereal em questão.

2. O sinal – significa que a localidade indicada não é considerada centro de intervenção para o cereal em questão.

1. Semnul "+" indică faptul că locul menționat este considerat ca si centru de intervenție pentru cereala în cauză.

2. Semnul "–" indică faptul că locul menționat nu este considerat ca si centru de intervenție pentru cereala în cauză.

1. Znamienko + označuje, že uvedené miesto sa považuje za intervenčné centrum pre daný druh obilniny.

2. Znamienko – označuje, že uvedené miesto sa nepovažuje za intervenčné centrum pre daný druh obilniny.

1. Znak + pomeni, da se prikazana lokacija šteje za intervencijski center za zadevno žito.

2. Znak – pomeni, da se prikazana lokacija ne šteje za intervencijski center za zadevno žito.

1. Merkki + ilmaisee, että mainittu paikka on kyseisen viljan interventiokeskus.

2. Merkki – ilmaisee, että mainittu paikka ei ole kyseisen viljan interventiokeskus.

1. Tecknet + indikerar att platsen används för intervention av det aktuella spannmålsslaget.

2. Tecknet – indikerar att platsen inte används för intervention av det aktuella spannmålsslaget

1	2	4	5	6	7
Интервенционен Centros de intervención Intervenční centrum Interventionscentre Interventionsort Sekkumiskeskus Κέντρα παρεμβάσεως Intervention centres Centres d'intervention Centri di intervento Intervences centri Intervencinis centras Intervenciós központok Interventiecentrum Centrum interwencji Centros de intervenção Centre de intervenție Intervenčné centrum Intervencijski center Interventiokeskus Interventionsort	Обикновена пшеница Trigo blando Pšenice setá Blød hvede Weichweizen Harilik nisu Σίτος μαλακός Common wheat Froment tendre Frumento tenero Mīkstie kvieši Paprastieji kviečiai Búza Zachte tarwe Pszenica zwyczajna Trigo mole grâu comun Pšenica obyčajná Navadna pšenica Tavallinen vehnä Vete	Ечемик Cebada Ječmen Byg Gerste Oder Κριθή Barley Orge Orzo Mieži Miežiai Árpa Gerst Jęczmień Cevada orz Jačmeň Ječmen Ohra Korn	Твърда пшеница Trigo duro Pšenice tvrdá Hård hvede Hartweizen Kõva nisu Σίτος σκληρός Durum wheat Froment dur Frumento duro Cietie kvieši Kietieji kviečiai Durumbúza Durum tarwe Pszenica durum Trigo duro Grâu dur Psenica tvrdá Trda pšenica Durumvehnä Durumvete	Царевица Maíz Kukuřice Majs Mais Mais Αραβόσιτος Maize Maïs Granturco Kukurūza Kukurūzai Kukorica Maïs Kukurydza Milho porumb Kukurica Koruza Maissi Majs	Copro Sorgo Čirok Sorghum Sorghum Sorgo Σόργο Sorghum Sorgho Sorgo Sorgo Sorgas Cirok Sorgho Sorgo Sorgo sorg Cirok Sirek Durra Sorgum"

2) Lisätään ennen kohtaa "BELGIQUE" kohta seuraavasti:

1	2	4	5	6	7
"БЪЛГАРИЯ					
Бургаска област					
Айтос	+	–	–	–	–
Бургас	+	+	+	–	–
Карнобат	+	+	–	–	–
Варненска област					
Варна	+	+	–	+	–
Вълчи дол	+	+	–	+	–
Провадия	+	+	–	+	–
Великотърновска и Габровска област					
Велико Търново	+	+	–	+	–
Павликени	+	–	–	–	–
Свищов	+	+	–	+	–
Видинска област					
Дунавци	+	+	–	+	–

1	2	4	5	6	7
Врачанска област					
Бяла Слатина	+	+	–	+	–
Враца	+	+	–	+	–
Мизия	+	+	–	+	–
Добричка област					
Балчик	+	+	+	+	–
Белгун	+	–	–	–	–
Генерал Тошево	+	+	–	+	–
Добрич	+	+		+	–
Каварна	+	–	–	–	–
Карапелит	+	–	–	–	–
Шабла	+	+	–	+	–
Ловешка област					
Ловеч	+	+	–	–	–
Монтана област					
Лом	+	+	–	+	–
Монтана	+	–	–	+	–
Пернишка област, София-град и София област					
Перник	+	–	–	–	–
Плевенска област					
Гулянци	+	–	–	–	–
Левски	+	+	–	+	–
Плевен	+	+	–	+	–
Пловдивска и Смолянска област					
Пловдив	+	–	+	–	–
Разградска област					
Исперих	+	+	–	+	–
Кубрат	+	–	–	–	–
Разград	+	+	–	+	–
Русенска област					
Бяла	+	+	–	+	–
Русе	+	+	–	+	–
Силистренска област					
Алфатар	+	–	–	–	–
Дулово	+	+	–	+	–
Силистра	+	+	–	+	–
Тутракан	+	+	–	+	–
Сливенска област					
Нова Загора	+	+	–	–	–
Сливен	+	+	+	–	–

1	2	4	5	6	7
Старозагорска област					
Гълъбово	+	–	–	–	–
Стара Загора	+	+	+	–	–
Чирпан	+	–	–	–	–
Търговищка област					
Попово	+	+	–	+	–
Търговище	+	+	–	+	–
Хасковска и Кърджалийска област					
Хасково	+	–	+	–	–
Шуменска област					
Каспичан	+	+	–	+	–
Хитрино	+	–	–	–	–
Ямболска област					
Елхово	+	+	–	–	+
Стралджа	+	–	–	–	–
Ямбол	+	+	+	–	–”

3) Muutetaan kohta ”BELGIQUE” seuraavasti:

a) poistetaan keskus ”Ath”;

b) lisätään Liègen keskuksen jälkeen keskus ”Seneffe” vehnälle ja ohralle.

4) Muutetaan kohta ”BUNDESREPUBLIK DEUTSCHLAND” seuraavasti:

a) korvataan Brandenburgin osavaltion keskus ”Gusow” keskuksella ”Gusow-Platkow”;

b) korvataan Sachsen-Anhaltin osavaltion keskus ”Vahldorf” keskuksella ”Niedere Börde”.

5) Muutetaan kohta ”FRANCE” seuraavasti:

a) muutetaan departementtia ”Creuse-23” koskeva teksti seuraavasti:

i) poistetaan keskus ”Reterre”;

ii) korvataan keskusta ”Maison-Feyne” koskeva rivi seuraavasti:

”Maison-Feyne | + | + | – | – | –”

b) muutetaan departementtia ”Haute-Loire-43” koskeva teksti seuraavasti:

i) korvataan keskusta ”Brioude” koskeva rivi seuraavasti:

”Brioude | + | – | – | – | –”

ii) poistetaan keskus ”Le Puy”;

c) korvataan ”Puy-de-Dôme-63” departementin osalta keskusta ”Issoire”koskeva rivi seuraavasti:

”Issoire | + | – | – | – | –”

d) muutetaan departementtia ”Somme-80” koskeva teksti seuraavasti:

”Somme — 80					
Abbeville	+	+	–	–	–
Beauquesne	+	+	–	–	–
Languevoisin	+	+	–	+	–
Moislains	+	+	–	+	–
Montdidier	+	+	–	+	–
Poix-de-Picardie	+	+	–	–	–
Saleux	+	+	–	–	–”

6) Lisätään kohdan ”NEDERLAND” jälkeen kohta seuraavasti:

1	2	4	5	6	7
”ROMÂNIA					
Alba					
Blaj	+	–	–	+	–
Sebeș	+	–	–	+	–
Alba iulia	+	–	–	–	–
Arad					
Arad	+	+	–	+	+
Pecica	+	+	–	+	–
Chișinău-criș	+	+	–	+	–
Pâncota	+	+	–	+	–
Argeș					
Miroși	+	+	–	+	–
Bascov	+	+	–	+	–
Topoloveni	+	+	–	–	–
Bacău					
Sascut	+	–	–	+	–
Bihor					
Oradea	+	+	–	+	–
Salonta	+	+	–	+	–
Marghita	+	+	–	+	–
Săcuieni	+	+	–	+	–
Bistrita năsăud					
Lechinta	+	–	–	–	–
Botoșani					
săveni	+	–	–	+	–

1	2	4	5	6	7
Brăila					
Făurei	+	–	–	+	–
Însurătei	+	–	–	+	–
Brăila	+	–	–	+	–
Movila miresei	+	–	–	+	–
Braşov					
Codlea	+	–	–	–	–
Buzău					
Pogoanele	+	–	–	+	–
Buzău	+	–	–	+	–
Râmnicu sărat	+	–	–	+	–
Mihăileşti	+	–	–	+	–
Caraş-severin					
Grădinari	+	–	–	–	–
Călăraşi					
Călăraşi	+	+	–	+	–
fundulea	+	+	–	+	–
Lehliu	+	+	–	+	–
Vlad ţepeş	+	+	–	+	–
Cluj					
Gherla	+	–	–	–	–
Constanţa					
Medgidia	+	+	–	+	–
Cobadin	+	+	–	+	–
N. Bălcescu	+	+	–	+	–
Negru vodă	+	+	–	+	–
Casimcea	+	+	–	+	–
Covasna					
Covasna	+	–	–	–	–
Tg. Secuiesc	+	–	–	–	–
Ozun	+	–	–	–	–
Dâmboviţa					
Titu	+	–	–	+	–
Găieşti	+	–	–	+	–
Răcari	+	–	–	+	–
Târgovişte	+	–	–	+	–

1	2	4	5	6	7
Dolj					
Băileşti	+	+	–	+	–
Leu	+	+	–	+	–
Dobreşti	+	+	–	+	–
Moţăţei	+	+	–	+	–
Filiaşi	+	+	–	+	–
Portăreşti	+	+	–	+	–
Galaţi					
Tecuci	+	–	–	–	–
Independenţa	+	–	–	+	–
Galaţi	+	–	–	+	–
Bereşti	+	–	–	–	–
Matca	+	–	–	+	–
Giurgiu					
Giurgiu	+	+	–	+	–
Mihăileşti	+	+	–	+	–
Băneasa	+	+	–	+	–
Izvoarele	+	+	–	+	–
Gorj					
Tg. cărbuneşti	+	–	–	–	–
Harghita					
Sânsimion	+	–	–	–	–
Hunedoara					
Haţeg	+	–	–	–	–
Ialomiţa					
Tăndărei	+	–	–	+	–
Feteşti	+	–	+	+	–
Slobozia	+	–	–	+	–
Urziceni	+	–	–	+	–
Fierbinţi	+	–	–	+	–
Iaşi					
Iaşi	+	–	–	+	–
Ilfov					
Baloteşti	+	+	–	+	–
Dragomireşti Vale	+	+	–	+	–
Maramureş					
Ulmeni	+	–	–	–	–
Mehedinţi					
Prunişor	+	+	–	+	–
Vânju mare	+	+	–	+	–

1	2	4	5	6	7
Mureș					
Luduș	+	+	–	–	–
Tg. Mureș	+	+	–	–	–
Neamț					
Roman	+	–	–	–	–
Olt					
Drăgănești olt	+	+	–	+	–
Caracal	+	+	–	+	–
Piatra olt	+	+	–	+	–
Slatina	+	+	–	+	–
Corabia	+	+	–	+	–
Prahova					
Ploiești	+	–	–	–	–
Satu Mare					
Carei	+	+	–	+	–
Satu Mare	+	+	–	+	–
Tășnad	+	+	–	+	–
Sanislau	+	+	–	+	–
Sălaj					
Jibou	+	–	–	–	–
Sibiu					
Agnita	+	–	–	–	–
Suceava					
Fălticeni	+	–	–	–	–
Teleorman					
Videle	+	+	–	+	–
Drăgănești Vlașca	+	+	–	+	–
Alexandria	+	+	–	+	–
Roșiorii de Vede	+	+	–	+	–
Dobrotești	+	+	–	+	–
Turnu Măgurele	+	+	–	+	–
Timiș					
Timișoara	+	+	–	+	–
Lugoj	+	+	–	+	–
Deta	+	+	–	+	–
Sânicolau Mare	+	+	–	+	–
Topolovătu Mare	+	+	–	+	–
Orțișoara	+	+	–	+	–

1	2	4	5	6	7
Tulcea					
Tulcea	+	–	–	+	–
Babadag	+	–	–	+	–
Cataloi	+	–	–	+	–
Baia	+	–	–	+	–
Vaslui					
Bârlad	+	–	–	–	–
Vaslui	+	–	–	–	–
Huși	+	–	–	–	–
Vâlcea					
Drăgășani	+	–	–	–	–
Vrancea					
Focșani	+	–	–	–	–
Gugești	+	–	–	–	–
Pădureni	+	–	–	–	–”

7) Korvataan kohdassa ”ÖSTERREICH” keskusta ”Ennsdorf” koskeva rivi seuraavasti:

”Ennsdorf	+	+	–	+	–”

8) Muutetaan kohta ”ČESKÁ REPUBLIKA” seuraavasti:

a) muutetaan aluetta ”Středočeský kraj” koskeva teksti seuraavasti:

i) poistetaan keskukset ”Lysa n. L.” ja ”Beroun”;

ii) lisätään teksti seuraavasti:

”Mesice	+	–	–	–	–
Zdice	+	–	–	–	–”

b) korvataan aluetta ”Karlovarský kraj” koskeva teksti seuraavasti:

”Karlovarský kraj					
Nebanice	+	–	–	–	–”

c) muutetaan aluetta ”Jihomoravský kraj” koskeva teksti seuraavasti:

i) korvataan keskusta ”Hodonice” koskeva rivi seuraavasti:

”Hodonice	+	–	–	–	–”

ii) lisätään teksti seuraavasti:

”Hosteradicee	–	–	–	+	–”

d) lisätään alueelle ”Moravskoslezský kraj” kraj keskus ”Mesto Albrechtice” vehnälle.

9) Muutetaan kohta ”LIETUVA” seuraavasti:

a) korvataan keskusta ”Alytus” koskeva rivi seuraavasti:

”Alytus	+	+	–	–	–”;

b) korvataan keskusta ”Marijampole” koskeva rivi seuraavasti:

”Marijampole	+	+	–	–	–”;

c) lisätään teksti seuraavasti:

”Pakruojis	+	+	–	–	–”.

10) Muutetaan kohta ”MAGYARORSZÁG” seuraavasti:

a) korvataan keskusta ”Kaposvar” koskeva rivi seuraavasti:

”Kaposvar	+	+	–	+	+”

b) korvataan keskusta ”Encs” koskeva rivi seuraavasti:

”Encs	+	+	–	+	–”

11) Kohdassa ”SLOVENSKO” lisätään alueelle ”Košický kraj” teksti seuraavasti:

”Dobra	–	+	–	–	–”.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2005/2006,

annettu 22 päivänä joulukuuta 2006,

väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Malesiasta ja Taiwanista peräisin olevien polyesterikatkokuitujen tuonnissa

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ([1]), jäljempänä 'perusasetus', sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2117/2005 ([2]), ja erityisesti sen 7 artiklan,

on kuullut neuvoa-antavaa komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

A. MENETTELY

1. Menettelyn aloittaminen

(1) Komissio ilmoitti *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 12 päivänä huhtikuuta 2006 julkaistulla ilmoituksella ([3]), jäljempänä 'menettelyn aloittamista koskeva ilmoitus', polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta Malesiasta ja Taiwanista peräisin olevien polyesterikatkokuitujen tuonnissa yhteisöön.

(2) Polkumyyntimenettely pantiin vireille valituksen perusteella, jonka oli esittänyt 3 päivänä maaliskuuta 2006 kansainvälinen raion- ja synteettikuitukomitea CIRFS (Comité International de la Rayonne et des Fibres Synthétiques), jäljempänä 'valituksen tekijä', huomattavaa osaa eli tässä tapauksessa yli 50 prosenttia yhteisön koko polyesterikatkokuitujen tuotannosta edustavien tuottajien puolesta. Valitukseen sisältynyt näyttö mainitun tuotteen polkumyynnistä ja siitä aiheutuneesta merkittävästä vahingosta katsottiin riittäviksi oikeuttamaan menettelyn aloittaminen.

2. Voimassa olevat toimenpiteet

(3) Neuvoston otti maaliskuussa 2005 asetuksella (EY) N:o 428/2005 ([4]) käyttöön lopullisen polkumyyntitullin Kiinan kansantasavallasta ja Saudi-Arabiasta peräisin olevien polyesterikatkokuitujen tuonnissa ja muutti Korean tasavallasta peräisin olevien polyesterikatkokuitujen tuontiin sovellettavaa polkumyyntitullia. Lisäksi käytössä on lopullinen polkumyyntitulli Valko-Venäjältä peräisin olevien polyesterikatkokuitujen tuonnissa. ([5])

3. Menettelyn osapuolet

(4) Komissio ilmoitti virallisesti menettelyn aloittamisesta malesialaisille ja taiwanilaisille vientiä harjoittaville tuottajille, tuojille/kauppiaille ja näiden järjestöille, tavarantoimittajille ja käyttäjille, joita asian tiedettiin koskevan, asianomaisten viejämaiden edustajille sekä valituksen tekijälle ja kaikille tiedossa olleille yhteisön tuottajille. Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa. Kuulemista pyytäneille osapuolille annettiin mahdollisuus tulla kuulluiksi.

([1]) EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1.
([2]) EUVL L 340, 23.12.2005, s. 17.
([3]) EUVL C 89, 12.4.2006, s. 2.
([4]) EUVL L 71, 17.3.2005, s. 1.
([5]) EYVL L 274, 11.10.2002, s. 1.

(5) Koska valituksessa mainittuja taiwanilaisia vientiä harjoittavia tuottajia oli huomattavan paljon samoin kuin polyesterikatkokuitujen yhteisön tuottajia ja tuojia, menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa ilmoitettiin mahdollisuudesta käyttää otantaa perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti polkumyynnin ja vahingon määrittämiseksi.

(6) Jotta komissio voisi päättää otannan tarpeellisuudesta ja tarvittaessa valita otoksen, kaikkia taiwanilaisia vientiä harjoittavia tuottajia, yhteisön tuottajia ja yhteisön tuojia pyydettiin ilmoittautumaan komissiolle ja toimittamaan menettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen mukaisesti perustiedot polyesterikatkokuituihin liittyvästä liiketoiminnastaan 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseltä ajalta ('tutkimusajanjakso').

(7) Otantaa varten esitettyihin kysymyksiin saatiin vastaukset yhdeksältä taiwanilaiselta yritykseltä. Kahdeksan yhdeksästä ilmoitti harjoittaneensa vientimyyntiä yhteisöön tutkimusajanjaksolla. Otoksessa oli mukana neljä yritystä, joiden osuus ilmoitetusta vientimäärästä yhteisöön tutkimusajanjaksolla oli yli 80 prosenttia. Otoksen valinta perustui viennin sellaiseen suurimpaan edustavaan määrään, jota voidaan kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa. Taiwanin viranomaisia kuultiin perusasetuksen 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti, eivätkä ne vastustaneet asiaa. Otokseen kuuluivat seuraavat yritykset:

— Far Eastern Textile Ltd.

— Nan Ya Plastics Corporation

— Tung Ho Spinning Weaving & Dyeing Co., Ltd.

— Tuntex Distinct Corporation ja siihen etuyhteydessä oleva yritys Tuntex Synthetic Corporation.

(8) Euroopan yhteisöön tuojien osalta vain kolme etuyhteydetöntä tuojaa ilmoittautui ja toimitti pyydetyt tiedot määräajassa. Sen vuoksi ei ollut tarpeen käyttää otantamenetelmää. Kyselylomakkeet lähetettiin näille kolmelle etuyhteydettömälle tuojalle, mutta sittemmin katsottiin, että kaksi niistä ei osallistunut yhteistyöhön, koska ne eivät täyttäneet kokonaan niille lähetettyä kyselylomaketta.

(9) Yhteisön tuotannonalan tuottajista vain kolme ilmoittautui, toimitti pyydetyt tiedot määräajassa ja oli valmiita vastaamaan lomakkeeseen. Sen vuoksi ei ollut tarpeen käyttää otantamenetelmää.

(10) Komissio lähetti kyselylomakkeet kaikille osapuolille, joita asian tiedettiin koskevan, ja/tai kaikille muille yrityksille, jotka ilmoittautuivat menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa. Vastauksia saatiin kahdelta malesialaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta, neljältä otokseen valitulta taiwanilaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta, yhdeltä taiwanilaiseen vientiä harjoittavaan tuottajaan etuyhteydessä olevalta yritykseltä sekä kolmelta yhteisön tuottajalta, yhdeltä etuyhteydettömältä tuojalta, yhdeltä raaka-aineen toimittajalta ja seitsemältä käyttäjältä.

(11) Komissio hankki ja tarkisti kaikki polkumyynnin, siitä johtuvan vahingon ja yhteisön edun alustavan määrittämisen kannalta tarpeellisina pitämänsä tiedot. Tarkastuskäyntejä tehtiin seuraavien yritysten toimitiloihin:

a) Yhteisön tuottajat:

— Advansa GmbH, Hamm, Saksa

— Wellman International Ltd., Kells, Irlanti

— La Seda de Barcelona, Barcelona, Espanja

b) Etuyhteydetön tuoja:

— SIMP SPA, Verrone, Italia

c) Käyttäjät:

— Tharreau Industries, Chemillé, Ranska

— Libeltex, Meulebeke, Belgia

d) Malesialaiset vientiä harjoittavat tuottajat:

— Hualon Corporation (M) Sdn. Bhd., Kuala Lumpur

— Penfibre Sdn. Bhd., Penang

e) Taiwanilaiset vientiä harjoittavat tuottajat:

— Far Eastern Textile Ltd., Taipei

— Nan Ya Plastics Corporation, Taipei

— Tung Ho Spinning Weaving & Dyeing Co., Ltd., Taipei

— Tuntex Distinct Corporation, Hsichih, Taipei County, ja siihen etuyhteydessä oleva yritys Tuntex Synthetic Corporation, Hsichih, Taipei County.

4. **Tutkimusajanjakso**

(12) Polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 välisen ajan, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Kehityssuuntien tarkastelu vahingon määrityksen yhteydessä kattoi 1 päivän tammikuuta 2002 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisen ajan, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

B. **TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE**

5. **Tarkasteltavana oleva tuote**

(13) Tarkasteltavana oleva tuote on karstaamattomat, kampaamattomat tai muuten kehruuta varten käsittelemättömät synteettiset polyesterikatkokuidut, jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodiin 5503 20 00. Niistä käytetään yhteisesti nimitystä polyesterikatkokuidut.

(14) Tuotetta käytetään perusmateriaalina tekstiilituotteiden valmistuksen eri vaiheissa. Yhteisössä kulutettavat polyesterikatkokuidut käytetään joko kehruuseen eli tekstiilien tuotannossa käytettävän filamentin valmistukseen, jolloin niihin yhdistetään muita kuituja kuten puuvillaa tai villaa, tai kuitukangastarkoituksiin (nk. non-woven) esimerkiksi täyteaineena eli tiettyjen tekstiilituotteiden kuten tyynyjen, auton istuinten ja takkien pehmusteina tai toppauksina.

(15) Tuotetta myydään eri lajeina, jotka voidaan erottaa toisistaan erilaisten ominaisuuksien perusteella (esimerkiksi paino, vetolujuus, kiilto ja silikonikäsittely), tai tuoteryhmäluokittelun perusteella (esimerkiksi pyöreät tai ontot kuidut tai kaksikomponenttikuidut) taikka jonkin erityisominaisuuden perusteella (esimerkiksi väri tai kolmiomaisuus). Tuotannon näkökulmasta voidaan erottaa toisistaan ensiöraaka-aineista valmistetut polyesterikatkokuidut sekä kierrätetystä polyesteristä valmistetut uusiopolyesterikatkokuidut. Lisäksi tuote voi kuulua alempaan laatuluokkaan tai olla ykköslaatua.

(16) Tutkimus osoitti, että kaikki 13 kappaleessa määritellyn tarkasteltavana olevan tuotteen lajit ovat edellisessä kappaleessa määritellyistä eroista huolimatta fysikaalisilta ja kemiallisilta perusominaisuuksiltaan ja käyttötarkoituksiltaan samanlaisia. Tämän vuoksi tarkasteltavana olevan tuotteen kaikkia lajeja pidetään tässä polkumyynnin vastaisessa menettelyssä yhtenä ja samana tuotteena.

6. **Samankaltainen tuote**

(17) Tarkasteltavana oleva tuote sekä yhteisön tuotannonalan yhteisössä valmistamat ja myymät polyesterikatkokuidut ja molempien viejämaiden kotimarkkinoilla valmistamat ja myymät polyesterikatkokuidut ovat olennaisilta fyysisiltä ja kemiallisilta ominaisuuksiltaan samat ja niillä on samat käyttötarkoitukset. Tämän vuoksi niitä pidetään alustavasti perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuina samankaltaisina tuotteina.

C. **POLKUMYYNTI**

7. **Yleiset menetelmät**

(18) Jäljempänä kuvataan yleiset menetelmät. Näin ollen polkumyyntiä koskevat päätelmät esitetään jäljempänä siten, että kunkin asianomaisen viejämaan osalta esitetään ainoastaan kyseistä maata erityisesti koskevat tiedot.

7.1 *Normaaliarvo*

(19) Perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti selvitettiin ensin, oliko kunkin yhteistyössä toimivan vientiä harjoittavan tuottajan polyesterikatkokuitujen kotimarkkinamyynti edustavaa, eli oliko kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä vähintään 5 prosenttia kyseisen tuottajan yhteisöön viemästä kokonaismäärästä.

(20) Tämän jälkeen komissio yksilöi ne kotimarkkinoilla myydyt polyesterikatkokuitujen lajit, jotka ovat samanlaisia tai täysin vastaavia kuin yhteisöön vietäviksi myydyt tuotelajit. Kuten 17 kappaleessa todetaan, komissio katsoi tuotelajeittain tehdyssä tarkastelussa, että sekä kotimarkkinoilla että vientiin myydyt ja alkuperän, denierin, koostumuksen, läpimitan, kiillon, värin, silikonikäsittelyn, laadun ja käyttötarkoituksensa puolesta samanlaiset tuotelajit olivat suoraan vertailtavissa keskenään.

(21) Kunkin vientiä harjoittavien tuottajien kotimarkkinoillaan myymän ja yhteisöön vietäväksi myydyn polyesterikatkokuitulajin kanssa täysin vastaavaksi todetun tuotelajin osalta tutkittiin, oliko kotimarkkinamyynti ollut perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan soveltamiseksi riittävän edustavaa. Polyesterikatkokuitulajin kotimarkkinamyyntiä pidettiin riittävän edustavana, jos kyseisen lajin koko kotimarkkinamyynnin määrä oli tutkimusajanjakson aikana vähintään 5 prosenttia siihen verrattavissa olevan yhteisöön viedyn polyesterikatkokuitulajin koko myyntimäärästä.

(22) Tämän jälkeen komissio tutki, voitiinko kunkin edustavassa määrin myydyn polyesterikatkokuitulajin kotimarkkinamyynnin katsoa tapahtuneen perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti tavanomaisessa kaupankäynnissä, määrittämällä, kuinka suuri osuus kyseisen polyesterikatkokuitulajin riippumattomille asiakkaille suuntautuneesta myynnistä oli ollut kannattavaa.

(23) Kun vähintään määritettyjä tuotantokustannuksia vastaavilla nettomyyntihinnoilla tapahtuneen polyesterikatkokuitulajin myynnin osuus oli yli 80 prosenttia sen kokonaismyyntimäärästä ja kun kyseisen tuotelajin painotettu keskihinta oli vähintään tuotantokustannusten tasoinen, normaaliarvon perustana käytettiin tosiasiallista kotimarkkinahintaa, joka laskettiin kotimarkkinamyynnin hintojen painotettuna keskiarvona kaikelle tuotelajin tutkimusajanjakson aikaiselle kotimarkkinamyynnille riippumatta siitä, oliko myynti ollut kannattavaa.

(24) Jos polyesterikatkokuitulajin kokonaismyyntimäärästä enintään 80 prosenttia oli kannattavaa tai jos kyseisen tuotelajin painotettu keskihinta oli tuotantokustannuksia alempi, normaaliarvon perustana käytettiin tosiasiallista kotimarkkinahintaa, joka laskettiin määrittämällä yksinomaan kyseisen tuotelajin kannattavan myynnin painotettu keskiarvo edellyttäen, että kannattavan myynnin osuus tuotelajin kokonaismyyntimäärästä oli vähintään 10 prosenttia.

(25) Tapauksissa, joissa jonkin tuotelajin kannattavan myynnin määrä oli alle 10 prosenttia sen kokonaismyynnin määrästä, kyseisen lajin myyntiä pidettiin riittämättömänä, eikä kotimarkkinahinnan katsottu soveltuvan normaaliarvon määrittämisen perustaksi.

(26) Jos normaaliarvon määrittämiseen ei voitu käyttää vientiä harjoittavan tuottajan myymän tietyn tuotelajin kotimarkkinahintoja, oli sovellettava toista menetelmää. Tällaisissa tapauksissa ja perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti normaaliarvon laskennan perustana olivat kummankin vientiä harjoittavan tuottajan omat valmistuskustannukset, joihin lisättiin kohtuullinen määrä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia ja kohtuullinen voittomarginaali.

(27) Tämän vuoksi komissio tutki, voitiinko kullekin vientiä harjoittavalle tuottajalle kotimarkkinoilla aiheutuneita myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä sen kotimarkkinoilla saamaa voittoa koskevia tietoja pitää luotettavina.

(28) Tosiasiallisia kotimarkkinoiden myynti-, hallinto- ja yleiskuluja pidettiin luotettavina, jos asianomaisen yrityksen kotimarkkinamyynnin määrää voitiin pitää perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan määritelmän mukaisesti edustavana. Kotimarkkinoiden voittomarginaali määritettiin tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtuneen kotimarkkinamyynnin perusteella.

(29) Kaikissa tapauksissa, joissa kyseiset edellytykset eivät täyttyneet, komissio tutki, voitiinko käyttää perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan a alakohdan mukaisesti alkuperämaan kotimarkkinoiden muita viejiä tai tuottajia koskevia tietoja. Jos luotettavia tietoja oli käytettävissä ainoastaan yhdestä vientiä harjoittavasta tuottajasta, perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan a alakohdan mukaista keskiarvoa ei kyetty määrittämään ja tällöin tutkittiin, täyttyivätkö perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan b alakohdan mukaiset edellytykset eli voitiinko kyseisen viejän tai tuottajan yhteydessä käyttää saman yleisen luokan tuotteiden tuotantoa ja myyntiä koskevia tietoja. Jos tällaisia myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä voittoa koskevia tietoja ei ollut käytettävissä tai vientiä harjoittava tuottaja ei niitä toimittanut, myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä voitto määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan mukaisesti eli muuta hyväksyttävää menetelmää käyttäen.

7.2 *Vientihinta*

(30) Koska kaikki vienti suuntautui riippumattomille asiakkaille yhteisöön, vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti, toisin sanoen tosiasiallisesti maksettujen tai maksettavien vientihintojen perusteella.

7.3 *Vertailu*

(31) Normaaliarvoa ja vientihintoja verrattiin noudettuna lähettäjältä -tasolla. Jotta normaaliarvon ja vientihinnan vertailu olisi tasapuolinen, otettiin hintoihin ja niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat erot asianmukaisesti huomioon tekemällä oikaisuja perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Oikaisuja tehtiin kaikissa tapauksissa, joissa niitä pidettiin kohtuullisina ja paikkansa pitävinä ja joissa niistä esitettiin todennettu näyttö.

7.4 *Polkumyyntimarginaalit*

(32) Kunkin vientiä harjoittavan tuottajan polkumyyntimarginaalit määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 11 ja 12 kohdan mukaisesti vertailemalla tuotelajikohtaisesti normaaliarvon painotettua keskiarvoa ja edellä kuvatun mukaisesti määritettyä vientihinnan painotettua keskiarvoa.

(33) Komission vakiintuneena käytäntönä on polkumyyntimarginaalia määrittäessä ollut pitää etuyhteydessä olevia tai samaan ryhmään kuuluvia vientiä harjoittavia tuottajia yhtenä yksikkönä, jolle määritetään yksi ainoa polkumyyntimarginaali. Tämä johtuu etenkin siitä, että yksilöllisten polkumyyntimarginaalien määrittäminen voisi kannustaa yrityksiä kiertämään polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä ja siten tehdä niistä tehottomia, koska keskenään etuyhteydessä olevilla vientiä harjoittavilla tuottajilla olisi mahdollisuus ohjata yhteisöön suuntautuva vientinsä sen yrityksen kautta, jonka yksilöllinen polkumyyntimarginaali on alhaisin.

(34) Tämän käytännön mukaisesti kohdeltiin samaan ryhmittymään kuuluvia, keskenään etuyhteydessä olevia vientiä harjoittavia tuottajia yhtenä ja samana yksikkönä, jolle vahvistettiin yksi ja sama polkumyyntimarginaali, joka määritettiin vastaaviin ryhmittymiin kuuluvien yhteistyössä toimineiden tuottajien polkumyyntimarginaalien painotetun keskiarvon perusteella.

(35) Niiden yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta, jotka ilmoittautuivat perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti mutta jotka eivät kuuluneet otokseen, polkumyyntimarginaali määritettiin perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdan mukaisesti otokseen kuuluvien yritysten polkumyyntimarginaalien painotetun keskiarvon perusteella.

(36) Niiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta, jotka eivät toimineet yhteistyössä, polkumyyntimarginaali määritettiin käytössä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti. Yhteistyöhön osallistumattomien yritysten osuus määritettiin ensin vertaamalla yhteistyön osallistuvien vientiä harjoittavien tuottajien ilmoittamaa yhteisöön viennin määrää Eurostatin vastaaviin tuontitilastoihin tutkimusajanjakson aikana.

(37) Koska yhteistyöhön osallistuminen oli vähäistä molemmissa viejämaissa, eli molempien viejämaiden yhteistyöhön osallistuvien vientiä harjoittavien tuottajien vientimäärä muodosti alle 80 prosenttia kyseisestä maasta tuodusta määrästä, jäännöspolkumyyntimarginaali määritettiin yhteistyöhön osallistuneiden vientiä harjoittavien tuottajien korkeimmilla polkumyyntihinnoilla myytyjen edustavien tuotelajien keskiarvon perusteella. Tätä menetelmää pidettiin tarpeellisena, koska haluttiin välttää yhteistyöstä kieltäytymisen palkitseminen ja koska ei ollut viitteitä siitä, että jokin yhteistyöhön osallistumaton osapuoli olisi harjoittanut polkumyyntiä alhaisemmalla tasolla.

7.5 *Malesia*

(38) Kyselylomakkeeseen saatiin vastaukset kahdelta vientiä harjoittavalta tuottajalta.

7.5.1 Normaaliarvo

(39) Yhden yhteistyöhön osallistuneen vientiä harjoittavan tuottajan myynti samankaltaisen tuotteen osalta ei ollut riittävän edustavaa sen kotimarkkinoilla.

(40) Siksi normaaliarvo määritettiin 26 kappaleessa esitetyllä tavalla.

(41) Tutkimuksessa paljastui, että yrityksen ilmoittamat valmistuskustannukset oli aliarvioitu, koska tutkimusajanjaksolla aiheutuneet tehtaan yleiskustannukset (mukaan lukien poistot, vuokrakulut, palkat ja huolto) oli luokiteltu myynti-, hallinto- ja yleiskuluihin. Yritys väitti, että näin toimittiin, jotta sen tuotantotilojen alhainen kapasiteetin käyttöaste tulisi esiin. Aiheutuneet tosiasialliset kustannuksetkin on kuitenkin luokiteltu tehtaan yleiskustannuksiin. Vaikka yritys hyödynsi vain murto-osaa täydestä tuotantokapasiteetistaan, se ei tarkoita sitä, että tiloihin liittyviä kustannuksia ei ole aiheutunut. Tällaiset kustannukset kirjattiin yrityksen kirjanpitoon, ja koska ne liittyvät suoraan samankaltaisen tuotteen tuotantoon, ilmoitettuja valmistuskustannuksia oli korjattava.

(42) Koska tutkimusajanjaksolla ei ollut samankaltaisen tuotteen kotimarkkinamyyntiä eikä tietoja samasta yleisestä tuoteluokasta saatu, myynti-, hallinto- ja yleiskulut määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan perusteella. Myynti-, hallinto- ja yleiskulut perustuivat kaikkien tuotteiden kokonaismyyntiin kotimarkkinoilla. Nämä kustannukset lisättiin yrityksen omiin keskimääräisiin valmistuskustannuksiin kunkin vientiin tarkoitetun lajin osalta tutkimusajanjaksolla.

(43) Koska muita sopivia perusteita ei ollut, voittomarginaaliksi määritettiin 5 prosenttia. Käytettävissä ei ollut tietoja, jotka olisivat osoittaneet, että tällainen voittomarginaali ylittäisi voiton, jonka muut viejät tai tuottajat tavallisesti saavat samaan yleiseen luokkaan kuuluvien tuotteiden myynnissä Malesian kotimarkkinoilla, mikä täyttää perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan vaatimukset.

(44) Toisen yhteistyöhön osallistuneen vientiä harjoittavan tuottajan myynti samankaltaisen tuotteen osalta oli edustava sen kotimarkkinoilla. Tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtunut myynti ei kuitenkaan ollut riittävää, jotta normaaliarvo olisi voinut perustua tosiasiallisiin kotimarkkinahintoihin. Sen vuoksi oli määritettävä laskennallinen normaaliarvo. Perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan mukaisesti myynti-, hallinto- ja yleiskulut perustuivat yrityksen tosiasiallisiin tietoihin, jotka koskivat samankaltaisen tuotteen tuotantoa ja myyntiä. Voittojen osalta käytettiin 5 prosentin marginaalia, kuten toisenkin vientiä harjoittajan tuottajan kohdalla.

7.5.2 Vientihinta

(45) Molemmat vientiä harjoittavat tuottajat myivät suoraan riippumattomille asiakkaille yhteisössä. Sen vuoksi vientihinnat määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti yhteisössä tosiasiallisesti maksettujen tai maksettavien hintojen perusteella.

7.5.3 Vertailu

(46) Tasapuolisen vertailun mahdollistamiseksi tehtiin oikaisuja kuljetus-, vakuutus-, käsittely-, lastaus-, liitännäis- ja luottokustannuksissa sekä pankkimaksuissa vallitsevien erojen huomioon ottamiseksi soveltuvin osin ja perustelluissa tapauksissa.

7.5.4 Polkumyyntimarginaalit

(47) Todetut väliaikaiset polkumyyntimarginaalit ovat prosentteina CIF yhteisön rajalla tullaamattomana -tuontihinnasta ilmaistuna seuraavat:

— Hualon Corporation (M) Sdn. Bhd., Kuala Lumpur 12,4 %

— Penfibre Sdn. Bhd., Penang 14,7 %

— Kaikki muut yritykset 23,0 %

7.6 *Taiwan*

(48) Vastauksia lomakkeeseen saatiin neljältä otokseen valitulta vientiä harjoittavalta tuottajalta sekä yhdeltä etuyhteydessä olevalta yritykseltä viejämaassa.

(49) Yksi taiwanilainen tuottaja vastasi otoslomakkeeseen ja pyysi yksilöllisen tullin vahvistamista. Yritys ei kuitenkaan vienyt polyesterikatkokuituja yhteisöön tutkimusajanjaksolla, joten sitä ei voitu pitää vientiä harjoittavana tuottajana. Yritykselle ei siis voitu vahvistaa yksilöllistä polkumyyntimarginaalia, vaan siihen on sovellettava kaikille muillekin taiwanilaisille tuottajille määritettyä väliaikaista jäännösmarginaalia. Yritykselle ilmoitettiin tästä eikä se reagoinut asiaan.

7.6.1 Yhteistyöstä kieltäytyminen

(50) Tutkimuksessa havaittiin kahden otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan ilmoittaneen komissiolle vääriä ja harhaanjohtavia tietoja.

(51) Toinen vientiä harjoittava tuottaja ilmoitti kotimarkkinamyynnin määriä ja arvoja, jotka eivät vastanneet samankaltaisen tuotteen todellisia määriä ja arvoja, jotka oli toimitettu kotimaisille asiakkaille. Monien liiketoimien osalta havaittiin, että ilmoitetut määrät olivat suurempia ja arvot alhaisempia kuin kotimaisten asiakkaiden tilaamat, mikä näkyy yrityksen rahtausosaston rekistereistä. Sen vuoksi oli pääteltävä, että tosiasiallisesti myyty määrä oli se, jonka kotimaan asiakkaat olivat tilanneet ja joka oli merkitty rekistereihin, eikä se, joka ilmoitettiin ja joka sisältyi komissiolle esitettyihin laskuihin.

(52) Ilmoitettujen myyntiarvojen osalta havaittiin lisäksi, että yritys oli lisännyt tekaistuja liiketoimia väittääkseen, että kaikkien yhteen tilaukseen kuuluvien laskujen kokonaissumma vastasi kyseisen tilauksen kokonaissummaa. Näiden lisäliiketoimien täytyi olla tekaistuja, koska niitä ei ilmoitettu yrityksen rahtikirjanpidossa.

(53) On huomattava, että ilmoitettujen kotimaisten liiketoimien osalta, joista paljastui väärennettyjä määriä ja arvoja sekä tekaistuja liiketoimia, yritys toimitti lähetysluetteloita ja laskuja, joiden se väitti olevan aitoja. Ilmoitetut tiedot havaittiin väärennetyiksi, joten oli pääteltävä, että myös tietojen perustana olevat asiakirjat oli väärennetty ilmoitettujen väärien tietojen mukaisiksi.

(54) Kotimaan yksikköhintoja ja määriä muuttamalla yritys antoi vääriä ja harhaanjohtavia tietoja komissiolle.

(55) Myös toisen vientiä harjoittavan tuottajan havaittiin ilmoittaneen vääriä ja harhaanjohtavia tietoja kotimaan myynnistään. Yritys ilmoitti erityisesti tietyn sellaisen tuotelajin kotimaan liiketoimista, joka ei ollut sama kuin asiakkaan tilaukseen sisältyvä ja yrityksen myyntiosaston tilauskirjaan kirjaama. Näin oli toimittu eniten vietyjen polyesterikatkokuitulajien kohdalla, minkä vuoksi komissio – harhaanjohtavien tietojen perusteella – käytti kotimaan hintoja, vaikka kyseinen myynti ei alhaisen määränsä vuoksi ollut edustavaa perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

(56) Lisäksi perustellakseen eroavaisuutta, joka havaittiin yhden liiketoimen osalta, ja osoittaakseen, että toimitettu tuotelaji vastasi komissiolle ilmoitettua tuotelajia, yritys toimitti väärennetyn asiakirjan, joka oli kopio allekirjoitetusta lähetysluettelosta, jonka asiakas väitteen mukaan oli toimittanut faksilla yrityksen pyynnöstä. Asiakirja ei vastannut alkuperäistä, jonka yritys oli aiemmin toimittanut. Tuotelajit eivät olleet samoja, mikä osoittaa, että asian tueksi esitetty todistuskappale oli väärennetty komission johtamiseksi harhaan.

(57) Tutkimuksessa paljastui lisäksi, että Taiwanissa on yleisenä käytäntönä, että yritykset säilyttävät asiakkaan allekirjoittaman lähetysluettelon todisteena siitä, että tilatut määrät on tosiasiallisesti toimitettu. Kyseinen vientiä harjoittava tuottaja samoin kuin muut käynnin kohteena olleet vientiä harjoittavat tuottajat vahvistivat tämän. Vaikka komissio nimenomaisesti pyysi näitä lähetysluetteloita tutkimusajanjaksolta, sellaisia ei sille kuitenkaan annettu tarkastuskäynnin aikana. Yritys kieltäytyi näin ollen toimittamasta tarvittavia asiakirjoja mutta sen lisäksi myös merkittävästi haittasi tutkimuksen suorittamista.

(58) Kun otetaan huomioon, että molemmat yritykset pystyivät toimittamaan väärennettyjä lähetysluetteloita ja laskuja kotimaan myynnin osoittamiseksi ja että tällaiset asiakirjat ovat osa integroitua järjestelmää, on pääteltävä, että kaikkia tällaiseen järjestelmään liittyviä asiakirjoja voidaan manipuloida, minkä vuoksi ne ovat epäluotettavia. Väärien ja harhaanjohtavien tietojen luonne ja laajuus asettavat lisäksi kyseenalaiseksi yritysten toimittamien kaikkien tietojen paikkansapitävyyden. Sen vuoksi näiden yritysten toimittamat tiedot päätettiin jättää täysin huomiotta perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti.

(59) Yrityksille ilmoitettiin, millä perusteella tiedot päätettiin jättää huomiotta, ja niille annettiin mahdollisuus antaa lisäselvityksiä perusasetuksen 18 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Yritysten toimittamat selvitykset eivät kuitenkaan olleet tyydyttäviä eivätkä ne kumonneet todisteita, jotka osoittivat niiden toimittaneen väärennettyjä ja harhaanjohtavia tietoja.

(60) Tämän vuoksi väliaikaiset polkumyyntimarginaalit määritettiin käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti.

7.6.2 Normaaliarvo

(61) Kahden yhteistyössä toimineen tuottajan osalta samankaltaisen tuotteen kotimaan myynti oli edustavaa.

(62) Yksi vientiä harjoittava tuottaja myi kotimaanmarkkinoilla sekä etuyhteydessä oleville että etuyhteydettömille asiakkaille. Etuyhteydessä oleville asiakkaille myydyt tuotteet jälleenmyytiin riippumattomille asiakkaille. Kun otetaan huomioon, että näillä kahdella etuyhteydessä olevalla yrityksellä oli tuotantoon ja myyntiin liittyviä jaettuja toimintoja, katsottiin asianmukaiseksi pitää niitä yhtenä taloudellisena yksikkönä. Sen vuoksi normaaliarvo määritettiin aina kun se oli mahdollista ensimmäisen etuyhteydettömän asiakkaan tavanomaisessa kaupankäynnissä maksaman tai maksettavaksi tulevan hinnan perusteella.

(63) Näiden yhteistyöhön osallistuneiden tuottajien myymien useimpien tuotelajien osalta tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtunut kotimarkkinamyynti ei ollut riittävää, ja normaaliarvo oli muodostettava perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Tässä tapauksessa myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten ja voiton laskemisen perustana käytettiin perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan johdantokappaleen mukaisesti tosiasiallisia tietoja, jotka koskivat tutkittavana olevan vientiä harjoittavan tuottajan tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoa ja myyntiä tavanomaisessa kaupankäynnissä.

7.6.3 Vientihinta

(64) Vientihinnat määritettiin kahdelle yhteistyössä toimineelle vientiä harjoittavalle tuottajalle perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti yhteisössä olevien etuyhteydettömien asiakkaiden tosiasiallisesti maksamien tai maksettavaksi tulevien hintojen perusteella.

7.6.4 Vertailu

(65) Tasapuolisen vertailun mahdollistamiseksi tehtiin oikaisuja kuljetus-, vakuutus-, käsittely-, lastaus-, liitännäis- ja luottokustannuksissa sekä teknisen avun kustannuksissa ja pankkimaksuissa vallitsevien erojen huomioon ottamiseksi soveltuvin osin ja perustelluissa tapauksissa.

7.6.5 Polkumyyntimarginaalit

(66) Otokseen kuulumattomien yhteistyössä toimineiden yritysten osalta polkumyyntimarginaali määritettiin otokseen valituille yrityksille, jotka edustivat yli 12:ta prosenttia Taiwanin viennistä yhteisöön, laskettujen polkumyyntimarginaalien painotetun keskiarvon perusteella. Yhteistyöstä kieltäytyneille tuottajille määritettyjä polkumyyntimarginaaleja, jotka perustuivat perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti saatavilla oleviin tietoihin, ei otettu huomioon keskiarvon laskemisessa perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdan mukaisesti.

(67) Todetut väliaikaiset polkumyyntimarginaalit ovat prosentteina CIF yhteisön rajalla tullaamattomana -tuontihinnasta ilmaistuna seuraavat:

— Far Eastern Textile Ltd., Taipei 29,5 %,

— Nan Ya Plastics Corporation, Taipei 29,5 %,

— Tung Ho Spinning Weaving & Dyeing Co., Ltd., Taipei 14,7 %

— Tuntex Distinct Corporation, Hsichih, Taipei County 18,2 %

— Tuntex Synthetic Corporation, Hsichih, Taipei County 18,2 %

— Otokseen kuulumattomat yhteistyössä toimivat yritykset 16,5 %

— Kaikki muut yritykset 29,5 %

D. **VAHINKO**

1. **Yhteisön tuotanto**

(68) Tutkimusajanjaksolla polyesterikatkokuituja valmisti yhteisössä 18 yritystä:

— kahdeksan valitukseen osallistunutta yhteisön tuottajaa, jotka kolme toimi täydessä yhteistyössä komission kanssa tutkimuksen aikana

— kuusi tuottajaa, jotka tukivat valitusta mutta eivät tehneet yhteistyötä menettelyssä

— neljä tuottajaa, jotka eivät ottaneet kantaa valitukseen eivätkä tehneet yhteistyötä menettelyssä.

(69) Edellä esitetyn perusteella pääteltiin, että kaikkien edellä mainittujen yritysten valmistamat polyesterikatkokuidut muodostavat perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun yhteisön koko tuotannon.

2. **Yhteisön tuotannonala**

(70) Kuten 9 kappaleessa selitettiin, kolme yhteisön tuottajaa ilmoittautui menettelyyn, toimitti menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa vaaditut tiedot määräajassa ja oli valmiita vastaamaan kyselylomakkeeseen. Näin ollen näille kolmelle yhteisön tuottajalle, jotka tukivat valitusta ja toimivat tutkimuksessa yhteistyössä, lähetettiin kyselylomakkeet. Näiden tuottajien osuus tarkasteltavana olevan tuotteen yhteisön tuotannosta on yli 25 prosenttia, ja niiden katsotaan tämän vuoksi muodostavan yhteisön tuotannonalan perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan ja 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

3. **Yhteisön kulutus**

(71) Yhteisön kulutusta määritettäessä otettiin huomioon asianomaisista maista tulevan tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin määrä, joka perustui ilmoitettuihin tietoihin täydennettynä Eurostatin tiedoilla, ja kaikista muista sellaisista kolmansista maista, joiden tiedetään tuottavan tarkasteltavana olevaa tuotetta ja vievän sitä yhteisöön, tulevan tuonnin määrä, joka perustui Eurostatin tietoihin, sekä yhteisön tuotannonalan ja muiden yhteisön tuottajien yhteisön markkinoilla myymä määrä. Viimeksi mainittujen osalta käytettiin minikyselylomakkeissa ilmoitettuja tietoja (ks. 143 kappale), ja yhteistyöstä kieltäytyneiden yhteisön tuottajien osalta käytettiin valitukseen sisältyneitä tietoja.

(72) Tällä perusteella yhteisön kulutus lisääntyi hieman tarkastelujaksolla eli 3 prosenttia vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välillä. Ensin se laski 5 prosenttia vuodesta 2002 vuoteen 2003, jonka jälkeen se nousi yli 8 prosenttia ja oli 834 093 tonnia tutkimusajanjaksolla.

Taulukko 1

Kulutus EU:ssa (määrä)

	2002	2003	2004	Tutkimusajanjakso = 2005
Kulutus (tonnia)	810 226	771 298	825 969	834 093
Indeksi	*100*	*95*	*102*	*103*

4. **Tarkasteltavana olevan tuonnin vaikutusten kumulatiivinen arviointi**

(73) Ensin selvitettiin perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti, olisiko Taiwanista ja Malesiasta peräisin olevaa tuontia arvioitava kumulatiivisesti.

(74) Tältä osin todettiin seuraavaa:

— kustakin asianomaisesta maasta tulevalle tuonnille vahvistetut polkumyyntimarginaalit olivat perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua vähimmäistasoa suurempia

— kummastakaan maasta peräisin oleva tuontimäärä ei ollut vähäpätöinen perusasetuksen 5 artiklan 7 kohdassa tarkoitetulla tavalla, koska näiden maiden markkinaosuudet olivat 2–13 prosenttia tutkimusajanjaksolla, ja

— kumulatiivinen arviointi todettiin asianmukaiseksi ottaen huomioon kilpailuolosuhteet sekä kyseisistä maista peräisin olevan tuonnin kesken että sen ja yhteisön tuotannonalan valmistaman samankaltaisen tuotteen välillä. Tätä varten viejien markkinakäyttäytymistä arvioitiin vientihintojen ja -määrien suuntausten perusteella. Tutkimuksessa havaittiin, että hintojen alittavuuden taso oli suhteellisen samankaltainen (43–50 prosenttia) ja molempien maiden myyntihinnat seurasivat yhteisön tuotannonalan tuottaman ja myymän samankaltaisen tuotteen kanssa samoja suuntauksia. Lisäksi havaittiin, että asianomaisten maiden viejät käyttivät yhteisön tuotannonalan kanssa samoja myyntikanavia, eli myivät suoraan etuyhteydettömille asiakkaille. Lisäksi tutkimuksessa paljastui, että tarkasteltavana olevalla tuontituotteella ja samankaltaisella tuotteella on samat fyysiset ja kemialliset ominaisuudet, joten ne kilpailevat keskenään lajikohtaisesti.

— Kuten jäljempänä olevasta taulukosta näkyy, sekä Taiwanista että Malesiasta peräisin olevan tuonnin määrä lisääntyi merkittävästi vuoden 2004 ja tutkimusajanjakson lopun välillä.

(75) Näistä syistä päätellään alustavasti, että kaikki perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdassa asetetut edellytykset täyttyvät ja että Taiwanista ja Malesiasta peräisin olevaa tuontia olisi arvioitava kumulatiivisesti.

5. **Asianomaisista maista tuleva tuonti**

5.1 *Tarkasteltavana olevan tuonnin määrä ja markkinaosuus*

(76) Näistä maista peräisin olevan tuonnin määrä kaksinkertaistui vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välillä. Tuonnin määrä vuonna 2002 oli 62 574 tonnia ja tutkimusajanjaksolla se oli 127 890 tonnia. Ensin tuonti väheni 5 prosenttia vuodesta 2002 vuoteen 2003, jonka jälkeen se kasvoi 115 prosenttia tutkimusajanjakson loppuun mennessä. Kasvu oli erityisen voimakasta vuoden 2004 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana, jolloin se lisääntyi 76 prosenttia.

Taulukko 2

Asianomaisista maista tuleva tuonti

Tuonti (tonnia)	2002	2003	2004	Tutkimusajanjakso
Taiwan	58 679	54 869	66 915	111 390
Indeksi	*100*	*94*	*114*	*190*
Malesia	3 894	4 494	5 825	16 500
Indeksi	*100*	*115*	*150*	*424*
Asianomaiset maat yhteensä	62 574	59 363	72 740	127 890
Indeksi	*100*	*95*	*116*	*204*

(77) Näiden maiden markkinaosuus lähes kaksinkertaistui vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välillä: 8 prosentista 15 prosenttiin eli 7 prosenttiyksikköä. Markkinaosuuden kasvu oli erityisen voimakasta vuoden 2004 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana, jolloin se kasvoi 73,8 prosenttia.

Taulukko 3

Asianomaisten maiden markkinaosuus

Markkinaosuudet	2002	2003	2004	Tutkimusajanjakso
Taiwan	7,2 %	7,1 %	8,1 %	13,4 %
Malesia	0,5 %	0,6 %	0,7 %	2,0 %
Asianomaiset maat yhteensä	7,7 %	7,7 %	8,8 %	15,3 %

5.2 *Hinnat*

(78) Asianomaisista maista tulevan tuonnin hinnat kohosivat 9 prosenttia vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välillä. Ensin hinnat laskivat 7 prosenttia vuodesta 2002 vuoteen 2003, jonka jälkeen ne nousivat 16 prosenttia vuoden 2003 ja tutkimusajanjakson välillä ja saavuttivat 1 156 euroa tonnia kohti.

(79) Hintojen nousun tarkastelussa on otettava huomioon raaka-aineiden hinnat, jotka nousivat maailmanlaajuisesti yli 30 prosenttia vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välillä (ks. 124–129 kappale).

Taulukko 4

Tarkasteltavana olevan tuonnin hinnat

Yksikköhinta (euroa/tonni)	2002	2003	2004	Tutkimusajanjakso
Taiwan	1 078	1 000	1 055	1 171
Indeksi	*100*	*93*	*98*	*109*
Malesia	846	872	989	1 051
Indeksi	*100*	*103*	*117*	*124*
Asianomaiset maat yhteensä	1 063	990	1 050	1 156
Indeksi	*100*	*93*	*99*	*109*

5.3 *Hintojen alittavuus*

(80) Hinnan alittavuuden määrittämiseksi tarkasteltiin tutkimusajanjaksoon liittyviä hintatietoja. Yhteisön tuotannonalan myyntihinnat ovat nettohintoja, joista on vähennetty alennukset ja hyvitykset. Tarvittaessa näitä hintoja oikaistiin vapaasti lähettäjältä -tasoon eli poistamalla yhteisön rahtikustannukset. Asianomaisista maista peräisin olevan tuonnin hinnat ovat myös nettohintoja, joista on vähennetty alennukset ja hyvitykset ja jotka on tarvittaessa oikaistu CIF yhteisön rajalla -tasolle.

(81) Yhteisön tuotannonalan myyntihintoja ja asianomaisista maista peräisin olevan tuonnin hintoja verrattiin samassa kaupan portaassa eli yhteisön markkinoilla toimivien riippumattomien asiakkaiden tasolla.

(82) Hinnan alittavuuden painotetut keskimääräiset marginaalit ilmaistuna prosentteina yhteisön tuotannonalan myyntihinnoista olivat tutkimusajanjakson aikana 48–50 prosenttia taiwanilaisten viejien tapauksessa ja 43–47 prosenttia malesialaisten viejien tapauksessa. Hinnan alittavuuden painotettu keskimääräinen marginaali oli 49 prosenttia Taiwanin osalta ja 45 prosenttia Malesian osalta.

6. **Yhteisön tuotannonalan tilanne**

(83) Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutusta yhteisön tuotannonalaan koskevan tarkastelun yhteydessä arvioitiin perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti kaikki taloudelliset tekijät ja seikat, jotka vaikuttavat yhteisön tuotannonalan tilanteeseen tarkastelujaksona.

6.1 *Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste*

Taulukko 5

Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

	2002	2003	2004	Tutkimusajanjakso
Tuotanto (tonnia)	145 279	142 463	139 395	130 998
Indeksi	*100*	*98*	*96*	*90*
Tuotantokapasiteetti (tonnia)	172 334	172 734	174 134	156 734
Indeksi	*100*	*100*	*101*	*91*
Kapasiteetin käyttöaste	84 %	82 %	80 %	84 %
Indeksi	*100*	*98*	*95*	*99*

(84) Kuten edellä olevasta taulukosta näkyy, yhteisön tuotannonalan tuotanto laski 10 prosenttia vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välillä. Lasku oli erityisen jyrkkä vuoden 2004 ja tutkimusajanjakson välillä, jolloin tuotantomäärä laski 6 prosenttia eli noin 8 400 tonnia.

(85) Tuotantokapasiteetti säilyi suhteellisen vakaana vuosien 2002 ja 2004 välillä ja laski taas 10 prosenttia vuoden 2004 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Tämä johtui siitä, että yksi yhteisön tuotannonalan tuottajista organisoi tuotantonsa uudelleen ja päätti käyttää tilapäisesti laitteitaan kannattavampien tuotteiden tuotantoon.

(86) Tarkasteltaessa tuotannon ja kapasiteetin kehitystä kapasiteetin käyttöaste laski 2 prosenttiyksikköä vuodessa vuosien 2002 ja 2004 välillä ja nousi sitten 4 prosenttiyksikköä niin, että se oli tutkimusajanjaksolla samalla tasolla kuin vuonna 2002.

6.2 *Myyntimäärät, markkinaosuudet, kasvu ja keskimääräiset yksikköhinnat yhteisössä*

(87) Seuraavassa taulukossa esitetään tiedot yhteisön tuotannonalan myynnistä riippumattomille asiakkaille yhteisössä.

Taulukko 6

Myynnin määrä, markkinaosuus ja hinnat

	2002	2003	2004	Tutkimusajanjakso
Myyntimäärä (tonnia)	136 030	131 354	135 838	121 057
Indeksi	*100*	*97*	*100*	*89*
Markkinaosuus	16,8 %	17,0 %	16,4 %	14,5 %
Indeksi	*100*	*102*	*98*	*86*
Yksikköhinta (euroa/tonni)	1 271	1 228	1 295	1 417
Indeksi	*100*	*97*	*102*	*112*

(88) Yhteisön tuotannonalan myyntimäärät laskivat 11 prosenttia vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välillä. Vaikka vuosien 2002 ja 2003 välinen lasku lähes korvaantui vuosien 2003 ja 2004 välisellä nousulla, tutkimus osoitti, että suurin lasku tapahtui vuoden 2004 ja tutkimusajanjakson välillä, jolloin myyntimäärästä menetettiin 11 prosenttia.

(89) Yhteisön tuotannonalan markkinaosuus laski 16,8 prosentista 14,5 prosenttiin vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Markkinaosuus kohosi hieman vuodesta 2002 vuoteen 2003, mutta laski sitten taas jatkuvasti tutkimusajanjaksoon asti. Lasku oli erityisen huomattava vuoden 2004 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana, jolloin markkinaosuus laski 2 prosenttiyksikköä. Sekä myyntimäärän että markkinaosuuden laskua voidaan tarkastella ottaen huomioon yhteisön kulutus, joka lisääntyi 3 prosenttia tarkastelujaksolla.

(90) Yhteisön tuotannonalan yksikköhinnat laskivat ensin 3 prosenttia vuosien 2002 ja 2003 välisenä aikana mutta nousivat sitten tutkimusajanjaksoon asti niin, että hinta oli 1 417 euroa tonnilta, mikä tarkoittaa 12 prosentin nousua vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välillä. Kuten 79 kappaleessa jo todettiin, tässä olisi otettava huomioon myös raaka-aineiden hintakehitys (eli yli 30 prosentin nousu samalla kaudella).

6.3 *Varastot*

(91) Seuraavassa taulukossa esitetään varastojen koko kunkin kauden lopussa.

Taulukko 7

Varastot

	2002	2003	2004	Tutkimusajanjakso
Varastot (tonnia)	12 997	14 940	10 517	12 760
Indeksi	*100*	*115*	*81*	*98*

(92) Tutkimuksessa kävi ilmi, että varastoja ei voida pitää merkityksellisenä vahinkoa osoittavana tekijänä, koska tuotetta ei tuoteta varastoa varten, ja siksi varastoja koskeva kehitys on vain tiedoksi. Varastojen taso pysyi kaikkiaan melko vakaana. Varastot kohosivat 15 prosenttia vuosien 2002 ja 2003 välillä ja laskivat sitten 29 prosenttia vuoden 2004 loppuun mennessä, jonka jälkeen kohosivat taas 21 prosenttia ja olivat lähes samalla tasolla kuin vuonna 2002.

6.4 *Investoinnit ja pääoman saanti*

Taulukko 8

Investoinnit

	2002	2003	2004	Tutkimusajanjakso
Investoinnit (tuhatta euroa)	3 772 874	7 143 402	5 042 707	9 657 326
Indeksi	*100*	*189*	*134*	*256*

(93) Vaikka investoinnit lisääntyivät merkittävästi vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana, niitä voidaan pitää määrältään ja luonteeltaan (pääasiassa laitteiden vaihtoja ja huoltoa) vähäisinä pääomavaltaisen teollisuuden kuten polyesterikatkokuitujen tuotannon alalla.

(94) Tutkimus osoitti, että yhteisön tuotannonalan taloudellinen tulos heikkeni, mutta sillä ei kuitenkaan ollut suurempia vaikutuksia pääoman saantiin tarkastelujaksolla.

6.5 *Kannattavuus, investointien tuotto ja kassavirta*

Taulukko 9

Kannattavuus, investointien tuotto ja kassavirta

	2002	2003	2004	Tutkimusajanjakso
Yhteisön myynnin kannattavuus	0,4 %	– 5,6 %	– 0,8 %	– 4,9 %
Indeksi	*100*	*– 1 311*	*– 181*	*– 1 137*
Kokonaisvarallisuuden tuotot	– 0,8 %	– 8,9 %	2,1 %	– 7,8 %
Indeksi	*– 100*	*– 1 094*	*265*	*– 966*
Kassavirta (tuhatta euroa)	11 299	3 810	8 692	– 4 393
Indeksi	*100*	*34*	*77*	*– 39*

(95) Yhteisön tuotannonalan kannattavuus heikkeni merkittävästi vuosien 2002 ja 2003 välillä, sillä se laski 6 prosenttiyksikköä. Tappiottomuus lähes saavutettiin vuonna 2004, mutta taloudellisten tulosten heikkeneminen edelleen vuoden 2004 ja tutkimusajanjakson välillä aiheutti menetyksiä, joiden osuus oli 4,9 prosenttia liikevaihdosta. Sen seurauksena yhteisön tuotannonalan taloudelliset tulokset olivat negatiivisia lähes koko tarkastelujakson ajan.

(96) Samalla kaudella myös tuotantokustannukset yhteisössä nousivat 17 prosenttia. Raaka-aineiden osalta nousu oli niinkin korkea kuin 30 prosenttia maailmanlaajuisesti. Sekä pääoman tuottoaste että kassavirta kehittyivät samalla tavoin kuin kannattavuus eli heikkenivät vuodesta 2002 vuoteen 2003, jonka jälkeen tapahtui kohenemista vuosien 2003 ja 2004 välillä, ja sitten jyrkkä pudotus vuoden 2004 ja tutkimusajanjakson välillä.

(97) Yhteisön tuotannonalan taloudellisten tulosten kehitystä tarkasteltaessa olisi otettava huomioon yhden yhteisön tuottajan päätös organisoida tuotantonsa uudelleen (ks. 85 kappale). Uudelleenorganisointi vaikutti negatiivisesti kyseisen tuottajan taloudelliseen tulokseen, koska tuottaja käytti tehokkainta tuotantoprosessia kannattavampien tuotteiden tuottamiseen polyesterikatkokuitujen häviöksi. Tästä syystä tämän yhteisön tuottajan tuotantokustannuksia ei ole otettu huomioon laskettaessa vahingon korjaavaa tasoa (ks. 172 kappale).

(98) On kuitenkin syytä huomata, että kyseinen tuottaja on melko pieni verrattuna muihin yhteisön tuotannonalan määritelmään sisältyviin tuottajiin, joten asialla ei ole vaikutusta vahingon määrittelyyn tai siihen liittyviin suuntauksiin.

6.6 *Työllisyys, tuottavuus ja palkat*

Taulukko 10

Työllisyys, tuottavuus ja palkat

	2002	2003	2004	Tutkimusajanjakso
Työntekijämäärä	813	796	701	659
Indeksi	*100*	*98*	*86*	*81*
Työvoimakustannukset (tuhatta euroa)	37 452	37 223	36 663	39 666
Indeksi	*100*	*99*	*98*	*106*
Tuottavuus (tonnia/työntekijä)	178,7	179,0	198,9	198,8
Indeksi	*100*	*100*	*111*	*111*

(99) Yhteisön tuotannonalan työllistämien henkilöiden määrä pieneni jatkuvasti: vuonna 2002 työntekijöitä oli 813 ja tutkimusajanjaksolla 659, mikä tarkoittaa 19 prosentin vähennystä. Työntekijöiden määrän väheneminen oli kuitenkin jyrkempi kuin tuotannon väheneminen, joten se johti tuottavuuden paranemiseen, joka lisääntyi 11 prosenttia samalla kaudella.

(100) Työvoiman vähentämisen sosiaalisten kustannusten vuoksi henkilöstöön liittyvät kustannukset eivät kuitenkaan alentuneet tarkastelujaksolla.

6.7 *Polkumyyntimarginaalin merkittävyys*

(101) Polkumyyntiä käsittelevässä osassa yksilöidyt polkumyyntimarginaalit ovat selvästi perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua vähimmäistasoa suurempia. Tosiasiallisten polkumyyntimarginaalien vaikutusta ei myöskään voida pitää vähäisenä, kun otetaan huomioon polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrä ja hinnat.

6.8 *Toipuminen aiemmasta polkumyynnistä*

(102) Vaikka Kiinasta ja Saudi-Arabiasta peräisin olevien polyesterikatkokuitujen tuonnissa otettiin käyttöön polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä maaliskuussa 2005 (eli tutkimusajanjaksolla), tutkimusajanjakson aikana kerätyt vahinkoa koskevat tiedot eivät osoita toipumista aiemman polkumyynnin vaikutuksista.

6.9 *Kasvu*

(103) Tutkimuksessa kävi ilmi, että huolimatta kulutuksen 3 prosentin eli noin 24 000 tonnin kasvusta, yhteisön tuotannonalan myyntimäärä (– 13 000 tonnia) ja markkinaosuus (– 1,9 prosenttiyksikköä) pienenivät tarkastelujaksolla.

7. **Vahinkoa koskevat päätelmät**

(104) Polkumyynnillä tapahtuneen polyesterikatkokuitujen tuonnin määrä kaksinkertaistui ja markkinaosuus lisääntyi 7 prosenttiyksikköä tarkastelujaksolla, niin että se oli 15,3 prosenttia yhteisön markkinoista tutkimusajanjaksolla. Raaka-aineiden hintojen maailmanlaajuista nousua seuraten asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin hinnat kohosivat vuoden 2004 ja tutkimusajanjakson välillä. Hintojen nousu ei kuitenkaan ollut sellainen, että se olisi korvannut raaka-aineiden kustannusten nousun, ja hinnat olivat jatkuvasti ja merkittävästi alemmat kuin yhteisön tuotannonalan hinnat tarkastelujaksolla.

(105) Tutkimuksen mukaan jotkin yhteisön tuotannonalaan liittyvät vahingon osoittimet, kuten kapasiteetin käyttöaste, investoinnit ja tuottavuus, pysyivät vakaina tai kehittyivät positiivisesti tarkastelujaksolla.

(106) Yhteisön tuotannonalan taloudellisen tilanteen yleinen heikkeneminen oli kuitenkin ilmeistä vuodesta 2002 lähtien tutkimusajanjaksoon asti: tuotanto, tuotantokapasiteetti, markkinaosuus, myyntimäärä ja työllisyys laskivat. Lisäksi myyntimäärän lasku osoitti, että yhteisön tuotannonala ei pystynyt hyötymään kysynnän lisääntymisestä merkittävimmillä markkinoillaan. Tutkimus osoitti myös yhteisön tuotannonalan taloudellisen tilanteen jyrkän heikkenemisen: toiminta oli tappiollista lähes koko tarkastelujakson ajan, ja investointien tuotto ja varsinaisen toiminnan kassavirta seurasivat samaa negatiivista suuntausta.

(107) Myyntihinnoissa vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välillä tapahtuneesta 12 prosentin noususta huolimatta yhteisön tuotannonalan myyntihinnoissa ei tullut esiin raaka-aineiden hintojen 30 prosentin nousu, joka tapahtui samalla kaudella. Lisäksi havaittiin, että asianomaisista maista tapahtuneen tuonnin hinnat alittivat yhteisön tuotannonalan hinnat yli 40 prosenttia tutkimusajanjaksolla.

(108) Kun otetaan huomioon yhteisön tuotannonalan markkinaosuuden ja myyntimäärän lasku sekä negatiiviset taloudelliset tulokset erityisesti tutkimusajanjaksolla, päätellään alustavasti, että yhteisön tuotannonala on kärsinyt perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa.

E. **SYY-YHTEYS**

(109) Komissio tutki perusasetuksen 3 artiklan 6 kohdan mukaisesti, johtuiko yhteisön tuotannonalalle aiheutunut merkittävä vahinko asianomaisista maista peräisin olevasta polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista. Komissio tarkasteli perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdan mukaisesti myös muita tekijöitä, jotka olisivat saattaneet vahingoittaa yhteisön tuotannonalaa, sen varmistamiseksi, ettei kyseisten tekijöiden mahdollisesti aiheuttaman vahingon katsottaisi virheellisesti aiheutuneen polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista.

1. **Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutukset**

(110) Asianomaisista maista peräisin olevan polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrä siis kasvoi voimakkaasti tarkastelujaksolla. Kuten 76 kappaleessa esitetystä taulukosta 2 näkyy, tarkasteltavana oleva tuonti kaksinkertaistui vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välillä, eli kasvua oli 62 000 tonnista noin 127 000 tonniin. Samalla kyseisen tuonnin markkinaosuus kasvoi merkittävästi eli 7 prosenttiyksikköä 8 prosentista yli 15 prosenttiin.

(111) Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin merkittävin nousu tapahtui vuoden 2004 ja tutkimusajanjakson välillä, jolloin tuonti lisääntyi 75 prosenttia ja kasvatti markkinaosuutta 6,5 prosenttiyksikköä. Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin äkillinen kasvu tapahtui samanaikaisesti yhteisön tuotannonalan taloudellisen tilanteen heikkenemisen kanssa. Tutkimuksessa kävi ilmi, että useimmat yhteisön tuotannonalaan liittyvät vahingon osoittimet, erityisesti tuotanto, tuotantokapasiteetti, myynnin määrä, markkinaosuus ja kannattavuus, heikkenivät jyrkästi vuodesta 2004 tutkimusajanjaksoon eli aikana, jona polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrä kasvoi eniten.

(112) Tämä koskee eritoten tuotantoa (laskua 6 prosenttia), myyntimäärää (laskua 11 prosenttia), markkinaosuutta (laskua 1,9 prosenttiyksikköä) sekä kannattavuutta (laskua 5,7 prosenttiyksikköä) mainitulla aikavälillä. Lisäksi samaan aikaan polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin hinnat alittivat merkittävästi yhteisön tuotannonalan hinnat yli 40 prosentilla. Tämän vääristyneen hinnoittelukäytännön vaikutuksesta yhteisön tuotannonalan hinnat painuivat alas, eivätkä ne kattaneet edes raaka-aineiden hintojen nousua. Tätä vahvistivat vielä yhteisön tuotannonalalle tutkimusajanjaksolla aiheutuneet merkittävät tappiot.

(113) Edellä esitetty huomioon ottaen on ilmeistä, että halpatuonnin äkillinen lisääntyminen asianomaisista maista tapahtui samanaikaisesti yhteisön tuotannonalan vahingollisen tilanteen kanssa. Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin negatiiviset vaikutukset olivat erityisen selviä vuodesta 2004 tutkimusajanjaksoon asti, ja niillä oli ratkaiseva asema yhteisön tuotannonalan taloudellisen tilanteen heikkenemisessä.

2. **Muiden tekijöiden vaikutukset**

2.1 *Kulutuksen kehittyminen*

(114) Yhteisön kulutus kasvoi vuoden 2002 ja tutkimusajanjaksojen välisenä aikana yli 3 prosenttia. Kulutuksen kehitys ei näin ollen ole vaikuttanut yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon. Tavanomaisissa markkinaolosuhteissa yhteisön tuotannonala olisi päinvastoin voinut odottaa myyntinsä kasvavan.

2.2 *Tuonti muista kolmansista maista*

(115) Tähän tutkimukseen kuulumattomista kolmansista maista peräisin oleva tuonti kehittyi tarkastelujaksona seuraavasti:

2.3 *Tuonti muista maista, joihin sovelletaan polkumyyntitulleja*

Taulukko 11

Tuonti muista maista, joihin sovelletaan polkumyyntitulleja

Tuontimäärä tonneina	2002	2003	2004	Tutkimusajanjakso
Australia	145	2	13	0
Valko-Venäjä	0	75	171	73
Kiina	24 722	33 194	45 313	36 530
Intia	474	258	510	336
Indonesia	1 423	285	493	234
Etelä-Korea	97 980	87 525	108 572	106 222
Saudi-Arabia	16 859	21 816	27 096	6 383
Thaimaa	472	10	41	2
Yhteensä	142 075	143 164	182 209	149 779

Lähde: Eurostat

Taulukko 12

Niiden muiden maiden markkinaosuus, joihin sovelletaan polkumyyntitulleja

Markkinaosuus	2002	2003	2004	Tutkimusajanjakso
Australia	0 %	0 %	0 %	0 %
Valko-Venäjä	0 %	0 %	0 %	0 %
Kiina	3 %	4 %	5 %	4 %
Intia	0 %	0 %	0 %	0 %
Indonesia	0 %	0 %	0 %	0 %
Etelä-Korea	12 %	11 %	13 %	13 %
Saudi-Arabia	2 %	3 %	3 %	1 %
Thaimaa	0 %	0 %	0 %	0 %
Yhteensä	18 %	19 %	22 %	18 %

Lähde: Eurostat

(116) Kuten yllä olevasta taulukosta näkyy, sellaisten maiden markkinaosuudet, joihin sovelletaan polkumyyntitulleja, pysyivät vakaina vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välillä. Niiden markkinaosuus kasvoi ensin 4 prosenttiyksikköä vuodesta 2002 vuoteen 2004 ja putosi sitten takaisin vuoden 2002 tasolle. Tuonti kaikista maista, joihin sovelletaan polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä, putosi vuoden 2004 ja tutkimusajanjakson välillä; tuonnin määrä putosi 18 prosenttia ja markkinaosuus 4 prosenttiyksikköä.

(117) Edellä esitetyn perusteella päätellään alustavasti, että kolmansista maista, joihin sovelletaan polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä, tapahtuvalla tuonnilla ei ollut merkittävää vaikutusta yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon.

2.4 *Tuonti muista kolmansista maista, joihin ei sovelleta polkumyyntitulleja*

Taulukko 13

Tuonti muista kolmansista maista, joihin ei sovelleta polkumyyntitulleja

	2002	2003	2004	Tutkimusajanjakso
Tuontimäärä tonneina	64 305	63 720	86 359	92 775
Yksikköhinta (euroa/tonni)	1 346	1 210	1 139	1 257
Markkinaosuus	8 %	8 %	10 %	11 %
josta Nigerian osuus				
Tuontimäärä tonneina	6 677	8 173	11 834	10 901
— hinnat (euroa/tonni)	1 063	947	995	1 218
— Markkinaosuus	1 %	1 %	1 %	1 %
josta Turkin osuus				
Tuontimäärä tonneina	20 157	15 922	38 188	37 742
— hinnat (euroa/tonni)	1 116	1 061	1 067	1 204
— Markkinaosuus	2 %	2 %	5 %	5 %

(118) Tuonti muista kolmansista maista, joihin ei sovelleta polkumyyntitulleja, väheni hieman vuosien 2002 ja 2003 välillä ja nousi sitten 45 prosenttia vuoden 2003 ja tutkimusajanjakson välillä. Vaikka hinnat laskivat 7 prosenttia vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välillä, ne olivat kuitenkin 9 prosenttia korkeammat kuin asianomaisten maiden hinnat tutkimusajanjaksolla.

(119) Vain kahden maan, Turkin ja Nigerian, markkinaosuus oli vähintään 2 prosenttia.

(120) On kuitenkin huomattava, että Turkin hinnat nousivat 8 prosenttia ja Nigerian 15 prosenttia vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välillä ja vieläkin enemmän vuoden 2004 ja tutkimusajanjakson välillä (Turkki 13 prosenttia ja Nigeria 22 prosenttia kun taas asianomaisten maiden hinnat nousivat vain 10 prosenttia samalla kaudella. Lisäksi niiden hinnat olivat keksimäärin 4 prosenttia korkeammat kuin taiwanilaisten ja malesialaisten viejien veloittamat hinnat tutkimusajanjaksolla. Vaikka turkkilaisen ja nigerialaisen polyesterikatkokuidun määrä lisääntyi merkittävästi vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välillä, niiden osuus yhteisöön tapahtuvasta tuonnista on vain 10,1 (Turkki) ja 2,7 (Nigeria) prosenttia, ja vain Turkki lisäsi hieman markkinaosuuttaan (3 prosenttiyksikköä) vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välillä. Tästä syystä tuonti Nigeriasta ei ole voinut vaikuttaa yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon.

(121) Turkin osalta on mainittava, että suurimman osan polyesterikatkokuiduista yhteisöön tuo yksi valituksen tehneistä yrityksistä, joka sisältyy yhteisön tuotannonalan määritelmään ja joka on etuyhteydessä turkkilaiseen vientiä harjoittavaan tuottajaan. Näiden ostojen tarkoituksena oli täydentää kyseisen yhteisön tuottajan tuotevalikoimaa markkinakysynnän ollessa voimakasta. Kyseinen tuonti ei myöskään liittynyt mihinkään sellaiseen hylättyyn tai viivästyneeseen investointihankkeeseen, josta olisi voinut aiheutua yhteisössä sijaitsevan etuyhteydessä olevan yrityksen tuotantokapasiteetin vähenemistä. Sen vuoksi pääteltiin, että turkkilaiset tuotteet täydensivät yhteisön tuotannonalan tuotevalikoimaa ja mahdollistivat mallien laajemman tarjonnan asiakkaille eivätkä vaikuttaneet negatiivisesti yhteisön tuotannonalan tilanteeseen.

(122) Edellä esitetyn perusteella päätellään alustavasti, että kolmansista maista, joihin ei sovelleta polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä, tapahtuvalla tuonnilla ei ollut merkittävää vaikutusta yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon.

2.5 *Muut yhteisön tuottajat*

(123) Muiden yhteisön tuottajien markkinaosuus oli tutkimusajanjakson aikana noin 41 prosenttia. Tarkastelujakson aikana niiden myynnin määrä väheni 15 prosenttia ja markkinaosuus pieneni 9 prosenttiyksikköä. Tämä viittaa siihen, että näiden tuottajien tilanne on samanlainen kuin yhteisön tuotannonalan tilanne eli että niille on aiheutunut vahinkoa polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin johdosta. Tästä syystä muiden yhteisön tuottajien ei voida päätellä aiheuttaneen merkittävää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle.

2.6 *Raaka-aineiden hintavaihtelut*

(124) Koska raaka-aineiden kustannukset ovat merkittävä osa polyesterikatkokuitujen kaikista tuotantokustannuksista (n. 60 prosenttia), tarkasteltiin myös sitä, olivatko yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon syynä raaka-aineen kohonneet hinnat. Nk. ensiöpolyesterikatkokuidut valmistetaan öljyn johdannaistuotteista (lähinnä monoeteeniglykolista ja puhdistetusta tereftaalihaposta, jäljempänä 'MEG' ja 'PTA'). Sitä voidaan tuottaa myös kierrätysmateriaaleista (polyeteenitereftalaattia (PET) olevista pulloista ja muusta jätteestä) Lisäksi polyesterikatkokuidut voivat olla näiden raaka-aineiden yhdistelmiä, jolloin niiden valmistukseen on käytetty sekä öljyn johdannaistuotteita että kierrätettyä PET-jätettä.

(125) MEG:n ja PTA:n hinnat ovat riippuvaisia öljynhinnan vaihteluista. MEG:n ja PTA:n hinnat kohosivat vuodesta 2002 vuoden 2003 loppuun 14 prosenttia, kuten neuvoston asetuksessa (EY) N:o 428/2005 ([1]) selitetään. Lisäksi eri tiedoista, joissa viitattiin MEG:n ja PTA:n hinnan kehitystä käsitteleviin kansainvälisiin lähteisiin, kävi ilmi, että MEG:n hinnat kohosivat 25 prosenttia ja PTA:n 29 prosenttia vuodesta 2003 tutkimusajanjakson puoleen väliin asti, mikä tarkoittaa noin 40 prosentin nousua vuodesta 2002 ja vuoden 2005 puoliväliin.

(126) Eurstatin tiedot osoittivat PTA:lle jopa 36 prosentin ja MEG:lle 75 prosentin hinnannousua vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välillä. Suuntauksen vahvistivat myös ainoan yhteistyöhön osallistuneen tavarantoimittajan antamat tiedot.

(127) Tuotannon kokonaiskustannukset siis kasvoivat 17 prosenttia vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välillä (ks. 95 kappale). Tämä osoittaa, että yhteisön tuotannonala on pyrkinyt rationalisoimaan toimintaansa parantaakseen tehokkuuttaan ja korvatakseen erityisesti raaka-aineen hinnannousun vaikutukset (ks. 124 ja 125 kappale). Tätä vahvistaa myös tuottavuuden kohoaminen (ks. 99 kappale). Yhteisön tuotannonalan rationalisointipyrkimyksistä huolimatta raaka-aineiden hinnannousu ei täysin näkynyt yhteisössä tuotettujen polyesterikatkokuitujen keskimääräisissä myyntihinnoissa, jotka nousivat vain 9 prosenttia vuodesta 2002 tutkimusajanjaksoon siitä huolimatta, että kuidut ovat hintavaihteluille alttiita tuotteita.

(128) Lisäksi on syytä huomata, että raaka-aineen hinnannousu oli sama kaikille maailman tuottajille, myös asianomaisissa maissa, koska kyseessä ovat hyödykkeet, joilla käydään maailmanlaajuista kauppaa. Sen vuoksi on selvää, että asianomaisten maiden tuottajat eivät nostaneet merkittävästi yhteisöön suuntautuvan viennin hintoja niin, että kyseinen hintakehitys olisi tullut esiin. Näin ollen katsotaan, että asianomaisista maista tapahtuvan viennin alhaiset hinnat aiheuttivat hinnankorotusten estymisen ja johtivat tilanteeseen, jossa yhteisön tuotannonala ei voinut nostaa omia myyntihintojaan riittävästi. Muutoin asiakkaiden ja markkinaosuuden menetys olisi ollut havaittua suurempi.

([1]) EUVL L 71, 17.3.2005, s. 1.

(129) Vaikka saattaakin vaikuttaa siltä, että raaka-ainekustannusten kohoaminen on vaikuttanut jossakin määrin yhteisön tuotannonalan kärsimään vahinkoon, katsotaan kuitenkin, että se ei ole vahingon todellinen syy. Polkumyynnillä alhaiseen hintaan tapahtunut tuonti esti yhteisön tuotannonalaa mukauttamasta hintojaan kohonneiden kustannusten mukaiseksi ja näin ollen aiheutti merkittävän vahingon.

2.7 *Valuuttakurssien vaihtelu*

(130) Eräät asianomaiset osapuolet väittivät, että tarkasteltavana olevan tuonnin hintakehitykseen vaikutti euron kurssin kehittyminen Yhdysvaltain dollariin nähden. Yhdysvaltain dollari todellakin heikentyi jatkuvasti vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välillä; sen arvo laski 1,06 eurosta 0,79 euroon eli 25 prosenttia.

(131) On muistettava, että tutkimuksessa on selvitettävä, onko polkumyynnillä tapahtunut tuonti (hintojen ja määrien osalta) aiheuttanut merkittävää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle vai onko merkittävä vahinko aiheutunut muista tekijöistä. Perusasetuksen 3 artiklan 6 kohdassa todetaan tältä osin, että on osoitettava, aiheuttaako polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin hintataso vahinkoa. Siinä viitataan sen vuoksi pelkästään hintatasojen väliseen eroon, eikä vaadita analysoimaan hintatasoihin vaikuttavia tekijöitä.

(132) Käytännössä polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutusta yhteisön tuotannonalan hintoihin tarkastellaan lähinnä toteamalla hinnan alittavuus, hintojen aleneminen ja hinnankorotusten estyminen. Tässä tarkoituksessa verrataan polkumyynnillä tapahtuneen viennin hintoja ja yhteisön tuotannonalan myyntihintoja, ja vahinkoa koskevissa laskelmissa käytettävät vientihinnat on toisinaan muutettava toiseksi valuutaksi vertailukelpoisuuden varmistamiseksi. Valuuttakurssien käytöllä siis ainoastaan varmistetaan, että hintojen välinen ero määritetään vertailukelpoisella tavalla. Tämän perusteella on ilmeistä, että valuuttakurssi ei periaatteessa voi olla vahingon aiheuttava muu tekijä.

(133) Edellä esitetyn perusteena on myös perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdan sanamuoto, jossa viitataan muihin tiedossa oleviin tekijöihin polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin lisäksi. Kyseisessä artiklassa olevassa tiedossa olevien tekijöiden luettelossa ei viitata tekijöihin, jotka vaikuttavat polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin hintatasoon. Eli jos on kyse polkumyynnillä tapahtuneesta viennistä, on vaikea nähdä, kuinka valuuttakurssin muutos voisi olla muu vahinkoa aiheuttava tekijä, vaikka viennille olisikin ollut hyötyä valuuttakurssien myönteisestä kehityksestä.

(134) Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin hintatasoon vaikuttaneiden tekijöiden – olipa kyse valuuttakurssien vaihtelusta tai muista tekijöistä – tarkastelusta ei näin ollen voida saada yksiselitteistä tulosta, ja tällainen tarkastelu menisi perusasetuksen vaatimuksia pitemmälle.

(135) Joka tapauksessa ja sen estämättä, mitä edellä todetaan, kaikki väitteet, joiden mukaan yhteisön tuotannonalalle aiheutunut vahinko johtuu euron vahvistumisesta suhteessa Yhdysvaltojen dollariin, voivat pitää paikkansa vain sen ajanjakson osalta, jona kyseinen vahvistuminen tapahtui, eli vuodesta 2002 vuoteen 2004, ja erityisesti kahden ensimmäisen vuoden aikana, jolloin näiden valuuttojen ero oli suurimmillaan. Tähän liittyen on syytä huomata, että tarkasteltavana oleva tuonti laski 5 prosenttia vuoden 2002 ja 2003 välillä ja dollarin jyrkin heikkeneminen euroon nähden (– 16 prosenttia) tapahtui samalla kaudella. Vastaavasti kun dollari heikkeni 25 prosenttia vuosien 2002 ja 2004 välillä, tarkasteltavana oleva tuonti kasvoi vain 16 prosenttia, mutta kun dollari heikkeni vielä 2 prosenttia vuosien 2004 ja 2005 välillä, tuonti kasvoi 75 prosenttia.

(136) Lisäksi euron vahvistuminen on suosinut tuontia myös muista maista kuin niistä, joiden todettiin harjoittaneen polkumyyntiä. Niiden tuontimäärä kasvoi kuitenkin paljon tasaisemmin kuin asianomaisten maiden ja suuntaus noudatteli valuuttakurssien vaihtelua. Tuonti muista maista lisääntyi itse asiassa 35 prosenttia vuosien 2002 ja 2004 välillä, kun dollari heikkeni 25 prosenttia (samalla tarkasteltavana oleva tuonti lisääntyi 17 prosenttia) ja vain 7 prosenttia vuoden 2004 ja tutkimusajanjakson välillä, kun dollari heikkeni edelleen 2 prosenttia (tarkasteltavana oleva tuonti lisääntyi 75 prosenttia).

(137) Se seikka, että valuuttakurssien vaihtelu ja tuonti asianomaisista maista noudattivat eri suuntauksia (vuosien 2002 ja 2003 välillä) taikka vaihtelevan suuruisia suuntauksia (vuoden 2004 ja tutkimusajanjakson välillä), osoittaa, että valuuttakurssien vaihtelua ei voida pitää asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin voimakkaan kasvun syynä, kuten asianomaiset osapuolet väittivät.

2.8 *Yhteisön tuotannonalan rakenneuudistuksen puute*

(138) Jotkin asianomaiset osapuolet väittivät, että yhteisön tuotannonala ei pystynyt toteuttamaan rakenneuudistuksia eikä täysin hyödyntämään polkumyyntitulleja, joita sovellettiin monien vuosien ajan moniin kolmansiin maihin.

(139) On kuitenkin otettava huomioon, että noiden vuosien aikana yhteisön tuotannonala kärsi kaupan vääristymisestä ja polkumyyntihinnoista, joita kolmannet maat harjoittivat. Yhteisön markkinat olivat tämän vuoksi järjestelmällisesti vinoutuneet, eikä yhteisön tuotannonala kyennyt toipumaan polkumyynnistä ja tekemään liiketoimintaa koskevia päätöksiä vankalta perustalta. Tämä on jättänyt tuotannonalan ilman tarvittavaa ennustettavuutta, etenkin pitkän aikavälin päätösten osalta.

(140) Kuten 127 kappaleessa todettiin, yhteisön tuotannonala on lisäksi toteuttanut rakenneuudistustoimia, jotka mahdollistivat tuottavuuden lisääntymisen ja raaka-aineen hinnannousun korvaamisen. Tämä tehtiin, vaikka polkumyyntiä esiintyi jatkuvasti, joten tuotannonala on elinkelpoinen ja voi olla tuottava, jos yhteisön markkinoille palautetaan tasapuoliset toimintaedellytykset.

3. **Syy-yhteyttä koskevat päätelmät**

(141) Edellä esitetyn analyysin perusteella, jossa on asianmukaisesti erotettu toisistaan toisaalta kaikkien tiedossa olleiden tekijöiden vaikutukset yhteisön tuotannonalan tilanteeseen ja toisaalta polkumyyntihintaan tapahtuneen tuonnin vahingolliset vaikutukset, päätellään alustavasti, että polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja yhteisön tuotannonalalle perusasetuksen 3 artiklan 6 kohdassa tarkoitetulla tavalla aiheutuneen merkittävän vahingon välillä on syy-yhteys. Tämä päätelmä perustuu toisaalta siihen, että tarkasteltavana olevan tuonnin määrä ja markkinaosuus kasvoivat merkittävästi ja hinnat alittivat tuntuvasti yhteisön tuotannonalan hinnat, ja toisaalta siihen, että yhteisön tuotannonalan markkinaosuus pieneni, mikä heikensi sen taloudellista tilannetta. Kaikki tämä tapahtui samanaikaisesti. Mikään muu tutkituista tekijöistä ei voi selittää yhteisön tuotannonalan tilanteen heikkenemistä.

F. **YHTEISÖN ETU**

1. **Alustavat huomiot**

(142) Perusasetuksen 21 artiklan mukaisesti tutkittiin, olisiko vahingollista polkumyyntiä koskevista päätelmistä huolimatta olemassa pakottavia syitä, joiden perusteella olisi pääteltävä, että polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönotto ei tässä tapauksessa olisi yhteisön edun mukaista. Yhteisön etua määritettäessä arvioitiin kaikki asiaan liittyvät etunäkökohdat eli yhteisön tuotannonalan sekä tarkasteltavana olevan tuotteen tuojien, kauppiaiden ja käyttäjien edut.

(143) Jotta olisi voitu arvioida toimenpiteiden käyttöönoton tai siitä luopumisen todennäköisiä vaikutuksia, kaikilta asianomaisilta osapuolilta, joita asian tiedettiin koskevan tai jotka ilmoittautuivat komissiolle, pyydettiin tietoja. Tämän vuoksi komissio lähetti kyselylomakkeet yhteisön tuotannonalalle, kolmelle etuyhteydettömälle tuojalle, 22 käyttäjälle ja kolmelle raaka-aineiden toimittajalle. Lisäksi komissio otti yhteyttä 14:ään yhteisön tuottajaan, jotka eivät toimittaneet otoksen valinnan yhteydessä pyydettyjä tuotantoonsa ja myyntiinsä liittyviä perustietoja.

(144) Kuten 10 kappaleessa todettiin, kolme valituksen tehnyttä yhteisön tuottajaa, yksi etuyhteydetön tuoja, seitsemän käyttäjää ja yksi raaka-aineen toimittaja vastasivat kyselylomakkeeseen. Tämän lisäksi kuusi yhteisön tuottajaa toimitti perustietoja tuotannostaan ja myynnistään. Lisäksi vielä kolme käyttäjiä edustavaa järjestöä vastusti toimenpiteitä.

2. **Yhteisön tuotannonala**

(145) Olisi muistettava, että yhteisön tuotannonalalle on aiheutunut merkittävää vahinkoa, kuten 104–108 kappaleessa selostetaan.

(146) Toimenpiteiden käyttöönoton odotetaan ehkäisevän markkinoiden vääristymisen jatkumista ja hinnankorostusten estymistä. Toimenpiteiden ansiosta yhteisön tuotannonala voisi lisätä myyntiään ja saada näin takaisin menettämänsä markkinaosuuden ja hyödyntää suurtuotannon etuja. Lisäksi on odotettavissa, että yhteisön tuotannonala pystyy korottamaan hieman myyntihintojaan tasolle, joka kattaisi kustannukset ja mahdollistaisi voiton. Tämän ansiosta yhteisön tuotannonala pystyisi todennäköisesti saavuttamaan kannattavuustason, joka on tarpeen jatkuvia investointeja edellyttävällä pääomavaltaisella alalla, ja hyödyntämään yhteisön markkinoilla tapahtunutta kehitystä. Tämä takaisi polyesterikatkokuituja valmistavan yhteisön tuotannonalan elinkelpoisuuden.

(147) Toisaalta jos polkumyyntitoimenpiteitä ei otettaisi käyttöön, on todennäköistä, että yhteisön tuotannonalan taloudellisen tilanteen kielteinen kehitys jatkuisi. Yhteisön tuotannonalaa haittaavat erityisesti alentuneista hinnoista johtuva tulonmenetys, markkinaosuuden pienentyminen sekä merkittävät tappiot. Kun otetaan huomioon yhteisön tuotannonalan alentuneet tulot ja tutkimusajanjaksolla merkittävästi heikentynyt suuntaus, on mitä todennäköisintä, että yhteisön tuotannonalan taloudellinen tilanne heikkenee entisestään, jos toimenpiteitä ei toteuteta. Tämä johtaisi lopulta tuotannon supistamiseen ja tuotantolaitosten sulkemiseen, mikä uhkaisi yhteisön työllisyyttä ja investointeja. Tämä on totta etenkin, kun Euroopan markkinat ovat nyt yksi harvoista vientimarkkinoista, jotka ovat avoinna asianomaisille maille sen jälkeen, kun muut kolmannet maat, kuten Amerikan yhdysvallat, Intia ja Japani ovat ottaneet käyttöön polkumyyntitullit Taiwanista peräisin olevan polyesterikatkokuidun tuonnissa.

(148) Tämän vuoksi päätellään alustavasti, että polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönotto antaisi yhteisön tuotannonalalle mahdollisuuden elpyä vahingollisesta polkumyynnistä ja olisi näin ollen sen edun mukaista. Myös muut yhteisön tuottajat hyötyisivät todennäköisesti polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönotosta. Muiden yhteisön tuottajien, jotka eivät toimittaneet otoksen valintaa varten pyydettyjä tietoja mutta joihin otettiin myöhemmin yhteyttä niiden tuotantoa ja myyntiä koskevien perustietojen saamiseksi, havaittiin olevan samanlaisessa tilanteessa, sillä niiden myyntimäärä laski 23 prosenttia ja myyntihinnat kohosivat vain 12 prosenttia.

3. **Vaikutus tuojiin ja käyttäjiin**

(149) Vain yhden tuojan voitiin katsoa toimineen yhteistyössä, ja se vastusti toimenpiteiden käyttöönottoa sillä perusteella, että niillä estetään polyesterikatkokuidun tuontia raaka-aineeksi ja voidaan pakottaa jatkojalostusteollisuus hajauttamaan toimintansa EU:n ulkopuolelle. Tuoja ei kuitenkaan pystynyt antamaan tarkkoja tietoja toimenpiteiden vaikutuksista omaan liiketoimintaansa tai mitään tietoja, jotka koskivat tarkasteltavan tuotteen myynnin kannattavuutta. Niinpä tutkimuksessa ei voitu arvioida ehdotettavien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden todennäköistä vaikutusta kyseisen yhteistyössä toimineen tuojan kannattavuuteen.

(150) On muistettava, että polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden tarkoituksena ei ole estää tuontia yhteisöön vaan varmistaa, että tuontia ei harjoiteta polkumyyntihinnoin ja että toimijat saavat hyvän kauppatavan mukaisesti hinnoiteltuja polyesterikatkokuituja. Tuonti yhteisön markkinoille on aina sallittu ja sallitaan edelleenkin. Hiljattaiset kokemukset ovat osoittaneet, että polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden vallitessakin perinteiset eteläkorealaiset viejät ovat edelleen toimittaneet tuotteita yhteisössä sijaitseville asiakkaille. Kuten 159 kappaleessa selitetään, tiettyjä maita, kuten Intiaa, Australiaa ja Indonesiaa koskevien polkumyyntitoimenpiteiden voimassaolo on päättynyt, ja tarjolla on vaihtoehtoisia toimituslähteitä, joihin ei sovelleta polkumyyntitulleja, kuten Nigeriasta ja Turkista peräisin oleva polyesterikuitu.

(151) Edellä esitetyn perusteella ja ottaen huomioon niiden tuojien suuren määrän, jotka eivät toimineet yhteistyössä menettelyssä, on alustavasti pääteltävä, että polkumyynnin vastaiset toimenpiteet eivät kokonaisuutena katsoen vaikuttaisi niin kielteisesti tuojiin, että tämä painaisi enemmän kuin tarve poistaa vahingollisen polkumyynnin kauppaa vääristävät vaikutukset ja palauttaa tehokas kilpailu.

(152) Tuotteen käyttäjät ovat tekstiilialalla toimivia yrityksiä. Polyesterikatkokuitujen markkinat jakautuvat siten, että osa kuiduista käytetään kehruuseen (eli tekstiilien tuotannossa käytettävän filamentin valmistukseen, jolloin niihin voidaan yhdistää myös muita kuituja kuten puuvillaa tai villaa), osa kuitukankaisiin (eli sellaisten kuiturainojen ja -harsojen, ei kuitenkaan paperin, valmistukseen, joissa kuituja ei ole ensin muunnettu langoiksi vaan ne on sidottu toisiinsa kitkan ja/tai kiinne- ja sidevoimien ja/tai liima-aineiden avulla) ja osa täyteaineisiin (eli tiettyjen tekstiilituotteiden kuten tyynyjen tai auton istuinten pehmustamiseen tai toppaamiseen).

(153) Useimmat tässä menettelyssä yhteistyössä toimineet käyttäjät ovat kuitukangastuotteiden tuottajia. Ne kuuluvat Euroopan kuitukangasteollisuutta edustavaan järjestöön, joka on yksi tässä menettelyssä yhteistyössä toimineista kolmesta käyttäjäjärjestöstä.

(154) Yhteistyössä toimineiden käyttäjien kyselyvastauksissaan ilmoittamien, hankintoja koskevien tietojen perusteella kyseisten käyttäjien osuus polyesterikatkokuitujen kokonaiskulutuksesta yhteisössä oli tutkimusajanjakson aikana noin 6 prosenttia ja niiden osuus asianomaisista maista peräisin olevan tuonnin kokonaismäärästä noin 7 prosenttia. On syytä huomata, että asianomaisista maista peräisin oleva tuonti edustaa vähäistä osaa niiden hankinnoista (16 prosenttia), ja muista kolmansista maista tapahtuvan tuonnin osuus on edelleen 44 prosenttia ja EU:ssa tehtyjen hankintojen osuus 40 prosenttia niiden hankinnoista. Yksi yhteistyössä toiminut käyttäjä ei tuonut lainkaan asianomaisista maista vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välillä.

(155) Käyttäjät ilmoittivat vastustavansa tullien käyttöönottoa useista eri syistä.

(156) Ensinnäkin ne väittivät, että polkumyynnin vastaiset toimenpiteet voisivat vaarantaa jatkojalostusteollisuuden, joka työllistää yli 20 000 henkeä, kun yhteisön tuotannonala väitteen mukaan työllistää alle 1 700 henkeä. Ne väittivät, että tullien käyttöönotto voisi johtaa työpaikkojen menetyksiin jatkojalostusteollisuudessa tai tuotantolaitosten siirtämiseen yhteisön ulkopuolelle.

(157) Niiden mielestä polkumyyntitullien käyttöönotto johtaisi hintojen nousuun, joka käyttäjien olisi siirrettävä jatkojalostustuotteidensa hintoihin. Tällainen kehitys puolestaan johtaisi siihen, että muista kolmansista maista ja tutkimuksen kohteena olevista maista peräisin olevien halpojen jatkojalostustuotteiden tuonti kasvaisi.

(158) Käyttäjät väittivät lisäksi, että yhteisön tuotannonala ei pysty täysin tyydyttämään yhteisön markkinoita ja että polkumyyntitullien käyttöönotto heikentäisi käyttäjien taloudellista tilannetta, kun otetaan huomioon, että niiden olisi edelleen tuotava asianomaisista maista tuotteita, joita ei saa yhteisöstä, kuten LM-polyesteriä (”low melt polyester”).

(159) Väitteestä, jonka mukaan yhteisön markkinat ovat riippuvaisia ulkopuolisista tavarantoimittajista, voidaan todeta, että neuvoston asetuksella (EY) N:o 1515/2006 [1] päätettiin kumota toimenpiteet, joita sovellettiin Australiasta, Indonesiasta, Thaimaasta ja Intiasta peräisin olevaan tuontiin. Neuvoston asetuksella (EY) N:o 1522/2000 [2] ja 2852/2000 [3] käyttöön otetut polkumyyntitoimenpiteet lähes pysäyttivät tuonnin kyseisistä maista, mutta on huomattava, että ennen kuin ryhdyttiin soveltamaan polkumyyntitoimenpiteitä polyesterikatkokuidun tuonnissa yhteisöön, Australian, Indonesian ja Thaimaan markkinaosuus oli 8,9 prosenttia ja Intian 2,9 prosenttia. Sen vuoksi on todennäköistä, että kun polkumyyntitoimenpiteet poistetaan, tuonti näistä kolmansista maista palautuu ennalleen ja suuntautuu uudelleen yhteisön markkinoille. Lisäksi muista kolmansista maista tulevan tuonnin markkinaosuus yhteisössä on jo merkittävä, sillä se oli tutkimusajanjakson aikana 11 prosenttia.

(160) Siitä huolimatta, että Taiwania ja Malesiaa kohtaan on ehdotettu tullien käyttöönottoa, ja kun otetaan huomioon Australiaan, Indonesiaan, Thaimaahan ja Intiaan kohdistuneiden toimenpiteiden lakkauttaminen, yhteisön käyttäjät, jotka jo tutkimusajanjaksolla hankkivat 84 prosenttia tarpeistaan asianomaisten maiden ulkopuolelta, voivat edelleen turvautua tarkasteltavana olevan tuotteen merkittäviin toimittajiin yhteisössä (tai siirtyä käyttämään niitä) tai muihin suuriin toimittajiin, jotka sijaitsevat maissa, joihin ei sovelleta polkumyyntitulleja, jos kyseessä on esimerkiksi LM-polyesterin kaltainen erityistuote.

(161) Tähän saatiin vahvistusta yhdeltä käyttäjältä, joka totesi, että nk. LM-polyesteriä voivat toimittaa Korea tai Japani ja että myös kaksi eurooppalaista tuottajaa tuottavat sitä. Tämä osoittaa, että ainakin kahdella eurooppalaisella tuottajalla on tällaisen erityistuotteen tuottamiseen tarvittava tekniikka ja osaaminen ja ettei ole poissuljettua, että kunhan hinnat saavuttavat tason, jolla vahingollisen polkumyynnin vaikutukset poistuvat, tuotanto ja tarjonta kasvavat yhteisössä.

(162) Vaikka yhteisön tuotannonala ei tuottanut tiettyjä polyesterikatkokuitulajeja tiettyinä ajanjaksoina, tämä ei tarkoita sitä, etteikö yhteisön tuotannonala voisi valmistaa kyseisiä lajeja. Tuotelajista riippuen tuotantoprosessiin tarvitaan vain pieniä mukautuksia, jotka edellyttävät alhaisia investointeja. Siinä, että tiettyinä aikoina ei ollut saatavissa tiettyjä polyesterikatkokuitulajeja, oli kyse enemmänkin siitä, ettei yhteisön tuotannonala voinut toimittaa haluttuja määriä niillä alhaisilla hinnoilla, jotka käyttäjät olivat halukkaat maksamaan.

(163) Tarkasteltaessa työllisyyden tasoa yhteisön tuotannonalalla ja jatkojalostusteollisuudessa on pidettävä mielessä, että yhteisön tuotannonala on kärsinyt jo vuosia polkumyynnillä halpaan hintaan tapahtuneesta polyesterikatkokuitujen tuonnista, joka on johtanut työllisyyden jatkuvaan pienenemiseen (ks. 99 kappale). Se seikka, että jatkojalostusteollisuus työllistää useampia henkilöitä kuin polyesterikatkokuitujen tuotanto, ei pelkästään ole peruste vaarantaa yhteisön tuotannonalaa, joka saattaa vain olla vähemmän työvoimaa vaativa kuin jatkojalostusteollisuus ja joka myös on elintärkeä käyttäjille (ks. 154 kappale), koska kaikki yhteistyöhön osallistuneet käyttäjät hankkivat osittain yhteisön tuotetta.

(164) Kun tarkastellaan toimenpiteiden todennäköistä vaikutusta jatkojalostusteollisuuden taloudelliseen tilanteeseen, tiedot, jotka ovat saatavilla käyttäjäteollisuuden kustannusrakenteesta, ehdotettujen toimenpiteiden tasosta sekä polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin ja muiden tarjontalähteiden osuuksista, osoittavat seuraavaa:

— polyesterikatkokuitujen osuus on 10–40 prosenttia jatkojalostustuotteiden kaikista tuotantokustannuksista

[1] EUVL L 282, 13.10.2006, s. 1.
[2] EYVL L 175, 14.7.2000, s. 10.
[3] EYVL L 332, 28.12.2000, s. 17.

— asianomaisten maiden keskimääräinen polkumyyntitulli on noin 24,9 prosenttia

— polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin osuus polyesterikatkokuitujen kokonaiskulutuksesta on 15,3 prosenttia.

Ehdotetut toimenpiteet saattaisivat siten nostaa käyttäjien tuotantokustannuksia 0,4–1,5 prosenttia. Tätä todennäköistä enimmäiskorotusta pidetään varsin pienenä, kun otetaan huomioon, miten myönteinen vaikutus ehdotetuilla toimenpiteillä olisi tehokkaiden kilpailuolosuhteiden palauttamiseen yhteisön markkinoilla.

(165) Ehdotettujen toimenpiteiden käyttäjiin kohdistuvia vaikutuksia koskeva tarkastelu osoitti kuitenkin, että polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönotto ei todennäköisesti merkittävästi lisää halpojen jatkojalostustuotteiden tuontia yhteisöön. Tähän päädyttiin myös siksi, että käyttäjiltä ei saatu mitään näyttöä väitteiden tueksi (esim. että tuotteeseen kohdistuneet aiemmat toimenpiteet olivat aiheuttaneet tällaisia vaikutuksia).

4. **Vaikutus raaka-aineiden toimittajiin**

(166) Yksi raaka-aineiden toimittaja toimi yhteistyössä tässä menettelyssä vastaamalla sille lähetettyyn kyselyyn. Se toimittaa polyesterikatkokuituteollisuudelle puhdistettua tereftaalihappoa (PTA) ja monoeteeniglykolia (MEG) ja on tukenut tullien käyttöönottoa, jolla mahdollistettaisiin yhteisön tuotannonalan säilyminen elinkelpoisena ja toimittajan oman aseman varmistaminen.

5. **Yhteisön etua koskevat päätelmät**

(167) Kun otetaan huomioon kaikki edellä esitetyt seikat, toimenpiteiden taso sekä menettelyn päättäminen Australiaa, Indonesiaa, Thaimaata ja Intiaa kohtaan, voidaan päätellä, että toimenpiteiden käyttöönotolla ei olisi merkittävästi kielteisiä vaikutuksia, jos lainkaan, tarkasteltavana olevan tuotteen käyttäjien ja tuojien tilanteeseen. On myös muistettava, että toimenpiteiden käyttöön ottamisen ei samaa tuotetta koskevassa edellisessä menettelyssä katsottu olevan yhteisön edun vastaista.

(168) Tämän perusteella päätellään alustavasti, että toimenpiteiden käyttöönotolle ei näin ollen ole pakottavia esteitä.

G. **VÄLIAIKAISET POLKUMYYNNIN VASTAISET TOIMENPITEET**

1. **Vahingon korjaava taso**

(169) Polkumyyntiä, vahinkoa, syy-yhteyttä ja yhteisön etua koskevat alustavat päätelmät huomioon ottaen olisi otettava käyttöön väliaikaiset toimenpiteet, jotta polkumyynnillä tapahtuva tuonti ei pääsisi aiheuttamaan enempää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle.

(170) Väliaikaisten toimenpiteiden tasoa määritettäessä on otettu huomioon todettu polkumyyntimarginaali sekä yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon poistamiseksi tarvittava tullin määrä.

(171) Väliaikaiset toimenpiteet olisi otettava käyttöön riittävän tasoisina sen varmistamiseksi, että kyseisestä tuonnista aiheutunut vahinko poistuu ilman että todettuja polkumyyntimarginaaleja ylitetään. Vahingollisen polkumyynnin vaikutukset poistavan tullin määrää laskettaessa katsottiin, että toimenpiteiden olisi oltava sellaisia, että yhteisön tuotannonala voisi niiden ansiosta kattaa tuotantokustannuksensa ja saada sellaisen kokonaismyyntivoiton (ennen veroja), joka voitaisiin kohtuudella saada kyseisellä tuotannonalalla myytäessä samankaltaista tuotetta yhteisön markkinoilla tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa eli ilman polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta.

(172) Tutkimuksessa vahvistettiin, että ilman polkumyynnillä tapahtuvaa tuontia yhteisön tuotannonalan pitäisi tuottaa voittoa 5 prosenttia (ennen veroja). Voiton pitäisi mahdollistaa kustannusten kattaminen. Tältä pohjalta yhteisön tuotannonalalle laskettiin samankaltaisen tuotteen vahinkoa aiheuttamaton hinta. Tämä vahinkoa aiheuttamaton hinta saatiin lisäämällä edellä mainittu viiden prosentin voittomarginaali tuotantokustannuksiin.

(173) Tarvittava hinnankorotus määritettiin tämän jälkeen vertaamalla hinnan alittavuuden laskemisen yhteydessä määritettyä painotettua keskimääräistä tuontihintaa keskimääräiseen vahinkoa aiheuttamattomaan hintaan. Vertailun tulokseksi saatu hinnanero ilmaistiin sitten prosentteina keskimääräisestä CIF-tuontiarvosta.

2. **Väliaikaiset toimenpiteet**

(174) Edellä esitetyn perusteella katsotaan, että perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti olisi otettava käyttöön väliaikainen polkumyyntitulli, joka vastaa tasoltaan todettua polkumyyntimarginaalia, mutta ei kuitenkaan ole edellä määriteltyä vahinkomarginaalia korkeampi.

(175) Tässä asetuksessa yrityksille vahvistetut yksilölliset polkumyyntitullit määriteltiin tämän tutkimuksen päätelmien perusteella. Näin ollen ne kuvastavat edellä mainittujen yhteistyössä toimineiden yritysten tutkimuksen aikaista tilannetta. Näitä tulleja voidaan siten soveltaa (toisin kuin ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavia jäännöstulleja) yksinomaan asianomaisista maista peräisin olevien, erikseen mainittujen yritysten eli tarkoin määrättyjen oikeussubjektien tuottamien tuotteiden tuontiin. Jos yrityksen nimeä ja osoitetta ei ole erikseen mainittu tämän asetuksen artiklaosassa (mukaan lukien erikseen mainittuihin yrityksiin etuyhteydessä olevat yritykset), sen tuottamiin tuontituotteisiin ei voida soveltaa näitä tulleja, vaan niihin on sovellettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia.

(176) Kaikki näiden yrityskohtaisten polkumyyntitullien soveltamiseen liittyvät pyynnöt (esimerkiksi yrityksen nimenmuutoksen tai uusien tuotanto- tai myyntiyksiköiden perustamisen johdosta tehdyt) on toimitettava viipymättä komissiolle ([1]) ja mukaan on liitettävä kaikki asian kannalta oleelliset tiedot ja erityisesti ne, jotka koskevat esimerkiksi kyseiseen nimenmuutokseen tai kyseisiin uusiin tuotanto- tai myyntiyksiköihin mahdollisesti liittyviä yrityksen tuotantotoiminnan sekä kotimarkkinamyynnin ja viennin muutoksia. Asetusta muutetaan tarvittaessa saattamalla yksilöllisten tullien soveltamisalaan kuuluvien yritysten luettelo ajan tasalle.

(177) Polkumyyntitullin moitteettoman täytäntöönpanon varmistamiseksi jäännöstullia pitäisi soveltaa niin yhteistyöhön osallistumattomiin vientiä harjoittaviin tuottajiin kuin tuottajiin, jotka eivät harjoittaneet vientiä yhteisöön tutkimusajanjakson aikana. Malesialaisia vientiä harjoittavien tuottajia, joihin ei sovellettu otantaa, kehotetaan – kun ne täyttävät perusasetuksen 11 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan vaatimuksen – esittämään kyseisen artiklan mukainen hakemus, jotta niiden tilannetta voidaan tarkastella yksilöllisesti.

([1]) European Commission
Directorate-General for Trade
Direction B
Office J-79 5/16
B-1049 Brussels.

Ehdotetut polkumyyntitullit ovat seuraavat:

Maa	Yritys	Polkumyyntitulli (%)
Malesia	Hualon Corporation (M) Sdn. Bhd. Level 9 Wisma Goldhill 67 Jalan Raja Chualan 50200 Kuala Lumpur	12,4
	Penfibre Sdn. Bhd. Lot 109-114 Prai Free Industrial Zone 1 13600 Prai, Penang	14,7
	Kaikki muut yritykset	23,0
Taiwan	Chung Shing Textile Co., Ltd. No 463, Hua Cheng Road, Hsin Chuang City Taipei Hsien	16,5
	Far Eastern Textile Ltd. 33Fl, No 207, Sec. 2, Tun Hwa South Road Taipei	29,5
	Nan Ya Plastics Corporation 5Fl, No. 201, Tung Hwa North Road Taipei	29,5
	Shing Ming Ind., Co., Ltd. No 330, Ho Shin Rd, Chu-Nan, Miao-Li	16,5
	Shingkong Synthetic Fibres Corporation 8Fl, No 123, Sec. 2, Nanking E. Road Taipei	16,5
	Tainan Spinning Co., Ltd. 4Fl, No 560, Sec. 4, Chung Hsia e. Road Taipei	16,5
	Tung Ho Spinning Weaving & Dyeing Co., Ltd. 13Fl, No 376, Sec. 4, Jen Ai Rd Taipei	14,7
	Tuntex Distinct Corporation 16Fl, No. 90, Sec 1, Hsin-Tai 5th Rd Hsichih Taipei County	18,2
	Tuntex Synthetic Corporation 16Fl. No. 90, Sec 1, Hsin-Tai 5th Rd Hsichih Taipei County	18,2
	True Young Co., Ltd. 8, Li Hsing St. Erch Chen Village Kwantien Hsiang Tainan Hsien, 720	29,5
	Kaikki muut yritykset	29,5

H. **LOPPUSÄÄNNÖS**

(178) Hyvän hallinnon varmistamiseksi olisi vahvistettava määräaika, jonka kuluessa ne asianomaiset osapuolet, jotka ilmoittautuivat menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa, voivat esittää kantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi. Lisäksi olisi huomattava, että kaikki tätä asetusta varten tehdyt tullien käyttöönottoa koskevat päätelmät ovat väliaikaisia ja niitä voidaan joutua harkitsemaan uudelleen mahdollisista lopullisista toimenpiteistä päätettäessä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön väliaikainen polkumyyntitulli CN-koodiin 5503 20 00 kuuluvien Malesiasta ja Taiwanista peräisin olevien karstaamattomien, kampaamattomien tai muuten kehruuta varten käsittelemättömien polyesterikatkokuitujen tuonnissa.

2. Edellä 1 kohdassa kuvattujen tuotteiden vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava väliaikainen polkumyyntitulli on seuraava:

Maa	Valmistaja	Tulli (%)	Taric-lisäkoodi
Malesia	Hualon Corporation (M) Sdn. Bhd. Level 9 Wisma Goldhill 67 Jalan Raja Chualan 50200 Kuala Lumpur	12,4	A796
	Penfibre Sdn. Bhd. Lot 109-114 Prai Free Industrial Zone 1 13600 Prai, Penang	14,7	A797
	Kaikki muut yritykset	23,0	A999
Taiwan	Chung Shing Textile Co., Ltd. No 463, Hua Cheng Road, Hsin Chuang City Taipei Hsien	16,5	A798
	Far Eastern Textile Ltd. 33Fl, No 207, Sec. 2, Tun Hwa South Road Taipei	29,5	A799
	Nan Ya Plastics Corporation 5Fl, No. 201, Tung Hwa North Road Taipei	29,5	A800
	Shing Ming Ind., Co., Ltd. No 330, Ho Shin Rd, Chu-Nan, Miao-Li	16,5	A801
	Shingkong Synthetic Fibres Corporation 8Fl, No 123, Sec. 2, Nanking E. Road Taipei	16,5	A802
	Tainan Spinning Co., Ltd. 4Fl, No 560, Sec. 4, Chung Hsia e. Road Taipei	16,5	A803
	Tung Ho Spinning Weaving & Dyeing Co., Ltd. 13Fl, No 376, Sec. 4, Jen Ai Rd Taipei	14,7	A804

Maa	Valmistaja	Tulli (%)	Taric-lisäkoodi
	Tuntex Distinct Corporation 16Fl, No. 90, Sec 1, Hsin-Tai 5th Rd Hsichih Taipei County	18,2	A805
	Tuntex Synthetic Corporation 16Fl. No. 90, Sec 1, Hsin-Tai 5th Rd Hsichih Taipei County	18,2	A806
	True Young Co., Ltd. 8, Li Hsing St. Erch Chen Village Kwantien Hsiang Tainan Hsien, 720	29,5	A807
	Kaikki muut yritykset	29,5	A999

3. Jollei toisin säädetä, sovelletaan voimassa olevia tulleja koskevia säännöksiä ja määräyksiä.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden luovutus vapaaseen liikkeeseen yhteisössä edellyttää väliaikaisen tullin määrää vastaavan vakuuden asettamista.

2 artikla

Asianomaiset osapuolet voivat esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää komissiolta suullista kuulemista kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 384/96 20 artiklan säännösten soveltamista.

Asetuksen (EY) N:o 384/96 21 artiklan 4 kohdan mukaisesti asianomaiset osapuolet voivat esittää huomautuksia tämän asetuksen soveltamisesta kuukauden kuluessa sen voimaantulosta.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämän asetuksen 1 artiklaa sovelletaan kuuden kuukauden ajan.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä joulukuuta 2006.

Komission puolesta
Peter MANDELSON
Komission jäsen

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2006/2006

annettu 22 päivänä joulukuuta 2006,

asetuksen (EY) N:o 950/2006 muuttamisesta Kroatiasta peräisin olevien sokerialan tuotteiden vuotuisen tariffikiintiön sisällyttämiseksi siihen

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 20 päivänä helmikuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 318/2006 ([1]) ja erityisesti sen 40 artiklan 1 kohdan e alakohdan iii alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Kroatian tasavallan vakautus- ja assosiaatiosopimuksen ([2]), sellaisena kuin se on muutettuna 13 päivänä marraskuuta 2006 neuvoston päätöksellä 2006/882/EY ([3]) hyväksytyllä pöytäkirjalla, 27 artiklan 5 kohdan ja liitteen IV h nojalla yhteisö sallii CN-koodeihin 1701 ja 1702 kuuluvien Kroatiasta peräisin olevien sokerialan tuotteiden tullittoman tuonnin vuotuisen 180 000 tonnin (nettopaino) enimmäismäärän rajoissa.

(2) Kroatian kanssa tehdyn vakautus- ja assosiaatiosopimuksen pöytäkirja tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007. Sen vuoksi Kroatiasta peräisin oleville sokerialan tuotteille olisi avattava tariffikiintiö kyseisestä päivästä.

(3) Kiintiö olisi avattava ja sitä olisi hallinnoitava eräissä tariffikiintiöissä tai eräiden etuuskohtelusopimusten mukaisesti tapahtuvaa sokerialan tuotteiden tuontia ja puhdistusta koskevista yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä markkinointivuosiksi 2006/2007, 2007/2008 ja 2008/2009 28 päivänä kesäkuuta 2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 950/2006 ([4]) mukaisesti samassa asetuksessa tarkoitettuna Balkanin maista peräisin olevana sokerina. Koska kyseisen asetuksen 28 artiklassa Balkanin maista peräisin olevien sokerialan tuotteiden tariffikiintiöt avataan markkinointivuodeksi, Kroatiasta peräisin olevien sokerialan tuotteiden vuotuista tariffikiintiötä olisi mukautettava markkinointivuoden 2006/2007 yhdeksän jäljellä olevan kuukauden osalta.

(4) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 950/2006 olisi muutettava.

(5) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 950/2006 seuraavasti:

1) Lisätään 1 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

"(h) Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Kroatian tasavallan vakautus- ja assosiaatiosopimuksen 27 artiklan 5 kohdassa."

2) Korvataan 1 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Edellä 1 kohdan c–h alakohdassa tarkoitettujen säännösten mukaisesti tuoduista määristä, jäljempänä 'tariffikiintiöt', ja kyseisen kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen säännösten mukaisesti tuoduista määristä, jäljempänä 'toimitusvelvoitteet', on käytettävä markkinointivuosina 2006/2007, 2007/2008 ja 2008/2009 liitteessä I esitettyjä järjestysnumeroita."

3) Korvataan 2 artiklan d alakohta seuraavasti:

"(d) 'Balkanin maista peräisin olevalla sokerilla' Albaniasta, Bosnia ja Hertsegovinasta, Serbiasta, Montenegrosta, Kosovosta, entisestä Jugoslavian tasavallasta Makedoniasta tai Kroatiasta peräisin olevia CN-koodeihin 1701 ja 1702 kuuluvia sokerialan tuotteita, jotka tuodaan yhteisöön asetuksen (EY) N:o 2007/2000, entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian kanssa tehdyn vakautus- ja assosiaatiosopimuksen ja Kroatian tasavallan kanssa tehdyn vakautus- ja assosiaatiosopimuksen nojalla;"

4) Korvataan 28 artikla seuraavasti:

"28 artikla

1. Kunakin markkinointivuonna avataan Balkanilta peräisin olevan sokerin osalta tullittomat tariffikiintiöt yhteensä 380 000 tonnille CN-koodeihin 1701 ja 1702 kuuluvia sokerialan tuotteita.

Markkinointivuonna 2006/2007 määrä on kuitenkin 381 500 tonnia CN-koodeihin 1701 ja 1702 kuuluvia sokerialan tuotteita.

([1]) EUVL L 58, 28.2.2006, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1585/2006 (EUVL L 294, 25.10.2006, s. 19).
([2]) EUVL L 26, 28.1.2005, s. 3.
([3]) EUVL L 341, 7.12.2006, s. 31.
([4]) EUVL L 178, 1.7.2006, s.1.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut määrät jaetaan alkuperämaittain seuraavasti:

— Albania	1 000 tonnia,
— Bosnia ja Hertsegovina	12 000 tonnia,
— Serbia ja Montenegro	180 000 tonnia,
— Entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia	7 000 tonnia,
— Kroatia	180 000 tonnia.

Markkinointivuonna 2006/2007 määrät jakautuvat kuitenkin alkuperämaittain seuraavasti:

— Albania	1 250 tonnia,
— Bosnia ja Hertsegovina	15 000 tonnia,
— Serbia ja Montenegro	225 000 tonnia,
— Entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia	5 250 tonnia,
— Kroatia	135 000 tonnia.

Entiselle Jugoslavian tasavallalle Makedonialle ja Kroatialle markkinointivuodeksi 2006/2007 avattu kiintiö avataan vasta 1 päivästä tammikuuta 2007."

5) Korvataan 29 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Montenegron, Serbian, Kosovon tai Kroatian tullialueilta tulevan Balkanin maista peräisin olevan sokerin tuontitodistushakemuksiin on liitettävä Montenegron, Serbian, Kosovon tai Kroatian tullialueiden toimivaltaisten viranomaisten myöntämän, liitteessä II esitetyn mallin mukaisen vientitodistuksen alkuperäiskappale, joka koskee todistushakemuksessa esitettyä määrää vastaavaa määrää."

6) Muutetaan liite I tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2007.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä joulukuuta 2006.

Komission puolesta

Mariann FISCHER BOEL

Komission jäsen

LIITE

Korvataan asetuksen (EY) N:o 950/2006 liitteessä I oleva Balkanin maista peräisin olevan sokerin järjestysnumeroita koskeva taulukko seuraavasti:

”Balkanin maista peräisin olevan sokerin järjestysnumerot

Kolmas maa	Sarjanumero
Albania	09.4324
Bosnia ja Hertsegovina	09.4325
Serbia, Montenegro ja Kosovo	09.4326
Entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia	09.4327
Kroatia	09.4328”

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2007/2006,

annettu 22 päivänä joulukuuta 2006,

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002 täytäntöönpanosta siltä osin kuin kyse on tiettyjen sellaisten luokkaan 3 kuuluvasta aineksesta johdettujen välituotteitten tuonnista ja kauttakuljetuksesta, jotka on tarkoitettu tekniseen käyttöön lääkinnällisissä laitteissa, in vitro-analyyseissä ja laboratorioreagensseissa, ja kyseisen asetuksen muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden terveyssäännöistä 3 päivänä lokakuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002 [1] ja erityisesti sen 32 artiklan 1 kohdan ja liitteessä VIII olevan IV luvun A osan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksessa (EY) N:o 1774/2002 säädetään, että tiettyjä eläimistä saatuja sivutuotteita voidaan tuoda yhteisöön teknisten tuotteitten valmistusta varten, kunhan kyseiset sivutuotteet ovat asetuksessa vahvistettujen vaatimusten mukaisia.

(2) Asetuksen (EY) N:o 1774/2002 liitteessä VIII vahvistetaan tiettyjen teknisten tuotteiden markkinoille saattamista koskevat vaatimukset; kyseisiin tuotteisiin luetaan myös lähtöaineet, joita käytetään esimerkiksi sellaisten teknisten tuotteiden kuin lääkinnällisten laitteiden, in vitro -analyyseissä käytettävien tuotteitten ja laboratorioreagenssien valmistamiseen tai valmistuksessa.

(3) Tietyt jäsenvaltiot, kauppakumppanit ja toiminnanharjoittajat ovat kuitenkin ilmaisseet olevansa huolissaan tiettyjen sellaisten luokkaan 3 kuuluvasta aineksesta johdettujen tuotteitten maahantuonnista, jotka on tarkoitettu lääkinnällisten laitteiden, in vitro -analyyseissä käytettävien tuotteitten ja laboratorioreagenssien (jäljempänä 'välituotteet') valmistukseen. Sen vuoksi on tarpeen selkeyttää tuontivaatimuksia ja vahvistaa täsmälliset edellytykset, joita sovelletaan näihin välituotteisiin.

(4) Vaikka kyseiset välituotteet ovatkin jo voineet käydä läpi alustavan jalostusprosessin, ne kuljetetaan yhteisöön sillä tavoin, ettei niitä voida erottaa muista, muihin teknisiin käyttötarkoituksiin tarkoitetuista eläinperäisistä sivutuotteista muutoin kuin määränpäänsä ja aiottujen käyttötarkoitustensa perusteella. Yhteisön muuhun lainsäädäntöön perustuvan kyseisten välituotteitten suunnitellun määränpään ja käyttötarkoituksen seurannan pitäisi riittää varmistamaan, etteivät välituotteet joudu elintarvike- tai rehuketjuun myöhemmässä vaiheessa, kunhan käytössä on riskiin suhteutetut asianmukaiset kanavointi-, kirjaamis- ja valvontatoimenpiteet.

(5) Kyseisten välituotteitten saattaminen markkinoille olisi siksi kanavoitava kolmansista maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkinnällisten tarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista 18 päivänä joulukuuta 1997 annetun neuvoston direktiivin 97/78/EY [2] mukaisesti, ja siihen olisi sovellettava erityisiä tunnistus- ja valvontatoimenpiteitä, jotta voitaisiin vähentää kyseisten välituotteitten riskiä joutua elintarvike- tai rehuketjuun tai muihin aiotusta poikkeaviin käyttötarkoituksiin.

(6) Asetuksen (EY) N:o 1774/2002 liitteessä VIII vahvistetaan teknisten tuotteiden markkinoille saattamista koskevat vaatimukset. Kun asetuksessa säädetty siirtymäkausi päättyy, kyseistä liitettä tarkastellaan perusteellisesti uudelleen ja se selkeytetään. Kyseisessä liitteessä vahvistettujen sääntöjen täydentämiseksi onkin sillä välin aiheellista vahvistaa erillisessä asetuksessa säännöt, joita sovelletaan sellaisten välituotteitten tuontiin, jotka on tarkoitettu tekniseen käyttöön lääkinnällisissä laitteissa, in vitro-analyyseissä ja laboratorioreagensseissa.

(7) Ennen kuin täysi uudelleentarkastelu ja selkeytys on toteutettu, on tämän erillisen asetuksen ottamiseksi huomioon tarpeen selkeyttää asetuksen (EY) N:o 1774/2002 liitteessä VIII olevan IV ja XI luvun alaa. Liitteen IV luvussa vahvistettuja sääntöjä olisi sovellettava kaikkiin teknisiin käyttötarkoituksiin käytettävään vereen samoin kuin hevoseläinten seerumia lukuun ottamatta kaikkiin muihin verituotteisiin, joita käytetään muihin teknisiin tarkoituksiin kuin lääkinnällisiin laitteisiin, in vitro-analyyseihin tai laboratorioreagensseihin. Liitteen V luvussa vahvistettuja sääntöjä olisi edelleen sovellettava hevoseläinten seerumiin, jota käytetään mihin tahansa tekniseen käyttötarkoitukseen lääkinnälliset laitteet, in vitro-analyysit ja laboratorioreagenssit mukaan luettuina, joten kyseisiä sääntöjä ei tarvitse muuttaa. Liitteen XI luvussa vahvistettuja sääntöjä olisi sovellettava tuotaessa muita eläimistä saatuja jalostamattomia sivutuotteita, jotka eivät kuulu tämän asetuksen piiriin, riippumatta käyttötarkoituksesta, joka voi olla myös lääkinnälliset laitteet, in vitro -analyysit tai laboratorioreagenssit.

[1] EYVL L 273, 10.10.2002, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 208/2006 (EUVL L 36, 8.2.2006, s. 25–31).

[2] EYVL L 24, 30.1.1998, s. 9. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 882/2004 (EUVL L 165, 30.4.2004, s. 1).

(8) Selkeytyksen vuoksi on tehtävä joitakin muutoksia tiettyihin asetuksen (EY) N:o 1774/2002 liitteessä X vahvistettuihin terveystodistusten malleihin.

(9) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan 2 artiklassa olevan määritelmän mukaisen ”välituotteen” tuontiin yhteisöön ja kauttakulkuun yhteisön kautta.

2 artikla

Määritelmä

”Välituotteella” tarkoitetaan luokkaan 3 kuuluvasta aineksesta johdettua tuotetta, joka on tarkoitettu lääkinnällisten laitteiden, in vitro -analyysissä käytettävien tuotteitten tai laboratorioreagenssien valmistukseen ja jonka suunnittelu-, muunto- ja valmistusvaiheet on toteutettu niin pitkälle, että tuotetta voidaan pitää käsiteltynä tuotteena ja että se soveltuu kyseiseen tarkoitukseen mutta vaatii jonkin verran jatkokäsittelyä tai -muuntamista, kuten sekoittamista, pinnoittamista, kokoamista, pakkaamista tai merkinnöillä varustamista, jotta se asiaan liittyviin lopputuotteisiin sovellettavan yhteisön lainsäädännön mukaisesti soveltuu saatettavaksi markkinoille tai otettavaksi käyttöön.

3 artikla

Tuonti

Jäsenvaltioiden on sallittava seuraavat edellytykset täyttävien välituotteiden tuonti:

a) Tuote on peräisin kolmannesta maasta, joka on mainittu Maailman eläintautijärjestön OIE:n tiedotuslehdessä olevassa OIE:n jäsenluettelossa.

b) Tuote on peräisin laitoksesta, jonka tämän artiklan a alakohdassa tarkoitetun kolmannen maan toimivaltainen viranomainen on rekisteröinyt tai hyväksynyt tämän asetuksen liitteessä I vahvistetuin edellytyksin.

c) Tuote on johdettu yksinomaan luokkaan 3 kuuluvasta aineksesta.

d) Jokaisen lähetyksen mukana on oltava kaupallinen asiakirja, josta käy ilmi

i) alkuperämaa

ii) tuotantolaitoksen nimi sekä

iii) että välituotteiden ulommassa päällyksessä on merkintä ”AINOASTAAN LÄÄKINNÄLLISIÄ LAITTEITA/IN VITRO-ANALYYSEJÄ/LABORATORIOREAGENSSEJA VARTEN” (”FOR MEDICAL DEVICES/IN VITRO DIAGNOSTICS/LABORATORY REAGENTS ONLY”).

Kaupallinen asiakirja on laadittava vähintään yhdellä sen EU-jäsenvaltion virallisista kielistä, jonka rajatarkastusasemalla tarkastus tehdään, sekä vähintään yhdellä määräpaikkana olevan EU-jäsenvaltion virallisista kielistä. Kyseiset jäsenvaltiot voivat tarvittaessa sallia muiden kielien käytön, jolloin mukaan on liitettävä virallinen käännös.

e) Tuotteen mukana seuraa tämän asetuksen liitteessä II vahvistetun mallin mukainen tuojan ilmoitus. Ilmoitus on laadittava vähintään yhdellä sen EU-jäsenvaltion virallisista kielistä, jonka rajatarkastusasemalla tarkastus tehdään, sekä vähintään yhdellä määräpaikkana olevan EU-jäsenvaltion virallisista kielistä. Kyseiset jäsenvaltiot voivat tarvittaessa sallia muiden kielien käytön, jolloin mukaan on liitettävä virallinen käännös.

4 artikla

Tarkastukset, kuljetus ja merkinnät

1. Yhteisöön tuodut välituotteet on tarkastettava direktiivin 97/78/EY 4 artiklan mukaisesti sillä rajatarkastusasemalla, jonka kautta ne saapuvat yhteisöön, ja kuljetettava suoraan kyseiseltä rajatarkastusasemalta joko

a) asetuksen (EY) N:o 1774/2002 18 artiklan mukaisesti hyväksyttyyn tekniseen laitokseen, jossa välituotteet on sekoitettava, käytettävä pinnoittamiseen, koottava, pakattava tai varustettava merkinnöin ennen kuin ne saatetaan markkinoille tai otetaan käyttöön lopputuotteeseen sovellettavan yhteisön lainsäädännön mukaisesti, tai

b) luokan 3 väliasteen laitokseen tai varastointilaitokseen, joka on hyväksytty asetuksen (EY) N:o 1774/2002 10 artiklan 3 kohdan tai 11 artiklan mukaisesti.

2. Yhteisön kautta kuljetettavat välituotteet on kuljetettava direktiivin 97/78/EY 11 artiklan mukaisesti.

3. Asianomaisen rajatarkastusaseman virkaeläinlääkärin on ilmoitettava lähetyksestä määräpaikan laitoksesta vastaaville viranomaisille Traces-järjestelmän kautta.

4. Välituotteiden ulommassa päällyksessä on oltava merkintä ”AINOASTAAN LÄÄKINNÄLLISIÄ LAITTEITA/IN VITRO-ANALYYSEJÄ/LABORATORIOREAGENSSEJA VARTEN” (”FOR MEDICAL DEVICES/IN VITRO DIAGNOSTICS/LABORATORY REAGENTS ONLY”).

5 artikla

Käyttö ja lähettäminen

Määräpaikkana olevan laitoksen toiminnanharjoittaja tai omistaja taikka hänen edustajansa saa käyttää ja/tai lähettää välituotteita yksinomaan niihin teknisiin tarkoituksiin, jotka on yksilöity 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetussa laitoksen hyväksynnässä.

6 artikla

Kirjanpito käytöstä ja lähetyksistä

Määräpaikkana olevan laitoksen toiminnanharjoittajan tai omistajan taikka hänen edustajansa on huolehdittava asetuksen (EY) N:o 1774/2002 9 artiklan 1 kohdan mukaisesta kirjanpidosta ja toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle pyynnöstä välituotteitten ostoja, myyntiä, käyttöä, varastoja ja hävittämistä koskevat tiedot, joita tarvitaan sen selvittämiseksi, onko tämän asetuksen säännöksiä noudatettu.

7 artikla

Valvonta

1. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava direktiivin 97/78/EY mukaisesti, että välituotelähetykset lähetetään siitä EU:n jäsenvaltiosta, jossa rajatarkastusasemalla tehtävä tarkastus tehdään, tämän asetuksen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun määränpäänä olevaan laitokseen tai poistumispaikkana olevalle rajatarkastusasemalle, kun kyse on kauttakuljetuksesta.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on tämän asetuksen noudattamisen selvittämiseksi tehtävä säännöllisin väliajoin asiakirjoihin perustuvia tarkastuksia selvittääkseen, että tuotujen välituotteitten määrät ja toisaalta varastoitujen, käytettyjen, lähetettyjen tai hävitettyjen välituotteitten määrät täsmäävät.

3. Kun kyse on kauttakuljetuksessa olevista välituotelähetyksistä, saapumis- ja poistumispaikkana toimivista rajatarkastusasemista vastuussa olevien toimivaltaisten viranomaisten on tarvittavalla yhteistyöllä varmistettava, että lähetykset tarkastetaan tehokkaasti ja että ne voidaan jäljittää.

8 artikla

Muutokset asetuksen (ETY) N:o 1774/2002 liitteisiin VIII ja X

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 1774/2002 liitteet VIII ja X tämän asetuksen liitteen III mukaisesti.

9 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä.*

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2007.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä joulukuuta 2006.

Komission puolesta

Markos KYPRIANOU

Komission jäsen

LIITE I

3 artiklan b alakohdan mukaiset edellytykset alkuperälaitosten rekisteröimiselle tai hyväksymiselle

1. Laitoksen toiminnanharjoittajan tai omistajan taikka hänen edustajansa on

   a) varmistettava, että laitoksessa on riittävät tilat ja laitteet luokkaan 3 kuuluvan aineksen muuntamiseksi, jotta voidaan varmistaa, että 2 artiklassa tarkoitetut suunnittelu-, muunto- ja valmistusvaiheet saatetaan loppuun

   b) laadittava ja toteutettava käytetyn prosessin kriittisten kohtien valvonta- ja tarkastusmenetelmiä

   c) säilytettävä kirjanpitoa b alakohdan soveltamisen kautta saaduista tiedoista vähintään kahden vuoden ajan toimitettavaksi toimivaltaiselle viranomaiselle

   d) ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle, jos käytettävissä olevien tietojen perusteella ilmenee vakava vaara eläinten tai ihmisten terveydelle.

2. Kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen on säännöllisin väliajoin suoritettava tarkastuksia ja valvontaa tämän asetuksen mukaisesti rekisteröidyissä tai hyväksytyissä laitoksissa.

   a) Tarkastusten ja valvonnan tiheys määräytyy laitoksen koon, valmistettavien tuotteitten, riskinarvioinnin ja tarjottujen vakuuksien mukaan ja perustuu HACCP-järjestelmän periaatteisiin.

   b) Jos toimivaltaisen viranomaisen suorittamassa tarkastuksessa ilmenee, ettei yhtä tai useampaa tämän asetuksen säännöstä ole noudatettu, toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava asianmukaisia toimia.

   c) Toimivaltaisen viranomaisen on laadittava luettelo alueellaan olevista tämän asetuksen mukaisesti hyväksytyistä laitoksista. Jokaiselle laitokselle on annettava virallinen numero, jolla laitos ja sen toiminnan luonne yksilöidään. Luettelo ja siihen tehtävät muutokset on toimitettava sille EU:n jäsenvaltiolle, jossa rajatarkastusasemalla tehtävä tarkastus tehdään, ja määränpäänä olevalle EU:n jäsenvaltiolle.

LIITE II

Ilmoituksen malli käytettäväksi tuotaessa kolmansista maista euroopan yhteisöön tai yhteisön kautta kuljetettavaksi välituotteita, jotka on tarkoitettu käytettäväksi lääkinnällisissä laitteissa, in vitro -analyyseissä tai laboratorioreagensseissa

MAA **Ilmoituksen Malli**

Osa I: Lähetyksen tiedot

I.1. Lähettäjä ☐ Nimi Osoite Puh. nro		I.2. Todistuksen viitenumero	I.2.a
		I.3. Toimivaltainen keskusviranomainen	
		I.4. Toimivaltainen paikallishallintoviranomainen	
I.5. Vastaanottaja Nimi Osoite Postinro Puh. nro		I.6. Lähetyksestä vastaava henkilö EU:ssa Nimi Osoite Postinro Puh. nro	
I.7. Alkuperämaa / ISO-koodi	I.8. Alkuperäalue / Koodi	I.9. Määränpäämaa / ISO-koodi	I.10. Määränpää-alue / Koodi
I.11. Alkuperäpaikka/kalastuspaikka Nimi Hyväksyntänumero Osoite		I.12. Määräpaikka Tullivarasto ☐ Nimi Hyväksyntänumero Osoite Postinro	
I.13. Lastauspaikka		I.14. Lähtöpäivä ja -aika	
I.15. Kuljetusvälineet Lentokone ☐ Laiva ☐ Junavaunu ☐ Maantieajoneuvo ☐ Muu ☐ Tunnistetiedot: Asiakirjaviitteet		I.16. EU:n saapumisrajatarkastusasema	
		I.17.	
I.18. Tavaran kuvaus		I.19. Nimikenumero (CN-koodi)	
		I.20. Lukumäärä/paino	
I.21. Lämpötila Huoneenlämpö ☐ Jäähdytetty ☐ Pakastettu ☐		I.22. Pakkausten lukumäärä	
I.23. Sinetin nro ja kontin nro		I.24. Pakkausten tyyppi	
I.25. Tavaralle annettu todistus seuraavaan tarkoitukseen Tekniseen käyttöön ☐ Muu ☐			
I.26. EU:n ulkopuoliseen maahan kauttakulkua varten ☐ Kolmas maa ISO-koodi		I.27. EU:iin tuontia tai maahantuloa varten ☐	

I.28. Tavaroiden tunnistustiedot

Laji (Tieteellinen nimi)	Laitosten hyväksyntänumero valmistuslaitos	Nettopaino	Eränumero

ILMOITUKSEN MALLI KÄYTETTÄVÄKSI TUOTAESSA KOLMANSISTA MAISTA EUROOPAN YHTEISÖÖN LÄHETETTÄVÄKSI TAI YHTEISÖN KAUTTA KULJETETTAVAKSI VÄLITUOTTEITA, JOTKA ON TARKOITETTU KÄYTETTÄVÄKSI LÄÄKINNÄLLISISSÄ LAITTEISSA, IN VITRO -ANALYYSEISSÄ TAI LABORATORIOREAGENSSEISSA

Minä allekirjoittanut ilmoitan, että edellä tarkoitetut välituotteet on tarkoitettu tuotavaksi yhteisöön minun toimestani ja että

1. ne ovat peräisin asetuksen (EY) N:o 1774/2002 ([1]) 6 artiklassa tarkoitetusta luokkaan 3 kuuluvasta aineksesta ja että ne on tarkoitettu lääkinnällisten laitteiden, in vitro -analyyseissä käytettävien tuotteiden tai laboratorioreagenssien valmistukseen

2. niiden suunnittelu-, muunto- ja valmistusvaiheet on toteutettu niin pitkälle, että tuotetta voidaan pitää käsiteltynä tuotteena ja että se soveltuu kyseiseen tarkoitukseen mutta vaatii jonkin verran jatkokäsittelyä tai -muuntamista, kuten sekoittamista, pinnoittamista, kokoamista, pakkaamista tai merkinnöillä varustamista, jotta se asiaan liittyviin lopputuotteisiin sovellettavan yhteisön lainsäädännön mukaisesti soveltuu saatettavaksi markkinoille tai otettavaksi käyttöön

3. niiden ulommassa päällyksessä on merkintä ”AINOASTAAN LÄÄKINNÄLLISIÄ LAITTEITA/IN VITRO -ANALYYSE-JÄ/LABORATORIOREAGENSSEJA VARTEN” (”FOR MEDICAL DEVICES/IN VITRO DIAGNOSTICS/LABORATORY REAGENTS ONLY”) sekä

4. niitä ei missään vaiheessa ole tarkoitus käyttää yhteisössä elintarvikkeissa, rehuaineissa, eloperäisissä lannoitteissa tai maanparannusaineissa ja että ne toimitetaan suoraan seuraavaan laitokseen:

Nimi ..... Osoite .....

Tuoja

Nimi ..... Osoite .....

Tehty .....
(paikka) *(päiväys)*

Allekirjoitus .....

([1]) Luettelo luokkaan 3 kuuluvasta aineksesta (viitattu asetuksessa (EY) N:o 1774/2002 – EYVL L 273, 10.10.2002, s. 1)
a) teuraseläinten osat, jotka on todettu ihmisravinnoksi kelpaaviksi yhteisön lainsäädännön mukaisesti, mutta joita ei ole kaupallisista syistä tarkoitettu ihmisravinnoksi,
b) teuraseläinten osat, jotka on todettu ihmisravinnoksi kelpaamattomiksi mutta joissa ei ole merkkejä ihmiseen tai eläimiin tarttuvista taudeista ja jotka on johdettu ihmisravinnoksi kelpaavista ruhoista yhteisön lainsäädännön mukaisesti,
c) vuodat, nahat, sorkat, kaviot, sarvet, sianharjakset, höyhenet ja sulat, jotka ovat peräisin teurastamoissa teurastetuista eläimistä, joille on tehty ante mortem tarkastus ja jotka on tarkastuksessa todettu ihmisravinnoksi teurastuskelpoisiksi yhteisön lainsäädännön mukaisesti,
d) veri, joka on saatu sellaisista muista eläimistä kuin märehtijöistä, jotka on teurastettu teurastamossa, joille on tehty ante mortem -tarkastus ja jotka on tarkastuksessa todettu ihmisravinnoksi teurastuskelpoiseksi yhteisön lainsäädännön mukaisesti;
e) eläimistä saatavat sivutuotteet, jotka on johdettu ihmisravinnoksi tarkoitettujen tuotteiden tuotannosta, mukaan luettuina luut, joista on poistettu rasva, ja rasvan sulatuksessa syntyvä proteiinijäännös,
f) entiset eläinperäiset elintarvikkeet tai eläinperäisiä tuotteita sisältävät entiset elintarvikkeet, muut kuin ruokajäte, joita ei ole enää tarkoitettu ihmisravinnoksi kaupallisista syistä tai sellaisten valmistuksessa tai pakkauksessa esiintyneiden ongelmien tai muiden vikojen vuoksi, jotka eivät aiheuta riskiä ihmisille tai eläimille,
g) sellaisista eläimistä peräisin oleva maito, joissa ei ole kliinisiä merkkejä kyseisen tuotteen välityksellä ihmisiin tai eläimiin tarttuvista taudeista,
h) avomereltä kalajauhon valmistusta varten pyydetyt kalat tai muut meren eläimet, lukuun ottamatta merinisäkkäitä,
i) kalasta saatavat sivutuotteet, joita saadaan kalatuotteita ihmisravinnoksi valmistavilta laitoksilta,
j) kuoret, hautomoiden sivutuotteet ja säröillä olevien munien sivutuotteet, jotka ovat peräisin eläimistä, joissa ei ole ilmennyt kliinisiä merkkejä jostakin kyseisen tuotteen välityksellä ihmisiin tai eläimiin tarttuvasta taudista.

LIITE III

Muutetaan asetuksen (ETY) N:o 1774/2002 liitteet VIII ja X seuraavasti:

1) Muutetaan liite VIII seuraavasti:

a) Korvataan IV luvun otsikko seuraavasti:

”Vaatimukset verelle ja verituotteille, joita käytetään teknisiin tarkoituksiin, lukuun ottamatta hevoseläinten seerumia ja komission asetuksen (EY) N:o 2007/2006 1 artiklassa tarkoitettuja välituotteita”.

b) Korvataan XI luvun otsikko seuraavasti:

”Vaatimukset rehun – lemmikkieläinten ruoka mukaan luettuna – ja teknisten tuotteiden valmistukseen käytettäville eläinten sivutuotteille lukuun ottamatta komission asetuksen (EY) N:o 2007/2006 1 artiklassa tarkoitettuja välituotteita”.

2) Muutetaan liite X seuraavasti:

a) Korvataan 4C luvussa terveystodistuksen otsikko ”Euroopan yhteisöön lähetettäville verituotteille, joita käytetään teknisiin tarkoituksiin, lääkevalmisteet, in vitro -analyyseissä käytettävät aineet ja laboratorioreagenssit mukaan luettuina mutta hevoseläinten seerumia lukuun ottamatta” seuraavalla otsikolla:

”Euroopan yhteisöön lähetettäville, teknisiin tarkoituksiin käytettäville verituotteille lukuun ottamatta hevoseläinten seerumia ja komission asetuksen (EY) N:o 2007/2006 1 artiklassa tarkoitettuja välituotteita”.

b) Korvataan 8B luvussa terveystodistuksen otsikko ”Euroopan yhteisöön lähetettäville teknisten tuotteiden (farmaseuttiset tuotteet mukaan luettuina) [1] valmistukseen tarkoitetuille eläimistä saataville sivutuotteille” seuraavalla otsikolla:

”Euroopan yhteisöön lähetettäville eläinten sivutuotteille, [1] joita käytetään teknisiin tarkoituksiin”

[1] Lukuun ottamatta raakaverta, raakamaitoa, sorkka- ja kavioeläinten vuotia ja nahkoja ja sianharjaksia, (ks. näiden tuotteiden tuontia koskevat erityiset todistukset) sekä villaa, karvaa, sulkia ja höyheniä ja niiden osia. Tätä todistusta ei käytetä asetuksessa (EY) N:o 2007/2006 vahvistetun määritelmän mukaisille välituotteille (ks. näiden tuotteiden tuontia koskevat edellytykset ja ilmoituksen malli).

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2008/2006,

annettu 22 päivänä joulukuuta 2006,

Kroatiasta, Bosnia ja Hertsegovinasta, entisestä Jugoslavian tasavallasta Makedoniasta, Serbiasta, Montenegrosta ja Kosovosta peräisin olevien ”baby beef” -tuotteiden tariffikiintiöiden soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä vuodeksi 2007

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 ([1]) ja erityisesti sen 32 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Poikkeuksellisten kaupan toimenpiteiden käyttöönotosta Euroopan unionin vakautus- ja assosiaatioprosessiin osallistuville tai siihen yhteydessä oleville maille ja alueille sekä asetuksen (EY) N:o 2820/98 muuttamisesta ja asetusten (EY) N:o 1763/1999 ja (EY) N:o 6/2000 kumoamisesta 18 päivänä syyskuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2007/2000 ([2]) 4 artiklan 2 kohdassa vahvistetaan ”baby beef” -tuotteiden vuotuiseksi tuontietuuskiintiöksi 11 475 tonnia, joka jaetaan Bosnia ja Hertsegovinan, Serbian, Montenegron ja Kosovon kesken.

(2) ”Baby beef” -tuotteiden vuotuiseksi tuontietuuskiintiöksi vahvistetaan 9 400 tonnia neuvoston ja komission päätöksellä 2005/40/EY, Euratom, hyväksymässä Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Kroatian tasavallan välisessä vakautus- ja assosiaatiosopimuksessa ([3]) ja 1 650 tonnia neuvoston ja komission päätöksellä 2004/239/EY, Euratom, hyväksymässä Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian välisessä vakautus- ja assosiaatiosopimuksessa ([4]).

(3) Tietyistä menettelyistä Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Kroatian tasavallan välisen vakautus- ja assosiaatiosopimuksen soveltamiseksi ja Euroopan yhteisön ja Kroatian tasavallan välisen väliaikaisen sopimuksen soveltamiseksi 19 päivänä marraskuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2248/2001 ([5]) 2 artiklassa ja menettelyistä Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian välisen vakautus- ja assosiaatiosopimuksen soveltamiseksi ja Euroopan yhteisön ja entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian välisen väliaikaisen sopimuksen soveltamiseksi 21 päivänä tammikuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 153/2002 ([6]) 2 artiklassa säädetään, että ”baby beef” -tuotteita koskevien myönnytysten täytäntöönpanemiseksi olisi vahvistettava yksityiskohtaiset säännöt.

(4) Bosnia ja Hertsegovinan, Serbian, Montenegron ja Kosovon ”baby beef” -tuotteiden kiintiöissä tapahtuvassa tuonnissa on asetuksen (EY) N:o 2007/2000 mukaan valvontasyistä esitettävä aitoustodistus, jolla todistetaan, että tavarat ovat todistuksen myöntäneen maan alkuperätuotteita ja että ne vastaavat täysin mainitun asetuksen liitteessä II olevaa määritelmää. Yhdenmukaisuussyistä myös Kroatiasta ja entisestä Jugoslavian tasavallasta Makedoniasta peräisin olevien ”baby beef” -tuotteiden kiintiöissä tapahtuvassa tuonnissa olisi esitettävä aitoustodistus, jolla todistetaan, että tavarat ovat todistuksen myöntäneen maan alkuperätuotteita ja että ne vastaavat täysin Kroatian ja entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian kanssa tehtyjen vakautus- ja assosiaatiosopimuksen liitteessä III olevaa määritelmää. Lisäksi olisi vahvistettava aitoustodistusten malli sekä niiden käyttöä koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

(5) Yhdistyneiden Kansakuntien johtaman operaation (UNMIK) kautta kansainvälisen siviilihallinnon alaisuudessa oleva Kosovo, sellaisena kuin se on määriteltynä 10 päivänä kesäkuuta 1999 annetussa Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselmassa 1244, ja Montenegro ovat lisäksi perustaneet erilliset tullihallinnot. Siksi olisi vahvistettava erityinen aitoustodistus myös Montenegron ja Kosovon tullialueilta peräisin olevia tuotteita varten.

([1]) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1913/2005 (EUVL L 307, 25.11.2005, s. 2).
([2]) EYVL L 240, 23.9.2000, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1946/2005 (EUVL L 312, 29.11.2005, s. 1).
([3]) EUVL L 26, 28.1.2005, s. 1,
([4]) EUVL L 84, 20.3.2004, s. 1.
([5]) EYVL L 304, 21.11.2001, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2/2003 (EYVL L 1, 4.1.2003, s. 26).
([6]) EYVL L 25, 29.1.2002, s. 16. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 3/2003 (EYVL L 1, 4.1.2003, s. 30).

(6) Asianomaisia kiintiöitä olisi hallinnoitava tuontitodistuksin. Siksi olisi sovellettava maataloustuotteiden tuonti-, vienti- ja ennakkovahvistustodistusmenettelyn soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 9 päivänä kesäkuuta 2000 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1291/2000 ([1]) ja naudanliha-alan tuonti- ja vientitodistusjärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja asetuksen (ETY) N:o 2377/80 kumoamisesta 26 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1445/95 ([2]) säännöksiä, jollei tämän asetuksen säännöksistä muuta johdu.

(7) Tuontitodistusjärjestelmän alaisten maataloustuotteiden tuontitariffikiintiöiden hallinnointia koskevista yhteisistä säännöistä annettua komission asetusta (EY) N:o 1301/2006 ([3]) sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2007 alkavien tuontitariffikiintiökausien tuontitodistuksiin. Asetuksessa (EY) N:o 1301/2006 vahvistetaan erityisesti hakemuksia, hakijoiden asemaa ja todistusten myöntämistä koskevat yksityiskohtaiset säännökset. Kyseisessä asetuksessa säädetään, että todistusten voimassaolo päättyy tuontitariffikiintiökauden viimeisenä päivänä. Asetuksen (EY) N:o 1301/2006 säännöksiä olisi sovellettava tämän asetuksen nojalla myönnettyihin tuontitodistuksiin rajoittamatta tässä asetuksessa säädettyjen lisäedellytysten tai poikkeusten soveltamista. Olisi tarpeen mukauttaa tämän asetuksen säännökset asetuksen (EY) N:o 1301/2006 säännöksiin.

(8) Kyseisten tuotteiden tuonnin moitteettoman hallinnoinnin varmistamiseksi olisi säädettävä, että tuontitodistukset voidaan myöntää vasta erityisesti aitoustodistuksessa olevien tietojen tarkastamisen jälkeen.

(9) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat naudanliha-alan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Avataan seuraavat tariffikiintiöt 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2007 väliseksi ajaksi:

a) 9 400 tonnia teuraspainona ilmaistuna Kroatiasta peräisin olevaa ”baby beef” -tuotetta;

b) 1 500 tonnia teuraspainona ilmaistuna Bosnia ja Hertsegovinasta peräisin olevaa ”baby beef” -tuotetta;

c) 1 650 tonnia teuraspainona ilmaistuna entisestä Jugoslavian tasavallasta Makedoniasta peräisin olevaa ”baby beef” -tuotetta;

d) 9 975 tonnia teuraspainona ilmaistuna Serbiasta, Montenegrosta ja Kosovosta peräisin olevaa ”baby beef” -tuotetta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen kiintiöiden järjestysnumerot ovat 09.4503, 09.4504, 09.4505 ja 09.4506.

Näihin kiintiöihin luettaessa 100 kilogramman elopaino vastaa 50:tä kilogrammaa teuraspainoa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa kiintiöissä kannettavaksi tulliksi vahvistetaan 20 prosenttia arvotullista ja 20 prosenttia paljoustullista, sellaisina kuin ne vahvistetaan yhteisessä tullitariffissa.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa kiintiöissä voidaan tuoda seuraaviin CN-koodeihin kuuluvia tiettyjä eläviä eläimiä ja lihaa, jotka mainitaan asetuksen (EY) N:o 2007/2000 liitteessä I, Kroatian kanssa tehdyn vakautus- ja assosiaatiosopimuksen liitteessä III ja entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian kanssa tehdyn vakautus- ja assosiaatiosopimuksen liitteessä III:

— ex 0102 90 51, ex 0102 90 59, ex 0102 90 71 ja ex 0102 90 79,

— ex 0201 10 00 ja ex 0201 20 20,

— ex 0201 20 30,

— ex 0201 20 50.

2 artikla

Asetuksia (EY) N:o 1445/95 ja (EY) N:o 1291/2000 sekä asetuksen (EY) N:o 1301/2006 I ja III lukua sovelletaan 1 artiklassa tarkoitetuissa kiintiöissä tapahtuvaan tuontiin, jollei tämän asetuksen säännöksistä muuta johdu.

3 artikla

1. Todistushakemusten ja todistusten 8 kohdassa on mainittava alkuperämaa tai alkuperätullialue, ja ”kyllä”-kohdassa on oltava rasti. Todistukset velvoittavat tuomaan tästä maasta tai tältä tullialueelta.

Todistushakemuksen ja todistuksen 20 kohdassa on oltava yksi liitteessä I luetelluista maininnoista.

([1]) EYVL L 152, 24.6.2000, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 410/2006 (EUVL L 71, 10.3.2006, s. 7).
([2]) EYVL L 143, 27.6.1995, s. 35. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1713/2006 (EUVL L 321, 21.11.2006, s. 11).
([3]) EUVL L 238, 1.9.2006, s. 13.

2. Toimivaltaiselle viranomaiselle on esitettävä 4 artiklan mukaisesti laaditun aitoustodistuksen alkuperäiskappale ja sen jäljennös sekä siihen liittyvä ensimmäinen tuontitodistushakemus.

Aitoustodistusta voidaan siihen merkittyjen määrien rajoissa käyttää useampien tuontitodistusten myöntämiseksi. Tällöin toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava asianomainen määrä aitoustodistuksessa.

3. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää tuontitodistuksia vasta sen jälkeen, kun ne ovat varmistaneet, että kaikki aitoustodistuksessa olevat tiedot vastaavat komissiolta viikoittain saatavia tietoja asianomaisesta tuonnista. Tämän jälkeen todistus on annettava viipymättä.

4 artikla

1. Kaikkiin tuontitodistushakemuksiin, jotka koskevat 1 artiklassa tarkoitetuissa kiintiöissä tapahtuvaa tuontia, on liitettävä aitoustodistus, jonka on myöntänyt jokin liitteessä II luetelluista viejämaan tai -tullialueen viranomaisista ja jolla todistetaan, että tuotteet ovat peräisin kyseisestä maasta tai kyseiseltä tullialueelta ja vastaavat määritelmää, joka on annettu asetuksen (EY) N:o 2007/2000 liitteessä II, Kroatian kanssa tehdyn vakautus- ja assosiaatiosopimuksen liitteessä III tai entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian kanssa tehdyn vakautus- ja assosiaatiosopimuksen liitteessä III.

2. Asianomainen viejämaa tai -tullialue laatii aitoustodistuksen liitteissä III–VIII esitetyn mallin mukaisesti yhtenä alkuperäiskappaleena ja kahtena jäljennöksenä, ja se painetaan ja täytetään jollakin Euroopan yhteisön virallisista kielistä. Se voidaan myös painaa ja täyttää viejämaan tai -tullialueen virallisella kielellä tai jollakin niistä.

Sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, jonne tuontitodistushakemus jätetään, saavat vaatia, että todistuksesta toimitetaan käännös.

3. Aitoustodistuksen alkuperäiskappale ja jäljennökset on täytettävä kirjoituskoneella tai käsin. Jälkimmäisessä tapauksessa on käytettävä mustaa mustetta ja kirjoitettava suuraakkosin.

Todistusten on oltava suuruudeltaan 210 × 297 mm. Käytettävän paperin on painettava vähintään 40 g/m^2. Alkuperäiskappale on väriltään valkoinen, ensimmäinen jäljennös vaaleanpunainen ja toinen jäljennös keltainen.

4. Jokaiseen todistukseen on merkittävä sarjanumero, jota seuraa todistuksen myöntävän maan tai tullialueen nimi.

Jäljennöksissä on oltava sama sarjanumero ja nimi kuin alkuperäiskappaleessa.

5. Todistus on voimassa ainoastaan, jos jokin liitteessä II luetelluista todistuksen myöntävistä viranomaisista on vahvistanut sen asianmukaisesti.

6. Todistus on asianmukaisesti vahvistettu, jos siinä mainitaan myöntämispaikka ja -päivä ja jos siinä on todistuksen myöntävän viranomaisen leima ja sellaisten henkilöiden allekirjoitukset, joilla on oikeus allekirjoittaa todistus.

5 artikla

1. Liitteessä II lueteltujen todistuksen myöntävien viranomaisten on

a) oltava viejämaan tai -tullialueen tässä tarkoituksessa tunnustamia;

b) sitouduttava todentamaan todistuksissa olevat tiedot;

c) sitouduttava toimittamaan komissiolle vähintään kerran viikossa kaikki aitoustodistuksissa olevien tietojen todentamiseksi tarvittavat tiedot ja erityisesti seuraavat tiedot: todistuksen numero, viejä, vastaanottaja, määrämaa, tuote (eläviä eläimiä / lihaa), nettopaino ja allekirjoituspäivämäärä.

2. Komissio tarkistaa liitteessä II olevaa luetteloa, jos 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu vaatimus ei enää täyty tai jos todistuksen myöntävä viranomainen ei täytä yhtä tai useampaa sille kuuluvista velvollisuuksista taikka jos nimetään uusi todistuksen myöntävä viranomainen.

6 artikla

Aitoustodistukset ja tuontitodistukset ovat voimassa kolme kuukautta niiden myöntämispäivästä.

7 artikla

Asianomaisen viejämaan tai -tullialueen on toimitettava komissiolle mallit leimoista, joita niiden todistuksen myöntävät viranomaiset käyttävät, sekä niiden henkilöiden nimet ja allekirjoitukset, joilla on aitoustodistusten allekirjoitusoikeus. Komissio toimittaa nämä tiedot jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

8 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2007.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä joulukuuta 2006.

Komission puolesta
Mariann FISCHER BOEL
Komission jäsen

LIITE I

3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut maininnat

— *bulgariaksi:* „Baby beef" (Регламент (ЕО) № 2008/2006)

— *espanjaksi:* "Baby beef" (Reglamento (CE) nº 2008/2006)

— *tšekiksi:* "Baby beef" (Nařízení (ES) č. 2008/2006)

— *tanskaksi:* "Baby beef" (Forordning (EF) nr. 2008/2006)

— *saksaksi:* "Baby beef" (Verordnung (EG) Nr. 2008/2006)

— *viroksi:* "Baby beef" (Määrus (EÜ) nr 2008/2006)

— *kreikaksi:* "Baby beef" (Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2008/2006)

— *englanniksi:* "Baby beef" (Regulation (EC) No 2008/2006)

— *ranskaksi:* "Baby beef" (Règlement (CE) nº 2008/2006)

— *italiaksi:* "Baby beef" (Regolamento (CE) n. 2008/2006)

— *latviaksi:* "Baby beef" (Regula (EK) Nr. 2008/2006)

— *liettuaksi:* "Baby beef" (Reglamentas (EB) Nr. 2008/2006)

— *unkariksi:* "Baby beef" (2008/2006/EK rendelet)

— *maltaksi:* "Baby beef" (Regolament (KE) Nru 2008/2006)

— *hollanniksi:* "Baby beef" (Verordening (EG) nr 2008/2006)

— *puolaksi:* "Baby beef" (Rozporządzenie (WE) nr 2008/2006)

— *portugaliksi:* "Baby beef" (Regulamento (CE) n.º 2008/2006)

— *romaniaksi:* "Baby beef" (Regulamentul (CE) nr. 2008/2006)

— *slovakiksi:* "Baby beef" (Nariadenie (ES) č. 2008/2006)

— *sloveeniksi:* "Baby beef" (Uredba (ES) št. 2008/2006)

— *suomeksi:* "Baby beef" (Asetus (EY) N:o 2008/2006)

— *ruotsiksi:* "Baby beef" (Förordning (EG) nr 2008/2006)

LIITE II

Todistuksen myöntävät viranomaiset:

— Kroatia: Kroatian kotieläinkeskus, Zagreb, Kroatia

— Bosnia ja Hertsegovina:

— Entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia:

— Serbia ([1]): Lihahygieniasta ja -teknologiasta vastaava instituutti, Kacanskog 13, Belgrad, Jugoslavia.

— Montenegro:

— Serbia/Kosovo:

([1]) Paitsi Kosovo, sellaisena kuin se on määriteltynä 10. kesäkuuta 1999 annetussa Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselmassa 1244.

LIITE III

<table>
<tr><td colspan="2">1. Lähettäjä (täydellinen nimi ja osoite)</td><td colspan="2">TODISTUS N:o 0000

ALKUPERÄISKAPPALE

KROATIA</td></tr>
<tr><td colspan="2">2. Vastaanottaja (täydellinen nimi ja osoite)</td><td colspan="2">AITOUSTODISTUS

nautaeläinten ja naudanlihan Euroopan yhteisöön vientiä varten
[asetuksen (EY) N:o 2008/2006 soveltaminen]</td></tr>
<tr><td colspan="4">HUOMAUTUKSIA

A. Tämä todistus laaditaan yhtenä alkuperäiskappaleena ja kahtena jäljennöksenä.

B. Alkuperäiskappale ja sen jäljennökset täytetään joko kirjoituskoneella tai käsin. Jälkimmäisessä tapauksessa on käytettävä mustaa mustetta ja kirjoitettava suuraakkosin.</td></tr>
<tr><td>3. Pakkausten tai eläinten merkit, numerot, lukumäärä ja laji; tavaran kuvaus</td><td>4. Yhdistetyn nimikkeistön koodi</td><td>5. Bruttopaino (kg)</td><td>6. Nettopaino (kg)</td></tr>
<tr><td colspan="4">7. Nettopaino (kg) (kirjaimin)</td></tr>
<tr><td colspan="4">8. Todistuksen myöntävän toimivaltaisen viranomaisen nimissä (9 kohta) toimiva allekirjoittanut ..... todistaa, että edellä kuvatuille tuotteille on tehty terveystarkastus ..... (paikka) liitteenä olevan ..... (päivämäärä) annetun eläinlääkärintodistuksen mukaisesti ja että tuotteet ovat peräisin ja lähtöisin Kroatiasta ja että ne vastaavat tarkasti päätöksen 2005/40/EY, Euratom, sisältämän vakautus- ja assosiaatiosopimuksen liitteessä III annettua määritelmää (EUVL L 26, 28.1.2005, s. 1).</td></tr>
<tr><td colspan="2">9. Todistuksen myöntävä toimivaltainen viranomainen</td><td colspan="2">Paikka: ..... Päiväys: .....

(Todistuksen myöntävän toimivaltaisen viranomaisen leima)

(Allekirjoitus)</td></tr>
</table>

LIITE IV

1. Lähettäjä (täydellinen nimi ja osoite)	TODISTUS N:o 0000 ALKUPERÄISKAPPALE BOSNIA JA HERTSEGOVINA
2. Vastaanottaja (täydellinen nimi ja osoite)	AITOUSTODISTUS nautaeläinten ja naudanlihan Euroopan yhteisöön vientiä varten [asetuksen (EY) N:o 2008/2006 soveltaminen]

HUOMAUTUKSIA

A. Tämä todistus laaditaan yhtenä alkuperäiskappaleena ja kahtena jäljennöksenä.

B. Alkuperäiskappale ja sen jäljennökset täytetään joko kirjoituskoneella tai käsin. Jälkimmäisessä tapauksessa on käytettävä mustaa mustetta ja kirjoitettava suuraakkosin.

3. Pakkausten tai eläinten merkit, numerot, lukumäärä ja laji; tavaran kuvaus	4. Yhdistetyn nimikkeistön koodi	5. Bruttopaino (kg)	6. Nettopaino (kg)

7. Nettopaino (kg) (kirjaimin)

8. Todistuksen myöntävän toimivaltaisen viranomaisen nimissä (9 kohta) toimiva allekirjoittanut ..... todistaa, että edellä kuvatuille tuotteille on tehty terveystarkastus ..... (paikka) liitteenä olevan ..... (päivämäärä) annetun eläinlääkärintodistuksen mukaisesti ja että tuotteet ovat peräisin ja lähtöisin Bosnia ja Hertsegovinasta ja että ne vastaavat tarkasti neuvoston asetuksen (EY) N:o 2007/2000 liitteessä II annettua määritelmää (EUVL L 240, 23.9.2000, s. 1).

9. Todistuksen myöntävä toimivaltainen viranomainen	Paikka: ..... Päiväys: ..... (Todistuksen myöntävän toimivaltaisen viranomaisen leima) (Allekirjoitus)

LIITE V

<table>
<tr><td>1. Lähettäjä (täydellinen nimi ja osoite)</td><td colspan="3">TODISTUS N:o 0000

ALKUPERÄISKAPPALE

ENTINEN JUGOSLAVIAN TASAVALTA MAKEDONIA</td></tr>
<tr><td>2. Vastaanottaja (täydellinen nimi ja osoite)</td><td colspan="3">AITOUSTODISTUS

nautaeläinten ja naudanlihan Euroopan yhteisöön vientiä varten
[asetuksen (EY) N:o 2008/2006 soveltaminen]</td></tr>
<tr><td colspan="4">HUOMAUTUKSIA

A. Tämä todistus laaditaan yhtenä alkuperäiskappaleena ja kahtena jäljennöksenä.

B. Alkuperäiskappale ja sen jäljennökset täytetään joko kirjoituskoneella tai käsin. Jälkimmäisessä tapauksessa on käytettävä mustaa mustetta ja kirjoitettava suuraakkosin.</td></tr>
<tr><td>3. Pakkausten tai eläinten merkit, numerot, lukumäärä ja laji; tavaran kuvaus</td><td>4. Yhdistetyn nimikkeistön koodi</td><td>5. Bruttopaino (kg)</td><td>6. Nettopaino (kg)</td></tr>
<tr><td colspan="4">7. Nettopaino (kg) (kirjaimin)</td></tr>
<tr><td colspan="4">8. Todistuksen myöntävän toimivaltaisen viranomaisen nimissä (9 kohta) toimiva allekirjoittanut ..... todistaa, että edellä kuvatuille tuotteille on tehty terveystarkastus ..... (paikka) liitteenä olevan ..... (päivämäärä) annetun eläinlääkärintodistuksen mukaisesti ja että tuotteet ovat peräisin ja lähtöisin entisestä Jugoslavian tasavallasta Makedoniasta ja että ne vastaavat tarkasti päätöksen 2005/239/EY, Euratom, sisältämän vakautus- ja assosiaatiosopimuksen liitteessä III annettua määritelmää (EUVL L 84, 20.3.2004, s. 1).</td></tr>
<tr><td colspan="2">9. Todistuksen myöntävä toimivaltainen viranomainen</td><td colspan="2">Paikka: ..... Päiväys: .....

(Todistuksen myöntävän toimivaltaisen viranomaisen leima)

(Allekirjoitus)</td></tr>
</table>

LIITE VI

<table>
<tr><td>1. Lähettäjä (täydellinen nimi ja osoite)</td><td colspan="3">TODISTUS N:o 0000

ALKUPERÄISKAPPALE

SERBIA (1)</td></tr>
<tr><td>2. Vastaanottaja (täydellinen nimi ja osoite)</td><td colspan="3">AITOUSTODISTUS

nautaeläinten ja naudanlihan Euroopan yhteisöön vientiä varten
[asetuksen (EY) N:o 2008/2006 soveltaminen]</td></tr>
<tr><td colspan="4">HUOMAUTUKSIA

A. Tämä todistus laaditaan yhtenä alkuperäiskappaleena ja kahtena jäljennöksenä.

B. Alkuperäiskappale ja sen jäljennökset täytetään joko kirjoituskoneella tai käsin. Jälkimmäisessä tapauksessa on käytettävä mustaa mustetta ja kirjoitettava suuraakkosin.</td></tr>
<tr><td>3. Pakkausten tai eläinten merkit, numerot, lukumäärä ja laji; tavaran kuvaus</td><td>4. Yhdistetyn nimikkeistön koodi</td><td>5. Bruttopaino (kg)</td><td>6. Nettopaino (kg)</td></tr>
<tr><td colspan="4">7. Nettopaino (kg) (kirjaimin)</td></tr>
<tr><td colspan="4">8. Todistuksen myöntävän toimivaltaisen viranomaisen nimissä (9 kohta) toimiva allekirjoittanut ..... todistaa, että edellä kuvatuille tuotteille on tehty terveystarkastus ..... (paikka) liitteenä olevan ..... (päivämäärä) annetun eläinlääkärintodistuksen mukaisesti ja että tuotteet ovat peräisin ja lähtöisin Serbiasta ja että ne vastaavat tarkasti neuvoston asetuksen (EY) N:o 2007/2000 liitteessä II annettua määritelmää (EYVL L 240, 23.9.2000, s. 1).</td></tr>
<tr><td colspan="2">9. Todistuksen myöntävä toimivaltainen viranomainen</td><td colspan="2">Paikka: ..... Päiväys: .....

(Todistuksen myöntävän toimivaltaisen viranomaisen leima)

(Allekirjoitus)</td></tr>
</table>

(1) Paitsi Kosovo, sellaisena kuin se on määriteltynä 10. kesäkuuta 1999 annetussa Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselmassa 1244.

LIITE VII

<table>
<tr><td>1. Lähettäjä (täydellinen nimi ja osoite)</td><td colspan="3">TODISTUS N:o 0000

ALKUPERÄISKAPPALE

MONTENEGRO</td></tr>
<tr><td>2. Vastaanottaja (täydellinen nimi ja osoite)</td><td colspan="3">AITOUSTODISTUS

nautaeläinten ja naudanlihan Euroopan yhteisöön vientiä varten
[asetuksen (EY) N:o 2008/2006 soveltaminen]</td></tr>
<tr><td colspan="4">HUOMAUTUKSIA

A. Tämä todistus laaditaan yhtenä alkuperäiskappaleena ja kahtena jäljennöksenä.

B. Alkuperäiskappale ja sen jäljennökset täytetään joko kirjoituskoneella tai käsin. Jälkimmäisessä tapauksessa on käytettävä mustaa mustetta ja kirjoitettava suuraakkosin.</td></tr>
<tr><td>3. Pakkausten tai eläinten merkit, numerot, lukumäärä ja laji; tavaran kuvaus</td><td>4. Yhdistetyn nimikkeistön koodi</td><td>5. Bruttopaino (kg)</td><td>6. Nettopaino (kg)</td></tr>
<tr><td colspan="4">7. Nettopaino (kg) (kirjaimin)</td></tr>
<tr><td colspan="4">8. Todistuksen myöntävän toimivaltaisen viranomaisen nimissä (9 kohta) toimiva allekirjoittanut ..... todistaa, että edellä kuvatuille tuotteille on tehty terveystarkastus ..... (paikka) liitteenä olevan ..... (päivämäärä) annetun eläinlääkärintodistuksen mukaisesti ja että tuotteet ovat peräisin ja lähtöisin Montenegrosta ja että ne vastaavat tarkasti neuvoston asetuksen (EY) N:o 2007/2000 liitteessä II annettua määritelmää (EYVL L 240, 23.9.2000, s. 1)</td></tr>
<tr><td colspan="2">9. Todistuksen myöntävä toimivaltainen viranomainen</td><td colspan="2">Paikka: ..... Päiväys: .....

(Todistuksen myöntävän toimivaltaisen viranomaisen leima)

(Allekirjoitus)</td></tr>
</table>

LIITE VIII

<table>
<tr><td>1. Lähettäjä (täydellinen nimi ja osoite)</td><td colspan="3">TODISTUS N:o 0000

ALKUPERÄISKAPPALE

YHDISTYNEIDEN KANSAKUNTIEN VÄLIAIKAINEN KOSOVON SIVIILIOPERAATIO (UNMIK)</td></tr>
<tr><td>2. Vastaanottaja (täydellinen nimi ja osoite)</td><td colspan="3">AITOUSTODISTUS

nautaeläinten ja naudanlihan Euroopan yhteisöön vientiä varten
[asetuksen (EY) N:o 2008/2006 soveltaminen]</td></tr>
<tr><td colspan="4">HUOMAUTUKSIA

A. Tämä todistus laaditaan yhtenä alkuperäiskappaleena ja kahtena jäljennöksenä.

B. Alkuperäiskappale ja sen jäljennökset täytetään joko kirjoituskoneella tai käsin. Jälkimmäisessä tapauksessa on käytettävä mustaa mustetta ja kirjoitettava suuraakkosin.</td></tr>
<tr><td>3. Pakkausten tai eläinten merkit, numerot, lukumäärä ja laji; tavaran kuvaus</td><td>4. Yhdistetyn nimikkeistön koodi</td><td>5. Bruttopaino (kg)</td><td>6. Nettopaino (kg)</td></tr>
<tr><td colspan="4">7. Nettopaino (kg) (kirjaimin)</td></tr>
<tr><td colspan="4">8. Todistuksen myöntävän toimivaltaisen viranomaisen nimissä (9 kohta) toimiva allekirjoittanut ..... todistaa, että edellä kuvatuille tuotteille on tehty terveystarkastus ..... (paikka) liitteenä olevan ..... (päivämäärä) annetun eläinlääkärintodistuksen mukaisesti ja että tuotteet ovat peräisin ja lähtöisin Serbiasta / Kosovosta ja että ne vastaavat tarkasti neuvoston asetuksen (EY) N:o 2007/2000 liitteessä II annettua määritelmää (EYVL L 240, 23.9.2000, s. 1).</td></tr>
<tr><td colspan="2">9. Todistuksen myöntävä toimivaltainen viranomainen</td><td colspan="2">Paikka: ..... Päiväys: .....

(Todistuksen myöntävän toimivaltaisen viranomaisen leima)

(Allekirjoitus)</td></tr>
</table>

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2009/2006,

annettu 27 päivänä joulukuuta 2006,

maidon ja maitotuotteiden vientitukien vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 ([1]) ja erityisesti sen 31 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (EY) N:o 1255/1999 31 artiklan 1 kohdassa säädetään, että mainitun asetuksen 1 artiklassa lueteltujen tuotteiden maailmanmarkkinahintojen ja yhteisön markkinahintojen välinen ero voidaan kattaa vientituella.

(2) Maidon ja maitotuotteiden markkinoiden nykytilanne huomioon ottaen vientituet olisi vahvistettava asetuksen (EY) N:o 1255/1999 31 artiklassa säädettyjen sääntöjen ja tiettyjen perusteiden mukaisesti.

(3) Asetuksen (EY) N:o 1255/1999 31 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa säädetään, että maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityistarpeet voivat edellyttää tuen mukauttamista määräpaikan mukaan.

(4) Neuvoston päätöksellä 98/486/EY ([2]) hyväksytyn maitojauheen tuontisuojaa Dominikaanisessa tasavallassa koskevan Euroopan yhteisön ja Dominikaanisen tasavallan ([3]) yhteisymmärryspöytäkirjan mukaisesti tiettyyn määrään Dominikaaniseen tasavaltaan vietäviä yhteisön maitotuotteita voidaan soveltaa tullinalennusta. Tämän vuoksi kyseisen järjestelyn mukaisesti vietäviin tuotteisiin sovellettavan vientituen määrää olisi alennettava tietyllä prosenttimäärällä.

(5) Maidon ja maitotuotteiden hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tämän asetuksen liitteessä vahvistettuihin tuotteisiin ja määriin sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1255/1999 31 artiklassa säädettyjä vientitukia, jollei komission asetuksen (EY) N:o 174/1999 ([4]) 1 artiklan 4 kohdasta muuta johdu.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä joulukuuta 2006.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston pääjohtaja

([1]) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 48. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1913/2005 (EUVL L 307, 25.11.2005, s. 2).

([2]) EYVL L 218, 6.8.1998, s. 45.

([3]) EYVL L 218, 6.8.1998, s. 46.

([4]) EYVL L 20, 27.1.1999, s. 8.

LIITE

Maitoon ja maitotuotteisiin 1 päivästä tammikuuta 2007 alkaen sovellettavat vientituet

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
0401 30 31 9100	L02	EUR/100 kg	12,69
	L20	EUR/100 kg	18,14
0401 30 31 9400	L02	EUR/100 kg	19,82
	L20	EUR/100 kg	28,33
0401 30 31 9700	L02	EUR/100 kg	21,88
	L20	EUR/100 kg	31,25
0401 30 39 9100	L02	EUR/100 kg	12,69
	L20	EUR/100 kg	18,14
0401 30 39 9400	L02	EUR/100 kg	19,82
	L20	EUR/100 kg	28,33
0401 30 39 9700	L02	EUR/100 kg	21,88
	L20	EUR/100 kg	31,25
0401 30 91 9100	L02	EUR/100 kg	24,93
	L20	EUR/100 kg	35,62
0401 30 99 9100	L02	EUR/100 kg	24,93
	L20	EUR/100 kg	35,62
0401 30 99 9500	L02	EUR/100 kg	36,64
	L20	EUR/100 kg	52,34
0402 10 11 9000	L02	EUR/100 kg	—
	L20 [1]	EUR/100 kg	—
0402 10 19 9000	L02	EUR/100 kg	—
	L20 [1]	EUR/100 kg	—
0402 10 99 9000	L02	EUR/100 kg	—
	L20	EUR/100 kg	—
0402 21 11 9200	L02	EUR/100 kg	—
	L20	EUR/100 kg	—
0402 21 11 9300	L02	EUR/100 kg	14,71
	L20	EUR/100 kg	18,87
0402 21 11 9500	L02	EUR/100 kg	15,35
	L20	EUR/100 kg	19,71
0402 21 11 9900	L02	EUR/100 kg	16,35
	L20 [1]	EUR/100 kg	21,00
0402 21 17 9000	L02	EUR/100 kg	—
	L20	EUR/100 kg	—
0402 21 19 9300	L02	EUR/100 kg	14,71
	L20	EUR/100 kg	18,87
0402 21 19 9500	L02	EUR/100 kg	15,35
	L20	EUR/100 kg	19,71
0402 21 19 9900	L02	EUR/100 kg	16,35
	L20 [1]	EUR/100 kg	21,00
0402 21 91 9100	L02	EUR/100 kg	16,46
	L20	EUR/100 kg	21,12
0402 21 91 9200	L02	EUR/100 kg	16,56
	L20 [1]	EUR/100 kg	21,26
0402 21 91 9350	L02	EUR/100 kg	16,73
	L20	EUR/100 kg	21,47
0402 21 99 9100	L02	EUR/100 kg	16,46
	L20	EUR/100 kg	21,12
0402 21 99 9200	L02	EUR/100 kg	16,56
	L20 [1]	EUR/100 kg	21,26
0402 21 99 9300	L02	EUR/100 kg	16,73
	L20	EUR/100 kg	21,47
0402 21 99 9400	L02	EUR/100 kg	17,65
	L20	EUR/100 kg	22,67
0402 21 99 9500	L02	EUR/100 kg	17,97
	L20	EUR/100 kg	23,07
0402 21 99 9600	L02	EUR/100 kg	19,25
	L20	EUR/100 kg	24,71
0402 21 99 9700	L02	EUR/100 kg	19,96
	L20	EUR/100 kg	25,63
0402 29 15 9200	L02	EUR/100 kg	—
	L20	EUR/100 kg	—
0402 29 15 9300	L02	EUR/100 kg	14,71
	L20	EUR/100 kg	18,87
0402 29 15 9500	L02	EUR/100 kg	15,35
	L20	EUR/100 kg	19,71
0402 29 19 9300	L02	EUR/100 kg	14,71
	L20	EUR/100 kg	18,87
0402 29 19 9500	L02	EUR/100 kg	15,35
	L20	EUR/100 kg	19,71
0402 29 19 9900	L02	EUR/100 kg	16,35
	L20	EUR/100 kg	21,00
0402 29 99 9100	L02	EUR/100 kg	16,46
	L20	EUR/100 kg	21,12
0402 29 99 9500	L02	EUR/100 kg	17,65
	L20	EUR/100 kg	22,67
0402 91 11 9370	L02	EUR/100 kg	1,67
	L20	EUR/100 kg	2,38
0402 91 19 9370	L02	EUR/100 kg	1,67
	L20	EUR/100 kg	2,38
0402 91 31 9300	L02	EUR/100 kg	1,97
	L20	EUR/100 kg	2,82
0402 91 39 9300	L02	EUR/100 kg	1,97
	L20	EUR/100 kg	2,82
0402 91 99 9000	L02	EUR/100 kg	15,31
	L20	EUR/100 kg	21,89
0402 99 11 9350	L02	EUR/100 kg	4,26
	L20	EUR/100 kg	6,09
0402 99 19 9350	L02	EUR/100 kg	4,26
	L20	EUR/100 kg	6,09
0402 99 31 9300	L02	EUR/100 kg	9,16
	L20	EUR/100 kg	13,10
0403 90 11 9000	L02	EUR/100 kg	—
	L20	EUR/100 kg	—
0403 90 13 9200	L02	EUR/100 kg	—
	L20	EUR/100 kg	—
0403 90 13 9300	L02	EUR/100 kg	14,58
	L20	EUR/100 kg	18,71
0403 90 13 9500	L02	EUR/100 kg	15,21
	L20	EUR/100 kg	19,53
0403 90 13 9900	L02	EUR/100 kg	16,22
	L20	EUR/100 kg	20,81
0403 90 33 9400	L02	EUR/100 kg	14,58
	L20	EUR/100 kg	18,71

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
0403 90 59 9310	L02	EUR/100 kg	12,69
	L20	EUR/100 kg	18,14
0403 90 59 9340	L02	EUR/100 kg	18,58
	L20	EUR/100 kg	26,53
0403 90 59 9370	L02	EUR/100 kg	18,58
	L20	EUR/100 kg	26,53
0404 90 21 9120	L02	EUR/100 kg	—
	L20	EUR/100 kg	—
0404 90 21 9160	L02	EUR/100 kg	—
	L20	EUR/100 kg	—
0404 90 23 9120	L02	EUR/100 kg	—
	L20	EUR/100 kg	—
0404 90 23 9130	L02	EUR/100 kg	14,71
	L20	EUR/100 kg	18,87
0404 90 23 9140	L02	EUR/100 kg	15,35
	L20	EUR/100 kg	19,71
0404 90 23 9150	L02	EUR/100 kg	16,35
	L20	EUR/100 kg	21,00
0404 90 81 9100	L02	EUR/100 kg	—
	L20	EUR/100 kg	—
0404 90 83 9110	L02	EUR/100 kg	—
	L20	EUR/100 kg	—
0404 90 83 9130	L02	EUR/100 kg	14,71
	L20	EUR/100 kg	18,87
0404 90 83 9150	L02	EUR/100 kg	15,35
	L20	EUR/100 kg	19,71
0404 90 83 9170	L02	EUR/100 kg	16,35
	L20	EUR/100 kg	21,00
0405 10 11 9500	L02	EUR/100 kg	70,19
	L20	EUR/100 kg	94,64
0405 10 11 9700	L02	EUR/100 kg	71,94
	L20	EUR/100 kg	97,00
0405 10 19 9500	L02	EUR/100 kg	70,19
	L20	EUR/100 kg	94,64
0405 10 19 9700	L02	EUR/100 kg	71,94
	L20	EUR/100 kg	97,00
0405 10 30 9100	L02	EUR/100 kg	70,19
	L20	EUR/100 kg	94,64
0405 10 30 9300	L02	EUR/100 kg	71,94
	L20	EUR/100 kg	97,00
0405 10 30 9700	L02	EUR/100 kg	71,94
	L20	EUR/100 kg	97,00
0405 10 50 9500	L02	EUR/100 kg	70,19
	L20	EUR/100 kg	94,64
0405 10 50 9700	L02	EUR/100 kg	71,94
	L20	EUR/100 kg	97,00
0405 10 90 9000	L02	EUR/100 kg	74,58
	L20	EUR/100 kg	100,56
0405 20 90 9500	L02	EUR/100 kg	65,81
	L20	EUR/100 kg	88,73
0405 20 90 9700	L02	EUR/100 kg	68,43
	L20	EUR/100 kg	92,26
0405 90 10 9000	L02	EUR/100 kg	89,79
	L20	EUR/100 kg	121,06
0405 90 90 9000	L02	EUR/100 kg	71,81
	L20	EUR/100 kg	96,82
0406 10 20 9640	L04	EUR/100 kg	22,65
	L40	EUR/100 kg	28,32
0406 10 20 9650	L04	EUR/100 kg	18,89
	L40	EUR/100 kg	23,60
0406 10 20 9830	L04	EUR/100 kg	7,01
	L40	EUR/100 kg	8,75
0406 10 20 9850	L04	EUR/100 kg	8,49
	L40	EUR/100 kg	10,61
0406 20 90 9913	L04	EUR/100 kg	16,82
	L40	EUR/100 kg	21,01
0406 20 90 9915	L04	EUR/100 kg	22,83
	L40	EUR/100 kg	28,54
0406 20 90 9917	L04	EUR/100 kg	24,26
	L40	EUR/100 kg	30,32
0406 20 90 9919	L04	EUR/100 kg	27,10
	L40	EUR/100 kg	33,89
0406 30 31 9730	L04	EUR/100 kg	3,02
	L40	EUR/100 kg	7,09
0406 30 31 9930	L04	EUR/100 kg	3,02
	L40	EUR/100 kg	7,09
0406 30 31 9950	L04	EUR/100 kg	4,39
	L40	EUR/100 kg	10,31
0406 30 39 9500	L04	EUR/100 kg	3,02
	L40	EUR/100 kg	7,09
0406 30 39 9700	L04	EUR/100 kg	4,39
	L40	EUR/100 kg	10,31
0406 30 39 9930	L04	EUR/100 kg	4,39
	L40	EUR/100 kg	10,31
0406 30 39 9950	L04	EUR/100 kg	4,98
	L40	EUR/100 kg	11,66
0406 40 50 9000	L04	EUR/100 kg	26,64
	L40	EUR/100 kg	33,29
0406 40 90 9000	L04	EUR/100 kg	27,36
	L40	EUR/100 kg	34,20
0406 90 13 9000	L04	EUR/100 kg	30,32
	L40	EUR/100 kg	43,40
0406 90 15 9100	L04	EUR/100 kg	31,35
	L40	EUR/100 kg	44,86
0406 90 17 9100	L04	EUR/100 kg	31,35
	L40	EUR/100 kg	44,86
0406 90 21 9900	L04	EUR/100 kg	30,47
	L40	EUR/100 kg	43,50
0406 90 23 9900	L04	EUR/100 kg	27,31
	L40	EUR/100 kg	39,27
0406 90 25 9900	L04	EUR/100 kg	26,79
	L40	EUR/100 kg	38,34
0406 90 27 9900	L04	EUR/100 kg	24,26
	L40	EUR/100 kg	34,73
0406 90 32 9119	L04	EUR/100 kg	22,43
	L40	EUR/100 kg	32,15
0406 90 35 9190	L04	EUR/100 kg	31,94
	L40	EUR/100 kg	45,94
0406 90 35 9990	L04	EUR/100 kg	31,94
	L40	EUR/100 kg	45,94

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
0406 90 37 9000	L04	EUR/100 kg	30,32
	L40	EUR/100 kg	43,40
0406 90 61 9000	L04	EUR/100 kg	34,52
	L40	EUR/100 kg	49,96
0406 90 63 9100	L04	EUR/100 kg	34,01
	L40	EUR/100 kg	49,05
0406 90 63 9900	L04	EUR/100 kg	32,69
	L40	EUR/100 kg	47,37
0406 90 69 9910	L04	EUR/100 kg	33,17
	L40	EUR/100 kg	48,07
0406 90 73 9900	L04	EUR/100 kg	27,91
	L40	EUR/100 kg	39,99
0406 90 75 9900	L04	EUR/100 kg	28,47
	L40	EUR/100 kg	40,93
0406 90 76 9300	L04	EUR/100 kg	25,27
	L40	EUR/100 kg	36,17
0406 90 76 9400	L04	EUR/100 kg	28,30
	L40	EUR/100 kg	40,52
0406 90 76 9500	L04	EUR/100 kg	26,21
	L40	EUR/100 kg	37,20
0406 90 78 9100	L04	EUR/100 kg	27,72
	L40	EUR/100 kg	40,50
0406 90 78 9300	L04	EUR/100 kg	27,46
	L40	EUR/100 kg	39,22
0406 90 79 9900	L04	EUR/100 kg	22,67
	L40	EUR/100 kg	32,60
0406 90 81 9900	L04	EUR/100 kg	28,30
	L40	EUR/100 kg	40,52
0406 90 85 9930	L04	EUR/100 kg	31,02
	L40	EUR/100 kg	44,67
0406 90 85 9970	L04	EUR/100 kg	28,47
	L40	EUR/100 kg	40,93
0406 90 86 9200	L04	EUR/100 kg	27,52
	L40	EUR/100 kg	40,79
0406 90 86 9400	L04	EUR/100 kg	29,48
	L40	EUR/100 kg	43,11
0406 90 86 9900	L04	EUR/100 kg	31,02
	L40	EUR/100 kg	44,67
0406 90 87 9300	L04	EUR/100 kg	25,62
	L40	EUR/100 kg	37,86
0406 90 87 9400	L04	EUR/100 kg	26,16
	L40	EUR/100 kg	38,24
0406 90 87 9951	L04	EUR/100 kg	27,80
	L40	EUR/100 kg	39,79
0406 90 87 9971	L04	EUR/100 kg	27,80
	L40	EUR/100 kg	39,79
0406 90 87 9973	L04	EUR/100 kg	27,29
	L40	EUR/100 kg	39,07
0406 90 87 9974	L04	EUR/100 kg	29,24
	L40	EUR/100 kg	41,66
0406 90 87 9975	L04	EUR/100 kg	28,99
	L40	EUR/100 kg	40,97
0406 90 87 9979	L04	EUR/100 kg	27,31
	L40	EUR/100 kg	39,27
0406 90 88 9300	L04	EUR/100 kg	22,63
	L40	EUR/100 kg	33,32
0406 90 88 9500	L04	EUR/100 kg	23,33
	L40	EUR/100 kg	33,34

([1]) Dominikaaniseen tasavaltaan päätöksessä 98/486/EY tarkoitetussa vuoden 2006/2007 kiintiössä vietävien ja asetuksen (EY) N:o 174/1999 20 a artiklassa vahvistetut edellytykset täyttävien tuotteiden osalta sovelletaan seuraavia määriä:

a) CN-koodeihin 0402 10 11 9000 ja 0402 10 19 9000 kuuluvat tuotteet 0,00 EUR/100 kg

b) CN-koodeihin 0402 21 11 9900, 0402 21 19 9900, 0402 21 91 9200 ja 0402 21 99 9200 kuuluvat tuotteet 28,00 EUR/100 kg

Määräpaikat määritellään seuraavasti:

L02: Andorra ja Gibraltar.

L20: Kaikki määräpaikat paitsi L02, Ceuta, Melilla, Pyhä istuin (Vatikaanivaltio), Amerikan yhdysvallat sekä ne Kyproksen tasavallan alueet, jotka eivät kuulu Kyproksen tasavallan hallituksen tosiasialliseen hallintaan.

L04: Albania, Bosnia ja Hertsegovina, Kosovo, Serbia, Montenegro sekä entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia.

L40: Kaikki määräpaikat paitsi L02, L04, Ceuta, Melilla, Islanti, Liechtenstein, Norja, Sveitsi, Pyhä istuin (Vatikaanivaltio), Amerikan yhdysvallat, Kroatia, Turkki, Australia, Kanada, Uusi-Seelanti sekä ne Kyproksen tasavallan alueet, jotka eivät kuulu Kyproksen tasavallan hallituksen tosiasialliseen hallintaan.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2010/2006,

annettu 27 päivänä joulukuuta 2006,

yhteisön yksinomaan tuontitodistusten perusteella avaamien kiintiöiden mukaisesti maito- ja maitotuotealan tiettyjen tuotteiden vuoden 2007 ensimmäisen vuosipuoliskon aikana käytettävissä olevasta määrästä

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 ([1]),

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maito- ja maitotuotealan tuontijärjestelmän ja tariffikiintiöiden avaamisen osalta 14 päivänä joulukuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2535/2001 ([2]) ja erityisesti sen 16 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

Kun vuoden 2006 toiseksi vuosipuoliskoksi myönnettiin tuontitodistuksia tiettyjen asetuksessa (EY) N:o 2535/2001 tarkoitettujen kiintiöiden osalta, kyseisistä tuotteista esitettiin todistushakemuksia pienemmistä määristä, kuin mitä olisi ollut käytettävissä. Tämän vuoksi kunkin asianomaisen kiintiön osalta olisi määriteltävä 1 päivän tammikuuta ja 30 päivän kesäkuuta 2007 välisenä aikana käytettävissä oleva määrä ottaen huomioon määrät, jotka jäivät myöntämättä asetuksella (EY) N:o 2535/2001 avatuissa tiettyjen maitotuotteiden tariffikiintiöissä heinäkuussa 2006 jätettyjen tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä annetun komission asetuksen (EY) N:o 1130/2006 ([3]) perusteella,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Liitteessä esitetään tiettyjen asetuksessa (EY) N:o 2535/2001 tarkoitettujen kiintiöiden käytettävissä olevat määrät tuontivuoden toisen vuosipuoliskon osalta 1 päivän tammikuuta ja 30 päivän kesäkuuta 2007 välisenä aikana.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 28 päivänä joulukuuta 2006.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä joulukuuta 2006.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston pääjohtaja

([1]) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 48. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 191372005 (EUVL L 307, 25.11.2005, s. 2).

([2]) EYVL L 341, 22.12.2001, s. 29. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1984/2006 (EUVL L 387, 29.12.2006, s. 1).

([3]) EUVL L 201, 25.7.2006, s. 10.

LIITE I.A

Kiintiön numero	Määrä (t)
09.4590	52 046,5
09.4591	5 360,0
09.4592	18 438,0
09.4593	5 260,0
09.4594	14 233,5
09.4595	7 502,5
09.4596	17 033,6
09.4599	5 680,0

LIITE I.F

Sveitsistä peräisin olevat tuotteet

Kiintiön numero	Määrä (t)
09.4155	1 600,0
09.4156	5 844,4

LIITE I.H

Norja peräisin olevat tuottet

Kiintiön numero	Määrä (t)
09.4179	2 000,0

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

NEUVOSTO

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 21 päivänä joulukuuta 2006,

tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta

(2006/1008/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi 27 päivänä joulukuuta 2001 annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 ([1]) ja erityisesti sen 2 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Neuvosto teki 29 päivänä toukokuuta 2006 päätöksen 2006/379/EY tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta ja päätöksen 2005/930/EY kumoamisesta ([2]) sekä luettelon laatimisesta henkilöistä ja yhteisöistä, joihin kyseistä asetusta sovelletaan.

(2) Neuvosto on todennut, että eräät muut henkilöt, ryhmät ja yhteisöt täyttävät edellä mainitun asetuksen 2 artiklan 3 kohdassa säädetyt edellytykset, ja että nämä henkilöt, ryhmät ja yhteisöt olisi näin ollen lisättävä mainittuun luetteloon,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Liitteessä I mainitut henkilöt, ryhmät ja yhteisöt lisätään niiden henkilöiden, ryhmien ja yhteisöjen luetteloon, joihin asetusta (EY) N:o 2580/2001 sovelletaan.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan.

3 artikla

Tämä päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä.*

Tehty Brysselissä 21 päivänä joulukuuta 2006.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. KORKEAOJA

([1]) EYVL L 344, 28.12.2001, s. 70. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1461/2006 (EUVL L 272, 3.10.2006, s. 11).

([2]) EUVL L 144, 31.5.2006, s. 21.

LIITE

Neuvosto on liitteessä II mainituista erityisistä syistä todennut, että alla mainitut henkilöt, ryhmät ja yhteisöt ovat sekaantuneet terroritekoihin erityistoimenpiteiden toteuttamisesta terrorismin torjumiseksi 27 päivänä joulukuuta 2001 hyväksytyn yhteisen kannan 2001/931/YUTP [1] 1 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisessa merkityksessä, että toimivaltainen kansallinen viranomainen on tehnyt näitä henkilöitä, ryhmiä ja yhteisöjä koskevan päätöksen, jota mainitun yhteisen kannan 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitetaan, ja että nämä henkilöt, ryhmät ja yhteisöt on näin ollen sisällytettävä niiden henkilöiden, ryhmien ja yhteisöjen luetteloon, joihin asetusta (EY) N:o 2580/2001 sovelletaan.

I. HENKILÖT

1. AKHNIKH, Ismail (alias Suhaib; alias Sohaib), synt. 22.10.1982, passin nro. NB0322935

   ("Hofstadgroep"-ryhmän jäsen)

2. AOURAGHE, Zine Labidine (alias Halifa Laarbi Mohamed; alias Abed; alias Abid; alias Abu Ismail), synt. 2.2.1978 tai 18.7.1978, passin nro. ESPP278036

   ("Hofstadgroep"-ryhmän jäsen)

3. BOUGHABA, Mohammed Fahmi (alias Mohammed Fahmi Bouraba; alias Mohamed Fahmi Burada; alias Abu Mosab), synt. 6.12.1981

   ("Hofstadgroep"-ryhmän jäsen)

4. BOUYERI, Mohamed (alias Abu Zubair; alias Sobiar; alias Abu Zoubair), synt. 8.3.1978

   ("Hofstadgroep"-ryhmän jäsen)

5. EL FATMI, Nouredine (alias EL FATMI, Nouriddin; alias Abu Al Ka'e Ka'e; alias Abu Qae Qae; alias ELFATMI, Nouriddine; alias Fouad; alias Noureddine El Fatimi; alias Fzad; alias Nabil Elfatmi; alias Ben Mohammed; alias Ben Mohand Ben Larbi; alias Ben Driss Muhand Ibn Larbi; alias Abu Tahar; alias Eggie), synt. 15.8.1982, passin nro. N829139

   ("Hofstadgroep"-ryhmän jäsen)

6. EL MORABIT, Mohamed, synt. 24.1.1981, passin nro. K789742

   ("Hofstadgroep"-ryhmän jäsen)

7. ETTOUMI, Youssef (alias Youssef Toumi), synt. 20.10.1977, passin nro. LNB4576246

   ("Hofstadgroep"-ryhmän jäsen)

8. HAMDI, Ahmed (alias Abu Ibrahim), synt. 5.9.1978, passin nro. K728658

   ("Hofstadgroep"-ryhmän jäsen)

9. WALTERS, Jason (alias Abdullah; alias David), synt. 6.3.1985, passin nro. NE8146378

   ("Hofstadgroep"-ryhmän jäsen)

II. RYHMÄT JA YHTEISÖT

1. Hofstadgroep

2. TAK – Teyrbazen Azadiya Kurdistan, alias Kurdistan Freedom Falcons, Kurdistan Freedom Hawks

[1] EYVL L 344, 28.12.2001, s. 93.

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 22 päivänä joulukuuta 2006,

dimetenamidin sisällyttämättä jättämisestä neuvoston direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I ja tätä ainetta sisältäville kasvinsuojeluaineille annettujen lupien peruuttamisesta

(tiedoksiannettu numerolla K(2006) 6895)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2006/1009/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY [1] ja erityisesti sen 8 artiklan 2 kohdan neljännen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdassa säädetään, että jäsenvaltio voi 12 vuoden kuluessa kyseisen direktiivin tiedoksi antamisesta sallia, että markkinoille saatetaan kasvinsuojeluaineita, jotka sisältävät kyseisen direktiivin liitteeseen I kuulumattomia tehoaineita ja jotka ovat jo olleet markkinoilla kaksi vuotta direktiivin tiedoksi antamisen jälkeen, samalla kun kyseisiä tehoaineita tutkitaan asteittain työohjelman mukaisesti.

(2) Komission asetuksissa (EY) N:o 451/2000 [2] ja (EY) N:o 703/2001 [3] vahvistetaan direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun työohjelman toisen vaiheen täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt sekä luettelo tehoaineista niiden arviointia ja mahdollista direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I sisällyttämistä varten. Luettelossa on mukana dimetenamidi.

(3) Dimetenamidin vaikutukset ihmisten terveyteen ja ympäristöön on arvioitu asetusten (EY) N:o 451/2000 ja (EY) N:o 703/2001 säännösten mukaisesti ilmoittajan ehdottamien käyttötarkoitusten osalta. Lisäksi kyseisissä asetuksissa nimetään esittelijöinä toimivat jäsenvaltiot, joiden on toimitettava asiaa koskevat arviointikertomukset ja suositukset Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaiselle asetuksen (EY) N:o 451/2000 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Dimetenamidin osalta esittelijänä toimiva jäsenvaltio oli Saksa, ja kaikki asiaa koskevat tiedot toimitettiin 16 päivänä lokakuuta 2003.

(4) Jäsenvaltiot ja Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen ovat tarkastelleet kyseistä arviointikertomusta vertaistarkasteluna, ja se on esitetty komissiolle 15 päivänä joulukuuta 2005 Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen dimetenamidia koskevan tieteellisen kertomuksen muodossa [4]. Jäsenvaltiot ja komissio ovat tarkastelleet kyseistä kertomusta elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevässä pysyvässä komiteassa, ja 23 päivänä toukokuuta 2006 on valmistunut komission tarkastelukertomus dimetenamidista.

(5) Kyseisen tehoaineen arvioinnissa on havaittu joitakin huolenaiheita. Ne liittyvät varsinkin kyseisen tehoaineen ympäristökäyttäytymiseen, koska tunnistamattomien, maaperän huonontumista aiheuttavien yhdisteiden muodostuminen saattaisi johtaa pohjaveden saastumiseen, jolloin tunnistamattomien yhdisteiden keskimääräinen vuotuinen pitoisuus suotovedessä voisi olla jopa yli 0,1 µg/l. Kuluttajaan kohdistuvan riskin arviointia ei voitu saattaa loppuun, koska edellä mainittuja hajoamistuotteita koskevat tiedot puuttuvat.

(6) Komissio pyysi ilmoittajaa toimittamaan vertaisarvioinnin tuloksia koskevat huomautuksensa ja ilmoittamaan, aikooko se edelleen esittää tehoainetta koskevan hakemuksensa. Ilmoittajan toimittamat huomautukset on tutkittu huolellisesti. Esitetyistä perusteluista huolimatta edellä mainitut kysymykset ovat jääneet ratkaisematta, ja Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaiselle toimitettujen ja sen asiantuntijakokouksissa arvioitujen tietojen perusteella tehdyt arvioinnit eivät ole osoittaneet, että dimetenamidia sisältävien kasvinsuojeluaineiden voitaisiin odottaa yleisesti täyttävän ehdotetuissa käyttöolosuhteissa direktiivin 91/414/ETY 5 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan vaatimukset.

---

[1] EYVL L 230, 19.8.1991, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2006/136/EY (EUVL L 349, 12.12.2006, s. 42).

[2] EYVL L 55, 29.2.2000, s. 25. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1044/2003 (EUVL L 151, 19.6.2003, s. 32).

[3] EYVL L 98, 7.4.2001, s. 6.

[4] EFSA Scientific Report (2005) 53, 1–73, Conclusion regarding the peer review of pesticide risk assessment of dimethenamid.

(7) Dimetenamidia ei pitäisi tästä syystä sisällyttää direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I.

(8) Olisi toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että voimassa olevat dimetenamidia sisältävien kasvinsuojeluaineiden luvat peruutetaan tietyn ajan kuluessa eikä niitä uusita ja että tällaisille tuotteille ei myönnetä enää uusia lupia.

(9) Jäsenvaltioiden myöntämä lisäaika dimetenamidia sisältävien kasvinsuojeluaineiden olemassa olevien varastojen hävittämiselle, säilyttämiselle, markkinoille saattamiselle ja käytölle olisi rajattava enintään 12 kuukauteen niin, että olemassa olevia varastoja voitaisiin käyttää enää ainoastaan yhtenä kasvukautena.

(10) Tällä päätöksellä ei rajoiteta toimia, joita komissio voi myöhemmin toteuttaa kyseisen tehoaineen osalta tiettyjä tehoaineita sisältävien torjunta-aineiden markkinoille saattamisen ja käytön kieltämisestä 21 päivänä joulukuuta 1978 annetun neuvoston direktiivin 79/117/ETY [1] mukaisesti.

(11) Tällä päätöksellä ei rajoiteta mahdollisuutta esittää direktiivin 91/414/ETY 6 artiklan 2 kohdan säännösten mukaisesti dimetenamidia koskeva hakemus sen mahdollisesta sisällyttämisestä liitteeseen I.

(12) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Dimetenamidia ei sisällytetä tehoaineena direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I.

2 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että

a) dimetenamidia sisältävien kasvinsuojeluaineiden luvat peruutetaan viimeistään 22 päivänä kesäkuuta 2007;

b) 28 päivänä joulukuuta 2006 alkaen dimetenamidia sisältäville kasvinsuojeluaineille ei myönnetä lupia eikä lupia uusita direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdassa säädetyn poikkeuksen mukaisesti.

3 artikla

Jäsenvaltioiden direktiivin 91/414/ETY 4 artiklan 6 kohdan säännösten mukaisesti myöntämän lisäajan on oltava mahdollisimman lyhyt, ja määräajan on päätyttävä viimeistään 22 päivänä kesäkuuta 2008.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 22 päivänä joulukuuta 2006.

Komission puolesta
Markos KYPRIANOU
Komission jäsen

[1] EYVL L 33, 8.2.1979, s. 36. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 850/2004 (EUVL L 158, 30.4.2004, s. 7, oikaisu EUVL L 229, 29.6.2004, s. 5).

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 22 päivänä joulukuuta 2006,

fosalonin sisällyttämättä jättämisestä neuvoston direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I ja kyseistä ainetta sisältäville kasvinsuojeluaineille annettujen lupien peruuttamisesta

(tiedoksiannettu numerolla K(2006) 6897)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2006/1010/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY ([1]) ja erityisesti sen 8 artiklan 2 kohdan neljännen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdassa säädetään, että jäsenvaltio voi 12 vuoden kuluessa kyseisen direktiivin tiedoksi antamisesta sallia, että markkinoille saatetaan kasvinsuojeluaineita, jotka sisältävät kyseisen direktiivin liitteeseen I kuulumattomia tehoaineita ja jotka ovat jo olleet markkinoilla kaksi vuotta direktiivin tiedoksi antamisen jälkeen, samalla kun kyseisiä tehoaineita tutkitaan asteittain työohjelman mukaisesti.

(2) Komission asetuksissa (EY) N:o 451/2000 ([2]) ja (EY) N:o 703/2001 ([3]) vahvistetaan direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun työohjelman toisen vaiheen täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt sekä luettelo tehoaineista niiden arviointia ja mahdollista direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I sisällyttämistä varten. Luettelossa on mukana fosaloni.

(3) Fosalonin vaikutukset ihmisten terveyteen ja ympäristöön on arvioitu asetusten (EY) N:o 451/2000 ja (EY) N:o 703/2001 säännösten mukaisesti ilmoittajan ehdottamien käyttötarkoitusten osalta. Lisäksi kyseisissä asetuksissa nimetään esittelijöinä toimivat jäsenvaltiot, joiden on toimitettava asiaa koskevat arviointikertomukset ja suositukset Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaiselle asetuksen (EY) N:o 451/2000 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Fosalonin osalta esittelevä jäsenvaltio oli Itävalta, ja kaikki asiaa koskevat tiedot toimitettiin 7 päivänä toukokuuta 2004.

(4) Kyseistä arviointikertomusta ovat tarkastelleet jäsenvaltiot ja Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen, ja se on esitetty komissiolle 13 päivänä tammikuuta 2006 Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen päätelminä, jotka perustuvat vertaisarviointina tehtyyn torjunta-aineessa olevan fosaloni-tehoaineen riskinarviointiin ([4]). Jäsenvaltiot ja komissio ovat tarkastelleet kyseistä kertomusta elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevässä pysyvässä komiteassa, ja 14 päivänä heinäkuuta 2006 on valmistunut komission tarkastelukertomus fosalonista.

(5) Kyseisen tehoaineen arvioinnissa on havaittu useita ongelmia. Tämä koskee erityisesti muita herkemmässä asemassa oleviin kuluttajaryhmiin kohdistuvaa riskiä, koska ei ole pystytty osoittamaan, että arvioitu fosalonialtistuksen taso olisi hyväksyttävissä. Lisäksi jotkin fosalonin metaboliitit ja epäpuhtaudet edellyttävät tarkempia toksikologisia määrityksiä, ja lisäongelmia on todettu liittyvän linnuille, nisäkkäille, vesieliöille, mehiläisille ja muille kuin kohdelajina oleville niveljalkaisille aiheutuvaan riskiin.

(6) Komissio kehotti ilmoittajaa esittämään huomautuksensa vertaisarvioinnin tuloksista ja ilmoittamaan, aikooko se edelleen pitää voimassa hakemuksen aineen sisällyttämisestä kyseiseen liitteeseen. Ilmoittaja esitti huomautuksensa, jotka on tutkittu perusteellisesti. Esitetyistä väitteistä huolimatta edellä mainittuja ongelmia ei ole kuitenkaan ratkaistu, eivätkä toimitettujen tietojen perusteella tehdyt arvioinnit ole osoittaneet, että fosalonia sisältävien kasvinsuojeluaineiden voitaisiin odottaa yleisesti täyttävän ehdotetuissa käyttöyhteyksissä direktiivin 91/414/ETY 5 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan vaatimuksia.

([1]) EYVL L 230, 19.8.1991, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2006/136/EY (EUVL L 349, 12.12.2006, s. 42).

([2]) EYVL L 55, 29.2.2000, s. 25. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1044/2003 (EUVL L 151, 19.6.2003, s. 32).

([3]) EYVL L 98, 7.4.2001, s. 6.

([4]) EFSA Scientific Report (2006) 60, 1–66, Conclusion regarding the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance phosalone.

(7) Tämän vuoksi fosalonia ei pitäisi sisällyttää direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I.

(8) Olisi toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että voimassa olevat fosalonia sisältävien kasvinsuojeluaineiden luvat peruutetaan tietyn ajan kuluessa eikä niitä uusita ja että tällaisille tuotteille ei myönnetä enää uusia lupia.

(9) Jäsenvaltioiden fosalonia sisältävien kasvinsuojeluaineiden olemassa olevien varastojen hävittämiselle, säilyttämiselle, markkinoille saattamiselle ja käytölle myöntämä lisäaika olisi rajattava enintään 12 kuukauteen niin, että olemassa olevia varastoja voitaisiin käyttää enää ainoastaan yhtenä kasvukautena.

(10) Tällä päätöksellä ei rajoiteta toimia, joita komissio voi myöhemmin toteuttaa kyseisen tehoaineen osalta tiettyjä tehoaineita sisältävien torjunta-aineiden markkinoille saattamisen ja käytön kieltämisestä 21 päivänä joulukuuta 1978 annetun neuvoston direktiivin 79/117/ETY ([1]) mukaisesti.

(11) Tällä päätöksellä ei rajoiteta mahdollisuutta esittää direktiivin 91/414/ETY 6 artiklan 2 kohdan säännösten mukainen hakemus fosalonin mahdolliseksi sisällyttämiseksi kyseisen direktiivin liitteeseen I.

(12) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Fosalonia ei sisällytetä tehoaineena direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I.

2 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että

a) Fosalonia sisältävien kasvinsuojeluaineiden luvat peruutetaan viimeistään 22 päivänä kesäkuuta 2007.

b) 28 päivänä joulukuuta 2006 alkaen fosalonia sisältäville kasvinsuojeluaineille ei myönnetä lupia eikä lupia uusita direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdassa säädetyn poikkeuksen mukaisesti.

3 artikla

Jäsenvaltioiden direktiivin 91/414/ETY 4 artiklan 6 kohdan säännösten mukaisesti myöntämän lisäajan on oltava mahdollisimman lyhyt, ja määräajan on päätyttävä viimeistään 22 päivänä kesäkuuta 2008.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 22 päivänä joulukuuta 2006.

Komission puolesta
Markos KYPRIANOU
Komission jäsen

([1]) EYVL L 33, 8.2.1979, s. 36. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 850/2004 (EUVL L 158, 30.4.2004, s. 7, oikaisu EUVL L 229, 29.6.2004, s. 5).

(Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osastoa soveltamalla annetut säädökset)

NEUVOSTON YHTEINEN KANTA 2006/1011/YUTP,

hyväksytty 21 päivänä joulukuuta 2006,

erityistoimenpiteiden toteuttamisesta terrorismin torjumiseksi hyväksytyn yhteisen kannan 2001/931/YUTP täytäntöönpanosta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 15 ja 34 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Neuvosto hyväksyi 27 päivänä joulukuuta 2001 yhteisen kannan 2001/931/YUTP erityistoimenpiteiden toteuttamisesta terrorismin torjumiseksi [1].

(2) Neuvosto hyväksyi 29 päivänä toukokuuta 2006 yhteisen kannan 2006/380/YUTP yhteisen kannan 2001/931/YUTP ajantasaistamisesta [2] sekä luettelon henkilöistä, ryhmistä ja yhteisöistä, joihin yhteistä kantaa sovelletaan.

(3) Neuvosto on todennut, että eräät henkilöt, ryhmät ja yhteisöt ovat sekaantuneet terroritekoihin yhteisen kannan 2001/931/YUTP mukaisessa merkityksessä, ja että nämä henkilöt, ryhmät ja yhteisöt olisi näin ollen lisättävä mainittuun luetteloon yhteisen kannan 2001/931/YUTP 1 artiklan 4 kohdassa määrättyjen perusteiden mukaisesti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN YHTEISEN KANNAN:

1 artikla

Liitteessä luetellut henkilöt, ryhmät ja yhteisöt lisätään niiden henkilöiden, ryhmien ja yhteisöjen luetteloon, joihin yhteistä kantaa 2001/931/YUTP sovelletaan.

2 artikla

Tämä yhteinen kanta tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

3 artikla

Tämä yhteinen kanta julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 21 päivänä joulukuuta 2006.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
J. KORKEAOJA

[1] EYVL L 344, 28.12.2001, s. 93.
[2] EUVL L 144, 31.5.2006, s. 25.

LIITE

Henkilöt, ryhmät ja yhteisöt, jotka lisätään yhteisen kannan 2001/931/YUTP liitteessä olevaan luetteloon

I. HENKILÖT

1. AKHNIKH, Ismail (alias SUHAIB; alias SOHAIB), synt. 22.10.1982 Amsterdamissa (Alankomaat), passin nro NB0322935 (Alankomaat)

   ("Hofstadgroep"-ryhmän jäsen)

2. AOURAGHE, Zine Labidine (alias Halifi Laarbi MOHAMED; alias Abed; alias Abid; alias Abu ISMAIL), synt. 18.7.1978 Nadorissa (Marokko), passin nro ESPP278036 (Espanja)

   ("Hofstadgroep"-ryhmän jäsen)

3. BOUGHABA, Mohamed Fahmi (alias Mohammed Fahmi BOURABA; alias Mohammed Fahmi BURADA; alias Abu MOSAB), synt. 6.12.1981 Al Hoceimassa (Marokko)

   ("Hofstadgroep"-ryhmän jäsen)

4. BOUYERI, Mohammed (alias Abu ZUBAIR; alias SOBIAR; alias Abu ZOUBAIR), synt. 8.3.1978 Amsterdamissa (Alankomaat)

   ("Hofstadgroep"-ryhmän jäsen))

5. EL FATMI, Nouredine (alias Nouriddin EL FATMI; alias Nouriddine EL FATMI, alias Noureddine EL FATMI, alias Abu AL KA'E KA'E; alias Abu QAE QAE; alias FOUAD; alias FZAD; alias Nabil EL FATMI; alias Ben MOHAMMED; alias Ben Mohand BEN LARBI; alias Ben Driss Muhand IBN LARBI; alias Abu TAHAR; alias EGGIE), synt. 15.8.1982 Midarissa (Marokko), passin nro N829139 (Marokko)

   ("Hofstadgroep"-ryhmän jäsen)

6. EL MORABIT, Mohamed, synt. 24.1.1981 Al Hoceimassa (Marokko), passin nro K789742 (Marokko)

   ("Hofstadgroep"-ryhmän jäsen)

7. ETTOUMI, Youssef (alias Youssef TOUMI), synt. 20.10.1977 Amsterdamissa (Alankomaat), henkilötodistuksen nro LNB4576246 (Alankomaat)

   ("Hofstadgroep"-ryhmän jäsen)

8. HAMDI, Ahmed (alias Abu IBRAHIM), synt. 5.9.1978 Beni Saidissa (Marokko), passin nro K728658 (Marokko)

   ("Hofstadgroep"-ryhmän jäsen)

9. WALTERS, Jason Theodore James (alias Abdullah; alias David), synt. 6.3.1985 Amersfoortissa (Alankomaat), passin nro NE8146378 (Alankomaat)

   ("Hofstadgroep"-ryhmän jäsen)

II. RYHMÄT JA YHTEISÖT

1. Hofstadgroep-ryhmä

2. TAK – Teyrbazen Azadiya Kurdistan, alias Kurdistan Freedom Falcons, Kurdistan Freedom Hawks

OIKAISUJA

Oikaistaan komission asetus (EY) N:o 2073/2005, annettu 15 päivänä marraskuuta 2005, elintarvikkeiden mikrobiologisista vaatimuksista

(Euroopan unionin virallinen lehti L 338, 22. joulukuuta 2005)

Sivu 2, johdanto-osan 15 kappale:

korvataan: ”Lisäksi juustoille ja maitojauheelle olisi asetettava enterotoksigeenisia stafylokokkikantoja koskevat vaatimukset.”

seuraavasti: ”Lisäksi juustoille ja maitojauheelle olisi asetettava stafylokokkienterotoksiineja koskevat vaatimukset.”

Sivu 6, 5 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta:

korvataan: ”Alle 6 kk:n ikäisille tarkoitettuja jauhemaisia äidinmaidonkorvikkeita ja erityisiin lääkinnällisiin tarkoituksiin käytettäviä jauhemaisia elintarvikkeita, joihin saattaa liittyä *Enterobacter sakazakii* -riski, valmistavien elintarvikealan toimijoiden on valvottava …”

seuraavasti: ”Kun elintarvikealan toimija valmistaa jauhemaisia äidinmaidonkorvikkeita ja erityisiin lääkinnällisiin tarkoituksiin käytettäviä jauhemaisia ruokavaliovalmisteita, jotka on tarkoitettu alle 6 kk:n ikäisille imeväisille ja joihin saattaa liittyä *Enterobacter sakazakii* -riski, toimijan on valvottava …”

Sivu 10, kohta 1.14, ensimmäinen sarake ”Elintarvikeluokka”:

korvataan: ”Munatuotteet ([11])”

seuraavasti: ”Munatuotteet” (poistetaan yläviite ([11])).

Sivu 11, kohta 1.21, toinen sarake ”Mikro-organismit …”:

korvataan: ”Enterotoksigeeniset stafylokokit”

seuraavasti: ”Stafylokokkienterotoksiinit”.

Sivu 11, kohta 1.22, ensimmäinen sarake ”Elintarvikeluokka”:

korvataan: ”Alle 6 kk:n ikäisille tarkoitetut jauhemaiset äidinmaidonkorvikkeet ja erityisiin lääkinnällisiin tarkoituksiin käytettävät jauhemaiset ruokavaliovalmisteet …”

seuraavasti: ”Jauhemaiset äidinmaidonkorvikkeet ja erityisiin lääkinnällisiin tarkoituksiin käytettävät jauhemaiset ruokavaliovalmisteet, jotka on tarkoitettu alle 6 kk:n ikäisille imeväisille, …”

Sivu 11, kohta 1.23, ensimmäinen sarake ”Elintarvikeluokka”:

korvataan: ”Alle 6 kk:n ikäisille tarkoitetut jauhemaiset äidinmaidonkorvikkeet ja erityisiin lääkinnällisiin tarkoituksiin käytettävät jauhemaiset ruokavaliovalmisteet …”

seuraavasti: ”Jauhemaiset äidinmaidonkorvikkeet ja erityisiin lääkinnällisiin tarkoituksiin käytettävät jauhemaiset ruokavaliovalmisteet, jotka on tarkoitettu alle 6 kk:n ikäisille imeväisille, …”

Sivu 12, alaviite (11):

korvataan: ”Vain maitoa sisältävät jäätelöt.”

seuraavasti: ”Vain maidon ainesosia sisältävät jäätelöt.”

Sivu 16, kohta 2.1.7, kolmas sarake ”Näytteenottosuunnitelma”:

korvataan: ”Tuotannon hygieniatason ja raaka-aineiden valinnan ja/tai alkuperän parantaminen”

seuraavasti: ”5”.

Sivu 17, ”Testitulosten tulkinta”, kolmas kappale ”Enterobakteerit …”:

korvataan: ”… aerobiset pesäkeluvut …”

seuraavasti: ”… aerobisten mikro-organismien pesäkeluku …”

Sivu 17, ”Testitulosten tulkinta”, kuudes kappale ”*E. coli* …”:

korvataan: ”… aerobiset pesäkeluvut …”

seuraavasti: ”… aerobisten mikro-organismien pesäkeluku …”

Sivu 18, kohta 2.2.3, seitsemäs sarake ”Analyyttinen vertailumenetelmä”:

korvataan: ”ISO 166949-1 tai 2”

seuraavasti: ”EN/ISO 6888-2”.

Sivu 18, kohta 2.2.4, viimeinen sarake ”Toiminta saataessa epätyydyttäviä tuloksia”:

korvataan: ”… enterotoksigeenisten stafylokokkikantojen …”

seuraavasti: ”… stafylokokkienterotoksiinien …”.

Sivu 19, kohta 2.2.7 (rivi ”Koagulaasipositiiviset stafylokokit”), viimeinen sarake ”Toiminta saataessa epätyydyttäviä tuloksia”:

korvataan: ”… enterotoksigeenisten stafylokokkikantojen …”

seuraavasti: ”… stafylokokkienterotoksiinien …”.

Sivu 19, kohta 2.2.9, ensimmäinen sarake ”Elintarvikeluokka”:

korvataan: ”Alle 6 kk:n ikäisille tarkoitetut jauhemaiset äidinmaidon-korvikkeet ja erityisiin lääkinnällisiin tarkoituksiin käytettävät jauhemaiset ruokavaliovalmisteet”

seuraavasti: ”Jauhemaiset äidinmaidonkorvikkeet ja erityisiin lääkinnällisiin tarkoituksiin käytettävät jauhemaiset ruokavaliovalmisteet, jotka on tarkoitettu alle 6 kk:n ikäisille imeväisille”.

Sivu 19, alaviite (7)

korvataan: ”… enterotoksigeenisten stafylokokkien vaaraa.”

seuraavasti: ”… stafylokokkienterotoksiinien vaaraa.”

Sivu 19, alaviite (8)

korvataan: ”Vain maitoa sisältävät jäätelöt.”

seuraavasti: ”Vain maidon ainesosia sisältävät jäätelöt.”

Sivu 20, ”Testitulosten tulkinta”, kolmas kappale ”Enterobakteerien …”

korvataan: ”… alle 6 kk:n ikäisille tarkoitetuissa jauhemaisissa äidinmaidonkorvikkeissa ja erityisiin lääkinnällisiin tarkoituksiin käytettävissä jauhemaisissa ruokavaliovalmisteissa:”

seuraavasti: ”… jauhemaisissa äidinmaidonkorvikkeissa ja erityisiin lääkinnällisiin tarkoituksiin käytettävissä jauhemaisissa ruokavaliovalmisteissa, jotka on tarkoitettu alle 6 kk:n ikäisille imeväisille:”

Sivu 24, kohdan 3.2 otsikko:

korvataan: ”Bakteriologisten näytteiden otto teurastamoissa sekä jauhelihaa ja lihavalmisteita tuottavissa tiloissa”

seuraavasti: ”Bakteriologisten näytteiden otto teurastamoissa sekä jauhelihaa ja raakalihavalmisteita tuottavissa tiloissa”.

Sivu 24, kohta 3.2, alaotsikon ”Naudan, sian, lampaan, vuohen ja hevosen ruhoja koskevat näytteenottosäännöt” alla oleva kolmas kappale:

korvataan: ”Jos näytteistä analysoidaan enterobakteerit tai aerobiset pesäkeluvut, …”

seuraavasti: ”Jos näytteistä analysoidaan enterobakteerit tai aerobisten mikro-organismien pesäkeluku, …”.